

Giới thiệu Nhất Tán Tiên Convert

Với tư cách một gã Tán tiên, Đường Kinh cảm thấy áp lực rất lớn, bởi vì người vĩnh viễn không biết tiếp theo thiên kiếp hội (sẽ) lúc nào hàng lâm, cũng không biết độ qua bao nhiêu lần thiên kiếp mới xem như phần cuối, vừa mới vượt qua đệ cửu trọng thiên kiếp, Đường Kinh thân thể bị biến thái thiên kiếp oanh suy yếu không chịu nổi, theo phé tích trong leo ra về sau, một lần không hiểu thấu ngẫu nhiên, hắn đã thành một đám thiên chi kiều nữ đạo lữ...

Sách cũ " Thuần Kích " hơn hai trăm vạn chữ, đã bản hoàn tất, hoan nghênh quan sát, tiểu đệ nhân phẩm có cam đoan, người giang hồ xưng ‘cũng không đoạn cang nhân phẩm để’

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Theo lòng đất bò ra tới Tán tiên

Nếu như lão thiên gia một lần nữa cho Đường Kinh một lần cơ hội, năm đó hắn độ kiếp sau khi thất bại cũng liền nước chảy bèo trôi tan thành mây khói về vì bụi đất mà thôi, đánh chết cũng sẽ không chuyển tu Tán tiên, bởi vì Tán tiên con đường này, thật sự là quá mức biến thái, biến thái đến liên hắn cái này từ trước đến nay ta lão Đại, Thiên lão nhị gia hóa đều một lần cảm thấy tan vỡ.

Bởi vì người căn bản không biết thuộc về Tán tiên thiên kiếp lúc nào sẽ đột nhiên hàng lâm, có lẽ tại người thông đồng cô nương lúc, có lẽ tại người phong lưu giao hoan thời điểm, có lẽ tại người tĩnh tâm lĩnh ngộ một bộ công pháp lúc, chết tiệt...nọ thiên kiếp liền lặng yên không phát ra hơi thở hàng lâm, hơn nữa thuộc về Tán tiên thiên kiếp, so Cửu Thiên tiên kiếp không biết khủng bố gấp bao nhiêu lần.

Nếu như chẳng qua là như thế, còn không đến mức lại dễ cho Đường Kinh cảm thấy tan vỡ, lại dễ cho hắn phát điên chính là, vượt qua nhất trọng thiên kiếp, lại vượt qua nhất trọng thiên kiếp, đệ tam trọng, đệ tứ trọng, đệ ngũ trọng, đệ lục trọng, đệ thất trọng, đệ bát trọng... Người căn bản không biết cần vượt qua nhiều ít trọng thiên kiếp mới tính toán chấm dứt, cái này rất giống một cái Hắc Âm chi lộ, hoàn toàn không có phần cuối.

"Đệ cửu trọng rồi... Lúc nào mới là xong a...!"

Từ xưa đến nay, thành tựu Tán tiên người cũng có không ít, nhưng đều không ngoại lệ, hầu như toàn bộ đã chết tại thiên kiếp bên trong, còn chưa nghe nói qua có ai có thể đem Tán tiên này không đường về đi đến phần cuối. Đường Kinh đã thuận lợi vượt qua đệ cửu trọng thiên kiếp, mỗi lần độ kiếp lúc trước, hắn đều báo dùng cường đại kỳ vọng, mà mỗi lần sau khi độ kiếp, đổi về đến đều là đều diệt tuyệt vọng.

Kỳ vọng cùng tuyệt vọng, như thế nhiều lần, Đường Kinh đã trải qua chín lần rồi.

"Ai!"

Bất đắc dĩ thở dài, chuyện cho tới bây giờ, hắn có thể có cũng chỉ là bất đắc dĩ, lắc đầu cảm trong tay một viên coi như sáng ngời tinh thạch giờ lên, nhìn nhìn hướng trên đỉnh đầu bùn đất chất hỗn hợp, lại nhìn một chút phía dưới đen kịt một mảnh trông không đến phần cuối hồ sâu, lại là thở dài một tiếng, cung kính khom người từ, thay đổi một tư thế, phía sau lưng dần gấp ghe nghiêng đồng bùn, hai chân dùng sức trùng mắt đối diện hòn đá, dùng cái này đến cheo chống lấy không sai biệt lắm dĩ nhiên hư thoát thân hình, hơi chút nghỉ ngơi một lát, lại bắt đầu trong tay một khối gấp ghe nghiêng Thạch Đầu tiếp tục hướng bên trên đảo xoắn.

Đường Kinh vẫn còn nhớ rõ chính mình vượt qua đệ cửu trọng thiên kiếp sau ý thức cũng dần dần biến mất, lúc tỉnh lại lần nữa, dĩ nhiên phát hiện mình bị chôn ở dưới nền đất, bất quá điều này cũng nằm trong dự liệu, bởi vì đệ cửu trọng thiên kiếp thật sự là khủng bố đến cực điểm, hắn dùng cố gắng hết sức suốt đời tâm huyết sáng tạo động phủ tại lần thứ chín thiên kiếp phía trước giống như con sâu cái kiến, hoàn toàn không chịu nổi một kích, chỉ là muốn muốn, cho tới bây giờ còn lòng còn sợ hãi, có thể thuận lợi vượt qua, còn có thể sống được tỉnh lại, nói thật, chính hắn đều cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Bởi vì thuộc về Tán tiên thiên kiếp cực kỳ khủng bố, hơn nữa nhất trọng so nhất trọng biến thái, Đường Kinh mỗi lần thuận lợi vượt qua, thân thể đều sẽ phải chịu thật lớn trọng thương, lúc này đây càng nghiêm trọng hơn, thân thể đụng phải cường đại hủy diệt, trực tiếp dẫn đến tu vi mất hết, cũng không biết ngày tháng năm nào mới có thể khôi phục.

Đường Kinh cũng không lo lắng tu vi mất hết, đối với hắn loại này vượt qua cửu trọng thiên kiếp càng già càng lão luyện mà nói, chỉ cần cho hắn thời gian, tu vi khôi phục đứng lên cũng không phải việc khó gì mà, nói thật, lúc đến nay rồi hắn đối (với) tu vi mạnh yếu sớm đã không có cái gì hứng thú, tu vi cường thịnh trở lại có làm được cái gì? Kết quả là còn không phải được độ kiếp? Đã vượt qua thì phải làm thế nào đây, lại không thể thành tiên, còn phải vì lần sau độ kiếp chuẩn bị.

Độ kiếp, khôi phục, tu luyện, lại độ kiếp, lại khôi phục, tu luyện nữa, lại độ kiếp, như thế nhiều lần...

Đã đủ rồi, Đường Kinh thật sự cảm thấy đã đủ rồi, cẩn thận ngẫm lại, từ khi đạp vào Tán tiên con đường này về sau, mỗi ngày đều đang tu luyện, mỗi ngày đều đang nghĩ biện pháp tăng lên tu vi của mình, sợ một cái không cẩn thận thiên kiếp đột kích. Sống lâu như vậy, Đường Kinh phát giác chính mình liền một ngày tốt từ từ cũng không có hưởng thụ qua, những năm này căn bản không phải vì chính mình mà sống, mà là con mẹ nó vì thiên kiếp sống.

Lần này Đường Kinh muốn lái rồi, thiên kiếp yếu tới hay không, không đến xong rồi, đã đến lão tử độ kiếp chính là, độ bất quá tan thành mây khói chính là, không bao giờ ... nữa muốn hành hạ như thế xuống dưới.

"Ừng ục ục..."

Mãnh liệt đói khát cảm (giác) cùng mệt mỏi cảm (giác) mang tất cả lấy Đường Kinh mỗi một tắc da thịt, thế cho nên hắn toàn thân như nhũn ra, tứ chi không còn chút sức lực nào, lại kiên trì trong chốc lát, đã là đầu cháng văng não trướng, dưới mặt đất không khí không cách nào lưu thông, hơn nữa vĩnh viễn đào móc, Đường Kinh này là thân thể sớm đã tiêu hao, như nếu không phải cửu trọng Tán tiên thân thể chỉ sợ sớm đã bị chết ở tại nơi đây, ngay tại hắn vô kể khả thi thời điểm bỗng nhiên phát giác được khác thường, phía trên bùn đất rõ ràng cùng vừa rồi bất đồng.

"Chẳng lẽ..."

Đường Kinh trong lòng khẽ động, bất chấp toàn thân đau nhức, tăng lớn độ mạnh yếu điên cuồng đào móc đứng lên, khi hắn nắm cái kia khối sắc bén Thạch Đầu xuyên phá cuối cùng một tầng bùn đất chất hỗn hợp lúc, một đạo cũng không mãnh liệt ánh sáng nhật thuận thế soi tiến đến, nhưng là đậm ánh mắt hắn một hồi đau nhức, suy nghĩ nửa rơi xuống.

Hắn không dám lập tức mở to mắt, mà là đối với phía trên cái kia khối lớn chừng quả dấm cửa động tham lam hô hấp lấy mới lạ không khí, giờ khắc này, Đường Kinh có gan chết mà phục sinh cảm giác, so với năm đó điên cuồng âm tiên chi công tác chuẩn bị còn muốn đắm đuối thoải mái, đợi cảm giác không sai biệt lắm lúc, nhất cổ tác khí đem cửa động trực tiếp đào mở, dùng hết cuối cùng một tia khí lực bò lên đi ra ngoài.

"Thực con mẹ nó bị tội..."

Loại này triệt để hư thoát cảm giác lại để cho hắn chỉ cảm thấy đầu văng mắt hoa, nằm rạp trên mặt đất miệng lớn thở hào hển, qua thật lớn trong chốc lát lúc này mới lắc lắc đầu, lão đảo đứng người lên, ngắm nhìn bốn phía phát hiện mình đứng ở một mảnh hoang vu phế tích ở bên trong, xa nhìn phương xa, khắp nơi đều là khe rãnh, khắp nơi đều là hố sâu, khắp nơi đều là gập ghềnh son mạch, bất kể là khe rãnh hay (vẫn) là hố sâu cùng với son mạch toàn bộ đều là trụi lủi không có một ngọn cỏ.

"Xem ra đệ cửu trọng thiên kiếp nếu so với ta trong tưởng tượng còn muốn kinh khủng nhiều, không ngớt phá hủy động phủ của lão tử, liền phương viên trăm dặm đại địa đều bị phá hư đến loại trình độ này."

Đường Kinh lắc đầu, kéo lấy suy yếu thân hình một bước ba lắc lư đi tới, cũng không biết đi bao lâu rồi, ở giữa phát hiện một kiện chuyện cổ quái tình, thường cách một đoạn lộ trình đều có thể phát hiện một cổ thi thể, có đã chết đi nhiều rồi, đã thành một đồng xương cốt, có chết đi không lâu, những hài cốt này trên người rõ ràng có thương tích ngấn, xem ra là bị người vì sát hại đấy.

Chẳng qua là không biết lão tử độ kiếp sau nơi đây đến tột cùng chuyện gì xảy ra, làm sao sẽ có nhiều người như vậy chết ở chỗ này?

Bởi vì tại độ kiếp lúc hắn quần áo bị oanh đã thành nhão nhoẹt, giờ phút này hoàn toàn là trần truồng **, cho nên chỉ có thể theo một ít trên thi thể cảm quần áo cời xuống đến mặc lên người, tuy nhiên hương vị có chút khó nghe, bất quá cũng chỉ có thể chấp nhận lấy mặc, theo trên mặt đất nhật lên một chi hoàng phiến, hoàng trên là cở vể lấy tính toán tài tình hai cái chữ to, hai bên còn viết, đầy diễn trận pháp, chăm sóc người bị thương, trị liệu tạp chứng, thông pháp giám bảo...

"Cũng không biết cái đồ vật này là của người đó, hiểu được còn rất nhiều."

Đường Kinh cứ như vậy dần dần chống hoàng phiến chẳng có mục đích chạy lấy, phóng qua một đạo khe rãnh, lại xuyên qua một tòa son mạch, rốt cục nhìn thấy một cái lớn người sống.

Xác thực nói là một nữ nhân, nữ nhân này đang mặc một bộ trang phục, trát lấy một cái đuôi ngựa, trên dung nhan không thì nửa bôi phấn trang điểm nhưng là hoàn mỹ không tỳ vết xinh đẹp bức người, sau treo đỏ tươi sắc áo choàng, hiển thị rõ tư thế oai hùng, tại nữ nhân phía trước là một chiếc xe ngựa, chỉ có điều con ngựa kia mà giờ phút này nhưng là nằm sấp trên mặt đất, đầu gối lên mặt đất, một đôi mắt nửa mở nửa khép.

"Cô nãi nãi trong nhà sành ăn hầu hạ người, người người này vậy mà cho ta lười biếng! Lẽ nào lại như vậy!"

Nữ nhân ngưng cau mày, giận dữ mắng mỏ lấy con ngựa, tựa hồ phát hiện có một tên hướng bên này đi tới, nàng quay người nhìn sang, một đôi tròng mắt cảm tức nhìn Đường Kinh, quát, "Chết tiết thần côn, nhìn cái gì vậy!"

Đường Kinh vốn còn muốn lấy gặp phải cứu tinh rồi, bất quá, hắn phát hiện cái này đàn bà mà bây giờ tâm tình cực kỳ không ổn định, hơn nữa nóng nảy giống như cũng rất táo bạo đấy, hắn có thể không muốn trêu chọc, muốn biết rõ hiện tại thân thể của hắn suy yếu không chịu nổi, hơn nữa tu vi mất hết, chớ nói gặp phải cao thủ, chỉ sợ liền một người bình thường đều không đối phó được, hơn nữa hắn nhìn ra, các nàng này mà tu vi còn không yếu.

Ta không thể trêu vào, ta trốn được chưa.

Chưa từng nghĩ vừa muốn ly khai, sau lưng liền truyền đến quát chói tai âm thanh.

"Này! Thần côn, đứng lại cho ta!"

Đường Kinh lúc này dừng lại, bằng không thì tu vi mất hết hắn còn có thể làm sao? Xoay người, chỉ chỉ chính mình, "Bảo ta?"

"Không phải bảo ngươi chẳng lẽ ta tại cùng quý nói chuyện?" Nữ tử tròn nhìn Đường Kinh liếc, tức giận nói, "Nơi đây trừ ngươi ra còn có những người khác sao?"

"Có chuyện gì?"

"Ngươi trên lá cờ viết chăm sóc người bị thương, trị liệu tạp chứng, đến xem ngựa của ta mà có phải hay không bị bệnh gì." Trang phục nữ tử thoát nhìn vô cùng chán ghét Đường Kinh loại này giang hồ thần côn, nhưng hiện tại tựa hồ cũng chỉ có thể bệnh cấp tính loạn chạy chữa, nói, "Nếu như ngươi có thể để cho ta con ngựa đứng lên, bốn cô nương phần thưởng ngươi ba khối linh thạch."

Các nàng này mà vừa nhìn cũng không phải là đèn đã cạn dầu, Đường Kinh cũng muốn trêu chọc, có thể hẳn cũng thật sự là mệt muốn chết rồi, toàn thân mềm nhũn đấy, ngồi dưới đất động liên tục cũng không muốn di chuyển, trầm ngâm một lát, nói, "Ta giúp ngươi chữa cho tốt con ngựa, linh thạch liền miễn đi, bất quá ngươi phải đáp ứng tiền đưa ta đoạn đường."

"Nhé!" Nữ tử giống như không có nghĩ đến cái này thần côn vậy mà không nên linh thạch, ha ha cười nói, "Chỉ cần ngươi có thể trị tốt ngựa của ta mà, tiền ngươi một đoạn đường lại có làm sao."

Đường Kinh không nói thêm gì nữa, trực tiếp đi đi qua xem cẩn thận chi tiết lấy con ngựa, hẳn trải qua cứu trọng thiên kiếp, kiến thức phi phạm, liếc nhìn ra ngựa này mà là một thót thượng đẳng ngựa tốt, thân hình cao lớn, toàn thân xích hắc, bộ lông dài, nếu như đoán không lầm, hẳn là Hắc Viêm mã, loại này tuấn mã chạy trốn, bộ lông tùy ý bay lên, giống như một đoàn hỏa diễm tại hùng hực thiêu đốt.

"Ngươi cái này thất Hắc Viêm mã cũng không có sinh bệnh."

Nghe vậy, nữ tử không khỏi sững sờ, trong hai tròng mắt thoáng hiện kinh ngạc, "Ngươi vậy mà nhận được đây là một thót Hắc Viêm mã? Ánh mắt còn rất không tệ nha." Rồi sau đó kịp phản ứng, nói ra, "Nó nếu như không có sinh bệnh vì cái gì đột nhiên liền không chạy đâu này?"

"Nó phải không là lần đầu tiên đi xa nhà?"

"Ồ? Không nghĩ tới ngươi thần côn này còn có chút bồn sự a..." Nữ tử quả nhiên là kinh ngạc liên tục, "Ngựa của ta mà từ khi sinh ra vẫn bị nuôi nhốt lấy, cái này là lần đầu tiên cùng ta đi xa nhà."

"Cái kia chính là rồi, nó có chút nhớ nhà."

"Nhớ nhà?" Nữ tử còn là lần đầu tiên nghe nói con ngựa còn có nhớ nhà vừa nói như vậy, "Vậy làm sao bây giờ?"

"Ta đến an ủi một chút hẳn có lẽ có thể."

"An ủi? Như thế nào an ủi?" Nữ tử trong nội tâm hết sức tò mò.

Đường Kinh ngồi xổm người xuống, nhẹ vỗ về con ngựa bộ lông, nói, "Con ngựa, ta biết rõ ngươi muốn gia."

"Ha ha! Thật tốt cười, ngươi cứ như vậy an ủi nó sao? Nó chẳng qua là một con ngựa, làm sao có thể nghe hiểu lời của ngươi." Nữ tử nở nụ cười, chẳng qua là khi nàng cười đang sung sướng lúc, vậy mà trông thấy nằm sấp trên mặt đất con ngựa giật giật, cái kia cái đầu cũng dương ...mà bắt đầu, một đôi lục lạc chuông lớn con mắt nhìn qua Đường Kinh, ánh mắt kia tựa như cùng gặp phải tri kỷ bình thường.

"Cái này..."

Nữ tử không có nghe thấy Đường Kinh lại nói tiếp, nhưng nàng xem gặp Đường Kinh mồm tại di chuyển, giống như tại nói thầm cái gì, lại giống như đang cùng con ngựa trao đổi, ngay tại nữ tử nghi hoặc thời điểm, làm cho nàng không thể tin được một màn đã xảy ra, vốn là uể oải con ngựa lập tức đứng thẳng lên, tinh thần vô cùng phấn chấn, giờ lên đầu lâu, nhếch miệng gào rú, từng trận ngựa hí thời điểm, điếc tai ngọc điếc.

"Ngươi... Ngươi cùng nó nói gì đó, con ngựa sao có thể nghe hiểu lời của ngươi? Chẳng lẽ ngươi..."

Nữ tử giống như đột nhiên ý thức được cái gì, bật thốt lên hô, "Ngươi có phải hay không hiểu được Thông Linh bí thuật?"

"Hiểu sơ một ít a, kiếm miếng cơm ăn đi!" Đường Kinh quơ quơ trên tay hoàng phiến, "Không có điểm bản lĩnh thật sự, ta dám khiêng cái này cán hoàng phiến ư!"

Nữ tử lần nữa nhìn qua Đường Kinh, trong ánh mắt ít đi một tí khinh bỉ, nhiều hơn một phần hiếu kỳ, bởi vì nàng rõ ràng Thông Linh bí thuật hết sức phức tạp, hơn nữa hiểm thấy, nàng vẫn luôn muốn học, lại không có gì cơ hội, không nghĩ tới nay rì gặp phải một cái giang hồ thần côn vậy mà hiểu được Thông Linh bí thuật bậc này quý dị thứ đồ vật, điều này làm cho nàng quả thực khiếp sợ không thôi.

"Con ngựa đã hoàn toàn tốt rồi, ngươi đã nói muốn đưa ta đoạn đường đấy, sẽ không nói lời a?"

Theo trong lúc kinh ngạc kịp phản ứng, nghe nói Đường Kinh nói như vậy, nữ tử tức giận hừ một tiếng, "Ta Thượng Quan Lăng nếu như đáp ứng ngươi, như thế nào nói lời, tiền ngươi một đoạn đường liền tiền đưa đoạn đường, có gì đặc biệt hơn người đấy."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Ma nữ Thượng Quan Lăng

"Này, người tên là gì?"

Trong xe, Thượng Quan Lăng có chút tò mò nhìn chăm chú lên Đường Kinh, nghe nói Đường Kinh nói ra danh tự về sau, nàng lại nói, "Người gọi Đường Kinh a..., người là thế nào hiểu được Thông Linh bí thuật hay sao?" Tại trong ấn tượng của nàng Thông Linh bí thuật thuộc về tà đạo chỉ lưu, hiểu được người vô cùng rất thưa thớt, mà ngay cả một ít đại tông môn đều có rất ít người biết được, nàng thật sự không rõ một cái đi giang hồ thần côn làm sao sẽ hiểu.

Đường Kinh nằm ngửa, đầu tùy ý rũ sụp lấy, suy yếu không chịu nổi hấn, thậm chí ngay cả nói chuyện khí lực đều không có.

"Người dạy ta một chút đi?" Thượng Quan Lăng thoát nhìn đối (với) Thông Linh bí thuật vô cùng có hứng thú, nói, "Đương nhiên, ta cũng sẽ không học uống công, người muốn cái gì? Ta cho người rất nhiều linh thạch, cho người về sau vượt qua tốt rì tử, rốt cuộc không cần bốn phía nửa chu kỳ sống? Như thế nào đây?"

Đường Kinh nhắm mắt lại, tựa như không có nghe thấy bình thường.

"Ta cho người một kiện pháp bảo, như thế nào đây? Người du tẩu giang hồ, pháp bảo có lẽ nghe nói qua? Rất trân quý ài, coi như là tu hành người trong cả đời cũng không nhất định có thể có một kiện pháp bảo, như thế nào?"

Thượng Quan Lăng vì để cho Đường Kinh dạy mình Thông Linh bí thuật, hầu như sử (khuyến cho) ra tất cả vốn liếng, thế nhưng là đối diện người này vẫn đang thờ ơ, một mực liền như vậy ngưỡng nằm ở nơi đó, căn bản chính là bỏ qua chính mình.

Bỗng nhiên, Đường Kinh phát hiện Thượng Quan Lăng trên mặt tâm tình có chút không đúng, tranh thủ thời gian nói ra, "Cô nương, Thông Linh bí thuật tự chính mình chẳng qua là hiểu sơ một điểm, như thế nào dạy người, hơn nữa ta cũng sẽ không dạy người."

Là (vâng, đúng) sao?" Thượng Quan Lăng hít sâu một hơi, cưỡng ép ngăn chặn nội tâm lửa giận, tình gây nên hai má bên trên như trước bảo trì mỉm cười, nói, "Người hành tẩu giang hồ có lẽ rất mệt a? Hơn nữa thường xuyên gặp phải các loại nguy hiểm, người đã hiểu được Thông Linh bí thuật, không bằng về sau làm mã phu của ta a? Chuyên môn theo xem ta con ngựa a? Như thế nào đây?"

Xem Đường Kinh không đáp, nàng tiếp tục nói, "Người nguyện ý, ta mỗi tháng sẽ cho người phong phú linh thạch, nếu như biểu hiện tốt, ta còn có thể cho người một ít linh đan diệu dược đâu rồi, người chịu khổ lời mà nói..., ta cũng có thể giúp người đạp vào tu hành con đường? Ta thế nhưng là nhận thức rất nhiều cao thủ, trong đó có rất nhiều đều là nhất môn chi chủ đâu rồi, Tuyết Sơn môn? Thanh Ngọc môn? Đông Hoa môn? Trung Thiên môn? Người muốn đi môn phái nào, tùy người tuyển, cái này hài lòng chưa?"

Tại Thượng Quan Lăng xem ra, mình mở ra như vậy mê người điều kiện, đối lại bất luận cái gì một người bình thường đều không chút lựa chọn đáp ứng, bởi vì bất kể là Tuyết Sơn môn, hay (vẫn) là Thanh Ngọc môn thậm chí Đông Hoa môn hay (vẫn) là Trung Thiên môn ngay tại chỗ đều được cho nhất lưu tu hành môn phái, người bình thường chen phá đầu cũng muốn trở thành môn phái đệ tử, chỉ có điều những môn phái này thu đồ đệ cực kỳ nghiêm khắc, để cho bọn họ theo không kịp, không có ưu tú gia thế cùng tốt đẹp chính là tư chất căn bản vào không được, chẳng qua là không biết cái này Thượng Quan Lăng đến cùng là thân phận gì, vậy mà khoa trương hạ như thế hải khẩu lại để cho Đường Kinh tùy tiện vào.

Thượng Quan Lăng chờ mong theo Đường Kinh trên mặt trông thấy vẻ mặt kinh hãi, bất quá rất nhanh nàng phát hiện thần côn này trên mặt ngoại trừ mọi mệt, không còn có một tia dư thừa tâm tình.

"Không có ý tứ, ta thật sự không có gì hứng thú!" Đường Kinh lắc đầu cự tuyệt, hấn hiện tại thăm nghĩ tìm một thoải mái để chịu địa phương, sau đó an an ổn ổn ngủ một giấc, về phần mặt khác, mặc kệ họ. Đã qua thật lớn trong chốc lát, tựa hồ không còn có nghe thấy Thượng Quan Lăng nói chuyện, Đường Kinh cảm giác không đúng mà, trợn mắt nhắm tới, phát hiện Thượng Quan Lăng hai má bên trên vui vẻ đang tại một chút biến mất.

Hư mất, các nàng này mà xem ra muốn tới cứng rắn (ngạnh) đấy!

Đường Kinh trải qua cửu trọng thiên kiếp, một đời trông mắt tuy nhiên không nói có thể hiểu rõ thiên hạ vạn vật, thực sự cực kỳ xuyên thấu lực, tranh thủ thời gian đứng người lên, nói, "Cô nương, người để cho ta xuống xe a." Nói xong vừa muốn đi ra, đúng lúc này, Thượng Quan Lăng vụt thoáng một phát đứng người lên, quát, "Người chết tiệt thần côn, ta hảo tâm cầu người, người vậy mà lập đi lập lại nhiều lần cự tuyệt Cô nãi nãi, ta xem người giúp ta chữa cho tốt con ngựa, hảo tâm giúp người một chút, cho người một cái tu hành cơ hội, mà người vậy mà nói không có hứng thú?"

"Ta xem người rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, muốn xuống xe? Cửa nhỏ đều không có." Thượng Quan Lăng nổi giận, nàng một chút ấn chặt Đường Kinh bả vai, đem ấn đang ngồi bên trên. Suy yếu không chịu nổi tu vi mất hết Đường Kinh căn bản không phải Thượng Quan Lăng đối thủ,

hắn cười khổ nói, "Cô nương, không cần phải như vậy đi."

"Hừ! Từ thần côn! Ngươi không phải là hiểu chút Thông Linh bí thuật đi! Thật đúng là đem mình làm cao thủ? Nói cho ngươi biết! Cô nãi nãi xem người trên, không có một cái có thể chạy thoát, hôm nay ngươi đáp ứng là đáp ứng, không đáp ứng cũng phải đáp ứng!"

Thượng Quan Lăng bàn tay một phen, trong tay thỉnh linh xuất hiện một cái hắc sắc vòng ngọc, không đợi Đường Kinh phản ứng, chỉ thấy hắn dặt dầy Đường Kinh đích cổ tay chính là như vậy bải xuống, sau một khắc, hắc sắc vòng ngọc liền xuất hiện ở Đường Kinh đích cổ tay bên trên.

Đường Kinh không có phản kháng, hắn giờ phút này cũng không có năng lực phản kháng, chăm chăm vào trên cổ tay hắc sắc Thủ trạc, cũng không nói gì, chẳng qua là thâm than một tiếng, hắn nhìn ra tay này vòng tay là một kiện pháp bảo, hơn nữa còn là một kiện dùng để khống chế người pháp bảo, quả nhiên Thượng Quan Lăng đắc ý thanh âm truyền đến.

"Đây là chương phạt từ mẫu vòng tay, ngươi đeo đích đây chẳng qua là vì từ, mà ta chỗ này một cái là vì mẫu, chỉ cần ta nguyện ý, ta có thể tùy thời tùy chỗ tra tấn ngươi! Cho nên, ngươi phải nghe ta đây, nếu không..." Thượng Quan Lăng giờ lên cánh tay ngọc, biểu hiện ra ra trên cổ tay cái con kia hắc chương phạt mẫu vòng tay, khoe miệng chứa đựng tà ác cười xấu xa, nói, "Ta cho ngươi biết ah, nếu như ta lay động cái này chỉ (cái) mẫu vòng tay lời mà nói..., cổ tay của ngươi lập tức sẽ cảm giác đau nhức, sau đó nhanh chóng truyền khắp toàn thân, cái loại cảm giác này ngươi biết không? Tựa như vô số con kiến tại thôn phệ xương cốt của ngươi giống nhau, lại ngứa vừa chua xót, thẳng dạy người muốn một đao đem đầu của mình bỏ ra, ngươi muốn ném thử sao?"

Đường Kinh nhìn ra cô nương này không có hay nói giỡn, hắn thật sâu ngưng cau mày, bắt đầu nói, "Được rồi, ngươi lợi hại, ta dạy cho ngươi Thông Linh bí thuật chính là, ngươi đem cái này cái gì chương phạt từ mẫu vòng tay hái xuống a."

"Muốn dạy ta à nha?" Thượng Quan Lăng đồng dạng là nằm ngửa, bắt quả nhưng là vênh lên chân bắt chéo, ôm hai tay, một bộ Duy Ngã Độc Tôn kiêu ngạo bá đạo thái độ, quát, "Có thể Cô nãi nãi hiện tại lại không muốn học được, từ nay về sau ngươi chính là ta Thượng Quan Lăng ngưng đọng người chân ngửa!"

Đường Kinh thâm hô không may, nhắm mắt lại không ngừng gõ lấy hôn mê cái trán, vốn nghĩ đến lần này đi ra vô luận như thế nào cũng muốn hưởng thụ hưởng thụ tốt rì từ, thật không nghĩ đến xuất sư không nhanh thân chết trước, gặp phải như vậy một cái tính tình cổ quái và bá đạo đàn bà mà.

"Cô nương, chúng ta vốn không quen biết, mà ta lại trị ngươi Hắc Viêm mã, ngươi có thể nào vong ân phụ nghĩa như vậy đối với ta."

"Chẳng lẽ ngươi không biết càng là nữ nhân xinh đẹp tâm địa càng là ngoan độc sao?" Thượng Quan Lăng ha ha cười, như ngọc ngón tay xẹt qua mềm nhẵn đôi má, nhiều hứng thú nói, "Tỷ tỷ ta xinh đẹp như vậy, vừa nhìn chính là loại trong truyền thuyết rắn rết tiêu mỹ nhân, là chính ngươi quá đàn mà thôi, cái gì gọi là vong ân phụ nghĩa? Cô nãi nãi cho dù vong ân phụ nghĩa làm sao vậy? Ngươi có thể dù thế nào?"

Ăn xong, Đường Kinh chịu phục hoàn toàn rồi, đối với cái này, nội tâm không khỏi thâm than, không biết là chính mình già rồi hay (vẫn) là thời đại này biến hóa quá nhanh, bây giờ đàn bà mà như thế nào biến thành như vậy điên cuồng? Về phần trên cổ tay cái này chỉ (cái) chương phạt từ mẫu vòng tay hắn cũng không phải rất để ý, tuy nhiên hiện tại không có biện pháp giải thoát, bắt quả đợi một thời gian ngắn đợi tu vi khôi phục lại về sau, đối phó cái đồ vật này quả thực dễ như trở bàn tay.

"Từ thần côn, hôm nay trước buông tha ngươi, đợi trở về sẽ tìm ngươi tính sổ!"

Cũng không biết có phải hay không Thượng Quan Lăng đột nhiên đối trước mặt thần côn này đã mất đi hứng thú, hay (vẫn) là phát giác Đường Kinh thân thể suy yếu cho nên lương tâm phát hiện không hề tra tấn, tức giận lưu lại một câu nói về sau, vén rèm lên, đứng ở ngoài xe, bắt đầu hát lên du dương điệu hát dân gian, mà bên trong Đường Kinh có lẽ là thật sự quá mệt mỏi, ngưỡng nằm ở nơi đó vậy mà dần dần ngủ rồi.

Một khúc ngâm nga hoàn tất, Thượng Quan Lăng lại hứng thú, hoá hai tiếng, phát hiện bên trong không ai đáp lại, vén rèm lên đi sau hiện đáng chết này thần côn lại ngủ thiếp đi!

"Hảo oa! Ngươi cái này thần côn ngược lại là nhân nhả vô cùng...(nột-nói chậm!!), Cô nãi nãi ở bên ngoài vát và đánh xe, ngươi vậy mà ở bên trong ngủ cùng lợn chết tiết giống nhau."

Đường Kinh có được một bộ tốt nóng này, bắt quả hắn chán ghét nhất một sự kiện chính là tại lúc ngủ bị người đánh thức, huống chi giờ này khắc này hắn thật sự là mệt muốn chết rồi, lúc này tức giận, khiển trách quát mắng, "Ngươi các nàng này mà con mẹ nó đến cùng muốn như thế nào."

"Ngươi... Ngươi nói cái gì! Ngươi dám mắng ta đàn bà vậy? Còn con mẹ nó? Ngươi..." Thượng Quan Lăng tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, phần nộ chỉ vào Đường Kinh, một đôi mắt đẹp tròn thật lớn, cái kia tức giận ánh mắt hận không thể đem Đường Kinh trực tiếp gạt bỏ.

"Hừ! Không cho ngươi ném thử Cô nãi nãi lợi hại, ngươi thực không biết mình họ gì!"

Thượng Quan Lăng giờ lên cánh tay, ông tay áo thuận thế chảy xuống, thủ đoạn chương phạt từ mẫu vòng tay lộ ra, thấy nàng hừ lạnh một tiếng, lắc lư ba cái, mà trong xe Đường Kinh chỉ cảm thấy xé rách đau đớn theo chỗ cổ tay truyền đến, lập tức lan tràn toàn thân, vốn là vượt qua cửu trọng thiên kiếp về sau, thân thể lọt vào trọng thương, tu vi mất hết, hắn giờ phút này càng là suy yếu không chịu nổi, ở đầu chống lại như vậy chà đạp, đầu nghiêng một cái, liền hừ cũng không có hừ một tiếng, trực tiếp hôn mê rồi.

"Này!"

Phát giác không đúng, Thượng Quan Lăng đành chỉ lay động Thủ trạc, đi qua xem xét về sau cái này mới phát hiện Đường Kinh đã hôn mê.

"Người như thế nào yếu như vậy, liền điểm ấy thống khổ đều không chịu nổi." Tựa hồ Thượng Quan Lăng nội tâm thật sự có chút ít tự trách, lẩm bẩm, "Ai bảo người trước mặt ta kia mà, hừ! Lần này trước hết buông tha người, đợi trở về sẽ tìm người tính sổ!"

Thượng Quan Lăng lương tâm phát hiện, chuẩn bị đem Đường Kinh thu xếp một cái vị trí thoải mái, vừa thò tay túm đi, cũng không có sử (khiến cho) bao nhiêu sức lực, xoẹt một tiếng, thẳng này trên người quần áo liền rách!

"Cái gì y phục rách rưới a...!" Thượng Quan Lăng nhìn không được phàn nàn, cũng có chút xấu hổ, bắt quá làm cho nàng kỳ quái là, người này lồng ngực giống như có không ít vết thương, những thứ này vết thương hiện lên xích hắc sắc, cùng sờ hữu chín đạo, chợt nhìn lại giống như chín đạo xiềng xích đem quần quanh giam cầm giống nhau, Thượng Quan Lăng xuất thân danh môn, học thức uyên bác, lại là đại tông môn đệ tử, nhưng căn bản nhìn không ra những thứ này vết thương đến cùng là vật gì tạo thành, càng làm cho nàng cảm thấy ngạc nhiên chính là, những thứ này dấu vết phảng phất tự nhiên, giống như bẩm sinh.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Thế ngoại tiên nữ

Bây giờ nghĩ lại những thứ này truyền thuyết cũng không phải là không có lửa thì sao có khói, ít nhất, Đường Kinh lần này liền thật sự rõ ràng thể hội một chút, hẳn như luận như thế nào cũng không nghĩ ra chính mình hội (sẽ) xui xẻo như vậy, vừa mới thức tỉnh liền gặp phải như vậy một cái dã man bá đạo đàn bà mà, nếu như chuyện này làm cho mình những cái...kia lão hữu biết mình đã thành một nữ nhân tù nhân, cái kia mặt mũi này thật là liền ném quá rồi.

Trong hôn mê, Đường Kinh làm một giấc mộng, trong mộng hẳn nằm ngửa tại trên mặt ghế, hưởng thụ lấy ánh mặt trời tắm rửa, uống chút rượu, nghe điệu hát dân gian, rất tiêu sái, đây là hẳn cho tới nay mộng tưởng, hơn nữa lần này thức tỉnh liền chuẩn bị thực hiện giấc mộng của mình, bắt quá chỉ như vậy tốt đẹp chính là cảnh trong mơ còn không có hưởng thụ đủ chỉ nghe thấy một đạo lẳng lẽ ác liệt giận dữ mắng mỏ âm thanh truyền đến, cảnh trong mơ lập tức phá thành mảnh nhỏ, mà Đường Kinh cũng hoàn toàn theo trong hôn mê tỉnh lại.

Mở ra mộng lung con mắt, nhìn hẳn gặp khuôn mặt, một tờ tư sắc tự nhiên, kiểu như Thu Nguyệt, xinh đẹp bức người dung nhan, chẳng qua là như thể hoàn mỹ trên dung nhan cặp kia đôi mắt dễ thương nhưng là tràn ngập tức giận hỏa diễm, trông thấy Đường Kinh thức tỉnh, nàng thần sắc vào lúc ở giữa phần nộ lại trong khoảnh khắc biến mất tan thành mây khói đôi chi mà đến là một loại nghiền ngẫm tà ác vui vẻ.

"Đường thiếu gia, ngài ngủ thoải mái sao? Có muốn hay không ta cho ngài xoa xoa vai...(nột-nói chậm!!)? Ừ?"

"Không cần." Đường Kinh vùng lấy hôn mê đầu, không ngừng bóp lông mi.

"Từ thân côn! Người nghĩ ngược lại đẹp!" Thượng Quan Lăng nụ cười trên mặt lại lập tức biến mất, tức giận hỏa diễm xuất hiện lần nữa, trách mắng, "Cô nải nải đuổi đến một ngày đường, người ngược lại là ngủ thoải mái a...! Cho ta xuống!"

Ai!

Đường Kinh lắc đầu cười khổ, sống hơn nửa đời người, kết quả là bị một cái đàn bà mà hô tới quát lui, thở dài một tiếng, xuống xe ngựa, xa trông đi qua, phía trước hình như là một tòa sơn mạch, sơn mạch liên miên chập chùng, giống như có chút hoang vu, ừ? Giống như không đúng, Đường Kinh cẩn thận phát giác phía dưới, lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, tòa rừng núi này chẳng qua là bị một loại trận pháp diễn sanh ra biểu hiện giả dối.

"Đây là địa phương nào?"

Nếu như đoán không lầm, trận pháp ở trong có lẽ có khác Động Thiên.

"Không nên hỏi đừng hỏi!" Hiển nhiên, Thượng Quan Lăng không muốn giải thích quá nhiều, nàng đi về phía trước vài bước, rồi sau đó thò tay ở giữa véo di chuyển pháp quyết, điểm điểm tinh quang như là ban đêm đom đóm giống như tại nàng ngón giữa nhẹ nhàng nhảy múa.

"Đi!"

Thượng Quan Lăng nhấc chân một bước, tiến vào Tinh Quang bên trong, lập tức, nàng cả người thần bí biến mất, Đường Kinh cũng tùy theo bước vào.

Quả nhiên, bên trong có...khác Động Thiên, hư không phía trên xa hoa, bảy sắc cầu vồng quang minh hồ có thể thấy được, sừng đông là một tòa gác ghềnh sơn mạch, vây quanh sơn mạch xung quanh hiện đầy từng khóa hỏa sắc Hồng Vân cây, sơn mạch chỉ đỉnh ngân bạch sắc thác nước chảy ròng rã

xuống, chảy vào phía Tây giữa hồ, sử (khiến cho) chi hình thang hình dáng hồ nước tầng tầng loại bỏ, nước sắc trong suốt trở nên trong suốt, thủy biến, điệp thác nước, màu lam, kỳ núi, cái này nghiêng nhiên là một bộ thần diệu giả tưởng u nhã tự nhiên phong quang đồ, nhân gian tiên cảnh cũng bất quá chỉ như vậy.

Hít sâu một hơi, Đường Kinh nhắm mắt lại, lẳng lặng cảm thụ được, trận pháp này ở trong quả nhiên là bao hàm toàn diện, trong trận chi trận, chẳng qua là quét mắt qua một cái, liền phát hiện trong đó đã bao hàm ba mươi sáu loại tự nhiên trận pháp, dùng cái này sáng tạo ra như thế tuyệt vời đặc biệt không gian.

Chủ nhân nơi này hiển nhiên là một cái chơi trận pháp cao thủ.

"Mạch tỷ tỷ! Ta tới rồi..."

Tiến vào trận pháp ở trong, Thượng Quan Lăng tâm tình rõ ràng cao hứng trở lại, cởi bỏ áo choàng, một đường chạy về phía đối diện một tòa trang viên.

Trang viên ở trong, bích cây cỏ thường thanh, chim hót hoa nở, Đường Kinh cũng cùng đi theo tiến trong trang viên sảnh phòng.

"Thần côn, ngươi trước ở chỗ này chờ, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, bên ngoài trùng trùng điệp điệp trận pháp, nguy hiểm vô cùng, không nên chạy loạn, ném đi mạng nhỏ mà cũng đừng trách ta!" Dứt lời, Thượng Quan Lăng vào bên trong đi đến.

Đường Kinh gật gật đầu xem như đáp lại, đánh giá chung quanh đứng lên, sảnh phòng ở trong tròn bóng sáng ngời, làm cho người ta một loại rất cảm giác thư thích, trong đó cái bàn đều dùng trắng nõn như ngọc đá tảng xây thành, chính thể nhìn lại tuy nhiên không giống hoa lệ, nhưng là cực kỳ tinh gây nên. Cùng sảnh phòng tương liên còn có một căn phòng, Đường Kinh tùy tiện nhìn lướt qua, bên trong phần lớn là một ít sách cổ quyền trục, hẳn là thư phòng, đối (với) những vật này, hẳn cũng không có gì hứng thú, bất quá trên bàn sách bày đặt một bức họa lại đưa tới chú ý của hắn.

Đây là một bức không trọn vẹn họa (vẽ), tự hồ chỉ có một nửa, có thể rất rõ ràng trông thấy họa (vẽ) biên giới có xé rách lưu lại dấu vết, cái này là một bộ dùng hắc sắc đường cong phác họa tinh không đồ, trên bầu trời đêm, quần tinh sáng chói, có thần bí ba hoàn Tinh Cung, cũng có huyền diệu Tứ Tượng chi uy, thần kỳ tinh tú... Cái này bức họa nhìn như bình thường, trong đó ý cảnh nhưng là thường nhân khó có thể lý giải.

Cái này bức họa sở dĩ khiến cho Đường Kinh chú ý, cũng không phải là bởi vì nó không trọn vẹn, cũng không phải trong đó huyền diệu ý cảnh, mà là vì cái này bức họa nhìn hẳn lấy nhìn rất quen mắt, không ngót quen thuộc, khi hắn đi vào cẩn thận xem xét thời điểm hầu như dám khẳng định cái này bức họa tuyệt đối là hắn năm đó buộc vòng quanh đến bức họa kia. Còn nhớ mang máng năm đó cùng lão hữu đánh cờ, kết quả thua, cho nên liền tạm thời buộc vòng quanh như vậy một bức họa với tư cách tiền đánh bạc đã thua bởi lão hữu, thế nhưng là cái này bức họa tại sao lại ở chỗ này? Nhưng lại cắt thành hai đoạn?

Đường Kinh đang muốn sờ thoảng một phát biên giới xé rách dấu vết, sau lưng đột nhiên truyền đến quát chói tai âm thanh.

"Thần côn! Ngươi làm gì!"

Người tới không là người khác, đúng là Thượng Quan Lăng, nàng phần nộ mớ to con ngươi, một bộ rất hung bộ dạng, nói, "Tiểu thần côn, lá gan của ngươi cũng không nhỏ a..., liền Mạch tỷ tỷ thư phòng cũng dám tiến, có phải hay không chán sống à nha?" Thượng Quan Lăng đi vào thư phòng, khi nàng nhìn thấy trên mặt bàn bày đặt cái kia bức tàn đồ lúc, chẳng biết tại sao, thần sắc đột nhiên nghiêm nghị đứng lên.

"Ngươi vừa rồi đụng chính là cái này bức họa?"

"Ừ." Đường Kinh trung thực đáp lại, "Như thế nào?"

"Ngươi có biết hay không đây là Mạch tỷ tỷ yêu thích nhất trân quý nhất một bức họa, ngươi có biết hay không cái này bức họa đến cỡ nào trân quý? Ngươi dám một mình chạm đến, ta xem ngươi thật sự là sống không kiên nhẫn á!"

"Chẳng qua là một bức họa mà thôi, " Đường Kinh giải thích nói, "Ta không đụng chính là."

"Ngươi nói cái gì? Chẳng qua là một bức họa? Còn mà thôi? Ông t...r...ồ...i...! Ngươi thần côn này đến cùng đến cỡ nào vô tri a...!" Thượng Quan Lăng một bộ giật mình và khinh bỉ biểu lộ, mớ to mắt to, nói ra, "Ngươi có biết hay không ai vậy bản vẽ đẹp? Cái này bức Vạn Tượng Tinh La Đồ thế nhưng là Vô Vọng Cư Sĩ bút tích thực, trong đó ẩn chứa ý cảnh huyền diệu ngàn vạn, nếu là có thể tìm hiểu thứ nhất, cũng được ích lợi vô cùng, ngươi vậy mà nói chẳng qua là một bức họa, thật sự là không biết tốt xấu!"

Là (vâng,đúng) à..."

Đường Kinh không nói gì thêm, cũng không biết nên nói cái gì, bởi vì Vô Vọng Cư Sĩ đích thật là hắn một cái khác danh tự.

"Cái gì gọi là vậy sao? Ngươi sẽ không vô tri đến liền Vô Vọng Cư Sĩ cũng không biết a?"

Xem Đường Kinh không có trả lời, Thượng Quan Lăng một bộ bị đánh bại bộ dạng, nhìn qua Đường Kinh ánh mắt tựa như đang nhìn một cái không có thuốc chữa dễ nhũ giống nhau, thẳng lắc đầu, "Không thể nào? Không nghĩ tới thiên hạ còn có người không biết Vô Vọng Cư Sĩ, nhưng hẳn là ta Thượng Quan Lăng sùng bái nhất nam nhân! Không có một trong! Ngươi vậy mà chưa từng nghe qua tên của hắn? Ta cũng không biết nên hỏi ngươi cái gì tốt, ngươi quả thực... Quả thực chính là một cái thổ bào từ dế nhũi!"

Đường Kinh giờ phút này tâm tình là phức tạp, nhưng càng nhiều hơn là xấu hổ cùng bất đắc dĩ, "Cái này bức họa như thế nào biến thành hai đoạn hay

sao?" Hắn đối với cái này cái còn là phi thường nghi hoặc đấy.

"Hôm nay tỷ tỷ ta tâm tình coi như không tệ, khiến cho người thêm chút kiến thức, nghe cho kỹ, bức họa này tên là Vạn Tượng Tĩnh La Đồ, là vì đương đại kỳ nhân Vô Vọng Cư Sĩ sở tác, nghe đồn năm đó Vô Vọng Cư Sĩ đem bức họa này tặng cho bạn cũ Tửu Thánh tiên bối, chỉ tiếc Tửu Thánh tiên bối không biết quý trọng, ham nữ sắc, vì lấy được yêu nữ tâm hồn thiếu nữ, càng đem bức họa này tặng cho yêu nữ, nghe đồn yêu nữ tìm hiểu bức họa này tuy nhiên ngộ được trong đó huyền diệu, thực sự tấu hỏa nhập ma điên điên khùng khùng, về sau lọt vào Thánh điện vây quét, đánh nhau thời điểm, bức họa này bị một phân thành hai, về phần cái này bức họa tại sao lại rơi vào Mạch tỷ tỷ trong tay, cái này người sẽ không tất nhiên biết rồi."

Đường Kinh nội tâm hồ to giao hữu vô ý, tửu quý cái kia tạp mao, vậy mà cầm lão tử họa (vẽ) đi lấy tiểu mỹ nhân niềm vui, đại gia mày đấy!

Lúc này, ngoài phòng đột nhiên truyền đến một đạo dễ nghe động lòng người thanh âm.

"Lăng nhi, là người sao?"

Âm thanh giống như âm thanh thiên nhiên, âm như Thiên Cầm, truyền lọt vào trong tai, lại có thể chạm đến sâu trong tâm linh, thanh âm rơi xuống, một vị nữ tử lên tiếng xuất hiện, nàng mặc một bộ trắng nõn áo tơ trắng, nhẹ lay động dài chùng và bụng, ô quang giám người mái tóc tự nhiên rủ xuống đến kiều đồn, triết bạch như ngọc khuôn mặt lông mày kẻ đen ngưng thụy, trên dung nhan hoàn mỹ giống như như không có bất kỳ khuyết điểm nhỏ nhất, một đôi u con mắt nhìn quanh ngọc lưu ly, dịu dàng đi tới, lại có một cổ siêu nhiên khí chất, giống như không ăn khói lửa Tiên Từ bình thường.

Nếu như Thượng Quan Lăng đẹp giống như một đoàn hỏa diễm, xinh đẹp bức người, giống như đến từ Cửu U ma nữ, như vậy nữ nhân này đẹp giống như xanh thăm hải dương, u nhã vắng lặng, giống như cái kia trên chín tầng trời tiên nữ.

"Oa! Mạch tỷ tỷ, Lăng nhi nhanh muốn chết người á!"

Thượng Quan Lăng hưng phấn vui mừng cười rộ lên, vươn ra hai tay vậy mà trực tiếp đem nàng trong miệng Mạch tỷ tỷ ôm đứng lên.

"Nha đầu chết tiết kia, đều nhanh bị người siết chết rồi." Vân Mạch nhẹ nhàng mỉm cười, tựa hồ vừa mới phát hiện bên cạnh còn đứng lấy một thanh niên, lông mày không khỏi khẽ nhíu mày, nói, "Ồ? Lăng nhi, vị công tử này là người mang đến sao?"

"Hắn ở đâu là cái gì công tử, chẳng qua là một cái không biết tốt xấu không coi ai ra gì thần côn mà thôi!" Thượng Quan Lăng tức giận nói, "Đáng chết này thần côn trên đường năm lần bảy lượt bỏ qua ta, hơn nữa... Hơn nữa dám mở miệng mắng ta! !"

Là (vâng, đúng) sao?" Vân Mạch cặp kia u tĩnh con người cẩn thận đánh giá Đường Kinh, rồi sau đó nhiều hứng thú nhìn về phía Thượng Quan Lăng, nhẹ nói nói, "Nàng bỏ qua người, còn dám chửi, mắng người, mà người chẳng những không có giáo huấn hắn, ngược lại đem hắn mang đi qua? A..... Xem ra tại chúng ta Lăng nhi trong mắt vị công tử này hiển nhiên không chỉ là tử thần côn đơn giản như vậy Ah."

"Không phải chứ? Mạch tỷ tỷ, người muốn đi đâu, ta làm sao có thể..." Bị Vân Mạch như vậy giễu cợt, mà Thượng Quan Lăng tựa hồ hoàn toàn không có thiếu nữ xứng đáng thẹn thùng, chẳng qua là nhíu lại cái mũi, giải thích nói, "Nếu như không phải thằng này đối với ta còn có chút dùng, ta đã sớm một đao giết."

Trước mắt hai vị này nữ tử từ cũng có thể được cho thế gian ít có mỹ nữ, bất quá Đường Kinh lại không có chút nào bất cứ hứng thú gì, chỉ (cái) là dựa vào lấy cửa sổ mà đứng, tùy ý nhìn xem cái này lưỡng đàn bà mà mò mẫm khăn.

"Nhìn cái gì vậy! Người thật giống như không phục lắm?"

Thượng Quan Lăng hung hăng trừng Đường Kinh liếc.

Đường Kinh như thế nào không phục, nàng quả thực đối (với) Thượng Quan Lăng chịu phục đầu rạp xuống đất, lặc đầu, một câu cũng không nói, trực tiếp ly khai sảnh phòng.

"A..., Lăng nhi, tính tình của người lúc nào sửa lại? Dữ dội như vậy làm gì vậy, cái này xong chưa, người ta tức giận chứ."

"Hắn sinh khí? Ta còn sinh khí đâu rồi, người không phát hiện người này ánh mắt sao? Hắn xem ánh mắt của ta dạng như vậy thật giống như chẳng muốn cùng bản cô nương so đo giống nhau, thật sự là kỳ quái, hắn một cái thần côn liền một điểm tu vi cũng không có, chỉ có điều hiểu chút Thông Linh bí thuật, thật đúng là đem mình làm tuyệt thế cao thủ, vậy mà chẳng muốn cùng ta so đo, tử thần côn!"

Thượng Quan Lăng đem Đường Kinh sở dĩ cường ép giam xuống, ngoại trừ vừa ý Thông Linh bí thuật bên ngoài, cũng là bởi vì Đường Kinh cái loại này lười nhác thái độ làm cho nàng vô cùng không thoải mái, nhất là cái kia coi trời bằng vung phảng phất cái gì đều không sao cả ánh mắt, làm cho nàng không phục lắm.

Là (vâng, đúng) sao? ..." Vân Mạch tựa hồ cũng chú ý tới vấn đề này, trầm ngâm lập tức, lại nói, "Người nói hắn hiểu được Thông Linh bí thuật?"

"Bằng không thì, người cho rằng ta tại sao phải giữ lại hắn?"

"Thông Linh bí thuật là vì ta đạo chi lưu, trên thế giới này hiểu được vô cùng rất thưa thớt, nếu như đúng như lời người nói hắn một người bình thường đi giang hồ thần côn như thế nào hiểu được loại này bí thuật?"

"Quý mới biết thần côn này là thế nào học được." Thượng Quan Lăng nhún nhún vai, lôi kéo Vân Mạch tay vào bên trong đi đến, "Không nói cái này,

Mạch tỷ tỷ, ta rất lâu không uống ngươì Thiên Tuyên Uẩn Nhưỡng đều nhanh thềm chết rồi, ngươì nhanh chút ít cho ta chuẩn bị, chúng ta vừa uống vừa trò chuyện được không?"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Hẳn thật sự chỉ là một cái thần côn?

Đường Kinh từ trước đến nay đều là một cái rất tùy ý ngườì, đối với mình tình cảnh hiện tại, hẳn cũng không lo lắng, cũng lười lại đi giày vò, đi một bước tính toán một bước, sống một ngày muốn hưởng thụ một ngày, lần này thức tỉnh, cho dù trời sập xuống hẳn cũng không có hứng thú đi đề ý tới, ngay tại hẳn đang ngọc tiểu một lát thôi lúc, bên tai đột nhiên truyền đến một đạo điếc tai gào thét, tùy theo đất đất đất đất bay nhanh chạy trốn thanh âm truyền đến.

Đường Kinh đột nhiên mở hai mắt ra, tập trung nhìn vào, khá lắm, một đầu voi đang hướng chính mình vọt tới, vậy hẳn là là một đầu voi a, toàn thân ngân bạch, hình thể cực lớn, trước miệng hai khỏa ngà voi chừng dài hơn một mét, tráng kiện tứ chi giống như bốn cây cột, mỗi lần một cái đều có gần 2m, càng làm cho ngườì kinh khủng cái này nhưc đầu giống như vậy mà có ba con mắt con ngườì, cái trán con mắt hiện lên đỏ tươi sắc, giống như một cái huyết sắc con mắt.

"Cẩn thận!"

Trong hư không truyền đến một đạo lo lắng sốt ruột thanh âm, một đạo bóng trắng theo trang viên thoát ra hướng bên này bay nhanh mà đến.

Đường Kinh lăng lăng đứng đấy, thần sắc nghiêm nghị, lông mi ngưng nhãn, hai con ngườì tĩnh lặng, lạnh lùng chăm chăm vào đánh úp lại tam nhân voi, cũng không nhúc nhích, giống như một pho tượng.

Tam nhân voi tựa như giống như nổi điên vung lấy đầu lâu, phần nộ trùng mắt Đường Kinh, nhếch miệng gào rú, mắt thấy muốn đánh tới, Đường Kinh đột nhiên học được một tiếng chó sủa.

"Uông!"

Nhắc tới cũng kỳ, vốn là nổi điên tam nhân voi bỗng nhiên dừng lại, một đôi hung tàn con mắt không hiểu thấu trở nên kinh hoảng lên, rồi sau đó càng là cẩn thận từng li từng tí chậm rãi lui về phía sau.

Hừ

Bóng trắng thoáng hiện, một nữ tử đột nhiên xuất hiện, áo tơ trắng trắng tuyết, tóc đen bay lên, dung nhan hoàn mỹ, hai con ngườì u tĩnh, chân trần mà đứng, khí chất siêu nhiên, đúng là Thượng Quan Lăng trong miệng cái vị kia Vân Mạch tỷ tỷ.

"Ngươi... Không có sao chứ?"

Vân Mạch cùng là ngưng lấy lông mi, mây trôi nước chảy thần sắc bên trong treo tí ti kinh ngạc.

"Cái này chỉ (cái) nổi điên ngoạn ý nhi là ngườì nuôi dưỡng hay sao?" Đường Kinh lắc đầu, ý bảo chính mình vô sự.

"Nó là tọa kỵ của ta, là một đầu tam nhân Bạch Tượng, vài ngày trước bởi vì bị thương nguyên nhân, cho nên tâm tình rất không ổn định, thật sự thật xin lỗi, làm sợ ngườì rồi a?" Vân Mạch hạ thấp người xin lỗi, đối với tam nhân Bạch Tượng quát mắng nói, "Tiểu bạch, trở về."

Tam nhân Bạch Tượng tựa như không có nghe thấy giống nhau, một đôi mắt gắt gao chăm chăm vào Đường Kinh, ngăn không được chậm rãi lui về phía sau.

Ừ?

Một màn này rơi vào Vân Mạch trong mắt làm cho nàng vạn phần khó hiểu, nàng có thể rõ ràng cảm nhận được tam nhân Bạch Tượng giờ này khắc này tựa như đã bị kinh hãi bình thường, điều này sao có thể? Nàng cũng rất rõ Tam nhân Bạch Tượng bức này linh thú là bức nào cao ngạo, tại trong ấn tượng của nàng cái này mười mấy năm qua bất kể là gặp phải hung tàn quý quái, hay (vẫn) là kinh khủng tà ma, tam nhân Bạch Tượng chưa bao giờ toát ra nửa phần hoảng sợ, mà lần này như thế nào đối mặt một ngườì bình thường sẽ như thế sợ hãi?

Nó đang sợ hãi cái gì, hại sợ cái gì?

Người thanh niên này lại có chỗ nào khiến nó cảm thấy sợ hãi?

"Người..."

Vân Mạch cặp kia xinh đẹp tinh mầu chăm chú nhìn nơi đây Đường Kinh, quét mắt qua một cái, chính như Lãng nhi theo như lời, hẳn không có nửa phần tu vi, hơn nữa thân thể rất suy yếu, một người bình thường không thể lại người bình thường làm sao sẽ lại để cho tam nhân Bạch Tượng như vậy sợ hãi? Vân Mạch trăm mối vẫn không có cách giải, nàng chính là đương đại danh sĩ, học thức uyên bác, sư tôn lại là nhân vật danh động thiên hạ, giờ phút này lại hoàn toàn mờ mịt.

"Người vừa rồi làm cái gì, của ta tiểu bạch làm sao sẽ như vậy sợ hãi người?" Vân Mạch nháy mắt con ngươi, nhẹ giọng hỏi thăm, "Có thể nói cho ta biết sao?"

"Ta cái gì cũng không có làm, chẳng qua là hù dọa một chút nó." Đường Kinh lại ngáp một cái, chà xát đôi má, lắc đầu, "Không nghĩ tới lá gan của nó nhỏ như vậy, bạch dài quá lớn như vậy vóc."

Vân Mạch chăm chăm vào Đường Kinh, ngọc muốn đem trong đó tâm xem thấu, chần chờ một lát, nhún vai khẽ cười nói, "Có lẽ là a." Rồi sau đó lời nói xoay chuyển, nói, "Ta vừa rồi nghe Lãng nhi nói, là người trên đường trị nàng Hắc Viêm mã, nàng chẳng những không có cảm tạ người, ngược lại còn nghĩ người... Lãng nhi nha đầu kia chỉ là có chút đảm nhiệm tính, hi vọng người bỏ qua cho, như thế này ta sẽ khích lệ nàng thả người ly khai."

"A...! Nếu như cô nương chịu hỗ trợ, cái kia thật sự quá tốt rồi."

Đường Kinh thành tâm gửi tới lời cảm ơn, nàng cảm thấy như Vân Mạch như vậy dịu dàng động lòng người cô nương mới là hẳn trong ấn tượng nữ nhân nên có khí chất.

"Ta chỗ này cũng không có cái gì món ngon, vừa mới ngắt lấy đi một tí trái cây, nếu như Đường công tử không ngại mà nói..." Vân Mạch còn chưa có nói xong, Đường Kinh trực tiếp đáp lại không ngại, bởi vì hẳn thật sự quá đói rồi, đói trước ngực dán phía sau lưng.

Sảnh trong phòng, cái kia trương bạch ngọc trên bàn bày đặt bảy tám cái đĩa nhiều loại trái cây, những thứ này trái cây đến tốt cùng là lai lịch gì, Đường Kinh cũng gọi là không hơn danh tự, bất quá, hẳn cũng lười hỏi thăm, sau khi ngồi xuống càng là liền khách khí cũng không có khách khí thoáng một phát, trực tiếp lấy ra một viên đỏ búng trái cây gặm, hương vị ngọt ngào ngon miệng, cửa vào tức hóa, trong nước trái cây ẩn chứa linh hơi thở, hẳn là một loại thượng đẳng linh quả, hương vị rất không tồi, Đường Kinh ăn rất thoải mái.

Vân Mạch vốn định thừa này chỉ tế hiểu rõ thoáng một phát Đường Kinh, thế nhưng là ngồi ở chỗ này về sau, nàng lại phát hiện mình căn bản không có cơ hội mở miệng, bởi vì đối diện người này một mực ở ăn, một viên trái cây đón lấy một viên, không mang theo dừng lại, quả thực chính là ăn như hô đói.

Vân Mạch không phải chưa có tiếp xúc qua nam nhân, Thánh môn hoàng tộc, hào môn vọng tộc, thanh niên tài tử, hẳn tiếp xúc khá hơn rồi, bất quá như trước mắt như vậy một cái đặc thù gia hỏa, nàng còn là lần đầu tiên gặp phải, nào có lần thứ nhất gặp mặt liền cơ bản lễ tiết đều không có, cứ như vậy khai cắt hay sao? Hơn nữa thẳng này bắt đầu ăn cái kia thực gọi một cái gió cuốn mây tan, hơn mười trái cây, trước sau không đến mấy cái thời gian hô hấp đã bị hẳn quét qua quét sạch.

Nói như thế nào mình cũng là chủ nhân nơi này a? Hẳn liền hỏi cũng không hỏi?

"Không biết Đường công tử quê quán ở nơi nào?"

Vân Mạch nhẹ giọng hỏi thăm, người kia liền phảng phất không có nghe thấy giống nhau, tiếp tục tại ăn.

Vân Mạch lại thử hỏi mấy câu, kết quả đều không ngoại lệ, tại người này trong mắt giống như cũng chỉ có trái cây.

Vân Mạch tuyệt đối không phải một cái đê ý tục sự nữ nhân, nhưng là giờ này khắc này nàng đặc biệt tưởng nhớ hỏi một câu, chẳng lẽ tại người này trong mắt thật sự chỉ có trái cây? Chính mình một nữ nhân như vậy ngồi ở người đối với mặt, người không ngớt liền hỏi cũng không hỏi, thậm chí ngay cả phản ứng cũng không muốn phản ứng?

Nghĩ đến, Vân Mạch rốt cục cảm nhận được Thượng Quan Lãng tại sao lại nói hẳn là một cái không coi ai ra gì gia hỏa, người này không phải chẳng muốn phản ứng người, hẳn căn bản chính là bỏ qua sự hiện hữu của người.

Lần đầu tiên trong đời, Vân Mạch cảm nhận được bị người bỏ qua tư vị, nàng hầu như cũng hoàn toàn lý giải vì sao Lãng nhi hội (sẽ) dụng chương phạt tử mẫu vòng tay đưa hẳn lột lại, bởi vì như nàng như vậy yên tĩnh nữ nhân giờ phút này đều có một loại muốn vỗ bàn xúc động, chớ nói chi là Thượng Quan Lãng cái kia các loại tính tình nóng nảy, nếu như người này không phải hiểu được Thông Linh bí thuật, nói không chừng Lãng nhi thực hội (sẽ) một đao giết hẳn đi.

Rốt cục, trên mặt bàn bảy tám cái đĩa trái cây toàn bộ bị Đường Kinh tiêu diệt hết rồi, hẳn tựa hồ còn vẫn chưa thỏa mãn, nói, "Cái này... Vân Mạch cô nương, còn có trái cây sao?"

"Người cũng đã ăn hết nhiều như vậy, còn không có ăn đủ sao?"

Vân Mạch lập tức có một loại thác loạn cảm giác.

"Thực không dám đầu điểm, ta đã đói bụng rất nhiều ngày."

"Như vậy a..... Trong vườn ngược lại là còn có, ngươi mà lại chờ một chốc một lát, ta đi ngắt lấy một ít."

"Còn phải hái hái a..., vậy coi như rồi." Đường Kinh đứng lên sờ lên bụng, xem như ăn lưng dạ, "Chịu đói tư vị thực không dễ chịu, lần này thật sự là đa tạ Vân Mạch cô nương."

"Trong vườn còn có." Vân Mạch đứng người lên, nói ra, "Ta đi cấp ngươi lại hái chút ít a."

"Không cần phiền toái á!"

"Không phiền toái!"

"Thật sự không cần, ngươi trước bề bọn, ta đi bên ngoài tìm một chỗ ngủ một lát." Đường Kinh ngáp, phát phát tay, đứng dậy rời đi, lưu lại một mặt mờ mịt và xấu hổ Vân Mạch, đã qua sau nửa ngày, nàng cái này mới ý thức tới Đường Kinh nói không cần phiền toái cũng không phải khách khí lời nói, mà là hẳn thật sự không muốn phiền toái chính mình, bởi vì hẳn vội vã muốn đi ngủ sợ chính mình đã quá rầy rầy hẳn.

"Ông t...r...ờ...i...! Đây là người nào a....."

Vân Mạch dờ khóc dờ cười, thật sự không biết nên nói cái gì.

"Ồ, Mạch tỷ tỷ, ta tìm ngươi khắp nơi, ngươi ở nơi này làm gì vậy?"

Thượng Quan Lăng từ sau phòng đi tới, mặc một bộ bạch sắc tơ lụa áo choàng, giống như vừa mới tắm rửa hoàn tất, vừa đi một bên lệch ra cái đầu dùng khăn mặt lau sạch lấy ướt sũng mái tóc, cỡi một thân áo giáp nàng quả nhiên là tươi đẹp tuyệt luân.

"Không có gì." Nhìn qua Đường Kinh bóng lưng rời đi, Vân Mạch giống như đang suy tư cái gì, nỉ non nói, "Hắn thật sự chỉ là một cái đi giang hồ coi bói?"

"Ai? Ngươi nói là bên ngoài cái kia họ Đường tử thần côn? Hắn là a! Bất quá hẳn giống như hiểu được thật nhiều, cái kia trương hoàng trên lá cờ viết cái gì tri liệu tạp chứng, đây diễn trận pháp, thầy tướng số bói toán . . . , Mạch tỷ tỷ, ngươi như thế nào đột nhiên quan tâm nảy sinh hẳn đã đến?"

"Chỉ là có chút hiếu kỳ mà thôi."

Vân Mạch có chút dao động đầu, nàng cảm giác Đường Kinh tuyệt không như người bình thường, người bình thường hội (sẽ) hiểu được Thông Linh bí thuật bực này tá đạo chi lưu sao? Một người bình thường lại có thể nào vừa quát lại để cho tam nhãn Bạch Trượng sinh ra sợ hãi? Huống hồ vừa rồi nàng cẩn thận lưu ý qua Đường Kinh cặp mắt kia, thật sự tốt đẹp ngẫu, đục ngẫu phảng phất trải qua muôn đời tang thương, đục ngẫu giống như bao hàm toàn diện, đục ngẫu cùng cái thế giới này không hợp nhau.

Một người con mắt làm sao có thể như vậy đục ngẫu?

Vân Mạch còn là lần đầu tiên gặp phải.

"Một cái tử thần côn có cái gì có thể tò mò?" Thượng Quan Lăng không cho là đúng.

"A..., cũng thế, có thể là ta suy nghĩ nhiều a." Vân Mạch cười khê, nói, "Hắn dù sao trị ngươi Hắc Viêm mã, không bằng đợi tí nữa đưa hẳn thả a."

"Mạch tỷ tỷ, ngươi để cho ta thả cái này không coi ai ra gì thần côn? Nhưng hẳn là mắng qua ta ài, nếu như không để cho hẳn chút giáo huấn, chẳng phải là quá tiện nghi hẳn à nha? Huống hồ người này hiểu được Thông Linh bí thuật, ta không thể thả hẳn đi."

"Thông Linh bí thuật cực kỳ phức tạp, cho dù hẳn chịu giáo, ngươi cũng chưa chắc học hội (sẽ), bên trong liên lụy đến quá nhiều huyền diệu đồ vật."

"Ồ? Thật kỳ quái a...!" Thượng Quan Lăng chớp mắt to, dùng một loại ánh mắt cổ quái chăm chăm vào Vân Mạch.

"Làm gì vậy như vậy chăm chăm vào ta?" Bị Thượng Quan Lăng như vậy ** trắng trợn chăm chăm vào, Vân Mạch rất là không thói quen.

"Mạch tỷ tỷ, ngươi có phải hay không tư xuân à nha? Tư xuân đến bụng đói ăn quàng tình trạng?"

"Nha đầu chết tiết kia, ngươi tài sáng tạo xuân nữa nha." Vân Mạch 'hung dữ' liếc nàng một cái, trêu ghẹo nói, "Cũng không biết là ai trong khoảng thời gian này một mực làm xuân mộng..."

"Mạch tỷ tỷ! Ngươi..." Thượng Quan Lăng lập tức nghẹn lời, tình gây nên hai má lập tức hiện ra một vòng thiếu nữ ngượng ngùng, chỉ vào Vân Mạch, nói, "Nếu như không phải ngươi cho ta cái kia kiện đồ vật, ta làm sao sẽ làm như vậy cảnh trong mơ..."

"Ta lại không có cứng rắn (ngạnh) kín đáo đưa cho ngươi, là chính ngươi muốn bắt đi tìm hiểu đấy, có thể nào oán ta." Vân Mạch mỉm cười gạt Thượng Quan Lăng cái mũi, "Ta sớm nói qua cho ngươi, cái kia kiện đồ vật có cổ quái, ngươi biết rõ biết làm như vậy cảnh trong mơ, thiên muốn cảm trở về, không phải tư xuân là cái gì, còn không thừa nhận."

"Ha ha a..." Chẳng biết tại sao Thượng Quan Lăng đột nhiên ha ha cười ha ha.

"Nha đầu chết tiệt kia, ngươi cười cái gì."

"Ta cười a...! Cái kia kiện đồ vật vốn chính là thuộc về Mạch tỷ tỷ đấy, Mạch tỷ tỷ khẳng định cũng làm rất nhiều rất nhiều như vậy cảnh trong mơ a? Ủ?" Ha ha a..."

"Ta mới không có!" Vân Mạch thề thốt phủ nhận.

"Ngươi thì có, thì có!" Thượng Quan Lăng cười vui lấy.

Vân Mạch biết rõ nếu như lại tiếp tục nữa, dùng Lăng nhi tính cách nhất định sẽ mọi cách trêu ghẹo chính mình, nàng nhún nhún vai dùng cái này để che dấu bối rối của mình, nói đến, "Được rồi, đừng làm rộn, Lăng nhi, đối với cái kia kiện đồ vật ngươi hiểu được như thế nào? Có cái gì không mạnh mẽ?"

"Không có bất kỳ mạnh mẽ, ta đem cái kia kiện đồ vật phía trên Phù Văn ghi lại xuống, những thứ này từ hỏi thăm rất nhiều người lại đều không thể giải đáp." Thượng Quan Lăng nghĩ một lát mà, nói ra, "Đúng rồi, Mạch tỷ tỷ, ngươi nói ngươi đã tra được cái kia đoạn Phù Văn lai lịch, có thật không vậy?"

"Đương nhiên!" Vân Mạch cười khê.

"A...! Thật sự là quá tốt á..., chúng ta bây giờ phải đi mở ra a, hừ hừ! Ta ngược lại muốn nhìn cái kia kiện đồ vật bên trong đến cùng cất dấu cái gì cổ quái, vậy mà có thể cho người làm ác tâm như vậy cảnh trong mơ!"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nữ nhân ở giữa mập mờ

"Mạch tỷ tỷ, ngươi đến tốt cùng là từ chỗ nào đạt được viên này cổ quái Thạch Đầu Tâm Tạng?"

Viên này Thạch Đầu Tâm Tạng đến cùng là vật gì, Thượng Quan Lăng cũng không rõ ràng lắm, mấy tháng trước nàng tìm đến Vân Mạch nhất khởi du ngoạn, nghe nói Vân Mạch nói cái này khối Thạch Đầu rất tà ác, lúc ấy Thượng Quan Lăng cũng không tin, mang sau khi trở về mới biết được Mạch tỷ tỷ cũng không có lừa gạt mình, chỉ cần tiếp xúc qua viên này Thạch Đầu, vậy mà biết làm một ít nam nữ hoan ái cảnh trong mơ.

Là tại Thượng cổ chiến trường một tòa hoang phế chùa miếu trong ngẫu nhiên tìm được."

Vân Mạch lúc này nắm một chi ước chừng dài một thước bạch ngọc bút lông, đang trên mặt đất vẽ phác thảo lấy một ít kỳ lạ quý hiếm cổ quái Phù Văn, nó vẽ phác thảo tốc độ cực nhanh, bút đi Du Long, một cái Phù Văn đón lấy một cái Phù Văn, trong thạch thất trên vách tường, trên mặt đất đều bị nàng vẽ phác thảo ra nhiều loại huyền diệu Phù Văn cùng thần bí đồ án.

"Ta cố ý đọc qua rất nhiều sách cổ cũng hướng tông môn rất nhiều trưởng bối hỏi qua, bọn hắn đều không rõ ràng lắm viên này Thạch Đầu Tâm Tạng phía trên khắc Phù Văn đến tốt cùng là cái gì." Vì phá giải viên này Thạch Đầu Tâm Tạng bí mật, mấy tháng qua Thượng Quan Lăng vẫn luôn tại vì chuyện này bận rộn, thế nhưng là kết quả lại không thu hoạch được gì.

"Bởi vì phía trên Phù Văn cũng không phải Thượng cổ Phù Văn."

"A...! Đó là cái gì Phù Văn?"

"Ta cũng là tìm rất nhiều sách cổ mới biết được phía trên Phù Văn là một loại Đại Hoang Phù Văn."

"Đại Hoang Phù Văn?" Thượng Quan Lăng thần sắc cả kinh, bởi vì nàng rất rõ ràng Đại Hoang hai chữ đại biểu cho cái gì, đây chính là trong truyền thuyết thần bí nhất hỗn loạn nhất một cái tu hành thời đại, chỉ có điều bởi vì một ít không biết nguyên nhân, Đại Hoang thời đại tàn lưu lại di tích vô cùng rất thưa thớt, cho nên, mỗi lần một kiện Đại Hoang thời đại đồ vật đều là bảo vật vô giá.

"Nói như vậy cái này một viên Thạch Đầu Tâm Tạng là Đại Hoang bảo vật rồi?" Thượng Quan Lăng trước kinh sau vui mừng, nội tâm hưng phấn tình cảm bộc lộ trong lời nói, trông thấy Vân Mạch gật đầu, nàng hầu như hưng phấn tiêm kên đi ra, một chút tiến lên ôm Vân Mạch, cười vui không ngừng.

"Oa! Thật sự là quá tốt á..., đây chính là một kiện Đại Hoang bảo vật, nếu như chúng ta có thể mở ra, đây chẳng phải là phát đại tài à nha? Mạch tỷ tỷ,

ta thật sự là quá yêu người á."

Cũng không phải là Thượng Quan Lăng chưa từng gặp qua các mặt của xã hội mới hưng phấn như thế, trái lại, nàng có được kinh người gia thế, lại là đại tông môn đệ tử thân truyền, bái kiến bảo vật nhiều không kể xiết, chỉ như vậy kích động, kì thực là Đại Hoang bảo vật đích thật là Thiên Địa hiếm thấy.

"Lăng nhi, người trước không nên cao hứng quá sớm." So với Thượng Quan Lăng, Vân Mạch liền lộ ra lạnh nhạt rất nhiều, nàng nhẹ nói, "Viên này cổ quái Thạch Đầu, chạm đến người, đều hội (sẽ) lâm vào nam nữ hoan ái trong mộng cảnh, bởi vậy chứng minh, cái này nhất định là một viên cực kỳ tà ác Thạch Đầu, hơn nữa còn có một kiện chuyện trọng yếu ta không có nói cho người biết, người biết viên này trên tảng đá Phù Văn là cái gì không?"

"Là cái gì?"

"Đây là một loại Đại Hoang phong ấn, về phần đến tốt cùng là cái gì phong ấn, ta không cách nào biết được, nhưng người có thể ngẫm lại, phạm là bị phong ấn đồ vật, không khỏi là ở giữa thiên địa tà ác tồn tại, hướng chỉ vẫn còn là cái kia hỗn loạn nhất Đại Hoang thời đại."

"A...! Đại Hoang phong ấn?" Nghe nói này, Thượng Quan Lăng thần sắc cũng dần dần nghiêm nghị đứng lên, bất quá cũng chỉ là lập tức thoải mái, cười nói, "Ha ha, Mạch tỷ tỷ, người chớ để làm ta sợ, Đại Hoang phong ấn tuy lợi hại, bên trong phong ấn đồ vật có lẽ cũng rất tà ác, bất quá đâu rồi, phạm là phong ấn đều có tán hóa vạn vật công hiệu, cuối cùng quy về bụi đất, bị phong ấn đồ vật cho dù càng lợi hại, trải qua như vậy thời gian phong ấn, cũng tất nhiên sẽ tán hóa thành chỉ còn lại có một vòng vốn sơ chi nguyên."

"Ừ? Chúng ta Lăng nhi lúc nào cũng bắt đầu học giỏi lên?" Vân Mạch trêu ghẹo nói.

"Hừ hừ! Đó là người không biết, ta Thượng Quan Lăng vẫn luôn người rất hiếu học đấy." Thượng Quan Lăng dương cái đầu, bày làm ra một bộ rất đáng về đắc ý.

"Rốt cục được rồi."

Vân Mạch thu bút, thò tay dùng ống tay áo lau sạch lấy cái trán mồ hôi, vẽ phác thảo trận pháp là cực kỳ tiêu hao bản thân tinh thần đấy, nàng tuy nhiên tinh thông trận pháp, bản thân tinh thần khổng lồ, nhưng đem 'Đô Thiên Cửu Huyền Trận' vẽ phác thảo hoàn thành cũng làm cho nàng có chút hư thoát.

"Mạch tỷ tỷ, viên này Thạch Đầu Tâm Tạng phía trên Phù Văn dù sao cũng là Đại Hoang phong ấn, huyền diệu vạn phần, người trận pháp này thật có thể bài trừ sao?"

"Bây giờ còn không cách nào xác định." Vân Mạch thở một hơi thật dài, nói, "Nếu như là nguyên vẹn Đại Hoang phong ấn, ta nhất định không cách nào phá giải, nhưng viên này Thạch Đầu Tâm Tạng bên trên Đại Hoang phong ấn, ta cẩn thận tìm hiểu qua, phong ấn dĩ nhiên tàn phá, chẳng qua là hào nhoáng bên ngoài, trong đó trống trơn như một, lại không biết là nguyên nhân nào sẽ biến thành như vậy."

"Nếu như vậy, chúng ta đây mà bắt đầu a!"

Thượng Quan Lăng lộ ra dị thường hưng phấn, nàng đang mong đợi mở ra viên này Thạch Đầu Tâm Tạng bên trong bí mật, đồng thời cũng rất tò mò bên trong đến cùng cất giấu vật gì vậy mà nàng hội (sẽ) lâm vào cái loại này nam nữ hoan ái cảnh trong mơ chính giữa.

Vân Mạch đem Thạch Đầu Tâm Tạng đặt ở Đô Thiên Cửu Huyền Trận vị trí, rồi sau đó giơ lên hai tay, thon thon tay ngọc bắt đầu vũ động, từng đạo pháp ấn đánh ra đánh vào trận pháp từng cái trận vị trí, ba cái hô hấp công phu dĩ nhiên đánh ra hơn mười đạo pháp ấn.

"Đô thiên lung chảo, cửu huyền chi diệu, kết trận!"

Xoạt!

Đô Thiên Cửu Huyền Trận vận chuyển lại, trong thạch thất tất cả Phù Văn tại thời khắc này đều lập lòe, khi thì vận vẹo, khi thì biến hóa, lại mà chảy trôi, vậy mà vây quanh trận vị trí viên kia Thạch Đầu Tâm Tạng chậm rãi xoay tròn, Vân Mạch cùng Thượng Quan Lăng hai người lẳng lặng đứng ở một bên, thần sắc nghiêm nghị, hai con người tụ hợp tinh hội (sẽ) thần chăm chăm vào.

Theo xoay tròn tốc độ trở nên càng nhanh, viên kia Thạch Đầu Tâm Tạng cũng dần dần trôi nổi đứng lên, làm lúc trận pháp ở trong cửu huyền chi diệu bắt đầu chạm đến lúc, Thạch Đầu Tâm Tạng bắt đầu kịch liệt lắc lư, từng đợt đùng đùng (*không dứt) giòn vang âm thanh cũng tùy theo truyền đến.

"Mạch tỷ tỷ, như vậy bình thường sao?"

Thượng Quan Lăng tuy nhiên có được kinh người gia thế, lại là đại tông môn đệ tử, nhưng nàng đối với trận pháp cũng không biết.

Vân Mạch ngưng cau mày Vũ, một đôi u tình hai con người lộ ra nghi hoặc, khẽ lắc đầu, đang ngọc nói chuyện, đột nhiên, Thạch Đầu Tâm Tạng run rẩy càng thêm lợi hại, mà xung quanh xoay tròn rất nhiều Phù Văn chợt bắt đầu vận vẹo, thậm chí không hiểu tán loạn, chẳng qua là trong nháy mắt, tất cả Phù Văn đều lâm vào hỗn loạn chính giữa.

"Tại sao có thể như vậy? Đại Hoang phong ấn rõ ràng đã bị Đô Thiên Cửu Huyền Trận bao phủ, cửu huyền chi diệu cũng bắt đầu suy yếu phong ấn, như thế nào trận pháp đột nhiên hội (sẽ) hỗn loạn lên?"

Ngay tại Vân Mạch kinh nghi không hiểu thời điểm, trận pháp ở trong Phù Văn một tên tiếp theo một tên tán loạn biến mất, ngay sau đó toàn bộ thạch thất chợt bắt đầu đung đưa.

Vân Mạch thần sắc kinh biến, quát, "Không tốt! Đô Thiên Cửu Huyền Trận dĩ nhiên tan vỡ, Lăng nhi, mau lui lại sau!" Nàng vừa dứt lời, trôi lơ lửng ở trận vị trí viên kia Thạch Đầu Tâm Tạng bỗng nhiên phóng xuất ra yêu dị đỏ thẫm sắc hào quang, yêu dị hào quang lập tức đem Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch hai người bao bọc.

Vân Mạch phát giác được khác thường, trong nội tâm hoảng sợ, vừa muốn mở miệng, chỉ cảm thấy toàn thân tê dại, ý thức lúc này biến mất, mà Thượng Quan Lăng cũng giống nhau mềm trên mặt đất bất tỉnh nhân sự.

...

Trang viên bên ngoài, Đường Kinh nhàn nhã nằm ở trên đồng cỏ đang đang nghỉ ngơi, bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn lại để cho hắn theo ngủ mơ tỉnh lại.

Chẳng lẽ lại là đầu kia nổi điên tam nhãn Bạch Tượng?

Đường Kinh không có suy nghĩ nhiều, đột nhiên mở mắt ra, lúc này đứng người lên, phát hiện xung quanh đại địa đều tại liên tục run rẩy, trong nội tâm nghi hoặc khó hiểu, chuyện gì xảy ra? Xa trông đi qua, phát hiện chấn động đến từ trang viên đằng sau.

Cái kia hai cái đàn bà mà đang làm cái gì, tiếp tục như vậy, phía ngoài trận pháp hội (sẽ) không chịu nổi dần dần tan vỡ.

Đường Kinh hô to không may, nếu như có thể ly khai, hắn hội (sẽ) không chút lựa chọn quay đầu bước đi, đáng tiếc hiện tại tu vi mất hết, căn bản không có năng lực ly khai nơi đây, càng nghĩ, quyết định đi xem cái kia lưỡng đàn bà đến cùng đang làm cái gì.

Trang viên cũng không lớn, Đường Kinh ở bên trong du lịch một vòng, cuối cùng tại hậu viện một gian thạch thất trước cửa dừng lại.

Cửa là mở ra đấy, hắn cũng không dám đi vào, bởi vì bên trong phát sinh một màn, lại để cho hắn cái này tự nhận là coi như kiến thức rộng rãi gia hỏa cũng cảm thấy vô cùng xấu hổ, cũng cảm thấy cực kỳ xấu hổ.

Áo tơ trắng thướt tuyệt, u tình dịu dàng giống như cửu thiên tiên nữ Vân Mạch giờ phút này nhưng là quần áo không chỉnh tề, uyển chuyển đáng người càng là khỏa thân bên ngoài, nàng ngửa đầu, từ từ nhắm hai mắt, đôi má từng trận hồng hường, cái miệng nhỏ nhắn có chút đóng mở, hai tay ôm lấy Thượng Quan Lăng cổ, mà Thượng Quan Lăng đồng dạng là quần áo không chỉnh tề, kinh người no đủ đáng người rõ ràng có thể thấy được, nàng ôm ấp lấy Vân Mạch bờ eo thon bé bỏng, đang hôn hít lấy Vân Mạch hai ngọn núi.

"Cái này... Đây là cái gì tình huống?"

Đường Kinh vốn là suy yếu không chịu nổi thân hình trông thấy một màn này sau huyết mạch sôi trào, trực tiếp dẫn đến đầu vầng mắt hoa, sống đến bây giờ, không biết sống bao nhiêu năm, kỳ văn chuyện lạ cũng đã gặp không ít, nhưng như hôm nay như vậy hiếm thấy và hương diễm một màn hắn hay (vẫn) là lần đầu tận mắt nhìn đến.

Chẳng lẽ hiện ở thời đại này cũng đã cởi mở đến như thế kinh thế hãi tục tình trạng? Hai nữ nhân có thể không kiêng nể gì cả như vậy làm?

Già rồi! Già thật rồi!

Bình sinh lần thứ nhất, Đường Kinh cảm giác mình thiệt tình già rồi, lão đã cùng thời đại này có chút tách rời.

Ừ?

Không đúng!

Đường Kinh cảm giác không đúng, cái này hai nữ tu vi cũng không yếu, chính mình đứng ở chỗ này, các nàng không có khả năng không phát hiện được, cho dù lại khát khao cũng không có thể đạt tới loại này quên hết tất cả trình độ a? Cẩn thận xem xét phía dưới, thành linh phát giác được một cổ khác thường khí tức, cổ hơi thở này lại để cho hắn cực kỳ không thoải mái, quét mắt qua một cái, phát hiện trong thạch thất viên kia nổi lơ lửng Thạch Đầu Tâm Tạng, đi qua, đem bắt lấy, cẩn thận chu đáo đứng lên.

Lúc Đường Kinh đem Thạch Đầu Tâm Tạng bắt lại lúc, Vân Mạch cùng Thượng Quan Lăng hai người nhao nhao đình chỉ thân mật động tác, Vân Mạch đầu tiên mở ra mộng lung con mắt, tựa hồ có chút mơ hồ, khi nàng phát hiện mình ôm lấy Lăng nhi cổ lúc có chút nghi hoặc, khi nàng phát hiện Thượng Quan Lăng trần truồng ** lúc không khỏi nghẹn ngào kinh ngạc, khi nàng phát hiện mình trần truồng ** lúc, rốt cục kinh ngạc gọi lên tiếng!

Nàng lúc đó cũng đem đôi diện Thượng Quan Lăng bùng tỉnh, Thượng Quan Lăng mở mắt ra sừng sốt vài giây đồng hồ, phát ra so Vân Mạch càng thêm bén nhọn tiếng kêu sợ hãi.

"Đáng chết! Khẳng định lại là viên kia Thạch Đầu giờ trò quỷ!" Thượng Quan Lăng vừa rồi lại làm cái loại này hoan ái tà ác cảnh trong mơ, nàng tuy nhiên không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng có thể khẳng định nhất định cùng viên kia Thạch Đầu có quan hệ, vội vàng sửa sang lấy y phục của mình, bỗng nhiên tầm đó, Vân Mạch vậy mà lại phát ra tiếng kêu sợ hãi.

"Mạch tỷ tỷ, chẳng qua là viên kia Thạch Đầu giờ trò quỷ mà thôi, ngươi làm gì thế gọi lớn tiếng như vậy, ta cũng không phải chưa thấy qua thân thể của ngươi, chẳng qua là hôn một chút cổ của ngươi mà thôi, làm gì vậy ngạc nhiên, thiệt là!"

Vân Mạch cùng Thượng Quan Lăng nếu như dùng tỷ muội tương xứng, quan hệ tự nhiên thân mật, giữa hai người, bình thường áp áp ôm một cái, mặc dù hôn môi cũng không phải cùng lắm thì sự tình, huống hồ Vân Mạch tâm tính lạnh nhạt, làm người cực kỳ yên tĩnh, bất quá, giờ này khắc này nàng lại cũng không cách nào lạnh nhạt, lại cũng không cách nào yên tĩnh, bởi vì hần nhìn thấy một người nam nhân, hơn nữa còn là tại nàng quần áo không chỉnh tề, tiếp cận ** thời điểm trông thấy một người nam nhân, nếu như chỉ lần này còn không đến mức làm cho nàng tan vỡ, kì thực là vừa vận cùng Lăng nhi làm xong thân mật cử động sau lại gặp phải một người nam nhân, như vậy nàng lại cũng không cách nào thừa nhận.

"Làm gì vậy nha! Mạch tỷ tỷ, ngươi yên tâm, ta đối với ngươi phụ trách chính là, từ nay về sau, ngươi liền là nữ nhân của ta rồi!"

Thượng Quan Lăng cười đùa ngẩng đầu, phát hiện Vân Mạch nhìn qua phía sau của mình, một bộ hoảng sợ bộ dáng, trong nội tâm nghi hoặc, làm lúc xoay người lúc, nàng cái kia trương xinh đẹp bức người đôi má lập tức trắng bệch, chỉ vào Đường Kinh, phát ra cực kỳ chói tai thét lên, hai nữ thất kinh, cũng không dám nữa dừng lại nửa phần, đều dùng nhanh như chớp xu thế lách mình rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Bị phong ấn tà ác nguyên rủa!

Đến tốt cùng là vật gì vậy mà khiến cho Đại Hoang thời đại Phật gia cao thủ dùng đại phạt đại diệt phong ấn đứng lên?

"Tử thần côn!"

Một đạo ngang ngược kiêu ngạo lăng lệ ác liệt thanh âm truyền đến, Đường Kinh lúc ngẩng đầu lên, một thanh lợi kiếm dĩ nhiên chống đỡ tại trên cổ của hần, cầm kiếm người đứng là Thượng Quan Lăng, nàng cực kỳ giận dữ, khẽ cắn hàm răng, phần nộ mất mồm to, hung dữ chăm chăm vào Đường Kinh, "Ngươi tại sao lại ở chỗ này!"

"Ta vừa rồi ở bên ngoài nghỉ ngơi, đột nhiên toàn bộ trang viên bắt đầu rung động, hô hai tiếng cũng không ai đáp ứng, cho nên cứ tới đây nhìn xem." Đường Kinh thành thành thật thật đáp lại, trên mặt hồ hững hờ lộ liên phảng phất vừa mới cái gì cũng không có phát sinh giống nhau.

"Nói như vậy sự tình vừa rồi ngươi đều trông thấy à nha?"

"Nếu như biết rõ hai người các ngươi nữ nhân ở chơi trò mập mờ mà nói... Ta căn bản cũng không sẽ đi qua!" Đường Kinh lắc đầu bất đắc dĩ, cái lúc này nói những thứ này liền chính hần đều cảm thấy có chút vô lực, "Ta thật không phải là cố ý muốn dòm xem các ngươi..."

"Ngươi tử thần côn! Chết dâm tặc! Ta hôm nay giết ngươi!"

Thượng Quan Lăng tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, lúc này, bóng trắng thoáng hiện, Vân Mạch đột nhiên xuất hiện, đem nàng ngăn lại.

"Lăng nhi, hần cũng là vô tình ý đấy."

"Mạch tỷ tỷ, vừa rồi thân thể của chúng ta đều bị cái này tử thần côn nhìn thấy!"

Thượng Quan Lăng nói lời không khỏi làm Vân Mạch có chút xấu hổ, cũng có chút ngượng ngùng, nói ra, "Là chúng ta không cẩn thận, cũng trách không được hần, trước thả hần a."

"Không được!" Thượng Quan Lăng vốn là xem Đường Kinh không vừa mắt, hiện tại thân thể của mình lại bị trông thấy, nàng có thể nào không giận.

"Hai vị cô nương a...! Các ngươi trước hãy nghe ta nói." Chính mình tu vi mất hết, thân thể lại suy yếu không chịu nổi, gặp phải Thượng Quan Lăng như vậy một cái ngang ngược bá đạo nữ nhân không nói, hết lần này tới lần khác còn đánh lên như vậy một việc công việc, Đường Kinh quả thực cảm thấy đau đầu, lắc đầu thờ dãi một tiếng, nói ra, "Các ngươi mới vừa rồi là không phải muốn mở ra viên này Thạch Đầu?"

"Không cần ngươi quan tâm! Dem Thạch Đầu lấy tới!" Thượng Quan Lăng nộ khí chưa tiêu, phát hiện viên kia Thạch Đầu Tâm Tạng tại Đường Kinh trong tay, lúc này yêu cầu.

"Hai vị cô nương, viên này Thạch Đầu quá nguy hiểm, các ngươi hãy để cho ta ném đi a."

Đường Kinh tuy nhiên nhìn không ra viên này Thạch Đầu Tâm Tạng đến tốt cùng là vật gì, nhưng bên trong khí tức lại để cho hần cảm giác vô cùng vô cùng không thoải mái, hần dám đoán chắc viên này Thạch Đầu là chính là điềm xấu chi vật, bên trong nhất định cất giấu một loại cực kỳ yêu dị đồ vật.

"Người nói cái gì? Người đáng chết này thần côn nhưng một cái cho ta xem một chút! Ta trực tiếp giết người."

Xem Đường Kinh không có cho ý tứ, Thượng Quan Lăng cũng lười dài dòng, trực tiếp thò tay cướp lấy, bất quá, Đường Kinh lập tức đưa tay để ở sau lưng.

"Từ thần côn, người liền nửa điểm tu vi đều không có, dám hiển nhiên cướp đoạt? Ta xem người thật sự là chán sống a?"

Không ngớt Thượng Quan Lăng nổi giận, liền Vân Mạch cũng có chút không thể giải thích vì sao, "Đường công tử, người đây là ý gì?"

"Hai vị cô nương, ta cũng không có cướp đoạt ý tứ, viên này trong viên đá đến tột cùng có đồ vật gì đó, ta cũng không có hứng thú biết rõ, chỉ có điều viên này Thạch Đầu thật sự rất nguy hiểm, ta khuyên các người đem Thạch Đầu lưu lại, chạy nhanh ly khai nơi này đi, bằng không thì hội (sẽ) có nguy hiểm tánh mạng."

Đường Kinh vừa rồi cẩn thận chu đáo qua, Thạch Đầu Tâm Tạng phía trên Đại Hoang phong ấn đã bị cưỡng ép bài trừ, đang đang dần dần tán loạn, dùng không được bao lâu, lúc Đại Hoang phong ấn triệt để tán loạn lúc, Thạch Đầu Tâm Tạng sẽ mở ra, đến lúc đó nếu như bên trong cất giấu cái gì lợi hại đồ vật, cái kia thật đúng là chạy đều chạy không thoát, không cách nào tưởng tượng bị đại phạt đại diệt phong ấn đến tột cùng hội (sẽ) là cái gì tà ác thứ đồ vật.

"Kẻ đàn mới có thể tin chuyện ma quỷ của người, cho ta lấy ra!"

Thượng Quan Lăng tự nhiên không tin Đường Kinh đáng chết này thần côn, cưỡng ép theo Đường Kinh trong tay chiếm trở về, đem Thạch Đầu đưa cho Vân Mạch.

Vân Mạch tiếp nhận Thạch Đầu, khẽ di một tiếng, nói ra, "Đại Hoang phong ấn đã bắt đầu tán loạn, nghĩ đến dùng không được bao lâu Thạch Đầu bí mật có thể cởi bỏ rồi."

"Thật sự?" Thượng Quan Lăng kinh hi vạn phần.

"Nếu như hai vị cố chấp muốn xem xét đến tột cùng, các người chỉ để ý xem đi, bất quá, có thể hay không thả ta đi?" Đường Kinh thật sự nhanh muốn qua đời, hắn vừa mới vượt qua đệ cửu trọng thiên kiếp, liền một ngày tốt rì từ cũng không có hưởng thụ, rơi vào Thượng Quan Lăng cái này đàn bà mà trong tay đã lại để cho hắn đầy đủ đau đầu, nếu như viên kia Thạch Đầu Tâm Tạng bên trong lại có cái gì tà ác thứ đồ vật lời mà nói..., đây chính là thật là xui xẻo đến nhà bà ngoại rồi.

"Muốn đi? Cửa nhỏ đều không có, chờ chúng ta mở ra Thạch Đầu bí mật, nợ mới nợ cũ với người một khối tính toán!"

Thạch Đầu bí mật sắp mở ra, cho nên, Thượng Quan Lăng tạm thời chẳng muốn phản ứng Đường Kinh.

"Lăng nhi, đưa hắn thả a." Vân Mạch tuy nhiên cũng rất tức giận vừa rồi thân thể của mình bị một cái lạ lẫm nam nhân trông thấy, nhưng nàng cũng hiểu biết Đường Kinh cũng không phải là cố ý gây nên.

"Mạch tỷ tỷ, cái này từ thần côn xem qua thân thể của chúng ta, nếu như thả hắn đi, vậy thì thật là quá tiện nghi hắn."

"Được rồi! Cho dù không thả ta, ta đây đi Tiền viện được chưa?"

Đường Kinh còn kém quỷ trên mặt đất dập đầu gọi nãi nãi rồi, đáng tiếc Thượng Quan Lăng kiểm vẫn đang chống đỡ lấy chính mình, đành phải lui mà cầu tiếp theo, trốn xa chừng nào tốt chừng đó, hắn thật sự không muốn trêu chọc viên này tà ác điểm xấu Thạch Đầu.

"Làm vì một người nam nhân, người có thể hay không dừng cảm một điểm? Lá gan như thế nào nhỏ như vậy?" Thượng Quan Lăng chăm chăm vào Đường Kinh, ngoại trừ phần nợ bên ngoài, lại thêm vài phần khinh bỉ.

"Đại gia này! Lão tử mặc kệ người! Các người đây là đang đùa lừa **, đừng trách lão tử không có nhắc nhở các người."

Đường Kinh tuyệt đối là một cái tốt nóng nảy gia hỏa, nhưng lúc này đây thật sự nổi giận, xoay người sang chỗ khác, quay đầu bỏ chạy, đáng tiếc, hắn tu vi mất hết, thân thể suy yếu, hết lần này tới lần khác lại gặp phải chính là Thượng Quan Lăng như vậy một cái ngang ngược kiêu ngạo bá đạo chủ nhân, còn không có chạy hai bước, trực tiếp bị Thượng Quan Lăng cho đất trở về.

"Người dám tại Cô nãi nãi trước mặt tự xưng lão tử?" Thượng Quan Lăng thò tay tại Đường Kinh lồng ngực chọn hai cái, đem huyết đạo phong bế, khóa miệng giờ lên một vòng nghiền ngẫm tà ác vui vẻ, khi dễ Đường Kinh, nói ra, "Người đã nhát gan như vậy sợ chết, hôm nay Cô nãi nãi sẽ thanh toán người, nếu như trong viên đá thật sự có nguy hiểm, cái thứ nhất cũng là người chết trước."

Đường Kinh không nói gì thêm, chẳng qua là ai oán thở dài.

Vân Mạch lắc đầu, đối với Lăng nhi đảm nhiệm tính, nàng thật sự rất là bất đắc dĩ, lúc trông thấy Đường Kinh một bộ bất đắc dĩ mà lại về mặt thống khổ về sau, không biết sao, Vân Mạch trong nội tâm thậm chí có một tia mừng thầm, đại khái là bởi vì nàng cũng rất để ý rất tức giận thân thể của mình bị một cái người xa lạ trông thấy a.

"Mạch tỷ tỷ, mau nhìn!"

Theo Thượng Quan Lăng kinh hi tiếng kêu, Đại Hoang phong ẩn triệt để tán loạn, Thạch Đầu Tâm Tạng trở nên yêu dị, trở nên tà ác, trở nên đỏ thắm, bởi vì vừa rồi nếm qua một lần thiết thời, cho nên, Vân Mạch cùng Thượng Quan Lăng trông thấy loại này yêu dị đỏ thắm sắc lúc nhao nhao lui về phía sau, mà lại té ra pháp bảo, tùy thời chuẩn bị ngăn cản.

Đỏ thắm sắc Thạch Đầu bắt đầu vận vẹo, tất cả biến hóa, vậy mà mơ hồ hình thành một đoàn kỳ quái năng lượng, giống như âm mặt trời Thái Cực, một âm một mặt trời, mặt trời trong có âm, âm trong có mặt trời, rồi sau đó âm mặt trời giao hợp, như thể quái dị năng lượng vận vẹo mơ hồ giống như một vũng hồng sắc con suối.

Vân Mạch cùng Thượng Quan Vân lui đến xa xa lẳng lặng quan sát, nhưng là Đường Kinh bị điểm huyết đạo, không thể động đậy, nhìn qua âm mặt trời năng lượng càng lúc càng lớn, mắt thấy muốn lan tràn đến chân của mình phía dưới, Đường Kinh trong nội tâm không khỏi thẫn thờ, nhếch miệng cười lạnh nói, "Hai người các ngươi lá gan không là rất lớn nha, chạy xa như thế làm cái gì, ngược lại là tới đây a...!"

Thượng Quan Lăng bị Đường Kinh nói một hồi xấu hổ, đột nhiên, bóng trắng hiện lên, Vân Mạch nhảy lên mà đến, thò tay cởi bỏ Đường Kinh huyết đạo.

"Đã muộn!"

Đường Kinh ngoại trừ cười khổ cũng chỉ còn lại có bất đắc dĩ, hần vừa dứt lời, phù phù một tiếng, cả người tựa như rơi vào hồ sâu giống như biến mất vô tung vô ảnh, mà Vân Mạch cũng không ngoại lệ, trực tiếp lâm vào cái kia một đoàn âm mặt trời năng lượng bên trong.

"Mạch tỷ tỷ!"

Trông thấy Vân Mạch rơi vào đi vào, Thượng Quan Lăng thất kinh, không có chút gì do dự, trực tiếp nhảy đi vào.

...

Bên trên không có bầu trời, hạ không có đại địa, khắp nơi đều tràn ngập yêu dị đỏ thắm, nơi đây là địa phương nào, Thượng Quan Lăng không biết, Vân Mạch không biết, Đường Kinh cũng không biết.

"Mạch tỷ tỷ, ngươi không sao chứ?"

Thượng Quan Lăng tà hữu nhìn quanh, trong nội tâm không khỏi có chút sợ hãi, bởi vì nơi này cái gì cũng không có, thật giống như đứng ở vô tận trong hư không giống nhau, tĩnh lặng làm cho lòng người rất sợ sợ, nhất là khắp nơi đều là tràn ngập đỏ thắm sắc, càng lộ vẻ yêu dị khủng bố.

"Ta không ngại."

Vân Mạch lắc đầu ý bảo, mọi nơi nhìn quanh, lông mày sâu nhăn, hai con ngươi tầm đó tràn ngập ngàn vạn kinh nghi, nơi đây cao thấp tà hữu hiện đầy rậm rạp chẳng chút kim sắc Phù Văn, những thứ này Phù Văn vô cùng huyền diệu, trôi lơ lửng ở hư không, có chút vận vẹo, cũng có chút mơ hồ, như ẩn như hiện, càng làm cho năng cảm giác ngạc nhiên chính là, nơi đây thậm chí có chín bộ hải cốt.

Chín bộ hải cốt hiện ra nhàn nhạt kim sắc ánh sáng nhạt, đều là ngồi xếp bằng tĩnh tọa, tụ hợp thành tròn, hai tay đập vào quái dị dùng tay ra hiệu.

"Mạch tỷ tỷ, những hải cốt này là chuyện gì xảy ra."

"Bọn hần có lẽ đều là Đại Hoang thời đại tiền bối cao nhân, chẳng qua là chẳng biết tại sao lại ở chỗ này tĩnh tọa tự nhiên mà chết..."

Giờ này khắc này, một bên Đường Kinh mặt sắc vô cùng khó coi, thậm chí có chút ít tái nhợt, Vân Mạch không biết những hải cốt này thân phận, nhưng hần vẫn nhìn ra chín người này xa xa không chỉ Đại Hoang thời đại tiền bối cao nhân đơn giản như vậy, mà là Đại Hoang thời đại tu thành Kim Phật cường giả, Kim Phật người, có được phò độ chúng sinh đại thần thông, nếu như đoán không lầm, trên tầng đá Phật gia chí cường đại Phật đại diệt phong ấn cũng là từ đám bọn hần chín người, lại để cho Đường Kinh nghĩ mãi mà không rõ chính là, đại Phật đại diệt phong ấn dĩ nhiên bố trí xong xong, chín người này vì sao không có đi, ngược lại ngồi ở chỗ này thậm chí đem mình đều tọa hóa mà chết.

Như vậy chỉ có một khả năng, bọn hần chỗ phong ấn đồ vật cực kỳ khủng bố, khủng bố đến liên bọn hần chín vị Kim Phật thi triển ra Phật gia chí cường đại Phật đại diệt phong ấn cũng không có đem nắm đem vật kia triệt để phong ấn.

Đến tột cùng là vật gì?

Đường Kinh cấp kia đục ngầu con người giờ phút này lộ ra một vòng tinh quang, quét mắt xung quanh rậm rạp chẳng chút kim sắc Phù Văn, những thứ này Phù Văn đúng là đại Phật đại diệt phong ấn, thỉnh linh, hần ở đây chín bộ hải cốt bên cạnh phát hiện một đoạn đặc thù Phù Văn, những thứ này Phù Văn cũng không thuộc về phong ấn, mà là truyền đạt lấy nào đó hàm nghĩa.

Đường Kinh đối (với) Phù Văn coi như tinh thông, cẩn thận cảm ứng đến đoạn này Phù Văn trong đó ẩn chứa hàm nghĩa, chẳng qua là càng cảm ứng, mặt của hần sắc lại càng là khó coi, thậm chí trong hai tròng mắt cũng dần dần toát ra thật sâu khiếp sợ. Sống đến nay, Đường Kinh trải qua cửu trọng Tán tiên kiếp nạn, nói thật, cái này ở giữa thiên địa có thể làm cho hần động dung sự tình dĩ nhiên không nhiều lắm, nhưng giờ này khắc này, cảm ứng đến cái kia đoạn Phù Văn, trái tim của hần đều đang điên cuồng nhúc nhích.

Đoạn này Đại Hoang Phù Văn là một vị tên là Ma Giác cao tăng lưu lại.

Đường Kinh đối (với) Đại Hoang thời đại cái kia đoạn lịch sử cũng có nghe thấy, đối (với) Ma Giác danh tiếng quả thực như sấm bên tai, đây chính là Đại Hoang thời đại Phật môn đệ nhất cao thủ, còn lại tám người cũng đều chính là Đại Hoang thời đại Phật môn tiếng tăm lẫy lừng lấy Kim Phật cao thủ, bọn hắn tụ tập lúc này, thi triển đại Phật đại diệt phong ấn là vì phong ấn một cái nguyên rủa, cái này nguyên rủa là Đại Hoang thời đại hỗn loạn đích căn nguyên, cũng chung kết Đại Hoang thời đại đầu sỏ gây nên.

Đường Kinh sợ hãi khiếp sợ, thực sự không phải là bởi vì Ma Giác đả thương người thân phận, cũng không phải Ma Giác theo như lời đoạn này bí văn, mà là Ma Giác chín người thể sống chết cũng muốn phong ấn nguyên rủa dĩ nhiên là ở giữa thiên địa, được xưng Tứ đại nguyên rủa một trong ‘Âm Dương chi nguyên rủa’.

Thiên Địa Huyền Hoàng, vũ trụ Hồng hoang, cái này ở giữa thiên địa, có rất nhiều thần kỳ tồn tại, chúng ứng với thiên mà diễn, đúng thời cơ mà thành, trong đó nguyên rủa liền là một cái trong số đó.

Từ xưa đến nay, về nguyên rủa truyền thuyết đều có rất nhiều, trong đó Tứ đại nguyên rủa vì truyền thuyết chi rất, về phần nguyên rủa đến tốt cùng là một loại như thế nào tồn tại, Đường Kinh cũng không phải rất rõ ràng, bất quá người bạn già của hắn trong có một người đã từng trúng qua một loại tiểu nguyên rủa, cái loại này tiểu nguyên rủa lại để cho cái kia vị trí lão hữu muốn sống không được muốn chết không xong, tu luyện có thể dài thắt khiêu chân máu, đi đường đi rơi vào Cửu U, thường xuyên ác mộng quán thân, cuối cùng trở nên điên điên khùng khùng, đến nay tung tích không rõ.

Một cái tiểu nguyên rủa đều có thể đem người tra tấn thành như vậy, càng chớ nói những cái...kia đại nguyên rủa, huống hồ hiện tại nơi này hay (vẫn) là trong truyền thuyết Tứ đại nguyên rủa một trong, cái này Âm Dương chi nguyên rủa rốt cuộc là cái gì, Đường Kinh thật sự không biết, bất quá Ma Giác nói Đại Hoang thời đại sỏ dĩ hỗn loạn, sỏ dĩ cuối cùng cũng là bởi vì Âm Dương chi nguyên rủa, riêng là dùng đầu ngón chân ngẫm lại đã biết rõ cái đồ vật này tuyệt đối không thể trêu chọc.

Tuyệt đối không thể!

Nhìn qua xung quanh rậm rạp chằng chịt như ẩn như hiện kim sắc Phù Văn, Đường Kinh biết rõ những thứ này Phù Văn dĩ nhiên đã đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, nói không chừng sau một khắc sẽ tán loạn, đến lúc đó Âm Dương chi nguyên rủa sẽ xuất thế, nghĩ đến, Đường Kinh hít sâu một hơi, hầu như dùng tới cầu xin giọng điệu, khẩn cầu, "Các người... Có ai biết như thế nào ly khai cái này phá địa lúc này, hai vị cô nương, các người liền xin thương xót, dẫn ta đi ra ngoài đi? Được sao? Các người muốn cái gì, ta cho cái gì, không phải là một kiện Đại Hoang bảo vật sao? Các người để cho ta đi ra ngoài, ta cho các người làm cho cái bảy tám kiện, như thế nào đây?"

"Này! Từ thần côn, người không phải là sợ choáng váng à? Nơi đây lại không có gì yêu quái, người sợ cái gì, thật sự là người nhát gan!" Thượng Quan Lăng cũng phát hiện Đường Kinh khó coi mặt sắc, nhìn không được khinh bỉ đứng lên, "Chẳng qua là mấy bộ hài cốt mà thôi, xem đem người bị hù, mặt sắc khó coi như vậy."

"Mặt của ta sắc khó coi sao? Ha ha!" Đường Kinh biểu hiện có chút ngốc trẻ, trên mặt toát ra một loại cực kỳ bất đắc dĩ và phức tạp rồi lại không cam lòng cười khô, "Nếu như các người nếu người không đi, ta dám cam đoan đợi tí nữa mặt của các người sắc so với ta muốn khó coi nhiều hơn nhiều hơn!"

"Người có ý tứ gì, sẽ không thực sự choáng váng à?"

Thượng Quan Lăng vừa dứt lời, trong tràng chín bộ hài cốt giống như bị phong hóa bình thường, dần dần tán loạn, dần dần biến mất, cùng lúc đó, xung quanh rậm rạp chằng chịt kim sắc Phù Văn đã ở dùng tốc độ cực nhanh tán loạn lấy.

Đường Kinh quả nhiên là khóc không nước mắt, bởi vì hắn căn bản không biết nên như thế nào ly khai cái này địa phương quỷ quái.

Xoạt!

Trong tràng yêu dị đồ thẩm sắc tùy ý lập loè, Thượng Quan Lăng vừa vừa mới nói một cái người chữ, ngay sau đó còn không biết sao chuyện quan trọng, chỉ cảm thấy toàn thân tê dại, rồi sau đó ý thức tiếp biến mất, mềm trên mặt đất.

"Lăng nhi..."

Vân Mạch vừa mới gọi một tiếng, nàng cũng triệt để đã hôn mê.

Đường Kinh có được cửu trọng Tán tiên thân thể, sức chống cự không giống bình thường, cưỡng ép phóng ra vài bước, nhưng là chẳng có mục đích, vùng vẫy giãy chết, đi vài bước cũng rốt cuộc không kiên trì nổi.

"Lão thiên gia a...! Ta đời này trêu chọc tới thiên kiếp đã đủ xui xẻo, nơi này có ba người, Âm Dương chi nguyên rủa xuất thế về sau ngàn vạn không nên tìm ta!"

Trong nội tâm ý niệm trong đầu chợt lóe lên, Đường Kinh ý thức cũng tùy theo biến mất.

Chương 7: Chém không dứt Thiên Duyên Đạo Lữ

Vân Mạch làm một giấc mộng, cái này cảnh trong mơ làm cho nàng khó có thể mở miệng, làm cho nàng cảm thấy vạn phần xấu hổ, trong mộng chính mình vậy mà cùng Lăng nhi còn có cái kia họ Đường thân cận diễn dịch một hồi cực kỳ kiều diễm hoan ái tình cảnh, như vậy cảnh trong mơ như làm kỷ cảnh, làm cho nàng xấu hổ vô cùng, may mắn chẳng qua là mộng, như nếu thật là như vậy, Vân Mạch không cách nào tưởng tượng sẽ là như thế nào.

Đều là chết tiết...nọ Thạch Đầu Tâm Tạng...

Vân Mạch dần dần theo trong mộng cảnh thức tỉnh, nàng cảm giác mình toàn thân đau nhức, nhất là hạ thể có một loại không hiểu đau đớn, mông lưng mở hai mắt ra mơ hồ trông thấy một tờ quen thuộc hai má, đây không phải Lăng nhi sao? Mơ hồ trông thấy Lăng nhi tọc tai bù xù toàn thân **, Vân Mạch trong nội tâm khẽ động, chẳng lẽ mình lại cùng Lăng nhi...

Ủ?

Lăng nhi đây là nằm sắp ở địa phương nào? Tựa hồ ý thức được quỷ dị, Vân Mạch ngẩng đầu, trông thấy một tờ có chút quen thuộc cũng có chút lạ lẫm mặt, gương mặt này bình thường không có gì lạ, chưa nói tới anh tuấn, lại có vẻ càng sạch sẽ, đây không phải Lăng nhi mang tới thân cận kia Đường Kinh sao?

Vân Mạch giờ này khắc này tư duy có chút chậm chạp, nàng nhìn qua ** Thượng Quan Lăng, lại nhìn lấy ** Đường Kinh, lại cúi đầu nhìn nhìn ** chính mình, mặt sắc lập tức trắng bệch, giờ khắc này, nàng chỉ cảm thấy trong óc trống rỗng, toàn bộ thế giới đều phẳng phát ầm ầm sụp đổ.

"Đau quá..."

Ghé vào Đường Kinh lồng ngực, Thượng Quan Lăng chọn lồng ngực, không có mở nút ra, chẳng qua là mơ mơ hồ hồ làm bầm một tiếng, nhưng mà, khi nàng ngẩng đầu mở ra hai con ngươi lúc, cũng bị trước mắt một màn này sợ choáng váng, ngốc thậm chí quên thét lên, chẳng qua là ngờ ngác gì non nói, "Đây không phải mộng sao? Làm sao sẽ... Không có khả năng! Không có khả năng!"

Hiển nhiên, Thượng Quan Lăng cũng làm cùng Vân Mạch đồng dạng mộng!

"Mạch tỷ tỷ! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, đây không phải mộng sao?" Tựa hồ phát sinh trước mắt một màn này quá mức hoảng sợ, hoảng sợ không cách nào tiếp nhận, thế cho nên Thượng Quan Lăng có chút không biết làm sao, chẳng qua là ngây ngốc nhìn qua.

Vân Mạch mặc dù không có ngốc, nhưng suy nghĩ của nàng dĩ nhiên đã mơ hồ, hoàn toàn hỗn loạn, nhìn qua trên sàn nhà hai bãi giống như hoa hồng giống như vết máu, cặp kia u tình trong hai tròng mắt không còn có nửa phần yên tĩnh, có chỉ (cái) là không thể tin, không cách nào tiếp nhận.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Vân Mạch rốt cục ngẩng đầu, môi của nàng có chút phát tím, thậm chí ngay cả âm điệu đều trở nên run rẩy lên, nói, "Lăng nhi, ngươi... Ngươi thủ cung sa còn có ở đây không?"

Thượng Quan Lăng theo bản năng vươn tay cánh tay, lại không còn có trông thấy viên kia làm bạn nàng mười tám năm thủ cung sa, giờ khắc này, nàng cũng rốt cục ý thức được cái kia mộng không phải là mộng mà là chân chân thật thật tồn tại.

Vân Mạch không biết mình là như thế nào ly khai thạch thất đây, mà Thượng Quan Lăng càng thêm không biết, các nàng trở lại phòng ốc, riêng phần mình mặc xong xiêm y, Thượng Quan Lăng nằm lý ở trên giường thống khổ lấy, Vân Mạch mặc dù không có khóc, nhưng cũng là yên lặng ngồi tại bên giường, nước mắt đã là tại trong hốc mắt đảo quanh, cho tới bây giờ trong đầu của nàng như cũ là trống rỗng, chẳng qua là cảm thấy chính mình rất ủy khuất, ủy khuất muốn khóc...

"Ô ô..."

Thượng Quan Lăng con mắt đều khóc đỏ lên, nàng đột nhiên đứng lên, dùng ống tay áo sát mắt nhìn nước mắt, hung hăng cắn môi, lạnh như băng nói, "Ta muốn giết cái kia đáng đâm ngàn đao chết đâm tặc!" Dứt lời, tay nàng cảm một sáng sủa thanh sắc trường kiếm trực tiếp hướng thạch thất chạy tới.

Đứng ở thạch cửa phòng, Thượng Quan Lăng hỗn hển, nhất là làm cho nàng trông thấy cái kia chết tiết tử thân cận bình nằm ở nơi đó hạ thể ** lại vẫn hùng dũng oai vệ đứng thẳng đứng ở đó ở bên trong!

"Chết đâm tặc!"

Thượng Quan Lăng hai mắt đỏ thắm, cũng không biết là khóc hồng hay (vẫn) là phẫn nộ, cảm kiếm muốn đem Đường Kinh một kiếm đâm chết, chẳng qua là khi mũi kiếm chỉ vào Đường Kinh lồng ngực lúc, bỗng nhiên cảm thấy ở sâu trong nội tâm thậm chí có một loại không hiểu đau đớn, loại đau này sở lại để cho hắn cảm thấy thương tâm ngọc tuyệt!

"Tâm tính thiện lương đau nhức!"

Thượng Quan Lăng che ngực, nội tâm không hiểu đau đớn làm cho nàng cực kỳ khó chịu, mình tại sao hội thương tâm? Nàng không có suy nghĩ nhiều, cắn răng giận dữ, lần nữa cầm kiếm đâm về Đường Kinh lồng ngực.

Đột nhiên! Nằm trên mặt đất Đường Kinh đột nhiên bình tĩnh, một tay nắm chặt mũi kiếm, Thượng Quan Lăng trường kiếm càng sắc bén, Đường Kinh bàn tay tràn ra máu tươi, nhưng hần giờ phút này căn bản bất chấp những thứ này, lúc này đứng người lên, tĩnh mạch giống như ánh mắt chăm chăm vào Thượng Quan Lăng, lăng quát lên, "Người làm gì!"

"Người thần côn, ô ta trong sạch chi thân, ta muốn giết người!"

Thượng Quan Lăng hoàn toàn mất đi lý trí, trong mắt chỉ có vô tận lửa giận, khi nàng chuẩn bị lần nữa đâm về Đường Kinh lúc, bóng trắng hiện lên, Vân Mạch đột nhiên xuất hiện, đem nàng trường kiếm trong tay đánh rơi, "Lăng nhi, không thể!"

"Mạch tỷ tỷ! Hần điểm ô trong sạch của chúng ta chi thân, người làm gì thể ngăn cản ta!"

Thượng Quan Lăng cơ hồ là thống khổ lấy khóc kêu đi ra, nàng có lẽ thật sự quá ủy khuất.

"Chúng ta... Khả năng đã cùng hần kết thành Thiên Duyên Đạo Lữ!" Vân Mạch thanh âm tuy nhiên rất yên tĩnh, chỉ có điều cái này yên tĩnh bên trong xen lẫn nhiều loại tuyệt vọng, tuyệt vọng đến thậm chí không mang theo chút nào tình cảm sắc màu, song khi Thiên Duyên Đạo Lữ bốn chữ truyền vào Thượng Quan Lăng trong tai lúc, lại như sấm sét giữa trời quang, so với vừa rồi thức tỉnh lúc chỗ mang đến khiếp sợ còn muốn lớn hơn hơn.

Vĩnh viễn kết Thiên Duyên, trọn đời đạo lữ.

Đây là một loại thiên chi khế ước, ý chỉ hai cái tình đầu ý hợp người tu hành, dùng thiên làm mối, ngưng kết khế ước, tại về sau con đường tu hành bên trên cộng đồng tiến thoái. Một khi kết thành Thiên Duyên Đạo Lữ, có lợi cũng có tệ, có người kết thành đạo lữ về sau, song song tu vi đột nhiên tăng mạnh, mà có người kết thành đạo lữ, song song tu vi rất cuộc khó tiến thêm một bước, cho nên, lựa chọn sử dụng Thiên Duyên Đạo Lữ là phi thường nghiêm khắc mà lại nghiêm túc một việc.

Lúc nghe nói Thiên Duyên Đạo Lữ bốn chữ lúc, Thượng Quan Lăng quả thực không thể tin lỗ tai của mình, còn bên cạnh Vân Mạch mặt sắc tái nhợt, lúc này thoát nhìn đi thường lạnh như băng an tĩnh dị thường, nàng nâng lên Thượng Quan Lăng cánh tay, đem Lăng nhi ống tay áo vén đến nơi bả vai, mà Thượng Quan Lăng bóng bóng trên cánh tay chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo đỏ thẫm sắc Thập tự.

Chợt, Vân Mạch lại cúi bỏ chính mình cổ áo, tại nàng no đủ hai ngọn núi chính giữa cũng có một cái đỏ thẫm sắc Thập tự, Thập tự vừa mới dọc tại đạo kia mê người hai ngọn núi chính giữa.

"Trên lưng của hần..." Vân Mạch tuyệt vọng nói xong, Thượng Quan Lăng hoảng sợ thuận thế nhìn lại, tại Đường Kinh phía sau lưng vậy mà cũng có một đạo đỏ thẫm sắc Thập tự, đạo này yêu dị đỏ thẫm sắc Thập tự để ngang hai vai của hần, dọc tại hần lưng.

Như vậy yêu dị đỏ thẫm sắc Thập tự đến tốt cùng là cái gì, Thượng Quan Lăng cũng không rõ ràng lắm, nhưng mà, khi nàng nhìn thấy Đường Kinh phía sau lưng cũng có như vậy một cái ấn ký lúc, cả người đều như bị sét đánh, trực tiếp tê liệt trên mặt đất, ni non nói, "Di nhiên là Thiên Duyên ấn ký... Vì cái gì... Vì cái gì... Vì cái gì..."

Mọi người đều biết, lúc hai cái tình đầu ý hợp người tu hành, một khi vĩnh viễn kết Thiên Duyên trở thành trọn đời đạo lữ về sau, lẫn nhau song phương thân thể đều sẽ xuất hiện giống nhau ấn ký, loại này ấn ký là vì Thiên Duyên ấn ký, ý chỉ giữa bọn họ Thiên Duyên đã được đến trời xanh chứng kiến.

Đối diện, Đường Kinh dùng trên mặt đất xiêm y che khuất hạ thể, quay đầu nhìn mình phía sau lưng đỏ thẫm sắc thập tự ấn ký, nhìn qua trên mặt đất hai đóa hoa hồng giống như vết máu, vừa nhìn về phía Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch trên người ấn ký, tựa hồ biết đại khái chuyện gì xảy ra, chẳng qua là khi nhìn hần thấy mình tả hữu hai vai có tất cả hai cái đỏ thẫm sắc Phù Văn lúc, thân sắc bỗng nhiên kinh biến, lập tức cảm ứng, cái này một cảm ứng không sao, Đường Kinh giống như bị rút sạch khí cầu giống nhau, theo vách tường, ngồi xổm ngồi dưới đất, tinh thần uể oải, thân sắc cô đơn, trong hai tròng mắt lộ vẻ ảo não.

Đường Kinh rũ sụp lấy đầu, giống như dĩ nhiên tan vỡ, hần không quan tâm cùng hai cái này cô nương phát sinh quan hệ, cũng không quan tâm cùng hai cái này cô nương vĩnh viễn kết Thiên Duyên trở thành đạo lữ, mặc dù hần người này từ trước đến nay độc lai độc vãng, tôn trọng tự do, đối (với) vĩnh viễn kết Thiên Duyên cái đồ vật này cũng là cực kỳ chán ghét, trong mắt hần vĩnh viễn kết Thiên Duyên tựa như một cái dây cương, đem hai người cái chốt cùng một chỗ, hơn nữa này dây cương hay (vẫn) là do trời xanh chứng kiến đây, trăm đầu chém không đứt.

Lại để cho hần ở đây hồ, lại để cho hần tan vỡ, lại để cho hần cô đơn chính là tả hữu hai vai cái kia hai cái yêu dị Phù Văn.

Hai cái này Phù Văn chính là ở giữa thiên địa Tứ đại nguyên rủa một trong Âm Dương chi nguyên rủa, tuy nhiên, hần chưa bao giờ tiếp xúc qua nguyên rủa, cũng không biết, nhưng hần hay (vẫn) là liếc liếc nhận ra được, bởi vì cũng chỉ có nguyên rủa khí tức mới có thể ẩn chứa trời xanh khí thể, cũng chỉ có nguyên rủa khí tức mới là như vậy tự nhiên, như vậy tà ác, như vậy quý dị.

Đây chính là Âm Dương chi nguyên rủa a...! Là Đại Hoang thời đại hỗn loạn đích căn nguyên, là Đại Hoang thời đại chung kết đầu sỏ gây nên a...!

Hôn mê lúc trước, Đường Kinh liên tục cầu nguyện, Âm Dương chi nguyên rủa xuất thế sau không nên tìm tới chính mình, thật sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, kết quả hãy tìm lên hần, Đường Kinh không cách nào tưởng tượng mình bị như vậy một cái Tứ đại nguyên rủa một trong đồ vật tìm tới sau sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.

"Đã xong, hai người các người đem ta làm hỏng..."

Đường Kinh mà nói nói vô cùng lo lắng, vô cùng đáng thương, cũng vô cùng thương cảm, liền phăng phát một cô vợ nhỏ bị hai cầm thú tao đập giồng nhau, nhưng là truyền vào Vân Mạch trong tai, nàng vốn là sợ hãi, có chút không thể tin chất vấn, "Chúng ta đem người làm hồng? Người còn dám tiếp qua phân một ít sao?" Vân Mạch muốn cười, là cái loại này khí đến cực kỳ lúc cực kỳ bắt đầu cười.

"Người chết đâm tặc! Người nói cái gì! Người điểm ô ta cùng Mạch tỷ tỷ đích thanh bạch chi thân, bây giờ lại nói chúng ta đem người làm hồng? Người còn có xấu hổ hay không!" Thượng Quan Lăng không phải Vân Mạch, cho nên hấn nộ lên, trực tiếp chạy tới, nổi điên giồng nhau đối với Đường Kinh quyền đâm cước đá, "Người cái này không biết xấu hổ khôn khiếp, chết vô lại! Tử thần côn! Chết đâm tặc! Đánh chết người!"

Đường Kinh vẫn không nhúc nhích, giống như một cỗ tử thi, tùy ý Thượng Quan Lăng đập vào.

Vân Mạch lần này không có ngăn trở, nàng chẳng qua là nhìn qua, cứ như vậy tuyệt vọng nhìn qua.

"Ồ đằng kia khối Thạch Đầu Tâm Tạng mở ra lúc trước, ta cảnh cáo qua các người nhiều lần, bên trong gặp nguy hiểm, không nên mở ra, các người hết lần này tới lần khác không nghe, ta nói cho các người thả ta đi, các người cũng không tha, ta nói đi Tiên viện trốn tránh, các người chẳng những không cho còn chọn ta huyết đạo, nếu như các người chịu nghe lời của ta, cũng sẽ không phát sinh hiện tại loại chuyện này, các người thật sự là đem ta hại thảm rồi..."

Đường Kinh chết lặng tự nói lấy, tại sao mình sẽ cùng hai nữ nhân này phát sinh quan hệ, vì cái gì không hiểu thấu đã thành Thiên Duyên Đạo Lữ, hấn biết rõ đây nhất định cùng Âm Dương chi nguyên rủa có liên quan, đến vào trong đó nguyên do, hấn không rõ ràng lắm, cũng lười suy nghĩ, hiện tại đây trong đầu đều tràn ngập Âm Dương chi nguyên rủa.

Cho dù Đường Kinh nói đều là tình hình thực tế, nhưng là ở vào Bạo Tẩu trong Thượng Quan Lăng, ở vào trong tuyệt vọng Vân Mạch như thế nào đi nghe những thứ này, cho dù bọn hấn chịu nghe, cũng tuyệt đối sẽ không thừa nhận, bởi vì các nàng đều là nữ nhân.

Không biết đánh cho bao lâu, Thượng Quan Lăng chẳng những không có phát tiết đi ra ngược lại cảm thấy càng thêm ủy khuất, đột nhiên nghẹn ngào khóc ồ lên, quay người hướng ra phía ngoài chạy tới, Vân Mạch lo lắng Thượng Quan Lăng an ủi, đi theo mà đi, chỉ để lại Đường Kinh một người.

Đường Kinh không phải nữ nhân, nhưng hấn tâm tình bây giờ nếu so với bị tao đập vợ bé còn muốn không xong nhiều hơn nhiều, đời này hấn rất không muốn trêu chọc đồ vật chính là nữ nhân, cũng không phải là hấn thanh tâm quả ngọc, sống nhiều năm như vậy, hấn cũng cùng không ít nữ nhân cấu kết, biết rõ nữ nhân loại sinh vật này đều là một loại không thể giải thích vì sao tồn tại.

Nhưng là bây giờ không hiểu thấu cùng hai nữ nhân kết thành Thiên Duyên, đã thành trọn đời đạo lữ, cái này không trọng yếu, quan trọng là ... Hấn trúng Âm Dương chi nguyên rủa, loại này cường đại và biến thái nguyên rủa liền Đại Hoang cái kia thần kỳ thời đại đều có thể bị nó đùa triệt để hỗn loạn, đùa không thể không chung kết, như thế phía dưới, chính mình tốt một cái tán tiên nho nhỏ, đủ nó chà đạp sao? Có thể chịu đựng được tốt hay sao hả?

Không phải Đường Kinh sức thừa nhận chênh lệch, trái lại hấn trải qua cứu trọng Tán tiên thiên kiếp, sức thừa nhận tự nhiên không gì sánh kịp, kì thực là nguyên rủa hai chữ quá mức biến thái, chúng xem lịch sử, phạm là trúng nguyên rủa người, tu vi mặc kệ mạnh yếu, cuối cùng không khỏi là điên điên khùng khùng, người không người, quý không quý, muốn sống không được muốn chết không xong, trong đó không thiếu Tiên Ma, hơn nữa bọn hấn vẫn chỉ là trong tiểu nguyên rủa a...!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Hai nữ quyết định!

"Ồ ô... Mạch tỷ tỷ, chúng ta làm sao bây giờ!"

Thượng Quan Lăng sinh tính hoạt bát tiêu sái, tuyệt không phải thích khóc nữ tử, nhưng là nhưng bây giờ ghé vào Vân Mạch trên vai thương tâm thút thít nỉ non, nàng không cách nào tiếp nhận mình và một cái nam tử xa lạ phát sinh quan hệ sự thật, càng không cách nào tiếp nhận cùng một cái nam tử xa lạ không hiểu thấu kết thành Thiên Duyên, đã thành trọn đời đạo lữ, lui một vạn bước mặc dù nàng có thể tiếp nhận như vậy một sự thật, cũng không cách nào thừa nhận sự thật này chỗ mang đến hậu quả.

Bởi vì nàng xuất thân đại gia tộc, lại là tiếng tăm lừng lẫy đại tông môn đệ tử thân truyền, như thế đặc thù thân phận nhất định không cách nào tùy tiện lựa chọn chính mình đạo lữ, bởi vì này quan hệ lấy một đại gia tộc, cũng quan hệ lấy một cái đại tông môn.

"Nếu để cho phụ mẫu ta cùng sư tôn các nàng biết rõ ta đã và những người khác kết thành Thiên Duyên, các nàng hội..."

Thượng Quan Lăng không dám tiếp tục suy nghĩ xuống dưới, bởi vì nàng thật sự không cách nào tưởng tượng chuyện này nếu như truyền đi sẽ dẫn phát như thế nào hậu quả.

Yên tĩnh mà đứng Vân Mạch không nói gì, chẳng qua là vô nhẽ nhẽ cái này Thượng Quan Lăng phía sau lưng, không biết nên nói cái gì tới dễ dàng, bởi vì nàng cũng có đồng dạng làm phức tạp cùng lo lắng, trong đó áp lực tuyệt không tất [nhiên] Thượng Quan Lăng tiêu.

"Nếu như sự tình đã phát sinh, chúng ta lại hối hận cũng vô dụng, hay (vẫn) là nghĩ biện pháp giải quyết vấn đề a."

"Biện pháp còn dùng muốn sao?" Thượng Quan Lăng lau khô nước mắt, nói ra, "Trực tiếp đem tên hỗn đản kia giết, Thiên Duyên hội (sẽ) tự hành giải trừ."

"Lăng nhi, ngươi không nên xúc động như vậy!" Vân Mạch ngăn lại hấn, giải thích nói, "Giết hấn đi, Thiên Duyên có lẽ có thể tự hành giải trừ, nhưng là cũng có lẽ sẽ không giải trừ, đó cũng không phải tuyệt đối đấy, huống chi, hấn bây giờ đã là của ngươi Thiên Duyên Đạo Lữ, nếu như hấn chết mất, tinh thần của ngươi nhất định bị nhục, tu vi cũng hội (sẽ) bị hao tổn!"

"Ta mặc kệ! Cho dù tu vi của ta bị hao tổn, tâm thần bị nhục, ta cũng phải cùng hấn giải trừ Thiên Duyên." Thượng Quan Lăng tính tử cương liệt, nói được thì làm được.

Vân Mạch lắc đầu, "Sự tình căn bản không có đơn giản như vậy, Thiên Duyên Đạo Lữ quan hệ trong đó cực kỳ vi diệu cùng phức tạp, nếu như chẳng qua là tu vi bị hao tổn, tâm thần bị nhục cũng thì thôi, là trọng yếu hơn là sẽ ảnh hưởng ngươi sau này con đường tu hành, nhất là bởi vì phát sinh chuyện như vậy đem ngươi hấn chém giết lời mà nói..., tất nhiên sẽ dẫn phát Tâm Ma, đến lúc đó ngươi con đường tu hành, trùng trùng điệp điệp ma chướng, đạo đạo nghiệt duyên sẽ theo nhau mà đến..."

Nếu như những lời này là những người khác nói ra đến đấy, Thượng Quan Lăng có lẽ sẽ không tin tưởng, nhưng là Vân Mạch nói ra được, nàng biết rõ nhất định là thật sự.

"Giết cũng giết không xong, vậy làm sao bây giờ? Chẳng lẽ tỷ muội chúng ta nhất định vận mệnh đã như vậy? Bị tên hỗn đản kia điểm ô thân thể, lại không hiểu thấu kết thành Thiên Duyên?" Thượng Quan Lăng bức tức, nội tâm thống khổ, ôm đầu ngồi chồm hổm trên mặt đất.

"Lăng nhi, ngươi không phải thương tâm, Thiên Duyên cũng không phải là không giải được, chẳng lẽ ngươi quên Long tỷ tỷ sao?"

"Long tỷ tỷ?" Nghe nói Long tỷ tỷ ba chữ, Thượng Quan Lăng trong mắt vui vẻ, "Đúng! Đúng! Long tỷ tỷ thần thông quảng đại, nàng nhất định sẽ có biện pháp, chúng ta bây giờ phải đi tìm nàng." Dứt lời, nàng thân sắc chợt âm đạm xuống, thất lạc nói, "Long tỷ tỷ thường xuyên vân du tứ hải, chúng ta đi ở đâu tìm nàng."

"Ta có lẽ có biện pháp tìm được nàng."

"A...! Cái kia thật sự là quá tốt, ta ở chỗ này chờ ngươi, Mạch tỷ tỷ, ngươi đi nhanh về nhanh!" Tựa hồ nhìn thấy hi vọng, Thượng Quan Lăng cũng không hề thút thít ni non.

"Ta chuyến đi này chẳng biết lúc nào mới có thể trở về, nơi đây lại là ta sư tôn động phủ." Vân Mạch cười khổ nói, "Nếu như sư tôn nàng lão nhân gia trở về biết rõ chuyện này, ta sẽ cái chết rất thảm rất thảm!"

"Vậy làm sao bây giờ? Nếu không ta về nhà trước? Không được, phụ mẫu ta gia gia ánh mắt của bọn hấn một cái so một cái tặc, nhất định sẽ nhìn ra ta đã và những người khác kết thành Thiên Duyên, nếu như bị các nàng biết rõ, ta cũng chết chắc rồi! Quay về tông môn? Đúng! Sư tôn hiện tại có lẽ còn đang bế quan, Mạch tỷ tỷ, ta về trước tông môn đợi tin tức của ngươi a."

"Cũng tốt, trở lại tông môn, ngươi ngàn vạn phải cẩn thận, đừng cho các ngươi tông môn trưởng bối nhìn ra các ngươi quan hệ của hai người."

"Có ý tứ gì? Mạch tỷ tỷ, ngươi để cho ta dẫn hấn cùng một chỗ quay về tông môn?" Trông thấy Vân Mạch gật đầu, Thượng Quan Lăng trực tiếp cự tuyệt, "Không được, ta nhìn thấy cái kia chết đâm tặc liền muốn giết hấn, huống hồ ta mang về một người nam nhân, tông môn trưởng bối hội (sẽ) nhất định sẽ hoài nghi đấy!"

"Ngươi tông môn cao thủ nhiều như mây, nếu như đưa hấn mang về, cũng thực không ổn." Vân Mạch có chút đau đầu, nói, "Thế nhưng là hấn bây giờ là của ta Thiên Duyên Đạo Lữ, sinh tử của hấn cũng cùng chúng ta cùng một nhịp thở, tại ta tìm được Long tỷ tỷ lúc trước, phải cam đoan tánh mạng của hấn an toàn." Đang nói, Vân Mạch đột nhiên nghĩ đến cái gì, nói, "Ngươi cô cô tại Thanh Ngọc môn làm Môn chủ, không bằng đưa hấn tạm thời trước ở lại Thanh Ngọc môn, cho ngươi cô cô chăm sóc hấn."

"Mạch tỷ tỷ, đây chính là cô cô ta a...! Nàng có lẽ nhìn không ra ta đã kết thành Thiên Duyên Đạo Lữ, nhưng là, mang cái kia cái Hỗn Đản thần côn trở về, ta làm như thế nào hướng cô cô giải thích?"

"Không cần giải thích, ngươi liền ăn ngay nói thật."

"Cái gì cái gì! Mạch tỷ tỷ, ngươi muốn cho ta chết sao?"

"Lăng nhi, ngươi cảm thấy chuyện này thật có thể dấu diếm được sao? Sư tôn của ngươi, cha mẹ của ngươi đều là tu vi được, tuệ nhãn như đuốc, bao nhiêu cái nhìn không ra ngươi tâm thần xử nữ hay không còn tại? Bao nhiêu cái nhìn không ra ngươi vĩnh viễn kết Thiên Duyên sau biến hóa? Ngươi thử cung sa dĩ nhiên biến mất, xuất hiện Thiên Duyên ấn ký, có thể nào dấu diếm được?"

Thượng Quan Lăng biết rõ Vân Mạch nói đều là tình hình thực tế, thế nhưng là nàng vẫn đang không cách nào tiếp nhận, lúc đầu nói ra, "Có thể dấu điểm được nhất thời tính toán nhất thời a, ta không muốn nói cho cô cô."

"Nhà đầu gối! Chuyện này bất kể là người hay (vẫn) là ta căn bản giấu điểm không ngừng, người cô cô trải qua so với chúng ta nhiều, xử lý sự tình cũng tuyệt đối so với chúng ta thích đáng chu đáo, huống hồ nàng như vậy thương người, nếu như vạn nhất sự tôn của người cùng gia nhân hoặc là sự tôn của ta cùng gia nhân bắt đầu có hoài nghi, người cô cô còn có thể giúp chúng ta quần nhau thoắt một phát."

"Thế nhưng là... Thế nhưng là..." Thượng Quan Lăng nắm chặt tóc, dùng sức dao động cái đầu, a... A... Kêu to, "Đến lúc đó cô cô hội (sẽ) huân chết ta đấy, Mạch tỷ tỷ, người theo giúp ta cùng đi! Hơn nữa do người nói cho cô cô."

"Được rồi! Ta cùng người đi!"

...

Lờ mờ trong thạch thất, Đường Kinh dựa vào vách tường, ngồi trong góc, đầu tùy ý nghiêng, chân trái cung đầu gối, đùi phải duỗi thẳng, thần sắc càng âm trầm, lông mi thật sâu ngưng nhú lại, vừa rồi thử cảm ứng Âm Dương chi nguyên rửa, kết quả tâm thần thiếu chút nữa bị uy hiếp tán loạn, Âm Dương chi nguyên rửa ẩn chứa thiên thể thật sự quá kinh khủng.

"Ha ha a..."

Đường Kinh không hiểu thấu nhếch miệng cười ngây ngô, lắc đầu, lẩm bẩm, "Lão tử từ khi đập vào Tân tiên con đường này vẫn bị thiên kiếp giày xéo, hiện tại lại thêm một cái Âm Dương chi nguyên rửa, dù sao đều là bị chà đạp, cũng không kém người một cái, các người liền khiến cho sức lực giày vò a."

Đối với Đường Kinh mà nói, việc đã đến nước này, hấn cũng không có năng lực đi cải biến, nếu như như vậy, tác tính không đi cải biến, quán người con mẹ nó là thiên kiếp hay (vẫn) là nguyên rửa, ta nên sống còn phải sống không phải. Hấn có thể sống đến bây giờ, dựa vào là không phải tu vi, cũng không phải vận khí, mà là một loại tiêu sái tâm tính, lấy lên được, thả xuống được, cùng có cùng sống pháp, giàu có phú sống pháp, phải học được khổ trong mua vui, nếu không trải qua cửu trọng thiên kiếp, sớm đã hậm hực mà chết.

Tựa hồ phát giác được tiếng bước chân truyền đến, Đường Kinh liền con mắt cũng không có trợn, nói ra, "Hai người các người còn muốn làm gì."

"Cái gì gọi là chúng ta còn muốn làm gì!" Thượng Quan Lăng trông thấy Đường Kinh liền không nhịn được tức giận, đặc biệt là người này một bộ thất hồn lạc phách rất bất đắc dĩ bộ dạng, lại để cho Thượng Quan Lăng hận không thể chạy tới đánh hấn một trận, chỉ vào Đường Kinh, nổi giận nói, "Người cái này chết tiết vô lại, chiếm được ta cùng Mạch tỷ tỷ lớn như vậy tiện nghi, bây giờ còn biểu hiện ra một bộ rất bị thương bộ dáng, thật giống như chúng ta đem người dù thể nào giống nhau, người thật không biết xấu hổ!"

"Chẳng lẽ không đúng sao? Nếu như không phải là các người ép buộc ta, người cho rằng ta nguyện ý làm? Ta nói ta đi thôi, các người lại vẫn điểm ta huyết đạo, chơi Bá Vương ngành thượng cung, cho ta mạnh bạo đấy!"

Bất kể là Thượng Quan Lăng hay (vẫn) là Vân Mạch đều không phải không thừa nhận Đường Kinh nói rất đúng sự thật, có thể là làm sao nghe được như vậy không hợp khẩu vị, Thượng Quan Lăng càng là tức giận nghiêng răng nghiêng lợi.

"Còn đại tiện nghi?" Đường Kinh đột nhiên mở mắt ra, híp mắt lấy không kiêng nể gì cả tại hai nữ trên người quét tới quét lui, khoe miệng chứa đựng một vòng khinh thường giễu cợt, "Cái gì đại tiện nghi? Người là chỉ cùng các người giao hoan? Vẫn là cùng các người kết thành Thiên Duyên? Nếu như cái này chính là các người cái gọi là đại tiện nghi, thật có lỗi, ta không biết là đây là cái gì tiện nghi, cũng không muốn chiếm lớn như vậy tiện nghi."

"Người! ! Người đáng đâm ngàn đao đấy! Ta! Ta! Muốn giết người!"

Thượng Quan Lăng cơ hồ là gào thét lên tiếng, Đường Kinh lời này nói liền châm biếm có gai, cộng thêm chẳng thềm ngó tới giọng điệu, cái này dĩ nhiên là ** trắng trợn khinh bỉ, không có nữ nhân nào có thể chịu được, huống chi hay (vẫn) là Thượng Quan Lăng bức này thiên chi kiêu nữ, chớ nói Thượng Quan Lăng, mặc dù liền từ trước đến nay yên tĩnh lạnh nhạt Vân Mạch cũng là phần nộ trùng mắt hai mắt, lạnh như băng nở ra mấy chữ, "Vô sỉ khôn khiếp!"

Chẳng những Thượng Quan Lăng tiến lên, mà ngay cả Vân Mạch lần này cũng vọt tới.

Đối với lần này chuyện đã xảy ra, Đường Kinh cũng là nhẫn nhịn nổi giận trong bụng, hấn hiện tại thân thể suy yếu không chịu nổi, tu vi mất hết, căn bản không phải cái này lưỡng đàn bà đối thủ, cũng chỉ có thể dựa vào ngôn ngữ đến phát tiết lửa giận trong lòng, trông thấy hai nữ đánh úp lại, hấn cũng không né không tránh, chẳng qua là nhắm mắt lại, tùy ý hai nữ đối với chính mình quyền đâm cước đá, găm cong trảo cắn.

Hai nữ điên cuồng phát tiết trong nội tâm ủy khuất cùng đau xót, cũng không biết đánh cho bao lâu, Vân Mạch bỗng nhiên phát giác không đúng, phát hiện Đường Kinh chặt vật không chịu nổi nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, lập tức ngăn lại Thượng Quan Lăng dừng tay.

"Hấn... Đã bất tỉnh rồi." Vân Mạch có chút ngồi xổm người xuống, nắm lấy sinh Đường Kinh đích cổ tay, trong nội tâm không khỏi có chút áy náy, nói ra, "Đều tại chúng ta vừa mới ra tay quá nặng đi..."

"Đáng đời hấn đã bất tỉnh!" Thượng Quan Lăng trong nội tâm chưa nguôi cơn tức, nói, "Ai bảo hấn khi dễ chúng ta, lưu hấn một cái sinh mệnh đã đủ nhân từ rồi."

"Kỳ thật, hần mới vừa nói cũng không sai, sự tình sở dĩ biến thành như vậy, trách nhiệm hoàn toàn ở chúng ta, nếu như không phải chúng ta hiếu kỳ muốn đánh khai mở viên kia Thạch Đầu Tâm Tạng, nếu như không phải chúng ta chọn huyết đạo của hần, khả năng đây hết thảy đều sẽ không phát sinh..."

Thượng Quan Lăng tự nhiên cũng biết Vân Mạch nói rất đúng tình hình thực tế, thế nhưng là cứ như vậy cùng một cái lạ lẫm nam nhân đã xảy ra quan hệ, hơn nữa kết thành Thiên Duyên Đạo Lữ, hần nghĩ như thế nào đều cảm thấy ủy khuất, phát hiện Vân Mạch tra xét Đường Kinh thân thể tình huống thật lâu không có trả lời, Thượng Quan Lăng dò hỏi, "Mạch tỷ tỷ, hần thế nào? Thương thế nghiêm trọng không? Ta vừa mới ra tay cũng không có sử dụng nội lực..." Thượng Quan Lăng trong lời nói cũng có chút áy náy, nàng tuy nhiên đảm nhiệm tính, nhưng bản chất không xấu, chỉ có điều tính cách quá mức ngang ngược mà thôi.

"Lúc trước hần hần là chịu qua cái gì nội thương, thân thể rất suy yếu." Vân Mạch từ hông ở giữa lấy ra một cái bạch ngọc bình, đổ ra một hạt linh đan cho Đường Kinh cho ăn... Xuống dưới, đứng người lên về sau, nói, "Lăng nhi, giúp ta đem hần nâng dậy lên, chúng ta hay (vẫn) là mau chóng đi tìm người cô cô a."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thượng Quan Lăng thân phận

Cao lớn tuần mã, toàn thân xích hắc, chạy trốn thời điểm, quanh thân bộ lông vẫn còn như hỏa diễm giống như hừng hực thiêu đốt, như thể tốc độ nhanh, làm cho người ta ngạc nhiên chính là đằng sau xe nhưng là dị thường an ổn, vậy mà nhìn không ra nửa phần lắc lư, đánh xe chính là một vị nữ tử, nàng dung nhan tinh gây nên, xinh đẹp bức người, mặc một bộ Yên Hà ngon nguồn khảm linh phần lục ám hoa thân đối vật áo áo, bên ngoài khoác trên vai phổ lam ngon nguồn mây tía (Vân Hà) năm Thái Bích Hà La, mềm mại thanh ti bị kéo thành một cái đơn giản Phi Vân búi tóc, đem một chi thanh nhã Xích Kim khảm trâm hoa trâm cài tóc đeo lên, bay nhanh thời qua, sợi tóc tùy ý bay lên, năm Thái Bích Hà La dùng rung động, lộ ra càng tư thể hiện ngang.

Xe ngựa rềm xóc lên, lại một vị nữ tử thân người cong lại, từ bên trong đi tới, nàng dung nhan yên tĩnh đẹp, khí chất siêu nhiên, áo tơ trắng thẳng tắp, mực sắc tóc dài tự nhiên rủ xuống, mê người hai con ngươi u tĩnh lạnh nhạt.

"Mạch tỷ tỷ, cái kia tử thần còn vẫn còn hôn mê sao?"

"Thân thể của hần rất suy yếu, khả năng cần qua một thời gian ngắn mới có thể tỉnh lại." Vân Mạch có chút dao động đầu, chần chờ một chút mà, lại nói, "Khoảng cách Thanh Ngọc môn có còn xa lắm không?"

"Có lẽ không xa a." Thượng Quan Lăng sẵn sợi tóc, cái mũi đẹp dễ tinh xảo có chút nhăn lại, tự nhủ, "Tử thần còn như thế nào yếu như vậy, ta đánh hần thời điểm căn bản không dùng lực khí, Mạch tỷ tỷ, người nói hần giống như bị cái gì nội thương, có phải hay không rất nghiêm trọng?"

"Vừa mới bắt đầu ta cho là hần bị nội thương, thế nhưng là vừa rồi lại chăm chú xem xét một phen, phát hiện thân thể của hần cũng không có nội thương, chỉ (cái) là thuần túy suy yếu, hơn nữa cũng không có được bệnh gì, ta còn là lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này."

Vân Mạch học thức uyên bác, đối (với) y thuật cái này một lĩnh vực cũng có liên quan đến, thế nhưng là Đường Kinh thân thể tình huống quả thực làm cho nàng cảm thấy nghi hoặc, rõ ràng không có bị bệnh, cũng không có bị thương, thân thể làm sao sẽ như vậy suy yếu.

Đột nhiên, một đạo lẳng lẽ ác liệt gọi tiếng quát từ phía sau truyền đến.

"Phía trước xe ngựa đứng lại cho ta!"

Một đám đang mặc khôi giáp, sau treo bạch sắc áo choàng gia hỏa cười Liệt Mã gào thét mà đến, chừng hơn mười người, cầm đầu chính là một vị nam tử, ước chừng chừng ba mươi tuổi, phía sau lưng treo vô kiếm, chỉ thấy hần hết lớn một tiếng, dưới hàng Liệt Mã phát ra trận trận ngựa hí, một cái nhảy lên, xuyên thủng phía trước đem xe ngựa chặn đường xuống, lập tức, đằng sau hơn mười người cũng nhanh chóng đem xe ngựa vây quanh.

Cầm đầu nam tử đang nói chuyện, chẳng qua là khi nhìn hần gặp Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch dung mạo lúc, không khỏi chịu chấn động, ánh mắt nhanh chóng trở nên si mê đứng lên.

"Các ngươi muốn làm gì."

Vân Mạch không có mở miệng, nói chuyện chính là Thượng Quan Lăng.

Cầm đầu nam từ vội ho một tiếng, dùng cái này để che dấu xấu hổ, rồi sau đó giật mình thần sắc, nghĩa chánh ngôn từ nói, "Tại hạ Trương Thái Nhiên, Ung Dương thành Thánh Đường tuần tra trưởng, phụng mệnh đuổi bắt nghi phạm 'thiên thủ ma tặc'."

Đây là một cái dùng tiên vi tôn, dùng thánh vi hoàng, tà ma hoành hành thời đại, Thánh Vực không chế mà lại quản lý để bảo toàn cái thế giới này quy tắc cùng trật tự, Thánh Vực lại sắp đặt Thánh Đường, Thánh Tự, Thánh điện, trong đó Thánh Đường thường thấy nhất, hầu như mỗi một tòa thành, đều thiết lập có Thánh Đường, Thánh Đường chức trách chủ yếu là bắt tà ma, bảo vệ bình thường dân chúng tánh mạng an toàn.

"Người bắt các người nghi phạm, ngăn cản ta làm gì."

Thánh Đường tu sĩ đều là cao cao tại thượng, người bình thường gặp người, không không tôn kính ba phần, đáng tiếc, bất kể là Vân Mạch hay (vẫn) là Thượng Quan Lăng, tựa hồ cũng không đem Thánh Đường để vào mắt, ngôn ngữ tầm đó, cũng là phi thường không khách khí.

"Chúng ta theo nội thành đuổi bắt thiên thủ ma tặc, một đường truy đến nơi đây, cái kia thiên thủ ma tặc đột nhiên không thấy bóng dáng..."

"Người hoài nghi ta nhóm tư tàng nghi phạm?" Tại Vân Mạch trong ấn tượng, nàng đối (với) Thánh Đường thực tại không có hảo cảm gì, bởi vì đồn đại Thánh Đường tu sĩ thường xuyên đập vào đuổi bắt tà ma danh nghĩa vì chỗ ngọc vi.

"Ha ha!" Trương Thái Nhiên cười nhạt một tiếng, nói, "Cũng không có mạo phạm hai vị trí ý tứ của tiểu thư, chỉ có điều làm theo phép, kính xin hai vị tiểu thư đi cái thuận tiện, đừng để cho ta khó xử."

"Cái kia thiên thủ ma tặc là ai, ta chưa từng nghe nói qua, càng không thấy qua, cũng sẽ không tư tàng, kính xin chư vị tránh ra." Vân Mạch lông mày khẽ nhíu mày, yên tĩnh giải thích nói.

"Ha ha, ta nói rồi chẳng qua là làm theo phép mà thôi." Trương Thái Nhiên như trước cười, hai chân kẹp lấy mã bưng, dưới háng tuần mã lập tức chạy tới, "Nếu như hai vị cô nương có hay không tư tàng nghi phạm, đối đãi ta điều tra về sau trong nội tâm tự nhiên đều biết."

Vân Mạch yên tĩnh u nhưng, nhưng Thượng Quan Lăng cũng không phải là tốt nóng nảy, hướng chỉ hiện tại tâm tình của nàng còn là phi thường vô cùng không xong, lúc này đứng người lên, nổi giận nói, "Bỏ tiểu thư không tâm tình phản ứng các người, đều rút ngay cho ta!"

"Hả?" Trương Thái Nhiên lời kéo dây cương, tuần mã dừng lại, hần nhìn qua Thượng Quan Lăng, chứa đựng cười xấu xa, "Không biết vị tiểu thư này phương danh?"

Hiển nhiên, vị này đến từ Ung Dương thành Thánh Đường tuần tra trưởng Trương Thái Nhiên sở dĩ đem Thượng Quan Lăng chặn đường xuống, nguyên nhân chân chính thực sự không phải là vị truy nã thiên thủ ma tặc, so về thiên thủ ma tặc hạ xuống, hần giống như đối (với) Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch hai người mỹ nữ này càng cảm thấy hứng thú.

"Muốn biết bốn tiểu thư danh tự." Như nếu không phải Vân Mạch ngăn đón, sợ là dùng Thượng Quan Lăng tính từ sớm đã động thủ, nàng nhẫn nại tính từ, cười lạnh, "Người còn không có tư cách này."

"Ha ha ha!" Trương Thái Nhiên ngửa đầu cười to, "Vậy thì mời vị tiểu thư này báo cho biết phương danh, nhìn xem ta đây cái Thánh Đường tuần tra trưởng đến cùng có không có tư cách đâu."

"A!" Thượng Quan Lăng lạnh giọng ngưng cười, cực kỳ chán ghét quét Trương Thái Nhiên liếc, tiện tay móc ra bên hông lệnh bài, nhưng đi qua, quát, "Vậy thì mở ra mắt chó của người cho ta xem rõ ràng!"

BA~!

Trương Thái Nhiên dương tay tiếp được lệnh bài, cái này là một khối bạch sắc lệnh bài, phía trên khắc in 'Thiên Nhiếp Thánh vương' bốn chữ to, lúc Trương Thái Nhiên trông thấy Thiên Nhiếp Thánh vương bốn chữ lúc, trên mặt đặc ý biểu lộ trong khoảnh khắc biến mất, đôi chi mà đến là khó coi trắng bệch tái nhợt, càng là bị hù trực tiếp theo tuần mã bên trên rơi xuống, khi hần trông thấy dưới lệnh bài trước mặt một nhóm chữ nhỏ lúc, liền vội vàng quỳ xuống đất, tựa liền thanh âm đều run rẩy lên.

"Tiểu... Tiểu nhân, không biết Thiên Nhiếp quận chúa đại giá quang lâm, tiểu nhân muôn lần chết..."

Còn lại đám người nghe nói Thiên Nhiếp quận chúa sau cũng đều bị hù mặt sắc tái nhợt, quỳ trên mặt đất dập đầu bồi tội, Trương Thái Nhiên sợ hãi, hần tuyệt đối không nghĩ tới trước mắt vị này lại để cho hần mê muội nữ tử dĩ nhiên là Thiên Nhiếp quận chúa.

Thượng Quan Lăng dương tay thời điểm, lệnh bài bị nàng hút tới, khẽ quát một tiếng, hắc mã vung lấy đầu lâu, phát ra một hồi ngựa hí, nghênh ngang rời đi.

Đã qua hồi lâu, Trương Thái Nhiên bọn người mới đình chỉ dập đầu, run run rẩy rẩy đứng lên, dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

"Lão đại, vừa rồi vị tiểu thư kia thật là Thiên Nhiếp quận chúa?"

Trương Thái Nhiên lau cái trán mồ hôi lạnh, thẳng đến lúc này còn lòng còn sợ hãi.

Thiên hạ hôm nay, dùng thánh vi hoàng, Thánh vương danh tiếng, chỉ có tám vị.

Bát đại Thánh vương, uy danh chấn thiên hạ, không người không biết không người không hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Thanh Ngọc môn

Thanh Ngọc môn là Ung Dương khu vực ba đại môn phái một trong, mấy năm qua bồi dưỡng được không ít ưu tú nhân tài, bởi vì môn phái tuyển nhận đệ tử cực kỳ nghiêm khắc, cho nên lại để cho rất nhiều người theo không kịp, bất quá, ngay tại mấy năm trước một vị họ Thượng Quan tân nhiệm Môn chủ chương quản Thanh Ngọc môn về sau, phóng khoáng tuyển nhận đệ tử quy cách, mặc dù không có ưu tú gia thế, không có tuyệt hảo tư chất cũng có cơ hội gia nhập môn phái, trở thành tu hành đệ tử, như thế phía dưới, ngắn ngủn vài năm, Thanh Ngọc môn danh dự sâu sắc tăng lên, danh tiếng cũng hoàn toàn vượt qua mặt khác hai môn phái.

Đi vào Thanh Ngọc môn về sau, Đường Kinh bị hai cái thủ vệ đệ tử ngăn lại, Thượng Quan Lăng đi xuống xe, móc ra một khối bài tử, cũng không biết nói mấy thứ gì đó, hai cái thủ vệ đệ tử lúc này mặt sắc đại biến, trong đó một vị đệ tử lập tức đi thông báo, chỉ chốc lát sau một vị lục y nữ tử đi tới, khi nàng nhìn thấy Thượng Quan Lăng lúc, vốn là sững sờ, rồi sau đó vui vẻ, đi qua lôi kéo Thượng Quan Lăng tay, tựa như hồi lâu không thấy tỷ muội giống nhau.

Các nàng đàm tiếu lấy đi vào cửa phái, bởi vì môn phái ở trong là cấm chế xe ngựa thông hành, cho nên, Đường Kinh ở phía sau đi theo, hip mắt liếc trông mắt có liếc không có liếc nhìn chung quanh, môn phái ở trong diện tích không nhỏ, linh khí coi như tràn đầy, ngược lại là thích hợp tu hành.

"Bích Y, chúng ta có đã nhiều năm không gặp a? Những năm này ngươi qua như thế nào đây?"

Từ khi cô cô lại tới đây làm Môn chủ về sau, Thượng Quan Lăng đã tới mấy lần, cho nên biết rõ Bích Y là cô cô đệ tử.

đúng ah, nhoáng một cái đều ba năm nữa nha, Lăng nhi thật sự là càng ngày càng đẹp đâu." Bích Y cười rộ lên thật đúng có chút ngọt ngào, cũng có chút động lòng người.

"Ha ha, Bích Y, ngươi biết nàng là ai chẳng?" Thượng Quan Lăng chỉ vào bên cạnh Vân Mạch, thần bí cười nói.

"Những thứ này tỷ tỷ thật sự thật xinh đẹp..." Bích Y dừng lại, nhìn qua Vân Mạch, tự đáy lòng ca ngợi, nàng thề người con gái trước mắt này là nàng báỉ kiến rất nữ nhân xinh đẹp, "Lăng nhi, không nên thừa nước đục thả câu rồi, mau mau giới thiệu vị này xinh đẹp tỷ tỷ cho ta nhận thức."

Thượng Quan Lăng cặp kia đôi mắt dễ thương nháy nháy, ra vẻ thần bí, nói, "A..., ngươi muốn nhất gặp ai?"

"Ta muốn nhất gặp ai?" Bích Y lệch ra cái đầu cẩn thận suy tư về, nói ra, "Ta đương nhiên muốn nhất gặp người là Vân Tiên Tử, Lăng nhi, ngươi vì cái gì hỏi cái này." Đang nói, Bích Y bỗng nhiên sững sờ, giống như đột nhiên ý thức được cái gì, chỉ vào Vân Mạch, có chút không xác định nói, "Chẳng lẽ... Chẳng lẽ vị này xinh đẹp tỷ tỷ chính là Vân... Vân Tiên Tử?"

Tại nơi này dùng tiên vi tôn thời đại, có thể có được Tiên Tử thanh danh tốt đẹp nữ nhân có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà Vân Mạch liền là một cái trong số đó.

"Hi hi, ta sớm nói qua cho ngươi, ta cùng Mạch tỷ tỷ thật là phải tốt tỷ muội, ừ, lần này cho ngươi dẫn theo a." Thượng Quan Lăng hưng phấn giới thiệu, đối với Vân Mạch nói ra, "Mạch tỷ tỷ, Bích Y thế nhưng là rất siêu cấp sùng bái còn ngươi, ngươi nhạc giản, nàng thế nhưng là đều có cát chứa Ah."

"Bích Y, ta lúc trước từng nghe Lăng nhi nói về chuyện xưa của ngươi, ngươi so Lăng nhi miêu tả trong còn muốn ngọt ngào đâu."

Vân Mạch u nhưng thanh nhả, báo dùng mỉm cười.

"Oa! Ngươi thật là Vân Tiên Tử tỷ tỷ sao?" Bích Y thoát nhìn vô cùng kích động, kích động nói năng lộn xộn, kích động thậm chí vui đến phát khóc, nghẹn ngào khóc ô lên, "Ngươi biết không Vân Tiên Tử tỷ tỷ, tại ta bất lực nhất, mất mát nhất thời điểm, là của ngươi một đầu ‘lạc dục du’ mang cho vào ta hi vọng, mang cho ta kiên định tín niệm, tại ta tu hành gặp được trở ngại thời điểm, là của ngươi một đầu ‘trực ri’ để cho ta đột phá bình cảnh, làm như ta nghĩ ngợi lung tung thời điểm, là của ngươi một đầu ‘Tâm Hải âm’ để cho ta nội tâm an tĩnh lại."

Thi từ, thi họa, nhạc giản, là chính là thiên hạ hôm nay Tam đại nghệ thuật, hơn nữa mỗi lần một số đều vô cùng thâm ảo, như nếu không có phương diện này thiên phú, căn bản không có khả năng chạm đến đạo này, là trọng yếu hơn là bất kể là thi từ hay (văn) là thi họa cùng với nhạc giản đều cần cường đại hơn tinh thần lực ủng hộ, cũng chính là bởi vì rót vào bản thân tinh thần lực, cho nên, thi từ, thi họa, nhạc giản mới có thể dẫn phát tư tưởng, khai thác tư duy, tinh lọc tâm linh...

Không chút nào khoa trương mà nói, một vị tâm đầu đạo này cao thủ, một bài thơ thậm chí có thể cho người tẩu hỏa nhập ma, một bức họa có thể cho người đột phá bình cảnh, một đầu nhạc giản thậm chí có thể trị cang nội tâm đau xót.

Vân Mạch được vinh dự Vân Tiên Tử, kia sáng tác hơn mười đầu nhạc giản bị vô số thiếu nam thiếu nữ tôn sùng là kinh điển, cho nên, Vân Tiên Tử danh tiếng từ lúc năm năm trước đã là tên khắp thiên hạ.

Bích Y nhìn thấy thần tượng của mình, kích động vạn phần, hỏi thăm không ngừng, mà Vân Mạch cũng rất kiên nhẫn vì nàng giải đáp mỗi lần một vấn đề, cho đến đi đến một tòa trang viên trước cửa, lúc này mới đình chỉ, nàng nói ra, "Lăng nhi tỷ tỷ, Vân Mạch tỷ tỷ, Thượng Quan Môn chủ đang ở bên trong, các người vào đi thôi."

"A..., Bích Y, gấp lại sau mặt lại tán gẫu."

Nhìn qua Bích Y lưu luyến không rời ly khai, Thượng Quan Lăng trêu ghẹo nói, "Mạch tỷ tỷ, Bích Y thế nhưng là rất thích người, người không nên phụ lòng người ta a...!"

"Bích Y rất đáng yêu a..., bất quá càng đáng yêu chính là người, đến lúc này còn có thể cười ra tiếng."

Nghe nói Vân Mạch nói như vậy, Thượng Quan Lăng tựa hồ cái này mới ý thức tới chính mình lần này tới Thanh Ngọc môn nguyên nhân, nụ cười trên mặt dần dần biến mất, hung hăng trừng mắt liếc Đường Kinh, nói, "Từ thân cô, như thế này thấy cô cô ta, người nói cái gì cũng không muốn, nghe thấy được không đó, nếu như người dám nói hươu nói vượn lời mà nói..., cẩn thận ta đánh người!"

"Hay là trước lại để cho hân ở chỗ này đợi a." Vân Mạch cùng Thượng Quan Lăng là hảo tỷ muội, tự nhiên nhận thức cô cô của nàng, hơn nữa nàng còn biết cô cô nóng nảy cùng Thượng Quan Lăng so với từng có chi mà không và, vì Đường Kinh an toàn muốn, nàng cho rằng hay là trước không cho cô nhìn thấy Đường Kinh cho thỏa đáng.

"Từ thân cô, nghe thấy được không đó, người ngay ở chỗ này đợi, nếu như người dám chạy loạn mà nói." Thượng Quan Lăng quơ quơ trên cổ tay chuông phật màu vòng tay, nói, "Người hiểu được." Dứt lời, cùng Vân Mạch đi vào trang viên.

Đường Kinh không có trả lời, nhìn một cái trên bầu trời mặt trời, gấp đuổi cái lưng mệt mỏi, tả hữu nhìn quanh, tìm một cây đại thụ, nằm trên mặt đất thiêm thiếp đứng lên, hân rất suy yếu, cũng rất mệt a, cần nghỉ ngơi, về phần hai nữ đến Thanh Ngọc môn làm cái gì, hân không biết, cũng không muốn biết, từ khi quyết định không hề xoắn xuýt Âm Dương chi nguyên rủa về sau, cũng liên triệt để thoải mái ra, về sau lộ đi như thế nào, hân lựa chọn thuận theo tự nhiên.

...

"Nhé! Ta nói ngày hôm nay sáng sớm như thế nào có hai cái Hi Thước một mực xông ta lủi rủi gọi không ngừng đầu rồi, nguyên lai là tiếng tám lừng lầy Thiên Nhiep đại quận chúa cùng nổi tiếng thiên hạ Vân Mạch Đại tiên tử hai vị tuyệt thế đại mỹ nhân mà đại giá quang lâm a...!"

Trang viên ở trong, Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch vừa đi vào đi còn không bao lâu, chỉ nghe một đạo khoan thai thanh âm theo sảnh trong phòng truyền đến.

Thanh âm này ẩn chứa lười biếng hương vị, sảnh phòng chỉ cửa mở ra, lên tiếng xuất hiện là một vị nhìn như chừng ba mươi tuổi nữ tử, nàng mặc lấy tím nhạt ngọn nguồn bảo bình trang hoa quần áo, rộng thùng thình vật áo bên trên thêu hoa lan văn, chỉnh tề tóc trên choker một chút đơn giản kéo thoáng một phát, còn lại rủ xuống tại bên cổ, trên đầu cắm châm rồng phi Phượng kim trâm, một đôi trông mất mê ly mộng ảo, lộ ra một vòng lười biếng, khoe miệng chứa đựng nghiền ngẫm vui vẻ, trong tay bưng lấy một chút quả hạch, tiếp tục hướng trong miệng nhai, giống như cười mà không phải cười nhìn qua hai nữ.

Nàng không là người khác, đúng là Thượng Quan Lăng cô cô, Thanh Ngọc môn hiện giữ Môn chủ, Thượng Quan Khinh Tuyết.

"Cô cô, Lăng nhi nhớ người muốn chết."

Trông thấy cô cô, Thượng Quan Lăng hưng phấn hầu như nhào tới.

Thượng Quan Khinh Tuyết vươn ra hai tay, tùy ý Thượng Quan Lăng phốc tại ngực mình, cười nói, là (vâng, đúng) thật muốn ta, hay là giả nghĩ tới ta?"

"Cô cô..." Thiên hạ này có thể làm cho Thượng Quan Lăng làm nũng người chỉ sợ chỉ có Thượng Quan Khinh Tuyết.

"Mạch nhi, ta đối đãi người có thể tuyệt không so Lăng nhi chênh lệch a...! Người thấy cô cô như thế nào liền một cái ôm nhiệt tình cũng không có chứ."

Vân Mạch từ nhỏ liền cùng Thượng Quan Lăng quen biết, đối (với) Thượng Quan Khinh Tuyết cũng vô cùng quen thuộc, cho nên cũng xưng nàng vì cô cô, gặp Thượng Quan Khinh Tuyết hướng chính mình vẫy tay, nàng cũng cười vui lấy quát lên cô cô, đi qua cùng Thượng Quan Khinh Tuyết ôm nhau. Thượng Quan Khinh Tuyết dùng cô cô tự cho mình là, tránh không được đối (với) hai nữ một hồi trêu chọc, gây Thượng Quan Lăng làm nũng không ngừng, càng làm cho Vân Mạch có chút thẹn thùng.

Thượng Quan Khinh Tuyết đối (với) hai nữ cũng là yêu thương phải phép, hỏi han ân cần, càng là sành ăn chiêu đãi.

"Cô cô, người cuộc sống lúc này thế nào?"

"Ta à?" Đòi vào sảnh phòng, Thượng Quan Kinh Tuyết lập tức phân phó nha hoàn chuẩn bị rượu ngon món ngon, nhàn nhã ngồi ở trên mặt ghế, ăn quả hạch, nói ra, "Còn có thể thế nào, như cũ quá, cô cô xông hạ đại họa, nếu như bị cha của người sung quân đến cái này địa phương cắt chém cũng không có, chỉ có thể chậm rãi chịu đựng quá, chịu đựng một ngày là một ngày."

Thượng Quan Kinh Tuyết nhìn qua hai nữ, hỏi, "Hai người các người nha đầu đầu rồi, qua như thế nào đây? Có cái gì không việc hay, nói ra lại để cho cô cô vui cười a vui cười a, cô cô ta cả ngày đối với môn phái những cái...kia lão ngoan đồng, đều nhanh nhảm chán chết rồi, A..., đúng rồi, không lâu, người Mộng sư thúc đến xem ta, nói người cái nha đầu đoạn thời gian trước giống như đối (với) Phù Văn rất cảm thấy hứng thú? Ha ha... Những người khác không biết người, cô cô còn không biết sao? Người nha đầu nếu như đối (với) Phù Văn cảm thấy hứng thú, nhất định là đã chiếm được bảo bối gì, không cách nào xem xét, cho nên mới bắt đắc dĩ đi thỉnh giáo, như thế nào đây? Cô cô đoán đúng không? Rốt cuộc là bảo bối gì? Lấy ra lại để cho cô cô mở mồm mắt."

"A...!" Thượng Quan Lăng không nghĩ tới cô cô lại đột nhiên nói ra viên kia Thạch Đầu Tâm Tạng, nằng trong lòng không khỏi cả kinh, có chút không biết làm sao.

Vân Mạch thần sắc cũng là hơi đổi, tuy nhiên rất nhanh lại khôi phục như lúc ban đầu, nhưng trong nháy mắt đó vẫn bị Thượng Quan Kinh Tuyết bị bắt được, nằng khẽ di một tiếng, nhìn xem Thượng Quan Lăng, lại nhìn lấy Vân Mạch, tựa hồ phát giác được khác thường, không nhanh không chậm nói, "Có phải hay không các người gặp rắc rối à nha?"

Thượng Quan Lăng vốn định che dấu thoáng một phát, bất quá khi nằng chạm đến đến cô cô cặp kia lợi hại con mắt lúc, hay (vẫn) là nhìn không được cúi đầu xuống, nhỏ giọng kêu một tiếng cô cô, cũng không dám nữa nói thêm cái gì.

"Xem bộ dáng của các người, xông hạ tựa hồ còn không nhớ a...!" Thượng Quan Kinh Tuyết làm bầm lâu bầu, trong miệng dĩ nhiên nhai nuốt lấy quả hạch, ánh mắt chuyển hướng Vân Mạch, "Lăng nhi gặp rắc rối rồi mà nói..., ta tin tưởng, thế nhưng là để cho ta nghi hoặc chính là, Mạch nhi, người không giống như là gặp rắc rối người à? Đến cùng là chuyện gì, cô cô thế nhưng là rất hiếu kỳ ...(một-nói chậm!!!)."

Thượng Quan Lăng không dám nói lời nào, cũng không dám ngẩng đầu.

Vân Mạch do dự liên tục, rốt cục quyết định nói ra, nhưng cũng là thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ, nói, "Cô, cô cô... Ta cùng Lăng nhi hòa... Cùng một người đàn ông xa lạ kết thành Thiên Duyên, đã trở thành đạo lữ."

"Cái ..." Đang tại ăn quả hạch Thượng Quan Kinh Tuyết vụt trong nháy mắt đứng người lên, vừa muốn mở miệng, lại bị quả hạch tạp trụ yết hầu, ho khan hai tiếng, không kịp uống nước, một đôi mê ly đôi mắt dễ thương kiêu được căng tròn, không thể tin nói ra, "Cái gì! Mạch nhi, người mới vừa nói cái gì? Ta không nghe lầm chứ? Người lập lại lần nữa."

Vân Mạch lại lặp lại một lần.

"Của ta lão thiên gia!"

Mới vừa rồi còn rất nhàn nhã lười biếng Thượng Quan Kinh Tuyết giờ phút này hoàn toàn cứng ngắc tại đầu đó, cả người như bị sét đánh.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Cô cô gào thét

"Cô cô... Lăng nhi biết rõ sai rồi..." Thượng Quan Lăng thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ, thanh âm so con muỗi còn muốn rất nhỏ.

"Đều là ta không tốt..." Vân Mạch cũng cúi đầu, nói ra, "Như nếu không phải ta nghi vẫn muốn đánh khai mở viên kia Thạch Đầu Tâm Tạng cũng sẽ không phát sinh loại chuyện này..."

Thạch Đầu Tâm Tạng? Dâm đảng cảnh trong mơ? Da thịt chi thân? Thiên Duyên Đạo Lữ?

"Người! Các người..." Thượng Quan Kinh Tuyết hít sâu một hơi, phần nộ trùng mắt con mắt, chỉ vào Thượng Quan Lăng, cơ hồ là gào thét lên tiếng, "Người nha đầu chết tiệt kia, cô cô nói qua cho người bao nhiêu lần, cái này ở giữa thiên địa có rất nhiều thứ không phải là các người có thể chạm đến đây, không có tuyệt đối nắm chắc ngàn vạn không nên đi đón sờ những cái...kia không rõ lai lịch đồ vật, người Không nghe, cái này xong chưa? Chơi! Người chơi a! Đem mình chơi tiến vào a ! ! !"

"Còn người nữa, Mạch nhi, Lãng nhi cái nha đầu kia ham chơi cũng thì thôi, người như thế nào cũng đi theo nàng mò mẫm hồ đồ, rõ ràng đã biết là Đại Hoang thời đại đồ vật, vì cái gì còn muốn đừng? Người không biết Đại Hoang là một cái bao nhiêu hỗn loạn thời đại sao?"

"Cô cô, ta sai rồi..."

"Cô cô, Lãng nhi biết rõ lần này xông đại họa, người không nên nói nữa..."

Bất kể là Thượng Quan Lãng hay vẫn là Vân Mạch bây giờ có thể làm chỉ có trầm mặc.

"Sai rồi? Chẳng qua là sai rồi?" Thượng Quan Khinh Tuyết tức giận vô cùng ngược lại cười, nghẹn ngào cười nói, "Xông đại họa? Đây là đại họa sao? Đây quả thực là trời sập nữa à! Nếu như chuyện này bị người cái kia nghiêm khắc phụ thân biết rõ, ta dám khẳng định, người nha đầu chết tiết kia nhất định sẽ bị đang sống đánh chết, còn người nữa, Mạch nhi, người không phải không biết rõ sự phụ người là bởi vì nam nhân mới điên điên khùng khùng, nàng đời này chán ghét nhất nam nhân, nếu như chuyện này bị nàng biết rõ, đến lúc đó người liền cái chết cơ hội đều không có!"

"Ôi, của ta lão thiên gia a...! Tức chết ta." Thượng Quan Khinh Tuyết khí huyết công tâm, bùm lấy cái trán, ngồi trở lại trên mặt ghế, "Đau đầu, lão nương đầu bị các người tức điên rồi."

Thượng Quan Lãng cùng Vân Mạch hai nữ liền vội vàng tiến lên ngâm vào nước trà rót nước, Thượng Quan Khinh Tuyết hiện tại cái đó có tâm tư uống trà, vụt thoáng một phát đứng người lên, hung ác quát, "Cái kia họ Đường khôn khiếp ở địa phương nào, lão nương muốn đem hán phan thân xé xác."

"Cô cô... Việc đã đến nước này, chúng ta đã cùng hán trở thành Thiên Duyên Đạo Lữ, nếu như hán bị ngài giết chết, ta cùng Lãng nhi nhất định sẽ đã bị rất lớn ảnh hưởng." Vân Mạch lại càng hoảng sợ, nàng thế nhưng là biết rõ cô cô tàn nhẫn đứng lên tuyệt đối không phải người bình thường có thể lý giải đây.

"Ta thật sự bị các người khí hồ đồ rồi." Thượng Quan Khinh Tuyết xoa huyết Thái Dương, nói ra, "Hán đã là hai người các người Thiên Duyên Đạo Lữ, nếu như hán chết mất, hai người các người tâm thần nhất định bị nhục, tu vi bị hao tổn, hơn nữa về sau con đường tu hành cũng nhất định ma chướng trùng trùng điệp điệp, nghiệt duyên không ngừng, không thể gết, cũng gết không được, nhất là dưới loại tình huống này kết thành Thiên Duyên, càng là gết không được!"

"Cô cô, Mạch tỷ tỷ đã chuẩn bị đi tìm Long tỷ tỷ hỗ trợ, Long tỷ tỷ thần thông quảng đại, nàng nhất định sẽ có biện pháp."

"Long cô nương? Người nói vị kia Long cô nương? Ah, nàng ngược lại là một cái nữ tử hiếm thấy, cũng đích thật là thần thông quảng đại, bất quá..." Thượng Quan Khinh Tuyết dần dần khôi phục lý trí, nói ra, "Bất quá Thiên Duyên Đạo Lữ, đây là do trời xanh chứng kiến duyên phận, một ít đặc thù biện pháp có lẽ có thể coi bỏ, cũng có lẽ không giải được, nếu như Long cô nương giúp các người coi bỏ còn dễ nói, nếu như không giải được lời nói, dẫn phát hậu quả cũng là cực kỳ nghiêm trọng đấy!"

"A...! Cô cô, vậy làm sao bây giờ??" Thượng Quan Lãng khóc không ra nước mắt.

"Thế sự không có tuyệt đối, mặc dù có một đường hi vọng, cũng không nên buông tha cho, Mạch nhi, người hay là đi tìm Long cô nương a, nhìn xem nàng có biện pháp nào không, bất quá chúng ta cũng không có thể đem hi vọng hoàn toàn ký thác vào Long cô nương trên người, giải Thiên Duyên dù sao cũng là nghịch thiên sự tình, hi vọng xa vời, nếu như coi bỏ rồi, còn dễ nói, nếu như không giải được lời nói, đây chính là cả đời sự tình, ta có lẽ có thể giúp các người dấu điểm được nhất thời, nhưng tuyệt đối lừa không được cả đời."

Thượng Quan Khinh Tuyết dù sao so Thượng Quan Lãng cùng Vân Mạch năm dài hơn nhiều, trải qua cũng nhiều, nàng làm rõ suy nghĩ về sau, nói, "Nếu như không giải được, hai người các người nha đầu chết tiết kia cùng cái kia họ Đường khôn khiếp sắp sửa đối mặt là một cái đại tông môn, một cái Vương tộc, một cái truyền thừa Cổ gia tộc, một cái đồ biến thái điên điên khùng khùng siêu cấp cao thủ."

Thượng Quan Khinh Tuyết lời mà nói..., lại để cho Thượng Quan Lãng cùng Vân Mạch sắc mặt dần dần khó nhìn lên.

"Cái kia họ Đường khôn khiếp ở nơi nào? Để cho ta trông thấy hán."

"Hán..." Thượng Quan Lãng nhẹ cắn môi, chỉ chỉ bên ngoài, nói, "Hán có lẽ tại vườn bên ngoài, ta, ta đi gọi hán tiến đến."

Đi ra trang viên, Thượng Quan Lãng liếc thấy gặp Đường Kinh người kia nằm ở gốc cây hạ ngủ!

Đã xảy ra chuyện lớn như vậy, cái này tên đáng chết như thế nào cùng không có chuyện người giống nhau, nên ăn thời điểm so với ai khác ăn đều hương, nên ngủ thời điểm ngủ đầu đi nằm ngủ!

"Từ thân côn! Cái này đến lúc nào rồi rồi, người làm sao sẽ biết ngủ!"

Đường Kinh mở to mắt, không đếm xỉa tới nói, "Bằng không thì người để cho ta làm gì vậy."

"Cô cô ta muốn gặp người! Đi theo ta!" Thượng Quan Khinh Tuyết trừng mắt liếc hán một cái, lại nói, "Cô cô ta nóng nảy có thể so với ta xấu nhiều hơn, người tốt nhất thành thật một chút, bằng không thì, hán sẽ đánh chết người, bất quá, người cũng không cần sợ hãi."

Sợ hãi?

Đường Kinh không biết cái gì là sợ hãi, hán hiện tại tuy nhiên rất suy yếu, bất quá có được Cửu Kiếp Tán tiên thân thể, người bình thường người tu hành

căn bản không cách nào rung chuyển mây may, mặc dù Thượng Quan Lăng cô cô tu vi cao hơn, hẳn cũng căn bản sẽ không đặt tại trong mắt.

Đi vào sảnh phòng, Đường Kinh liếc liền trông thấy ngồi ở trên mặt ghế vị kia tướng mạo đẹp bộ dạng thủy mị nữ nhân, nội tâm suy đoán hẳn là Thượng Quan Lăng trong miệng cô cô a?

Đường Kinh nhìn nhìn Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch hai người thần sắc, hẳn giống như có lẽ đã đoán được cái gì, giải thích nói, "Vị này không biết xưng hô như thế nào, người mà lại hãy nghe ta nói, tại chuyện này trên sự tình, ta hoàn toàn là người bị hại."

Nghe xong người bị hại, Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch lúc này then quá hoá giận, tuy nhiên sự thật chính là như thế, có thể người này dù sao cũng là người đàn ông, sao có thể như vậy không sao cả đem mình xếp vào người bị hại hàng ngũ? Thượng Quan Kinh Tuyết thò tay ý bảo hai nữ không nên vọng động, nàng cặp kia đôi mắt lạnh như băng chăm chăm vào Đường Kinh, giống như hồ lang bình thường, phảng phất tùy thời đều đem Đường Kinh nuốt cái nát bấy.

"Vị này Đại muội tử, ta xem ngươi cũng không phải là xúc động chi nhân, chuyện là như vậy..." Đường Kinh đứng đấy, bình thần thông dong thần sắc tầm đó nhìn không ra một vòng khăn trương cùng sợ hãi, có chăng qua là vô tận tiêu sái, loại cảm giác này thật giống như, hẳn có thể giải thích, các ngươi tiếp nhận vừa vặn, không giải thích kéo đến, hẳn cũng không bắt buộc, hẳn chỉ là hoàn toàn thuận theo tự nhiên mà thôi.

Đại muội tử?

Ba chữ kia vừa ra, Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch chịu sững sờ, mặc dù liền Thượng Quan Kinh Tuyết cặp kia con ngươi băng lãnh trong cũng lập tức hiện lên một vòng mờ mịt, mờ mịt lóe lên tức thì, đôi chi mà đến là tức giận.

"Lão nương múa kiếm thời điểm, ngươi tiểu thí hải nhi còn không biết ở địa phương nào chơi nước tiểu bùn đầu rồi, gọi ta là Đại muội tử? Ngươi tìm đánh đúng không? Đứng đấy không nên cử động!"

Thượng Quan Kinh Tuyết cường thế đứng lên, nếu so với Thượng Quan Lăng uy vũ lăng lệ ác liệt hơn, nàng thò tay sờ tại Đường Kinh đỉnh đầu, rồi sau đó hai vai, cánh tay, bên hông, hai chân, Đường Kinh xem nàng không có ác ý, cũng liền thật không có di chuyển, tùy ý nàng đem toàn thân mình sờ soạng một lần.

Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch cũng không biết cô cô đang làm cái gì, nhưng các nàng phát hiện sờ hết Đường Kinh về sau, cô cô sắc mặt càng thêm khó coi càng thêm tái nhợt, mà ngay cả khoe miệng đều tại mất tự nhiên co quắp, gắt gao chăm chăm vào hai nữ.

Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch bị nàng chăm chăm vào có chút sồn hết cả gai ốc, đang muốn mở miệng nói cái gì đó, Thượng Quan Kinh Tuyết cái kia tiếp cận gào thét thanh âm lập tức đem các nàng bao phủ.

"Hai người các ngươi nha đầu chết tiệt kia, một cái là đường đường đại quận chúa, một cái là nổi tiếng thiên hạ Tiên Tử, các ngươi vậy mà cùng cùng là một người kết thành Thiên Duyên, nếu như người này là nhân trung chi long cũng thì thôi, ta cũng không tiện nói cái gì, mặc dù không phải nhân trung chi long, có được đại thân phận, cũng có thể, mặc dù không có đại thân phận, có được tốt đẹp chính là gia thế cũng được a...! Mặc dù không có tốt đẹp chính là gia thế, cũng có thể tướng mạo đường đường tuấn tú lịch sự a? Mặc dù không phải tuấn tú lịch sự, cũng có thể là tu hành cao thủ a? Mặc dù không là cao thủ, có chút tu hành được rồi đi? Chúng ta lui một vạn bước mà nói, mặc dù các ngươi tìm một người bình thường cũng được a..., cho dù không phải người bình thường, các ngươi cũng phải tìm một cái thân thể tinh huống bình thường a? Cho dù thân thể tinh huống không bình thường, các ngươi cũng tìm một tư chất tốt đi một chút đó a? Dù là thiếu chút nữa cũng được a..., các ngươi làm sao lại tìm một cái ta bình sinh bá kiến tư chất kém nhất du mộc phiền phức khó chịu đầu." "

"Ôi, của ta lão thiên gia a...! Lão nương đầu đau quá a...!"

Thượng Quan Kinh Tuyết chỉ cảm thấy đầu bang bang vang lên, ngồi trở lại trên mặt ghế như trước cảm thấy trời đất quay cuồng, dùng sức xoa huyệt Thái Dương, trùng trùng điệp điệp hô hấp lấy.

Hắn, thật sự có như vậy không chịu nổi sao?

Bất kể là Thượng Quan Lăng hay vẫn là Vân Mạch giờ phút này đều dùng một loại cực kỳ ánh mắt phức tạp nhìn qua Đường Kinh, cái này phức tạp bên trong xen lẫn bất đắc dĩ, xen lẫn đồng tình, xen lẫn thương cảm, cũng xen lẫn tất cả ủy khuất.

Một bên Đường Kinh cũng có chút xấu hổ, nhục thể của hắn tại độ đệ cửu trọng thiên kiếp lúc dĩ nhiên bị oanh liệt để tan vỡ, thể nội Kinh mạch đều đứt gãy, đan điền nghiền nát, huyết dịch ngưng trệ, hoàn toàn là rối loạn, quả thực so du mộc phiền phức khó chịu còn muốn phiền phức khó chịu ba phần.

"Cô cô, làm sao bây giờ?" Giờ phút này Thượng Quan Lăng giống như đã bị kinh hãi chìm con giống nhau, liền đại khí cũng không dám thở gấp.

"Làm sao bây giờ? Còn có thể làm sao?" Thượng Quan Kinh Tuyết nằm ngửa tại trên mặt ghế, nhắm mắt lại, xoa huyệt Thái Dương, trùng trùng điệp điệp thở dốc, "Mạch nhi, ngươi đi trước Long cô nương, Lăng nhi, ngươi trước tạm quay về tông môn, coi như sự tình gì cũng không có phát sinh qua, về phần họ Đường hỗn đản này tiểu tử, tạm thời trước lưu ở chỗ này của ta, các ngươi đã cùng hắn kết thành Thiên Duyên, nếu như hắn vẫn là như vậy lời mà nói..., sẽ liên lụy tu vi của các ngươi, duy nay chỉ kể, ta chỉ có thể trước nghĩ biện pháp tăng lên tu vi của hắn, chỉ có như vậy, hắn mới sẽ không liên lụy các ngươi, bất quá, ảnh hưởng các ngươi tu hành tiến độ là khẳng định."

Thượng Quan Kinh Tuyết mở to mắt nhìn xem Đường Kinh, nghẹn ngào cười nói, "Các ngươi cũng đừng hy vọng hắn cái này du mộc phiền phức khó chịu có thể có bao nhiêu phát triển, có thể ở trong vòng mười năm hoàn thành Trúc Cơ đều tính toán vận may."

"Mười năm? Lâu như vậy?" Tại Thượng Quan Lăng trong ấn tượng, nàng hoàn thành Trúc Cơ chỉ có điều dùng một năm không đến thời gian.

"Người cho rằng du mộc phiền phức khó chịu là tốt như vậy nở hoa sao? Ta nói mười năm đều đã là bảo thủ đoán chừng, hiện tại các người tốt nhất cầu nguyện kỳ tích phát sinh, nếu không đến lúc đó vậy cũng thật sự là trời sập đất sụt, hiện tại chỉ có thể đi một bước tính toán một bước, ngày mai ta sẽ dẫn hân đi gặp môn phái trưởng lão, nếu như có thể trở thành môn phái đệ tử thân truyền, tu vi của hân có thể sẽ tiến triển mau một chút, bất quá thắng này tư chất thật sự là... Hôn nữa ta cùng những trưởng lão kia cũng từ trước đến nay không thể nào đối bàn, tóm lại các người yên tâm, ta sẽ cố gắng hết sức lớn nhất cố gắng giúp hân tăng lên tu vi."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Lạnh lùng cùng đậm mật

Thanh Ngọc môn, biệt uyển bên trong.

Đường Kinh dựa vào vách tường, ngồi ở trên ghế, vênh lên chân bắt chéo, con mắt nửa mở nửa khép, trong tay bụng lấy một chút đậu phộng đang tại nhàn nhả ăn. Nếu như ... lướt qua một thân phiền toái, loại này thành thời thời gian qua cũng là thoải mái, bất quá một bình tiểu rượu vậy thì không thể tốt hơn, hừ phát điệu hát dân gian, uống chút rượu mà, vẫn luôn là Đường Kinh tha thiết ước mơ sinh hoạt.

"Chết tiệt thần côn!"

Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch theo cô cô chỗ đó trở về, trông thấy Đường Kinh như vậy nhàn nhả bộ dáng, không hiểu lửa giận liền đi từ từ trở lên bốc lên, nhất là Thượng Quan Lăng, nàng không nhìn nổi Đường Kinh loại này lười nhác thái độ, chính mình thừa nhận lớn như vậy áp lực, tiếp cận tan vỡ, mà người này đầu rồi, tốt như cái gì cũng không quan tâm, phảng phất hết thấy sự tình đều cùng hân không quan hệ.

Vân Mạch cũng giống nhau, nàng tuy nhiên không giống Thượng Quan Lăng như vậy tức giận, nội tâm thực sự cảm thấy vô cùng nghi hoặc, nàng không thể giải thích vì sao, cũng nghĩ không thông, phát sinh chuyện lớn như vậy, người này tại sao có thể như vậy tùy ý, như vậy tiêu sái, tùy ý hết thấy đều không sao cả, tiêu sái hết thấy cũng giống như chưa từng phát sinh.

"Ta cùng Mạch tỷ tỷ ngày mai sẽ phải rời đi, người từ thần côn từ nay về sau liền thành thành thật thật dừng lại ở Thanh Ngọc môn, ở đâu cũng không cho đi, có nghe thấy không!"

"Đã biết." Đường Kinh như trước như vậy nhàn nhả ăn quả hạch, lười biếng đáp lại.

"Người!" Thượng Quan Lăng hít sâu một hơi, ngăn chặn nội tâm lửa giận, "Còn có! Bắt đầu từ ngày mai liền cho ta hảo hảo tu luyện, nếu như dám lười biếng lời nói, ta không tha cho người."

"Tu luyện thì không cần a? Các người không phải có biện pháp coi bỏ Thiên Duyên sao? Ta ở chỗ này chờ là được."

Đường Kinh trải qua cửu trọng Tán tiên thiên kiếp, không biết tu luyện bao nhiêu năm, đã sớm chán ghét thấu rồi.

"Người cho rằng Thiên Duyên tốt như vậy coi bỏ sao? Vạn nhất không giải được đầu này? Người nếu như không tu luyện, sẽ liên lụy ta cùng Mạch tỷ tỷ đây, người là tên khốn kiếp đến cùng có biết hay không."

"Ah."

"Người! Người là tên khốn kiếp thật sự là tức chết ta, thật muốn bị đánh đúng không?" Thượng Quan Lăng nổi giận dùng dùng chăm chăm vào Đường Kinh, tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, lúc này, Vân Mạch đi tới, nhẹ nói nói, "Lăng nhi, người mà lại đi về nghỉ ngơi trước đi, về phần Đường Kinh tu luyện sự tình, cô cô nhất định sẽ có biện pháp, cô cô là hạng người gì, người còn không rõ ràng lắm sao?"

Nghe nói Vân Mạch nói như vậy, Thượng Quan Lăng lửa giận tựa hồ tiêu tán rất nhiều, khóe miệng vậy mà trỗi lên một vòng thần bí đáng tươi cười, nhìn qua Đường Kinh, thậm chí có chút ít nhìn có chút hả hê, cười nói, "Nói cho người biết, cô cô ta nóng nảy rất cổ quái, người dám lười biếng lời nói, nàng nhất định sẽ không tha người! Cô cô ta rất hung, hừ! Người sẽ chờ bị đánh a."

Thượng Quan Lăng sau khi rời đi, Vân Mạch cũng không có di chuyển, chẳng qua là đứng ở nơi đó, một đôi u tình đôi mắt nhìn qua Đường Kinh.

Hồi lâu sau, rồi mới lên tiếng, "Thật xin lỗi đem người cuốn vào chuyện này, ngày mai ta sẽ đi tìm Long tỷ tỷ, nàng có lẽ có biện pháp giúp chúng ta coi

bỏ Thiên Duyên, nếu như thật sự không giải được..."

Vân Mạch không có tiếp tục nói hết, bởi vì nàng cũng không biết nếu quả thật không giải được nên làm cái gì bây giờ, có chút lắc đầu, chậm rãi đi tới, nói, "Theo ngày mai bắt đầu ngươi cứ đợi ở chỗ này tu luyện a, cô cô làm người tính cách tuy nhiên cổ quái, nhưng nàng nhất định sẽ toàn tâm dạy bảo ngươi, hi vọng ngươi quý trọng cơ hội lần này, không là Lăng nhi, cũng không phải là ta, mà là vì chính ngươi, có tu vi bên người, cuối cùng không có chỗ xấu."

Đường Kinh cũng nhìn qua Vân Mạch, nhưng là không nói gì.

"Ngươi cho ta mượn một sợi tóc." Vân Mạch mặc dù nói là mượn, nhưng căn bản mặc kệ Đường Kinh đồng ý hay không, trực tiếp theo Đường Kinh trên đầu túm một sợi tóc, rồi sau đó nàng lại túm hạ chính mình một sợi tóc, đem hai cây sợi tóc quấn quanh tại ngón trỏ, hai vừa bấm ngón tay, ngón trỏ tràn ra máu tươi, đem hai cây sợi tóc xâm nhuộm thành huyết sắc, chợt, nàng ngón giữa vũ động, giống như tại véo động lên cái gì pháp quyết, rồi sau đó chỉ điểm một chút tại Đường Kinh lòng ngực.

Đường Kinh mày kiếm nhảy lên, lắc đầu cười khổ nói, "Không cần phải như vậy đi?"

Vân Mạch Uyển nhi mỉm cười, "Ngươi không nên hiểu lầm, đây là Huyết Linh chi ấn, nếu như ngươi có nguy hiểm gì, nó sẽ cứu ngươi một mạng."

Đường Kinh tự nhiên biết rõ đây là Huyết Linh chi ấn, cái đồ vật này tại thời gian nguy hiểm hoàn toàn chính xác có thể kích phát lực lượng nào đó, nhưng hắn còn biết, cái đồ vật này còn có một công năng, đó chính là theo dõi, hạ Huyết Linh chi ấn, cho dù chạy đến chân trời xa xăm Hải giác, Vân Mạch tìm được mình cũng là dễ như trở bàn tay.

Vân Mạch các nàng này mà nhìn xem rất điềm đạm nho nhã, tâm tư ngược lại là rất là không đơn giản.

"Ngươi, trân trọng!"

Vân Mạch nhưng lại không biết, ngay tại nàng rời đi sau đó không lâu, điểm tại Đường Kinh trên người Huyết Linh chi ấn hóa thành một vòng sương mù dần dần tán loạn biến mất.

...

Từ khi Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch sau khi rời đi, Đường Kinh mỗi ngày đi ngủ ngủ chính mình tự nhiên tỉnh, ngẫu nhiên phơi nắng mặt trời, thổi một chút gió đêm, nhân hạ lúc ăn chút ít quả hạch, ngẫu nhiên cũng có trái cây khai vị, mỗi lần đến giờ cơm đều có một cái gọi Bích Y nữ đệ tử đứng giờ đưa tới đồ ăn, loại ngày này làm thật là có chút an nhàn, Đường Kinh suy nghĩ loại cuộc sống này ngược lại cũng không tệ.

Hiện tại, Đường Kinh trong nội tâm cũng rất thoải mái, loại cảm giác này quả thực mỹ hảo, độ kiếp? Độ ngươi tổ tông đi đi, cháu trai mới có thể đi độ Tán tiên thiên kiếp, Đường Kinh làm không biết bao nhiêu năm cháu trai, lần này hắn muốn làm một lần chính thức đại gia.

Bất quá loại này thoải mái thời gian không quá hai ngày, một nữ nhân đột nhiên xông vào biệt uyển.

Nữ nhân này nhìn như chừng ba mươi tuổi, mặc nhũ bạch chiết chi mẫu đơn viên lĩnh cấm y, uy dĩ đà địa tửu hồng sắc đà địa yên lung mai hoa mã diện quần, Mặc Ngọc giống như thanh ti, đầu quán phong lưu rất khác biệt phản quán búi tóc, nhẹ lững chậm nhặt tóc mây ở bên trong cấm Xích Kim hàm hồng bảo thạch Phượng do, da trắng nõn nà trên tay đeo một cái Xích Kim Thủ trạc, eo buộc Chu sắc như ý cung thao, cả người ung dung hoa quý, xinh đẹp hoa sen mới nở, thực tế cặp kia mê ly con ngươi, lại lộ ra một cỗ lãnh đạm.

Nàng chính là Thanh Ngọc môn Môn chủ, Thượng Quan Kinh Tuyết, ở sau lưng nàng còn đi theo một thiếu nữ, thiếu nữ nhu thuận động lòng người, Đường Kinh nhận thức nàng, đúng là những ngày này cho mình đưa cơm Bích Y.

Thượng Quan Kinh Tuyết nhìn qua nơi đây Đường Kinh, nàng cái kia trương xinh đẹp trên mặt cũng không có gì biểu lộ, hai con ngươi càng là bình tĩnh như nước, tựa như xem một người chết giống nhau, trong ánh mắt không mang theo bất luận cái gì tình cảm chấn động, tựa liên thanh âm cũng đều lãnh lãnh đạm đạm.

"Tên của ta gọi là Thượng Quan Kinh Tuyết, là Thanh Ngọc môn Môn chủ, nếu như Lăng nhi cùng Mạch nhi đem ngươi giao cho ta, từ hôm nay trở đi ngươi chính là Thanh Ngọc môn đệ tử, về sau do Bích Y dạy bảo ngươi tu hành." Dứt lời, nàng móc ra một cái bạch ngọc bình, giao cho bên cạnh Bích Y, nói ra, "Bích Y, đây là một viên Hóa Hủ Đan, đợi hắn hiểu rõ tu hành trụ cột tri thức sau lại để cho hắn ăn vào."

Nói xong, Thượng Quan Kinh Tuyết trực tiếp rời đi, tựa hồ lại cũng lười xem Đường Kinh liếc, hoàn toàn chính xác! Như nếu không phải người này ngẫu nhiên cùng Lăng nhi cùng Mạch nhi kết thành Thiên Duyên, nàng thậm chí ngay cả xem cũng sẽ không xem loại này tiểu nhân vật liếc, tại trong mắt nàng, chỉ quan tâm Đường Kinh sống hay chết cùng với tu vi của hắn như thế nào, bởi vì chỉ có hai thứ này mới có thể đối với Lăng nhi cùng Mạch nhi tạo thành ảnh hưởng, trừ lần đó ra, về phần người này nhân phẩm, tư tưởng, hành vi . . . , là tốt là xấu, nàng liền một chút xú húng thú đều không có!

"Đệ tử tuân mệnh."

Tiếp nhận bạch ngọc bình, Bích Y trong nội tâm kinh ngạc không thôi, nàng chỉ biết cái này họ Đường thanh niên là theo Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch cùng đi đây, về phần mặt khác một mực không biết, nguyên lai tưởng rằng là Thượng Quan Lăng bằng hữu, bất quá xem Môn chủ đối với thái độ của hắn lại giống như không phải, trái ngược với một phạm nhân, nếu như là phạm nhân lời mà nói..., Môn chủ như thế nào ban thưởng hắn Hóa Hủ Đan đầu này?

Hóa Hủ Đan, có hóa mục nát vì thần kỳ công hiệu, chính là Tam đại Trúc Cơ linh đan một trong.

Loại đan dược này cực kỳ trân quý, với tư cách đệ tử thân truyền, Bích Y cũng không có phục dụng qua, chúng xem Thanh Ngọc môn, chỉ có cấp cao nhất đại đệ tử Quan Minh phục dụng qua, hơn nữa nàng còn biết, Thanh Ngọc môn chỉ còn lại có gần kề ba khối Hóa Hủ Đan.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Đáng yêu mập mập

Đường Kinh đứng ở trước cửa trên bậc thang, mắt hí nhìn qua mặt trời, duỗi cái lưng mệt mỏi, cái này một giấc hẩn ngủ rất thoải mái.

"Ngươi, rốt cục rời giường."

Thanh âm truyền đến, Đường Kinh cái này mới phát hiện một cái thiếu nữ xuất hiện trong sân, thiếu nữ đang mặc áo xanh quần thun, dung mạo nhu thuận, đúng là mấy ngày gần đây một mực vì Đường Kinh đưa cơm Bích Y.

"Chào buổi sáng! Hôm nay tại sao không có điểm tâm?"

Đường Kinh đối với cô nương này ấn tượng vô cùng không tệ, có tri thức hiểu lễ nghĩa, điềm đạm nho nhã động lòng người.

"Ngươi dậy muộn như vậy cái đó còn có cái gì điểm tâm."

Thượng Quan Khinh Tuyết là sư phụ của nàng, cho nên sư phó lời nhắc nhở sự tình, Bích Y tự nhiên không dám lãnh đạm, hôm nay trời mới vừa tờ mờ sáng, nàng liền đi tới nơi này chỗ biệt uyển, phát hiện Đường Kinh không có rời giường, vì vậy ngay ở chỗ này tu luyện, chẳng qua là không nghĩ tới cái này một tu luyện qua đi lâu như vậy, càng không có nghĩ tới người này vậy mà một giấc theo chiều hôm qua ngủ đến bây giờ.

"Xem ra chỉ có chờ đến giữa trưa ăn nữa rồi."

Đường Kinh lại dựa vào vách tường, ngồi trở lại cái kia trương trên ghế, nghiêng chân, híp mắt, chuẩn bị phơi nắng mặt trời.

"Sư phó đã thông báo, chờ ngươi sau khi tỉnh lại, cho ngươi đem cái này một viên đan dược phục dụng xuống dưới." Bích Y đi tới, từ hông ở giữa móc ra bạch ngọc bình, đổ ra một hạt đan dược.

"Đây là cái gì đan?" Đường Kinh nhận lấy, nghe nghe, tựa hồ là dùng để Trúc Cơ đan dược.

"Đây là Hóa Hủ Đan, phục dụng xuống dưới đối với ngươi Trúc Cơ có rất nhiều chỗ tốt, vô cùng... Rất trân quý, ngươi nhanh chút ít phục dụng a." Cho tới bây giờ, Bích Y vẫn đang không thể giải thích vì sao, sư phó tại sao phải lại để cho cái này thoát nhìn là lạ gia hỏa phục dụng trân quý như vậy đan dược.

"Ah."

Đường Kinh cũng không có khách khí, trực tiếp ném vào trong miệng, như nhai Đường Đậu giống nhau nuốt xuống, cái đồ vật này mặc dù đối với Trúc Cơ có trợ giúp rất lớn, bất quá đối với hẩn lại một chút tác dụng cũng không có, nói đi cũng phải nói lại, có tổng so không có tốt, dù sao cũng là Trúc Cơ linh đan, phục dụng xuống dưới, đối với thân thể khôi phục vẫn có như vậy một tia trợ giúp đấy.

"Phục dụng qua Hóa Hủ Đan, gân cốt của ngươi da đều có thể cải thiện, về sau tu hành đứng lên cũng sẽ làm chơi ăn thật, hi vọng ngươi mạnh khỏe tốt quý trọng cái này một viên đến từ không dễ Hóa Hủ Đan, không nên phụ lòng sư phó nỗi khổ tâm, hiện tại ta tới cấp cho ngươi giảng chút ít tu hành trụ cột tri thức a, ngươi mà lại chăm chú nghe giảng..."

Tu hành mới bắt đầu, dùng Trúc Cơ làm gốc, Trúc Cơ người rèn luyện chín tầng thân thể, một hai ba tầng luyện màng da, bốn năm sáu tầng luyện cốt cách, bảy tám chín tầng luyện gân mềm dai, chín tầng viên mãn về sau, Trúc Cơ hoàn thành, đến lúc đó, thân thể thoát thai hoá cốt, đao thương bất nhập, lực lớn vô cùng.

"Phía dưới đến ta diễn dịch một bộ quyền pháp, quyền này tên là ‘Thanh quyền’, là ta Thanh Ngọc môn tổ sư sáng chế, tu luyện quyền này pháp, có thể rèn luyện màng da, ngươi mà lại chăm chú nhìn rõ ràng."

Bích Y hướng lui về phía sau mấy bước, bắt đầu luyện quyền pháp đến, cái này một bộ quyền pháp không có quá mức phức tạp kỳ xảo, bất cương bất

nhu, không nặng không nhẹ, đối với mới nhập môn nhân vật mới mà nói dùng để luyện màng da cũng là vô cùng phù hợp, nhìn qua Bích Y đánh quyền lúc rất nghiêm túc bộ dáng, Đường Kinh không khỏi nhớ tới cực kỳ lâu trước kia, chính mình mới nhập môn lúc bộ dạng.

Tựa hồ cũng cùng nằng như vậy chăm chú, như vậy không sợ, mặc dù lại khổ, cũng muốn kiên trì, không vì cái gì khác đấy, chỉ để lại chính mình tranh giành khẩu khí, nhớ tới năm đó chính mình, tuổi trẻ khinh cuồng, dám nghịch trời xanh, dám đập đại địa, theo năm tuổi bắt đầu tu hành, trải qua hai mươi năm, hai mươi lăm tuổi lúc tu vi dĩ nhiên Vắn Đình đình phong, chưa từng nghĩ độ kiếp thất bại, đập vào Tán tiên con đường này về sau, lại rơi đích hôm nay cái này nửa chết nửa sống tình trạng, Tán tiên đồ, không đường về, vô tận kiếp, mệnh do trời, sinh tử định...

Đến với mình đập vào Tán tiên đã qua bao nhiêu năm, hắc không biết, có lẽ là một trăm năm, có lẽ là hai trăm năm, có lẽ là thêm nữa... Thêm nữa..., hắc thật sự nhớ không rõ rồi.

Sư phó, sư huynh, sư đệ, các người cũng khỏe sao?

Tùng đã là tông môn, từng đã là sư phó, từng đã là sư huynh đệ...

Đường Kinh từ khi đập vào Tán tiên con đường này về sau, vẫn luôn chưa có trở về đi, không phải hắc không muốn, mà là không dám, bởi vì cho đến ngày nay, độ kiếp thời điểm, tông môn cao thấp vạn chúng chờ mong đến nay trả hết nợ tích in dấu trong đầu.

Độ kiếp thất bại, Đường Kinh không biết nên như thế nào mặt đối với chính mình ký thác kỳ vọng tông môn, nhất là độ kiếp thời điểm, sư phó dặn dò hắc mà nói, mỗi lần nhớ tới, đều bị Đường Kinh khó chịu hồi lâu.

Đường Kinh lắc đầu, không có tiếp tục suy nghĩ xuống dưới, lại một lần kiểm tra thân thể của mình, thác loạn đan vào kinh mạch, nghiền nát đan điền, khe hở cốt cách, điều này thật sự là... Thuộc về Tán tiên đệ cửu trọng thiên kiếp không hồ là được xưng sinh tử kiếp, thật sự là biến thái đến nó nhà bà ngoại rồi.

Bây giờ Đường Kinh thân thể tình huống rất là không xong, nếu như muốn khôi phục như lúc ban đầu lời mà nói..., cũng không phải là không thể được, trực tiếp bế quan cái mấy trăm năm có lẽ có khả năng khôi phục, thế nhưng là hắc không muốn lại giống như trước đây, bế quan tu luyện chờ đợi thiên kiếp, từ khi đập vào Tán tiên này không đường về về sau, giống như vẫn luôn đang bế quan, sau đó độ kiếp, sau đó lại bế quan, sau đó lại độ kiếp...

Đường Kinh thiết tình cảm thấy đã đủ rồi, độ kiếp độ lại để cho hắc buồn nôn!

Hắc này là thân hình tuy nhiên đã là vô cùng thâm, bất quá dù sao cũng là Cửu Kiếp Tán tiên thân thể, hay vẫn là mang một ít tiên khí đấy, có thể tự hành khôi phục, cho dù khôi phục tiến độ có thể có thể có chút chậm chạp, bất quá hắc cũng không nóng nảy, cũng lười lại tiếp tục giãy vò xuống dưới.

Hắc đời này không có gì lý tưởng, cũng không có cái gì nguyện vọng, cho dù có, cũng sớm đã bị cửu trọng thiên kiếp oanh tan thành mây khói, hắc thậm nghĩ đời một cái sống pháp, không muốn lại vì độ kiếp mà độ kiếp, dù là chẳng có mục đích còn sống, cũng không muốn lại vì độ kiếp mà sống, về phần đời một cái như thế nào sống pháp, trước mắt còn không có kế hoạch, chuẩn bị đợi thân thể cải tạo sau sau lại làm định đoạt.

Dùng cửu giai Tán tiên thân thể làm gốc, cải tạo thân thể, ngưng tụ tiên khí, như vậy trải qua, có tiên khí bao phủ, thân thể khôi phục đứng lên cũng sẽ mau một chút. Bất quá, hắc bây giờ thân thể thật sự là có chút suy yếu, căn bản không chịu nổi cải tạo thân thể lúc áp lực, cho nên chỉ có thể trước tu dưỡng một thời gian ngắn mới có thể cải tạo.

Mặt trời chiều ngã về tây, đợi Bích Y sau khi rời đi, Đường Kinh chợt cảm thấy có chút nhàm chán, đuổi cái lưng mệt mỏi, cái này mới ý thức tới chính mình đã đến nhiều ngày như vậy còn giống như chưa bao giờ rời đi sân nhỏ, đi ra sân nhỏ, nhìn chung quanh, quyết định đi phía đông núi rừng nhìn xem, nếu như có thể đánh mất cái món ăn dân dã cũng là vô cùng không sai.

Lại để cho Đường Kinh có chút thất vọng chính là, rời đi một canh giờ, chớ nói món ăn dân dã, liền cộng lông cũng không có gặp, đang suy nghĩ có muốn hay không dẹp đường hồi phủ, không biết từ chỗ nào truyền đến thanh âm, cẩn thận nghe tiếp, hình như là có người ở ngấm nga lấy điệu hát dân gian, bất quá quả thực có chút khó nghe, rất nhanh, Đường Kinh trông thấy một người.

Đây là một cái mập mạp, một cái bóng loáng đầy mặt ăn mặc trường bào mập mạp, mập mạp bên hông treo một cái hầu bao, chấp tay sau lưng, đương cái đầu, hừ phát điệu hát dân gian, thoạt nhìn tâm tình thập phần không sai.

"Ồ?" Mập mạp tựa hồ cũng phát hiện đối diện Đường Kinh, "Tiểu nhị, người cũng muốn đi bên trong đánh bạc sao?"

Đánh bạc?

Cái này Thanh Ngọc môn còn có sòng bài? Đường Kinh có chút nghi hoặc, bất quá hắc cũng thật sự rảnh rồi nhàm chán, vì vậy nhẹ gật đầu.

"Vậy thì cùng đi chứ sao." Mập mạp đi tới, một tay khoác lên Đường Kinh trên bờ vai, "Tiểu nhị, ta xem người rất lạ mặt, mới nhập môn đệ tử a? Không đúng, nếu như là đệ tử mới nhập môn, ta cũng có thể bái kiến." Mập mạp nhìn từ trên xuống dưới Đường Kinh, sờ lên cằm suy nghĩ trong chốc lát, nói, "Người nếu như không phải mới tới đệ tử, lại từ cái hướng kia tới đây, hắc là mới tới tạp dịch a?"

"Ừ, hoàn toàn chính xác vừa tới không có hai ngày."

"Ồ, không nghĩ tới người là gan rất lớn a...! Vừa tới không có vài ngày, liền dám đi đánh bạc, bất quá, ta thích, ha ha ha!"

Nói chuyện phiếm ở bên trong, Đường Kinh biết rõ mập mạp này gọi Vương Khoan, là Thanh Ngọc môn ký danh đệ tử, nhập môn tám năm, tại phần

đồng ký danh đệ tử trong bối phận khá lớn, Địa Vị cũng là rất cao, Vương Mập vỗ Đường Kinh bả vai, rất giảng nghĩa khí nói, "Tiểu nhị, ta xem ngươi cũng là người thành thật, hôm nay ca ca liền chỉ điểm ngươi một ... hai ..., ở bên trong cửa làm tạp dịch nhất định phải học được vượt mong ngửa, đặc biệt là muốn đập những cái...kia đệ tử thân truyền mã thí tăng bóc, bọn hắn đều rất thụ dụng, nếu như ngươi đập tốt, nói không chừng hội (sẽ) thưởng ngươi một viên linh đan."

Thông qua Vương Mập, Đường Kinh đối với Thanh Ngọc môn cũng có sơ bộ hiểu rõ, cái này Thanh Ngọc môn thuộc nội môn cùng ngoại môn, nội môn ở Môn chủ, trưởng lão còn có đệ tử thân truyền, ngoại môn tức thì ở đại đa số ký danh đệ tử, trong đó Địa Vị thấp nhất làm tạp dịch, bởi vì rất nhiều ký danh đệ tử đều là theo tạp dịch bắt đầu làm lên.

"Hắc hắc, đến chỗ rồi, tiểu nhị, hôm nay ca ca cho ngươi lộ hai tay!"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nội môn đại sự

Đường Kinh cũng tùy theo đi vào, trong phòng bày đặt hai bàn lớn, tụ tập tám chín người, bất quá cũng không có tụ họp đánh bạc, mà là tốp năm tốp ba trò chuyện với nhau.

"Nhé! Mọi người đến đều rất chào buổi sáng nè! Chương lão đại còn chưa tới sao?"

Vương Mập cười ha hả cùng mọi người chào hỏi.

"Vương Mập, lần trước nghe nói ngươi thua liền quần đều coi đi rồi, lần này chuẩn bị thua cái gì?" Trong đó một vị nhìn như chừng hai mươi tuổi thanh niên cười mỉm trên ghế.

"Lý sư huynh, xem ngươi nói." Vương Mập xấu hổ nhếch miệng cười ngây ngô, "Hắc hắc! Ta lần trước không phải vận may chênh lệch đi!"

"Ồ? Vị này tiểu nhị nhìn xem lạ mặt a..., trước kia như thế nào chưa thấy qua, mới tới hay sao?" Mọi người ý thức được có một tân nhân đứng ở cửa ra vào.

"Hà? Vị này a...! Hắn là nội môn tạp dịch, vừa tới không có vài ngày, cùng chúng ta giống nhau đều là người trong đồng đạo a...!" Vương Mập giới thiệu, đi đến Đường Kinh bên cạnh, nói ra, "Tiểu nhị, Chương lão đại là nhà cái, bây giờ còn chưa có tới, chờ hắn đã đến mới có thể khai mở đánh bạc."

Nghe thấy Đường Kinh chẳng qua là nội môn mới tới tạp dịch, mọi người cũng không để ý tới nữa, phối hợp tiếp tục nói chuyện với nhau.

Đã qua một chút một lát, một cái đang mặc trường bào màu lam đầy, khí chất hơi lộ ra âm trầm thanh niên đi đến.

"Chương lão đại! Ngươi rốt cuộc đã tới a...!"

"Ha ha! Chương lão đại, chúng ta đã đợi ngươi thời gian rất lâu rồi."

Cái này âm trầm thanh niên vừa đi vào đến, trong phòng hầu như tất cả mọi người đứng người lên chào hỏi, hiển nhiên, cái này Chương lão đại thân phận thật không đơn giản, hắn gật gù đầu, nói ra, "Hôm nay không đánh bạc, toàn bộ trở về."

"A...! Như thế nào không đánh bạc đâu này? Chương lão đại, chuyện gì xảy ra?"

Chương lão đại tựa hồ thần sắc không vui, không kiên nhẫn nói, "Nội môn đã xảy ra chuyện."

Nội môn đã xảy ra chuyện? Chuyện gì? Mọi người tranh thủ thời gian hỏi thăm, cái kia Chương lão đại trầm ngâm một lát, nói ra, "Chuyện này dù sao các ngươi sớm muộn cũng muốn biết rõ, nói cho các ngươi biết cũng không sao, các ngươi có lẽ rõ ràng, một tháng sau là ngày mấy a?"

"Đương nhiên, một tháng sau là ngoại môn tấn võ thi đấu, cuối cùng thắng được người, sẽ tấn thăng làm nội môn đệ tử thân truyền."

Thanh Ngọc môn truyền thừa đã lâu, tại Ung Dương khu vực cũng có rất cao danh vọng, nếu như có thể trở thành nội môn đệ tử thân truyền, chẳng những có thể có được trưởng lão tự mình dạy bảo, còn có thể đạt được linh đan trận pháp phụ trợ, là trọng yếu hơn là, đệ tử thân truyền tại Ung Dương khu vực tượng trưng cho một loại cao quý chính là thân phận, đồng thời, cũng chỉ có đệ tử thân truyền mới có tư cách tiến vào đại tông môn.

Tại Thanh Ngọc môn, có ít người là may mắn đấy, có thể trực tiếp trở thành đệ tử thân truyền, bất quá những người này chỉ có đồng thời thỏa mãn hai điều kiện, thứ nhất, có được thượng đẳng tư chất, thứ hai, có được kinh người gia thế, cả hai thiếu một thứ cũng không được, đương nhiên, nếu như người không có thượng đẳng tư chất, cũng không có kinh người gia thế, chỉ cần chịu cố gắng, tại năm năm một lần ngoại môn tấn võ thi đấu lúc, đạt được thắng lợi, đồng dạng có thể trở thành đệ tử thân truyền.

"Lần này tấn võ thi đấu khả năng đem sẽ hủy bỏ."

Nghe Chương lão đại nói như vậy, tất cả mọi người đều là kinh hãi không thôi, nhao nhao hỏi thăm nguyên nhân, Chương lão đại lại nói, "Ta cũng là theo Lý thiếu chỗ đó nghe được, nghe nói Môn chủ khâm điểm một vị đệ tử trở thành thân truyền, bổ sung nội môn đệ tử thân truyền chỉ vẹn vẹn có một vị ghế trống, như thế phía dưới, năm năm một lần tấn võ thi đấu đã không có tất yếu tổ chức."

Ung Dương khu vực, ba đại môn phái ở trong, đệ tử thân truyền danh ngạch đều cũng có quy định, cái này quy định tự nhiên là đến từ Thánh tông, nếu như đây là tối tự Thánh tông quy định, không có môn phái nào dám vi phạm, bởi vậy, mỗi khi môn phái nào có đệ tử thân truyền ghế trống lúc, từng cái khu vực đại gia tộc đều không tiếc dư lực đề cử người một nhà, cho nên, lần này Thanh Ngọc môn năm năm một lần tấn võ thi đấu, cực kỳ trọng yếu, sau lưng không biết dính dáng nhiều ít mạng lưới quan hệ, mà bây giờ vị này Thượng Quan Môn chủ vậy mà khâm điểm một vị đệ tử trở thành thân truyền, điều này có thể làm cho người không sợ hãi.

"Môn chủ khâm điểm một vị đệ tử? Người nọ là ai?"

Tại Thanh Ngọc môn, có thể được khâm điểm trực tiếp trở thành môn phái đệ tử thân truyền, chỉ có thượng đẳng tư chất cùng kinh người gia thế, thế nhưng là Ung Dương khu vực còn có người như vậy sao? Ở đây những người này tuy nhiên đều là bình thường đệ tử, thực sự từ nhỏ tại Ung Dương khu vực lớn lên, hơn nữa biết chắc nói, nếu như thật sự có người như vậy, sớm liền trở thành đệ tử thân truyền, cũng sẽ không chờ tới bây giờ, mặc dù Thanh Ngọc môn không thu, Ung Dương khu vực mặt khác hai phái cũng sẽ biết đoạt trước một bước.

"Người nọ là ai, ta cũng không biết!"

"Chúng ta Môn chủ mặc dù có khâm điểm đệ tử thân truyền quyền lợi, nhưng này cũng đột nhiên đi à nha? Nếu như Môn chủ thật sự muốn lấy tiêu tấn võ thi đấu, những trưởng lão kia sẽ nguyện ý sao?" Vương Mập hỏi một cái rất mấu chốt vấn đề, hắn người này từ trước đến nay thông minh, biết được năm năm một lần tấn võ thi đấu, các trưởng lão cùng Ung Dương khu vực đại gia tộc đều có lợi ích quan hệ.

"Nghe nói sự tình vẫn còn tranh luận ở bên trong, về phần kết quả như thế nào, ta cũng không biết, tốt rồi, phải hỏi ta đã nói xong rồi, Lý thiếu tâm tình không tốt, cho nên, đoạn thời gian gần nhất có thể sẽ không mở lại ván bài."

Chương lão đại trong miệng Lý thiếu chính là lần này tấn võ thi đấu đứng đầu người chọn lựa, phát sinh chuyện như vậy, Lý thiếu tâm tình tự nhiên rất không xong, mọi người cũng đều tò mò về lý giải, nhao nhao tán đi.

Nhìn qua tản đi đám người, Đường Kinh lông mi ngưng nhãn, tựa hồ tại buồn rầu lấy cái gì.

Môn chủ khâm điểm đệ tử thân truyền?

Hắn có gan dự cảm bất hảo, cô nương kia sẽ không phải là chuẩn bị khâm điểm ta trở thành đệ tử thân truyền a? Như nếu thật là như vậy lời nói, vậy thì thật là... Theo vừa rồi những người này trong tiếng nghị luận, Đường Kinh biết được Thượng Quan Kinh Tuyệt nếu như thật muốn khâm điểm lời mà nói..., tuyệt đối là chọc tổ ong vò vẽ.

Các nàng này mà đến cùng muốn làm cái gì?

Thượng Quan Kinh Tuyệt cường ép bức bách chính mình tu luyện, Đường Kinh hoàn toàn có thể lý giải, bởi vì hắn cùng Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch dĩ nhiên trở thành Thiên Duyên Đạo Lữ, mình nếu là không có tu vi lời nói, các nàng hai người cũng nhất định chịu ảnh hưởng, cho dù Đường Kinh rất rõ ràng tình huống của mình căn bản không phải đơn giản tu luyện có thể có tu vi, thế nhưng là cho dù làm cho mình tu luyện, cũng không cần phải đi chọc tổ ong vò vẽ khâm điểm chính mình trở thành đệ tử thân truyền a? Vụng trộm đến hoàn toàn có thể a....

"Hắc! Tiểu nhị, còn lo lắng cái gì, đi a...!" Vương Mập vẫy tay ý bảo, nói ra, "Vừa rồi người cũng nghe thấy đi à nha? Nội môn ra đại sự mà rồi, cụ thể chuyện gì, khả năng người không hiểu rõ lắm, bất quá ca ca nhắc nhở người, đoạn thời gian gần nhất nhất định phải thành thành thật thật đấy, ngàn vạn không nên gây chuyện mà."

"Làm sao vậy?" Đường Kinh hỏi thăm

"Người là mới tới khả năng còn không rõ lắm, chúng ta vị này mới tới Thượng Quan Môn chủ cùng trong môn trưởng lão vẫn luôn tại tranh đấu gay gắt, những trưởng lão này ý vào chính mình tư lịch sâu, bồi phận cao rất là không quen nhìn mới tới Môn chủ, mà Môn chủ đâu rồi, nghe nói nhân gia phía trên có người, bồi cảnh rất sâu, ta tuy nhiên không biết Môn chủ có bồi cảnh gì, có thể người suy nghĩ một chút a..., nếu như phía trên phái nàng tới nơi này đảm nhiệm Môn chủ, người ta khẳng định lại lịch không nhỏ."

Wương Mập nói xong ám thờ dài, nhìn qua Tây Phương phía chân trời chiều hồng, có chút lão đạo nói đến, "Môn chủ cùng các trưởng lão tranh đấu, bọn hân đều trở ngại thân phận của đối phương không thể động thủ, chỉ có thể sinh hờn dỗi, đã có khí, tự nhiên muốn có phát tiết địa phương, như thế nào phát tiết đâu này? Nhất định là những cái...kia không có mất thăng xui xẻo mà, cho nên, ca ca mới khuyên người không nên phạm sai lầm mới là, để tránh tai bay vạ gió a...!"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Tranh luận

Thoải mái về sau, Đường Kinh tâm cảnh đã ở phát sinh xảo diệu biến hóa, biến hóa như thế làm cho hấn ngộ được bốn chữ.

Thuận theo tự nhiên.

Cái gì là thuận theo tự nhiên, không chủ động, không bắt buộc, không cự tuyệt, không chịu trách nhiệm, bất luận cái gì hết thầy thích ứng trong mọi tình cảnh, như thế, chính là thuận theo tự nhiên...

Sáng sớm hôm sau, Đường Kinh vẫn còn ngủ say ở bên trong, một hồi tiếng gõ cửa dồn dập đưa hấn đánh thức.

"Đường Kinh! Đường Kinh!"

Nghiêng người nằm ở trên giường Đường Kinh, mông lung mở to mắt, lại cũng chỉ là mở ra một đường nhỏ, trở về một tiếng, "Ai a...."

Là ta, Bích Y, người nhanh chút ít rời giường, sư phó cho người đi một chuyến."

Đường Kinh ồ một tiếng, vượt vuốt đôi má, ngáp, đem áo bào mặc vào, mở cửa về sau, nhìn một cái sắc trời, nói, "Cái này Thiên nhi vừa mới sáng, liền mặt trời lão nhân gia ông ta còn không có rời giường đâu..."

"Sư phó có chuyện quan trọng tìm người, người nhanh chút ít theo ta đi."

Bích Y thần sắc thoát nhìn cũng không tốt lắm, có chút lo lắng, cũng có chút sốt ruột.

"Có chuyện gì mà không nên sớm như vậy nói?" Đường Kinh giống như không ngủ đủ, liên tục ngáp, thẳng đến đuổi cái lưng mệt mỏi về sau, buồn ngủ cái này mới có hơi tiêu tán.

"Cụ thể ta cũng không biết, đến đó ở bên trong ngoại trừ sư phụ ta hỏi người lời nói, mặt khác ai hỏi, người cũng không muốn trả lời, biết không?" Với tư cách đệ tử thân truyền, nội môn đã xảy ra chuyện lớn như vậy, nàng tự nhiên cũng có nghe thấy, huống chi nàng vẫn là Môn chủ đệ tử, chẳng qua là nàng thật sự không rõ, người này đến cùng là người nào, sư phó chẳng những ban thưởng hấn Hóa Hủ Đan, bây giờ lại còn muốn khâm điểm hấn vì đệ tử thân truyền.

Bích Y cũng theo năm năm một lần tấn võ thi đấu trong thắng được sau trở thành đệ tử thân truyền đây, nàng rất rõ ràng trong lúc này nước nhiều bao nhiêu, sau lưng quan hệ lấy không biết bao nhiêu người lợi ích, khoảng cách lần này tấn võ thi đấu chỉ còn lại có càng nhiều thắng, sư phó đột nhiên khâm điểm đệ tử thân truyền, như thế đến nay nhất định chộc tới những cái...kia phía sau màn thế lực.

Đường Kinh gật gật đầu, tuy nhiên không biết cụ thể sự tình gì, bất quá cũng đoán được tám chín phần mười.

Thiên, dần dần tiến vào đêm tối.

Thanh Ngọc môn, trên đại điện, hai hàng tám cái ghế dài đã là ngồi đầy bảy cái, bảy người này đều là Thanh Ngọc môn trưởng lão, giờ phút này bọn hấn ngồi ngay ngắn ở trên mặt ghế, trong đại điện bầu không khí vạn phần nghiêm nghị, mà giữa bọn họ tựa hồ vừa rồi cũng trải qua một hồi tranh phong đối lập nhau miệng lưỡi cuộc chiến, thất vị trưởng lão cho tới bây giờ còn nộ khí chưa tiêu, mặt đỏ tới mang tai, trừng mắt Thượng Quan Kinh Tuyết.

Thượng Quan Kinh Tuyết đồng dạng cũng ngồi ngay ngắn ở trên mặt ghế, nàng mặc lấy đàm kim ân tiên hạc thụ thảo ngũ bức phủng vân ám hoa trường y, uy dĩ đã địa đàm hồng để tất hoa lưu tiên quân, xinh đẹp trên dung nhan thần sắc lạnh lùng, một đôi mê ly hai con ngươi lộ ra một cổ lạnh như băng, trước ngực nàng pháp phông bất định, chưa người con tức, xem ra vừa rồi tranh luận cũng làm cho nàng phần nộ không thôi.

Từ khi Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch ly khai đã qua bốn năm ngày, những ngày này nàng cũng một mực đang suy tư chuyện này có khả năng dẫn phát hết thầy hậu quả, càng nghĩ, nàng cuối cùng vẫn còn cảm thấy không thể đem hi vọng hoàn toàn ký thác vào vị kia Long cô nương trên người, nếu như giữa các nàng Thiên Duyên không giải được, đến lúc đó đến từ một cái Vương tộc, một cái Cổ gia tộc, một cái đại tông môn . . . , khắp nơi áp lực sẽ theo nhau mà đến!

Lăng nhi cùng Mạch nhi có thể nào thừa nhận được?

Thượng Quan Kinh Tuyết yêu thương Lăng nhi cũng yêu thương Mạch nhi, tại nàng nghĩ đến, nếu như Thiên Duyên không giải được, như vậy chỉ có đi đối mặt, lúc kia họ Đường tiểu tử kia thân phận liền trọng yếu phi thường, đáng tiếc, tiểu tử này là một cái đi giang hồ rõ ràng thân côn, như thế phía

dưới, Thượng Quan Kinh Tuyệt chỉ có thể liều lĩnh đi vì Đường Kinh trái đường, khiến cho Đường Kinh trở thành người trên người, mà thành vì người trên người bước đầu tiên, phải trở thành Thanh Ngọc môn đệ tử thân truyền, chỉ có trở thành đệ tử thân truyền, mới có thể trở lên bờ, cho nên, mặc dù biết rõ lần này mình chọc tổ ong vò vẽ, nàng cũng làm cho Đường Kinh trở thành Thanh Ngọc môn đệ tử thân truyền.

"Môn chủ, chư vị trưởng lão, đường... Đường Kinh đã đến."

Bích Y mang theo Đường Kinh đi vào đại điện, bẩm báo về sau, lui thân ly khai.

Lúc Đường Kinh đi tới một khắc này, trong điện thất vị trưởng lão ánh mắt toàn bộ đem tập trung, cao thấp dò xét, mong muốn đem người thanh niên này xem cái thấu triệt.

Đường Kinh đứng ở trên đại điện, thần sắc lạnh nhạt, không kiêu ngạo không siểm nịnh, một đôi trông mắt có chút híp mắt lấy, bình tĩnh ánh mắt ở đây bên trong mỗi người trên người xẹt qua.

"Thượng Quan Môn chủ, cái này là người muốn khâm điểm đệ tử thân truyền sao?" Tứ trưởng lão ăn mặc một thân hoa phục, vắn vể cái cằm chòm râu dê, nhìn qua Đường Kinh, trên mặt cười lạnh, đột nhiên hừ lạnh một tiếng, quát, "Lão phu ngược lại muốn nhìn tiểu tử này đến tột cùng là hạng gì tư chất, vậy mà lại để cho Thượng Quan Môn chủ khâm điểm!" Dứt lời, hắn đứng người lên, đi đến Đường Kinh bên cạnh, thò tay từ trên cao đi xuống, sờ khắp Đường Kinh đích căn cốt.

"Như thế tư chất, căn cốt chi chênh lệch có thể so với gỗ mục!" Tứ trưởng lão sờ hết Đường Kinh đích căn cốt, quái gở nói, "Thượng Quan Môn chủ quả nhiên là tuệ nhãn như đuốc, vậy mà khâm điểm một vị như thế được kỳ tài ngút trời!"

Còn lại các loại trưởng lão cũng đều nhao nhao sờ liền Đường Kinh đích căn cốt, hoặc là lắc đầu, hoặc là giữu cọt, hoặc là đối với Thượng Quan Kinh Tuyệt châm chọc khiêu khích.

"Ta Thanh Ngọc môn thành lập đến nay, phàm là bị khâm điểm đệ tử thân truyền, phải thỏa mãn hai điều kiện, thứ nhất, có được tốt đẹp chính là gia thế, thứ hai, phải là kỳ tài ngút trời, xin hỏi Thượng Quan Môn chủ, người khâm điểm cái này vị đệ tử có thể có được tốt đẹp chính là gia thế?"

Tại Thanh Ngọc môn phần đông trưởng lão ở bên trong, bất kể là luận tu vi hay là tài năng cùng gia thế, cái này Tứ trưởng lão Lữ Hoa Nghiệp đều là trong đó chi nhất, cho nên, không ít trưởng lão cũng đều dùng hần như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, mấy năm trước Thanh Ngọc môn Môn chủ đột nhiên qua đời, Tứ trưởng lão nguyên vốn cho là mình có thể ôn hòa Môn chủ vị, chưa từng nghĩ đến thượng cấp vậy mà cắt cử hạ đến một nữ nhân, bất quá trở ngại Thượng Quan Kinh Tuyệt là phía trên cắt cử xuống Môn chủ, hắn cũng không nên biểu hiện quá mức, nhưng mà, lần này Thượng Quan Kinh Tuyệt vậy mà khâm điểm đệ tử thân truyền, điều này làm cho Tứ trưởng lão có thể nào không giận, muốn biết rõ lần này năm năm một lần tấn võ thi đấu, nhưng hắn là bày ra thật lâu.

Thượng Quan Kinh Tuyệt không có trả lời.

Tứ trưởng lão nhìn một cái Đường Kinh, trong nội tâm khinh thường tình cảm bộc lộ trong lời nói, lại nói, "Người này chớ nói kỳ tài ngút trời, chi sợ liền bình thường tư chất cũng không bằng, bức này gỗ mục giống như đích căn cốt, Thượng Quan Môn chủ vậy mà khâm điểm hần vị đệ tử thân truyền? Nếu như việc này truyền đi? Người ta còn không chê cười chúng ta Thanh Ngọc môn mất mặt ư!"

Tứ trưởng lão nói xong, hướng mấy vị trưởng lão khác khiến một cái ánh mắt, Ngũ trưởng lão lúc này đứng người lên, nói tiếp, "Người này tư chất kỳ chênh lệch, lại không có nửa điểm tu vi, nếu là Môn chủ khâm điểm hần trở thành đệ tử thân truyền, cái kia đem thành cho chúng ta Thanh Ngọc môn lớn nhất từ trước tới nay chê cười."

Kia Dư trưởng lão nhao nhao đứng người lên nguyên một đám nghĩa chánh ngôn từ, phản bác Thượng Quan Kinh Tuyệt.

"Tổng trưởng lão, người với tư cách ngoại môn truyền công trưởng lão." Tứ trưởng lão chứa đựng cười lạnh, nói ra, "Không biết đối với cái này sự tình lại thế nào xem đầu."

Tổng trưởng lão có thể nói là Thanh Ngọc môn Địa Vị thấp nhất, nhưng cũng là rất không màng danh lợi một vị trưởng lão, hắn không phải là Tứ trưởng lão một đảng, cũng không phải Thượng Quan Kinh Tuyệt một đảng, vẫn luôn bảo trì trung lập.

Tổng trưởng lão đứng người lên, nhìn thoáng qua Đường Kinh, lắc đầu, nói, "Với tư cách Thanh Ngọc môn Môn chủ, tự nhiên có tư cách khâm điểm đệ tử thân truyền, chỉ có điều, kẻ này tư chất hoàn toàn chính xác tạm được, xa xa không đủ tư cách trở thành đệ tử thân truyền, nếu như Môn chủ khư khư cố chấp, khâm điểm kẻ này, hủy bỏ tấn võ thi đấu lời mà nói..., chi sợ đối với rất nhiều ngoại môn đệ tử có không công bình."

"Tổng trưởng lão nói cực kỳ." Tứ trưởng lão ha ha cười nói, "Nếu như Thượng Quan Môn chủ khâm điểm kẻ này, thử hỏi đưa ngoại môn hơn trăm kỳ danh đệ tử ở chỗ nào? Bọn hắn ngày đêm khô luyện, vì chính là năm năm một lần tấn võ thi đấu, mà chỉ vẹn vẹn có một lần cơ hội đều bị Thượng Quan Môn chủ cưỡng ép cướp đoạt, ha ha... Lão phu thực vì bọn họ cảm thấy không đáng a...!"

Lúc này, một mực trầm mặc không nói Thượng Quan Kinh Tuyệt rốt cục mở miệng, "Ta khi nào đã từng nói qua muốn thủ tiêu năm năm một lần tấn võ thi đấu?"

"Hừ! Nếu như Thượng Quan Môn chủ dĩ nhiên khâm điểm đệ tử thân truyền, cái kia tấn võ thi đấu còn có tổ chức tất yếu sao?"

Thượng Quan Kinh Tuyệt mặt không biểu tình, tiện tay đem trên bàn một cái quyền trục vẫn như cũ xuống dưới, "Việc này ta đã hướng ‘Thượng Phái’ bẩm báo, hơn nữa ‘Thượng Phái’ đã đồng ý ta Thanh Ngọc môn đệ tử thân truyền danh ngạch gia tăng đến mười một người, cho nên, một tháng sau tấn

vô thi đấu tiếp tục cử hành!"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Tẩy tủy

Cái gọi là Thượng Phái, ý chỉ trực tiếp quản hạt Thanh Ngọc môn tông phái.

Đại diện ở trong, Tứ trưởng lão đám người nhìn qua trong tay quyền trục, trong lòng không khỏi kinh hãi, bọn hắn biết được cái này Thượng Quan Khinh Tuyết đến từ Thượng Phái, thân phận không đơn giản, có thể tuyệt đối không nghĩ tới nàng lại có thể lại để cho Thượng Phái vì Thanh Ngọc môn gia tăng một cái đệ tử thân truyền danh ngạch, muốn biết rõ bồi dưỡng một gã đệ tử thân truyền, trong đó tiêu phí là phi thường to lớn đấy, linh đan diệu dược, linh thạch phù lục . . . , cần rất nhiều tài nguyên, mà Thượng Phái hàng năm đều dựa theo tất cả cửa đệ tử thân truyền danh ngạch, cho tu hành tài nguyên, tại nơi này tài nguyên kỳ thiếu đích niên đại, nhiều danh ngạch, Thượng Phái phải cho nhiều dư một phần mà tu hành tài nguyên.

Đương nhiên, tài nguyên vẫn là thứ yếu đấy, quan trọng là ..., đệ tử thân truyền cái này đặc thù thân phận, một khi có được thân phận như vậy, chẳng khác nào tu hành quý tộc, cũng chỉ có đệ tử thân truyền, mới có tư cách tiến vào Thượng Phái tiếp tục tu hành, lui một bước mà nói, cho dù không may không có tiến vào Thượng Phái lời mà nói..., về sau bất kể là gia nhập Thánh Đường hay là Thánh điện, Thánh Tự đều so bình thường đệ tử nhẹ nhõm hơn.

Cũng chính bởi vì vậy, cho nên, đệ tử thân truyền danh ngạch mới lộ ra trọng yếu như vậy.

Trông thấy trên quyền trục ghi có Thượng Phái ý chỉ, bảo trì trung lập Tổng trưởng lão nói ra, "Đã có Thượng Phái ý chỉ, mà lại năm năm một lần tấn vô thi đấu tiếp tục cử hành, ta đối với Thượng Quan Môn chủ khâm điểm kẻ này một chuyện cũng không ý kiến."

"Tổng trưởng lão, người!" Tứ trưởng lão Lữ Hoa Nghiệp phần nộ trùng Tổng trưởng lão liếc, rồi sau đó nhìn qua Thượng Quan Khinh Tuyết, cười lạnh nói, "Thượng Quan Môn chủ quả nhiên là thần thông quảng đại a...! Vậy mà lệnh Thượng Phái cho ta Thanh Ngọc môn gia tăng lên một cái đệ tử thân truyền danh ngạch, lão phu bội phục, bội phục!"

Thượng Quan Khinh Tuyết như trước như vậy lạnh lùng, đứng người lên, chậm rãi đi tới, Tứ trưởng lão đám người lần lượt tránh ra, không dám ngăn trở.

Tổng trưởng lão đứng ở cửa đại điện, nhìn qua đi theo Thượng Quan Khinh Tuyết sau lưng Đường Kinh, không khỏi thật sâu nhú mày, vừa rồi hắn vẫn luôn đang âm thầm quan sát cái này bị Thượng Quan Môn chủ khâm điểm thanh niên, hắn phát hiện thanh niên này từ đầu đến cuối đều chưa từng mở miệng, thần sắc tầm đó từ đầu đến cuối đều là như vậy phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay), làm cho người ta cảm giác liền phảng phất một cái ở ngoài đứng xem, giống như nơi đây chuyện đã xảy ra cùng hắn chút nào không quan hệ.

Kẻ này tuổi còn nhỏ thậm chí có phần này thông dong lạnh nhạt, bức này tâm tính quả nhiên là rất cao minh, nếu là có thể tiến hành chỉ đạo, ngày sau tất nhiên có thể trở nên nổi bật, đáng tiếc, kẻ này tư chất thật sự là... Đáng tiếc, quả thực đáng tiếc.

Lắc đầu, Tổng trưởng lão thở dài một tiếng, cũng tùy theo rồi đi.

Đại điện ở trong chỉ để lại Tứ trưởng lão một đảng.

"Lữ trưởng lão, người nhận thức vì chuyện này nên làm cái gì bây giờ?"

Lại có một vị trưởng lão nói ra, "Không nghĩ tới Thượng Quan Khinh Tuyết bốn sự đã vậy còn quá lớn, có thể cho Thượng Phái cho chúng ta Thanh Ngọc môn gia tăng một cái thân truyền danh ngạch, như vậy trải qua, tấn vô thi đấu tiếp tục cử hành, chúng ta cũng đừng lo cái gì, hết thảy còn dựa theo kế hoạch tiến hành, người thấy thế nào."

"Nếu như Thượng Quan Khinh Tuyết cho chúng ta Thanh Ngọc môn gia tăng lên một cái thân truyền danh ngạch, chúng ta vì sao còn muốn dựa theo nguyên kế hoạch tiến hành đâu..." Tứ trưởng lão vẫn về cái cảm chòm râu dê, khóe miệng chứa đựng thần bí vui vẻ, như có điều suy nghĩ lấy.

"Tứ trưởng lão, chỉ giáo cho? Chẳng lẽ người muốn buông tha cho? Chúng ta thế nhưng là cùng Ung Dương thành mấy cái gia tộc thương nghị tốt a...!"

"Buông tha cho? Ha ha, ta sao sẽ buông tha cho?" Tứ trưởng lão khóe miệng vui vẻ càng ngày càng đậm dày, nói ra, "Năm năm một lần tấn vô thi đấu, chỉ là một cái thân truyền danh ngạch liền để cho chúng ta đạt được rất nhiều, nếu như lần này tấn vô thi đấu là hai cái danh ngạch đâu này?"

"Hai cái danh ngạch?" Ở đây mấy vị trưởng lão đều là đa mưu túc trí, Tứ trưởng lão chẳng qua là hơi chút nhắc tới, bọn hắn liền đoán được cái gì, nói,

"Thế nhưng là một cái khác danh ngạch, Thượng Quan Kinh Tuyết đã khâm điểm tiểu tử kia rồi."

"Ha ha... Nếu như tiểu tử kia tư chất tốt đi một chút lời mà nói..., cái này danh ngạch tự nhiên là muốn không trở lại, hạnh quá thay, hạnh quá thay, tiểu tử kia tư chất so với bình thường đệ tử cũng không bằng, như thế, đều muốn theo Thượng Quan Kinh Tuyết trong tay đoạt lại cái kia một cái danh ngạch, cũng không phải là không thể được." Tử trường lão cao thâm mặt trầm nói, "Như vậy, đợi tí nữa người đi thông tri tất cả đệ tử thân truyền, còn có tham gia lần này tân vô thi đấu mấy vị đứng đầu đệ tử, đồng thời để cho bọn họ cố gắng ngoại môn tất cả ký danh đệ tử."

"Ta đi thông tri Đại trưởng lão, đem việc này báo cho biết cho hẳn, ha ha, đối mặt Thanh Ngọc môn các đệ tử nghi vấn, còn có Đại trưởng lão ra mặt, nghĩ đến, cái kia Thượng Quan Kinh Tuyết cho dù Thượng Phái có người vì nàng chỗ dựa, cũng phải đem một cái khác danh ngạch giao ra đây!"

Dứt lời, Tử trường lão cười đắc ý đứng lên.

"Hay! Thật sự là hay!"

...

Trở lại sân nhỏ, mặt trời mới vừa vận bay lên, ánh nắng sáng sớm luôn như vậy tươi đẹp ôn hòa, Đường Kinh tự nhiên sẽ không bỏ qua tốt như vậy phơi nắng mặt trời cơ hội, như thường lệ dựa vào vách tường, ngồi ở trên ghế, chuẩn bị tiểu một lát thôi, chỉ là vừa nhắm mắt lại, phát giác có người tiến đến.

Người tới không là người khác, đúng là Thượng Quan Kinh Tuyết, vừa rồi tại trên đại điện cùng đám kia trưởng lão tranh luận, làm cho nàng tâm tình thập phần không xong, giờ phút này lại trông thấy Đường Kinh như vậy nhàn nhã tự tại tại nằm ở nơi đó phơi nắng mặt trời, nàng cặp kia trong đôi mắt đẹp dịu dàng không khỏi xẹt qua một vòng chán ghét, lạnh lùng thần nhiên nói, "Người phục dụng Hóa Hủ Đan, hiện tại ta đến vận công giúp người thúc hóa Hóa Hủ Đan, do đó giúp người tẩy tủy." Thanh âm của nàng rất lạnh lùng, như trước không mang theo bất luận cái gì tình cảm sắc thái, tựa như tại làm một chuyện rất bình thường sớm nói cho người khác biết giống nhau, về phần người nghe hay là không nghe, nàng cũng không để ý tới, nàng chỉ cần nói cho người biết mà thôi.

Tẩy tủy?

Đường Kinh bĩu môi, các nàng này mà vì để cho chính mình Trúc Cơ thật đúng là cam lòng hạ vốn gốc a...! Đám người tẩy tủy cực kỳ tiêu hao một người công lực, bất quá, hẳn biết rõ, tình huống của mình, tẩy tủy căn bản không dùng được, đương nhiên, hẳn cũng không có cự tuyệt, tẩy tủy mặc dù đối với tư chất của hẳn không có bất kỳ ảnh hưởng, bất quá nhưng có thể trợ giúp hẳn khôi phục thân thể, cho dù rất yếu ớt, bất quá luôn có chút hiệu quả!

Quả nhiên, Thượng Quan Kinh Tuyết dứt lời về sau cũng căn bản bất đồng Đường Kinh đáp ứng cùng hay không, trực tiếp động thủ, một chương khẩu trừ tại Đường Kinh đỉnh đầu, hồ hững nói ra, "Không nên cử động, nếu không đến lúc đó thất khiếu chảy máu mà chết!"

Đường Kinh không hề động, cảm ứng đến Thượng Quan Kinh Tuyết đưa vào trong cơ thể mình công lực, tựa như xem một bộ đoạn ngắn giống nhau nhẹ nhõm tự nhiên.

Thượng Quan Kinh Tuyết tiêu hao bản thân công lực vì Đường Kinh tẩy tủy, theo thời gian từng điểm từng điểm đi qua, nàng cái trán mồ hôi dần dần giọt rơi xuống, ước chừng một canh giờ đi qua, sắc mặt của nàng trở nên tái nhợt không chịu nổi, lông mày càng là thật sâu ngưng nhú lại, trong hai tròng mắt lộ ra hoảng sợ cùng không thể tin, bởi vì ngay tại vừa rồi nàng dĩ nhiên dùng công lực của mình đem Đường Kinh trong cơ thể viên kia Hóa Hủ Đan hoàn toàn thúc hóa, thế nhưng là Đường Kinh đích căn cốt không có một tia biến hóa.

Tại sao có thể như vậy?

Thượng Quan Kinh Tuyết trước kia cũng đám người tẩy tủy qua, còn là lần đầu tiên gặp phải loại tình huống này.

Nàng không tin tà lại thử một lần, kết quả giống nhau, Đường Kinh đích căn cốt không có bất kỳ biến hóa nào, như trước như vậy thác loạn.

"Tư chất của người quả thực... Quả thực..." Thượng Quan Kinh Tuyết đã tìm không thấy bất luận cái gì hình dung từ để hình dung Đường Kinh cái kia kỳ chênh lệch vô cùng tư chất, lại cũng không cách nào bảo trì cái kia phần lạnh lùng, nàng bùm lấy cái trán, lui về phía sau vài bước, chỉ cảm thấy một hồi tuyệt vọng, tức giận đầu nàng đau nhức não trướng, lắc đầu, cũng không nói gì bất luận cái gì lời nói, quay người rời đi.

Đợi Thượng Quan Kinh Tuyết sau khi rời đi, Đường Kinh vội vàng đem nàng đưa vào trong cơ thể mình công lực luyện hóa, ước chừng ba cái hô hấp công phu, hẳn mở mắt ra, bẹp bẹp miệng, nói, "Không tệ, không tệ! So ra mà vượt tinh tu vài ngày, nếu như có thể nhiều tẩy tủy mấy lần thì tốt rồi."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đại trưởng lão kinh nghi

Thanh Ngọc môn, đại điện bên ngoài, tụ tập hơn mười người, những người này đều là Thanh Ngọc môn ngoại môn đệ tử, mà đứng tại rất trước mặt hơn mười thanh niên tài tuấn, nguyên một đám khí chất bất phàm, khí vũ hiên ngang, chính là Thanh Ngọc môn đệ tử thân truyền còn có lần này tấn võ thi đấu đứng đầu người chọn lựa.

"Môn chủ, ta Thanh Ngọc môn sáng lập đến nay, khâm điểm đệ tử thân truyền, không khỏi là có được thượng đẳng tư chất, mà nghe nói Môn chủ lần này khâm điểm đệ tử, căn cốt chi chênh lệch giống như gỗ mục, tư chất so với bình thường cũng không bằng, nếu là hắn trở thành đệ tử thân truyền, ta Thanh Ngọc môn còn có gì môn quy đáng nói?"

"Đệ tử kia tư chất bình thường, nên cùng chúng ta giống nhau theo ngoại môn làm lên, nếu như Môn chủ lại để cho hắn trở thành đệ tử thân truyền, đây chẳng phải là đối với chúng ta không công bình?"

Rất nhiều đệ tử mở miệng kháng nghị, hầu như toàn bộ đều là nghi vấn Thượng Quan Khinh Tuyết khâm điểm đệ tử thân truyền một chuyện, hơn nữa trọng điểm đặt ở không công bình ba chữ kia lên, hiển nhiên là có người vì bọn họ bày mưu tính kế.

Lúc này, trên đại điện, Thượng Quan Khinh Tuyết ngồi ở trên mặt ghế, cúi đầu, nắm bắt mi tâm, nàng tuyệt đối không nghĩ tới Tử trưởng lão đã vậy còn quá hèn hạ âm hiểm, xúi giục cửa nội đệ tử công nhiên nghi vấn nhất môn chỉ chủ.

Tử trưởng lão đám người đứng ở đại điện.

"Thượng Quan Môn chủ, người khâm điểm cái vị kia đệ tử tư chất thật sự không đủ tư cách thành cho chúng ta Thanh Ngọc môn đệ tử thân truyền, nếu như Môn chủ khư khư cố chấp, đối với ngoại môn đệ tử thật sự bất công, nếu như lần này Thượng Phái lại cho ta Thanh Ngọc môn gia tăng lên một cái thân truyền danh ngạch, đó là chúng ta Thanh Ngọc môn quang vinh, ngoại môn đệ tử, ngày đêm khổ luyện, vì chính là tấn võ thi đấu, nếu như hiện tại có hai cái danh ngạch, sao không cho nhiều ngoại môn đệ tử một cái cơ hội đâu này?"

Cái này Tử trưởng lão nói những câu có lý, lại đánh ra cảm tình bài cho nhiều ngoại môn đệ tử một cái cơ hội, như thế tự nhiên đạt được phần đông đệ tử ủng hộ, bọn hắn gào thét, cùng nhau thỉnh cầu Thượng Quan Khinh Tuyết cho bọn hắn một cái tấn thăng cơ hội. Năm năm một lần tấn võ thi đấu từ trước đến nay đều chỉ có một danh ngạch, mà bây giờ có khả năng nhiều ra một cái danh ngạch, điều này làm cho rất nhiều đệ tử có thể nào không điên điên cuồng cuồng.

Thượng Quan Khinh Tuyết không có trả lời, nội tâm của nàng rất rõ ràng, dùng hiện tại trạng huống như vậy, chính mình nếu như không đem danh sách kia nhường lại, về sau cũng không cần làm cái này Môn chủ rồi, cho dù nàng căn bản cũng không muốn làm cái này Môn chủ, có thể nàng có tội bên người, bị đẩy đi đến nơi đây làm Môn chủ, kỳ hạn bất quá, không thể ly khai, như không phải là bởi vì cái này, dùng tính tình của nàng, chỉ sợ sớm đã đại khai sát giới, chém giết Tử trưởng lão đám này buồn nôn khốn kiếp.

Lúc này, cũng không biết ai hô một câu Đại trưởng lão đã đến, nương theo lấy một vị lão giả đi vào đại điện, chúng đệ tử tiếng gào cũng dần dần đình chỉ.

Lão giả này thân hình gầy gò, râu tóc bạc trắng, đang mặc một bộ phong cách cổ xưa trường bào màu xám, tuy nhiên tuổi già, nhưng là tinh thần quắc thước, lão giả chính là Thanh Ngọc môn Đại trưởng lão, đồng thời cũng là Thanh Ngọc môn tư lịch sâu nhất, bối phận cao nhất trưởng lão, hơn nữa mỗi người cũng biết, Đại trưởng lão trước kia là Thượng Phái trưởng lão, ở bên ngoài cũng có lực ảnh hưởng nhất định, chỉ có điều bởi vì vài thập niên trước bản thân bị trọng thương, dẫn đến tu vi trì trệ không tiến, cho nên, tự nguyện đi vào Thanh Ngọc môn gánh vác trưởng lão chức.

Có thể nói Thanh Ngọc môn từ trên xuống dưới, không có người nào không kính trọng Đại trưởng lão, Tử trưởng lão cũng giống nhau, đồng thời Thượng Quan Khinh Tuyết biết được Đại trưởng lão thân phận, cũng rõ ràng Đại trưởng lão dĩ vãng sự tích, cho nên, nàng cũng rất kính trọng vị này lão tiền bối.

"Đại trưởng lão, ngài rốt cuộc đã tới, có phải hay không quý rầy đến lão nhân ngài gia thanh tu rồi hả?"

Tử trưởng lão lập tức đi qua, lại để cho Đại trưởng lão ngồi ở trên mặt ghế.

"Chuyện gì xảy ra? Sự tình gì lớn như vậy?" Đại trưởng lão cặp kia có chút tang thương đôi mắt xẹt qua ở đây mỗi người.

"Là như vậy, các đệ tử sơ đẳng tụ tập lúc này, thật sự là sự tình ra có nguyên nhân, ta Thanh Ngọc môn đạt được Thượng Phái ân trách, Thượng Phái đem chúng ta Thanh Ngọc môn đệ tử thân truyền danh ngạch gia tăng đến mười một người, như thế, ta Thanh Ngọc môn sẽ xuất hiện hai cái thân truyền danh ngạch, chúng ta trưởng lão thương nghị, quyết định đem hai cái danh ngạch dùng lần này năm năm một lần tấn võ thi đấu lên, ngoại môn đệ tử, ngày đêm khổ luyện, cho nhiều ngoại môn đệ tử một cái cơ hội chẳng phải là rất tốt? Ngài nói đúng không?"

Đại trưởng lão nhìn qua Tử trưởng lão, không nói gì, mà Tử trưởng lão bị Đại trưởng lão cặp kia tang thương đôi mắt chăm chăm toàn thân không được tự nhiên, cười cười xấu hổ, nói, "Thế nhưng là Thượng Quan Môn chủ có ý muốn lãng phí một cái trong đó danh ngạch, vậy mà khâm điểm một vị đệ tử, như cái kia vị đệ tử là kỳ tài ngất trời cũng thì thôi, có thể hắn tư chất thật sự so với người bình thường cũng không bằng, Thượng Quan Môn chủ làm như vậy, chẳng những hủy ta Thanh Ngọc môn trăm năm môn quy, cũng đứng ngoại môn đệ tử có không công bình a...!"

Đại trưởng lão vẫn đang không nói gì, với tư cách Thanh Ngọc môn tư cách già nhất trưởng lão, hắn tuy nhiên theo không nhúng tay vào trong môn sự tình, nhưng cũng không có nghĩa là hắn cái gì cũng không biết, trái lại, Thanh Ngọc môn chuyện đã xảy ra, hắn so với ai khác đều rõ ràng, hơn nữa, cái này Tử trưởng lão Lữ Hoa Nghiệp là người nào, trong lòng của hắn cũng tựa như gương sáng đấy.

Về phần Thượng Quan Kinh Tuyết, Đại trưởng lão tuy nhiên không rõ ràng lắm nằng vì cái gì cố ý muốn khâm điểm một vị đệ tử thân truyền, có lẽ nằng có nỗi khổ tâm, cũng lại có lẽ là nguyên nhân khác, cái này đã không trọng yếu, quan trọng là ... Đại trưởng lão biết rõ sự tình phát triển trở thành như vậy, Thượng Quan Kinh Tuyết đã không có đường lui, phải buông tha cho khâm điểm, giao ra cái kia một cái danh ngạch.

Trầm ngâm một lát, Đại trưởng lão nhìn qua Thượng Quan Kinh Tuyết, nói ra, "Môn chủ, Tứ trưởng lão bọn người nói cũng sự thật, ngươi cố ý khâm điểm một vị không đủ tư cách đệ tử, cử động lần này thật sự thiếu sót, chẳng những hủy ta Thanh Ngọc môn trăm năm môn quy, cũng đứng ngoại môn đệ tử có không công bình."

Thượng Quan Kinh Tuyết ngồi ở trên mặt ghế, cúi đầu, một tay bóp mi tâm, nằng biết rõ sự tình phát triển trở thành như vậy, chính mình không thể không giao ra cái kia một cái danh ngạch.

"Được rồi, lần này tấn võ thi đấu đem sẽ có được hai cái thân truyền danh ngạch."

Thượng Quan Kinh Tuyết vừa dứt lời, bên ngoài chúng vị đệ tử một hồi hoan hô, Tứ trưởng lão đám người trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười đắc ý.

Lúc này, Đại trưởng lão lại mở miệng nói ra, "Tứ trưởng lão, lần này đạt được tham gia tấn võ thi đấu đệ tử cùng sở hữu mấy người?"

Tứ trưởng lão không biết hẳn vì sao hỏi như vậy, nhưng vẫn là trung thực đáp lại, "Trải qua nửa năm sàng lọc tuyển chọn, đạt được tham gia tấn võ thi đấu tư cách cùng sở hữu tám vị đệ tử."

Tấn võ thi đấu cử hành là phi thường nghiêm khắc đấy, cần một vòng một vòng sàng lọc tuyển chọn, cuối cùng lưu lại tám vị đệ tử đến tranh đoạt chỉ vẹn vẹn có một cái đệ tử thân truyền.

Đại trưởng lão gật gù đầu, nói ra, "Môn chủ nếu như khâm điểm đệ tử kia, hẳn nhất định có chỗ hơn người, ta Thanh Ngọc môn từ trước đến nay công chính công bình, nếu như hẳn thật sự là kỳ tài ngút trời, chúng ta cũng không có thể đem mai một, như vậy, đem Môn chủ khâm điểm cái vị kia đệ tử cũng xếp vào cuối cùng tranh đoạt người chọn lựa, nói cách khác, cuối cùng cùng sở hữu chín vị đệ tử tranh đoạt hai cái đệ tử thân truyền danh ngạch, Tứ trưởng lão, ý của ngươi như nào?"

"Tốt! Tốt!"

Chỉ có điều gia tăng một cái tranh đoạt danh ngạch mà thôi, huống hồ Tứ trưởng lão biết rõ Môn chủ khâm điểm cái vị kia đệ tử, căn bản không có nửa phần tu vi, chớ nói hẳn tư chất kỳ chênh lệch, mặc dù là kỳ tài ngút trời, tu hành một tháng, cũng không có khả năng có cái gì tiến nhanh giương, căn bản ảnh hưởng không rồi kết quả.

Đại trưởng lão ra mặt, việc này đã hết thấy đều kết thúc, cuối cùng do chín vị ngoại môn đệ tử tranh đoạt hai cái thân truyền danh ngạch, đối với kết quả như vậy, Tứ trưởng lão đám người tự nhiên là mừng rỡ, ước chừng đã qua một phút đồng hồ thời gian, mới vừa rồi còn vô cùng náo nhiệt đại diện hiện tại chỉ còn lại có Thượng Quan Kinh Tuyết, Bích Y, còn có Đại trưởng lão.

"Môn chủ, ta mặc dù không biết ngươi vì sao phải khâm điểm cái kia vị đệ tử, nghĩ đến ngươi cũng có lý do của mình, chẳng qua là hôm nay tình hình, ta cho dù muốn giúp cũng không giúp được ngươi." Đại trưởng lão ai thán một tiếng.

"Đại trưởng lão không cần tự trách, cũng là ta khinh thường, không nghĩ tới Tứ trưởng lão đã vậy còn quá hèn hạ, bọn hắn tranh đoạt cái kia một cái danh ngạch, không phải là muốn từ đó đạt được lợi ích mà thôi, nói cái gì chó má vì ngoại môn đệ tử, thật sự là khôn khiếp! Nếu không phải ta dùng mạng tội chi thân bị đẩy đi đến nơi đây, sớm đã đem đám hỗn đản kia diệt trừ!"

"Năm năm một lần tấn võ lớn so với ích lợi cực lớn, sau lưng dính dáng quá nhiều mạng lưới quan hệ, trong chuyện này kể cả Thượng Phái người trong Ung Dương thành thành chủ, Ung Dương thành Thánh Đường . . . , rút giây động rừng, Tứ trưởng lão đám người cũng là bởi vì này mới dám không sợ hãi, những năm gần đây này, phạm là bị cắt cử xuống Môn chủ cùng trưởng lão, hoặc là cùng bọn họ thông đồng làm bậy, hoặc là gặp xa lánh, cũng có rất nhiều người không quen nhìn, cuối cùng lại lạc được chết thảm kết cục."

Với tư cách Thanh Ngọc môn thâm niên trưởng lão, Đại trưởng lão rất rõ ràng môn phái ở trong loại này lệch ra gió tà khí, chẳng qua là loại này lệch ra gió dĩ nhiên kéo dài trăm... nhiều năm, mà lại liên lụy quá nhiều, lúc đầu, lại nói, "Môn chủ hiện tại đã mang tội chi thân, sẽ không tất [nhiên] sinh thêm sự cố rồi."

Đại trưởng lão lời mà nói..., Thượng Quan Kinh Tuyết cũng sớm có nghe thấy, dùng thân phận của nằng, tự nhiên không sợ cái gì Thượng Phái người trong cùng Ung Dương thành đám kia thế lực, chỉ có điều, cũng là như Đại trưởng lão theo như lời, nằng bây giờ là mang tội chi thân, không tốt động thủ.

"Môn chủ, không biết có câu nói có nên nói hay không."

"Đại trưởng lão, ta và ngươi tầm đó không cần khách khí như vậy, dựa theo bối phận ta lẽ ra hô ngài một tiếng sư bá, ngài có lời gì, nói chính là."

"Môn chủ vì sao phải khâm điểm cái kia vị đệ tử?"

"Cái này..." Thượng Quan Kinh Tuyết lắc đầu, về Lăng nhi, Mạch nhi cùng Đường Kinh ở giữa bí mật, nằng vô luận như thế nào cũng sẽ không đối ngoại người ta nói đấy, cười khổ nói, "Đại trưởng lão, mời tha thứ cho ta vô lễ, ta thật sự có nỗi khổ tâm."

"Như vậy a...!" Đại trưởng lão cũng không có tiếp tục truy vấn, chẳng qua là hỏi, "Cái kia vị đệ tử tư chất quả nhiên là bình thường cực kỳ?" Nhìn xem

Thượng Quan Kinh Tuyết buồn rầu thần sắc, với tư cách trưởng bối, Đại trưởng lão lòng có không đành lòng.

"Đâu chỉ bình thường? Vậy đơn giản... Quả thực so du mặc phiền phức khó chịu còn muốn cho người tan vỡ, không dỗi gât Đại trưởng lão, ta lúc trước dùng Hóa Hủ Đan làm dẫn, lại dùng bản thân công lực giúp hắn tẩy tủy cũng không có có thể thay đổi biến hắn đích căn cốt."

Nhắc tới Đường Kinh tư chất, Thượng Quan Kinh Tuyết đầu sẽ đau đầu muốn nứt, ngày hôm qua nàng hi sinh công lực vì Đường Kinh tẩy tủy cũng không có có thể thay đổi biến Đường Kinh đích căn cốt, Đường Kinh tư chất chỉ chênh lệch, kém đến nỗi làm cho nàng cảm thấy tuyệt vọng, hôm nay cho Đường Kinh thu xếp đệ tử thân truyền lại rơi vào khoảng không, tuy nhiên Đường Kinh đã chiếm được một tháng sau tranh đoạt đệ tử thân truyền cơ hội, thế nhưng là một tháng có thể làm gì? Ngay cả là tuyệt hảo tư chất, một tháng khổ tu, cũng không quá đáng rèn luyện cái màng da mà thôi, chớ nói chi là Đường Kinh cái loại này giống như gỗ mục giống như tư chất.

Nàng tuyệt vọng, thật sự tuyệt vọng, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Hả? Vậy mà việc này?"

Đại trưởng lão tu hành nhiều năm, tự nhiên rất rõ ràng Thượng Quan Kinh Tuyết nói hàm nghĩa, kinh hãi ngoài, cũng có chút tò mò, nói, "Có thể hay không để cho ta trông thấy cái kia vị đệ tử?"

Thượng Quan Kinh Tuyết lại để cho Bích Y đem Đường Kinh gọi tới, ước chừng một lát sau, Bích Y mang theo Đường Kinh đi đến.

Chẳng qua là khi Đường Kinh đi tới một khắc này, vốn là giếng nước yên tĩnh Đại trưởng lão trong lúc đó đứng người lên, thần sắc kinh nghi, hai mắt chăm chú nhìn Đường Kinh, thật lâu chưa từng dời, phảng phất đang xác định lấy cái gì, vừa giống như giống như đang khiếp sợ cái gì...

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Đại trưởng lão ân nhân

Đường Kinh mặc một bộ cũ nát áo choàng, tùy ý đứng ở nơi đó, một đôi mắt cũng nhìn qua Đại trưởng lão, mày kiếm có chút ngưng nhãn, giống như đã ở nghỉ hoặc lấy cái gì, hắn cảm thấy lão đầu này mà có chút nhìn quen mắt, giống như đã gặp ở nơi nào, chỉ là thế nào muốn cũng nhớ không nổi đến, liền cũng không có để ở trong lòng.

"Đại trưởng lão?"

Phát hiện Đại trưởng lão biểu lộ có chút cổ quái, hơn nữa chăm chú nhìn Đường Kinh, thậm chí có chút ít ngần ngại, Thượng Quan Kinh Tuyết không khỏi có chút nghi hoặc, hô một tiếng.

Đại trưởng lão đột nhiên ý thức tới đây, ho khan hai tiếng, che dấu bối rối của mình, rồi sau đó cũng là vươn tay cánh tay bắt đầu sờ Đường Kinh đích căn cốt.

"Cái này vị đệ tử đích căn cốt tuy nhiên không phải thập phần lý tưởng." Sờ hết Đường Kinh đích căn cốt, Đại trưởng lão lòng mày cũng là thật sâu nhăn lại, nói, "Thế nhưng là nếu là dùng Hóa Hủ Đan làm dẫn, tại vì chỉ tẩy tủy thôi mà nói..., cũng có thể có chỗ cải biến."

"Cái này cũng chính là để cho ta nghỉ hoặc địa phương, mặc dù lại kém tư chất, trải qua Hóa Hủ Đan cùng Trúc Cơ về sau cũng có thể chút cải biến, thế nhưng là hắn... Aii!" Thượng Quan Kinh Tuyết ai oán thở dài, tiếp tục xoa huyệt Thái Dương, hỏi thăm, "Không biết Đại trưởng lão có thể tra ra cái gì nguyên do?"

Đại trưởng lão suy nghĩ một lát, nhưng là lắc đầu, bức này tình huống, hắn cũng là lần đầu tiên gặp phải.

Nếu như Đại trưởng lão cũng không có cách nào, Thượng Quan Kinh Tuyết càng thêm tuyệt vọng, đứng người lên, hướng Đại trưởng lão cáo biệt về sau, nhanh chóng ly khai.

Trở lại trang viên, Thượng Quan Kinh Tuyết cảm thấy thể xác và tinh thần mỏi mệt, nàng gọi Bích Y, nói rõ nói, "Bích Y, ta khả năng cần phải ly khai mấy ngày."

"À? Sư phó, ngài muốn đi đâu?" Bích Y kinh nghi, từ khi cái kia họ Đường gia hỏa đã đến về sau, sư phó làm một loạt sự tình đều bị nàng không thể giải thích vì sao.

Thượng Quan Khinh Tuyệt thờ dài, không có trả lời, hôm nay liền Hóa Hủ Đan cùng tẩy tủy đều không thể trợ giúp Đường Kinh cải biến căn cốt, nàng chỉ có đi ra ngoài một chuyến, hướng sư phó muốn một giọt ‘Tam thái thiên tuyền’, cho dù nàng không mặt mũi nào lại đối mặt sư phó, có thể vì Lăng nhi cùng Mạch nhi, vì để cho cái kia họ Đường tiểu tử thuận lợi Trúc Cơ, nàng cũng chỉ tốt mảy dạn mặt dày trở về một chuyến.

"Ta ly khai mấy ngày, ngươi tận lực đốc thúc Đường Kinh tu luyện."

...

Hôm nay một ngày, Thanh Ngọc môn đều là thập phần náo nhiệt, nhất là ngoại môn, phần đông đệ tử đều đang nghị luận lấy sáng sớm hôm nay chuyện đã xảy ra, với tư cách ngoại môn đệ tử, Vương Mập lại không có tham gia sáng sớm chuyện kia, không phải hắn không muốn, mà là không có tư cách, bởi vì lần này sự kiện là tám vị tham gia tấn võ thi đấu đứng đầu tuyển thủ khởi xướng đấy, đi đệ tử cũng đều là tám người này tâm phúc, Vương Mập tuy nhiên có thể nói thiện nói, bất quá bên ngoài cửa bên trong hỗn cũng không phải hết sức tốt.

Đối với sáng sớm sự kiện, hắn vẫn là cực kỳ tò mò, cho nên, đợi những người kia vừa về đến, hắn liền chen vào đám người nghe ngóng lấy tin tức, lúc này, một vị đệ tử đi vào đám người, đứng là chương lão đại, bởi vì đều là thị đánh bạc chi nhân, cho nên, Vương Mập cùng chương lão đại quan hệ coi như không tệ, trông thấy chương lão đại đi ra, hắn tranh thủ thời gian tiến lên lôi kéo làm quen, bất quá chương lão đại tựa hồ không có có tâm tư phân tâm đến hắn, mà là đối với đám người hô.

"Trong các người có ai nhận thức một thứ tên là Đường Kinh hay sao?"

Đường Kinh? Là ai?

Chúng Địa Vị đều tỏ vẻ không biết, bất quá Vương Mập nhưng là sững sờ, hắn hoàn toàn hiểu rõ, hôm qua tại trong núi rừng gặp phải một cái ở nội môn làm tạp dịch gia hỏa liền kêu Đường Kinh, Vương Mập không có mở miệng, đệ tử khác nhao nhao hỏi thăm.

"Chương lão đại, cái gì kia Đường Kinh, chúng ta chưa từng nghe qua, có chuyện gì mà sao?"

Chương lão đại nói ra, "Lần này bị Môn chủ khám điểm đệ tử liền kêu Đường Kinh, các người nghe kỹ cho ta, hiện tại lập tức triệu tập các đệ tử cho ta đi tìm Đường Kinh, tìm được sau lập tức cho ta biết!"

Vừa rồi chúng đệ tử cũng còn tại thảo luận đến tốt cùng là thần thánh phương nào lại bị Thượng Quan Môn chủ khám điểm vì đệ tử thân truyền, bây giờ nghe chương lão đại nói ra danh tự, chúng đệ tử nhao nhao tỏ vẻ kinh ngạc, bởi vì bọn họ chưa từng nghe qua Đường Kinh cái tên này, cũng chưa từng nghe qua Thanh Ngọc môn còn có Đường Kinh như vậy số một người.

Bất quá, đứng ở trong đám người Vương Mập nội tâm tức thì kinh hãi không thôi, hắn tuyệt đối không nghĩ tới tại trong núi rừng gặp phải người kia dĩ nhiên là bị Thượng Quan Môn chủ khám điểm đệ tử thân truyền, của ta cái mẹ ruột lặc! Vương Mập không nói gì, vụng trộm ly khai, lại trên đường trở về, hắn phát hiện không ngờ Lý thiếu tâm phúc đang tìm Đường Kinh, lần này tham dự tấn võ thi đấu mặt khác bảy vị đại thiếu cũng đều tại tìm kiếm khắp nơi Đường Kinh hạ xuống.

Lúc đến chạng vạng tối, sắc trời dần dần vào đêm.

Thanh Ngọc môn, nội môn, tại là nơi trợ trợ cái phía sau núi có một tòa viện còn lóe lên ánh đèn, phía sau núi là chôn dấu Thanh Ngọc môn trưởng bối địa phương, chưa có người sau khi tiến vào núi, mà ở trong đó duy nhất một tòa viện, chúng đệ tử cũng biết, đây là Đại trưởng lão chỗ ở.

Bàn gỗ, chiếc ghế, đơn sơ bày biện, chỉ có trên vách tường khám nạm lấy mấy viên thiên tinh thạch tán ra hào quang đem sảnh phòng soi sáng sáng trưng.

Đại trưởng lão đứng ở nơi đó, ngửa đầu nhìn qua đối diện treo trên vách tường một bức tranh.

Về lên là một người, người nọ giống như chừng hai mươi tuổi, tướng mạo hơi có vẻ bình thường, thần tình lạnh nhạt, hai con ngươi cô lạnh, trên trán cái kia một cương quyết, làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình, hắn đang mặc một bộ Thanh y, phảng phất từ trên trời giáng xuống, cái này bức họa giống như ghi lại lấy một trong nháy mắt, họa trong chi nhân ngược lại là cùng Đường Kinh có vài phần giống nhau, sự thật cũng đúng là như thế, như nếu không, hôm nay tại đại điện trông thấy Đường Kinh lúc, Đại trưởng lão cũng sẽ không như vậy thất thố.

Đại trưởng lão vĩnh viễn cũng không cách nào quên năm mươi năm trước sự tình, bởi vì cái ngày đó là cải biến hắn vận mạng một ngày, năm mươi năm trước, hắn vẫn là Thượng Phái trong làm cho người hâm mộ tuổi trẻ trưởng lão, năm đó đúng là phong nhã hào hoa, hăng hái, biết được Vạn Quỷ Sơn có ngàn năm lão Yêu xuất thế, cho nên, hắn ước hơn mấy vị bằng hữu tiến đến trăm yêu trừ ma, chưa từng nghĩ cái kia lão yêu quái tu vi cao thâm, mấy người căn bản không phải đối thủ, như nếu không phải một vị cao nhân tiền bối đột nhiên xuất hiện, đem cái kia yêu ma gạt bỏ, hắn chỉ sợ sớm được lão yêu quái luyện hóa.

Cho đến ngày nay, hắn nhớ rõ, vị cao nhân kia lúc ấy từ trên trời giáng xuống, một chữ không, đã là đem cái kia làm cho người sợ hãi ngàn năm lão Yêu bị hù hồn phi phách tán, lão yêu quái mong muốn rút lui khỏi, vị cao nhân kia chẳng qua là đột nhiên vừa quất, lão yêu quái lúc này bị chấn chia năm xẻ bảy.

Vài chục năm nay, hắn vẫn luôn đang hỏi thăm vị tiền bối kia cao nhân hạ xuống, đáng tiếc, hỏi thăm rất nhiều người, không có ai biết cao nhân là ai, thế cho nên Đại trưởng lão liền báo ân cơ hội đều không có, đây cũng là hắn trong đời tiếc nuối lớn nhất, cái này bức họa cũng là hắn bằng vào trí nhớ vẽ ra đến, dùng cái này, mỗi ngày lễ bái, để báo đáp năm đó ân cứu mạng.

"Hôm nay tại trên đại điện, nhìn thấy cái kia họ Đường người trẻ tuổi lúc, ta còn thực cho rằng lão trời mở mắt, để cho ta gặp phải ân nhân..."

Cái kia họ Đường tiểu tử tuy nhiên rất giống, lại không thể nào là, tại Đại trưởng lão trong ấn tượng, có thể đem Vạn Quỷ Sơn ngàn năm lão Yêu bị hù hồn phi phách tán, một tiếng chỉ uy đem chân thịt nát xương tan, bức này bốn sự, Đại trưởng lão không cách nào tưởng tượng vị tiền bối kia cao nhân đến tột cùng là một loại như thế nào tồn tại!

Bức này cao nhân như thế nào không có nửa điểm tu vi? Như thế nào lại xuất hiện ở Thanh Ngọc môn?

"Ai... Nếu là sinh thời, có thể làm cho ta gặp phải ân nhân, ta Lôi Hồng chết không có gì đáng tiếc."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đường Kinh một cái tát!

Chiều đến màu vàng kim nhạt trời chiều, Đường Kinh chẳng có mục đích chạy tại Thanh Ngọc môn trong núi rừng, liên tục mấy ngày mỗi ngày đều là cơm rau dưa, ăn được kêu là một cái không có khẩu vị, hân muốn ăn thịt, cũng muốn uống rượu, đáng tiếc nơi đây đều không có, làm sao bây giờ đâu này? Đường Kinh suy nghĩ được muốn cái biện pháp mới được, càng nghĩ, bỗng nhiên nghĩ tới hai ngày trước gặp phải chính là cái kia Vương Mập.

Người kia ăn như vậy béo, hân có lẽ có thể làm đến thịt cùng quán bar?

Đường Kinh còn nhớ rõ Vương Mập là ngoại môn đệ tử, có thể về phần ngoại môn ở nơi nào, hân cũng không rõ ràng lắm, cũng không biết Thượng Quan Khinh Tuyết là cố ý hay là sao, Đường Kinh phát hiện mình ở sân nhỏ dĩ nhiên là trong núi rừng, hoàn toàn cùng bên ngoài ngăn cách, ngoại trừ Bích Y, hân cũng chưa từng thấy qua đệ tử khác đã tới nơi đây.

Đường Kinh dựa vào trí nhớ đi vào lần trước cùng Vương Mập gặp nhau địa phương, nhớ lại thoáng một phát, Vương Mập hình như là theo phía Tây đến đây, vì vậy, hân chậm rì rì hướng núi rừng phía Tây du lịch đứng lên, ước chừng rồi đi không sai biệt lắm một phút đồng hồ thời gian, Đường Kinh tại phía trước cách đó không xa một khối bằng phẳng địa phương trông thấy bốn năm người đệ tử, bọn hân đều là mở lấy lồng ngực, mồ hôi đầm đìa, đang tại khắc khổ luyện công, giống như đánh chính là đúng là mấy ngày lúc trước Bích Y hướng hân làm mẫu Thanh quyền.

"Hắc! Mấy vị huynh đệ, các ngươi nhận thức một thứ tên là Vương Khoan người sao?"

Đường Kinh đi qua, hướng bọn hân hỏi thăm Vương Mập hạ xuống.

"Ngươi tìm Vương Mập?" Trong đó một vị đệ tử dừng lại, lau cái trán mồ hôi, nhìn từ trên xuống dưới Đường Kinh, nói, "Ngươi là ai, ta trước kia như thế nào chưa thấy qua ngươi."

"Ta vừa tới không có vài ngày."

"Tìm Vương Mập chuyện gì?"

"Có chút việc tư."

Cái này vị đệ tử không có lại hỏi tới, mà là hướng phía trong núi rừng hô một tiếng, "Vương Mập, lăn ra đây, có người tìm ngươi."

Lúc này, từ nơi không xa trong bụi cỏ đại truyền đến một giọng nói, "Trương sư huynh, ai tìm ta, . . . , a...! Ta lập tức liền kéo đã xong." Tiếng nói hạ xuống, theo trong bụi cỏ đại đi ra một người, người này hình thể so sánh béo, bóng loáng đầy mỡ, để trần lấy trên thân, lúc đứng lên, một thân thịt mỡ qua lại rung rung, đúng là Vương Khoan, hân buộc lại đại lưng ngẩng đầu, hướng bên này đi tới.

"Ai a...! Ai tìm ta!"

Vương Mập bỗng nhiên trông thấy xa xa một cái quen thuộc gia hỏa mặt mỉm cười đang hướng chính mình vẫy tay, hân không khỏi sửng sốt, hoảng sợ nói, "Đường Kinh, tại sao là ngươi!" Vương Mập tuyệt đối không nghĩ tới Đường Kinh sẽ tìm đến mình, hơn nữa hiện tại hân cũng sợ nhất cùng Đường Kinh nhắc lên quan hệ, bởi vì hiện tại ngoại môn mấy cái lão đại đều đang tìm hân, tựa hồ ý thức được tự người nói lời miệng, Vương Mập một đôi mắt trừng lớn, lập tức che miệng lại mong, nhưng vẫn là đã muộn, đang luyện công mấy vị đệ tử khi nghe thấy Đường Kinh hai chữ lúc nhao nhao dừng lại.

"Vương Mập? Ngươi vừa rồi gọi hân cái gì? Đường Kinh?"

"Trương sư huynh, người nghe lầm, ta không biết hân a...!" Vương Mập liền vội vàng lắc đầu phủ nhận, nếu như ngoài chấn cửa mấy vị lão đại mình và Đường Kinh nhận thức, hơn nữa không có báo cáo, cái kia chính mình chẳng phải là...

"Nghe lầm? Người cho rằng ta Trương Đình lỗ tai điếc sao?"

Cái này gọi là Trương Đình đệ tử hừ lạnh một tiếng, quay người nhìn qua Đường Kinh, mấy vị khác đệ tử cũng giống như vậy, ngoại môn đệ tử tìm Đường Kinh trọn vẹn cả ngày, không có bất kỳ hạ xuống, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp phải.

"Người chính là thiếu chút nữa bị Thượng Quan Môn chủ khâm điểm thành đệ tử thân truyền Đường Kinh?" Trương Đình ngữ khí bất thiện nói.

"Ta chính là, làm sao vậy?" Trương Đình ngữ khí, không khỏi làm Đường Kinh mày kiếm có chút bên trên chợn, chính mình đi vào Thanh Ngọc môn giống như vẫn luôn thành thành thật thật đây, cũng không trêu chọc người nào, cái này thẳng ranh con như thế nào như vậy khẩu khí.

"Ta nguyên lai tưởng rằng bị Thượng Quan Môn chủ khâm điểm đệ tử thân truyền sẽ có cái gì ba đầu sáu tay đâu rồi, nguyên lai cũng bất quá chỉ như vậy!"

Trước mắt người này thoát nhìn bình thường, gầy teo yếu ớt, trắng tinh, cùng một cái văn nhược thư sinh không sai biệt lắm, nghe nói tư chất liền bình thường đệ tử cũng không bằng? Trương Đình thật sự không nghĩ ra người như vậy làm sao sẽ bị Thượng Quan Môn chủ vừa ý đâu.

Nghe Trương Đình nói như vậy, Đường Kinh cái này mới ý thức tới nguyên lai là đệ tử thân truyền gây họa, hân nhàn nhạt cười cười, không để ý đến, trực tiếp đi qua, đập Vương Khoan bả vai, nói ra, "Mập mập, có thể hay không nhờ cậy người chút chuyện."

"Cái này... Người nhận lầm người a, ta không biết người a...!" Vương Mập lớn tiếng la hét, tranh thủ thời gian nhỏ giọng đánh giá thấp nói, "Người đi mau! Đi mau a...! Nếu để cho bọn hân biết rõ ta và người nhận thức, ta sẽ cái chết rất thảm rất thảm đây!"

"Có nghiêm trọng như vậy sao?"

Trông thấy Vương Mập một bộ khóc không ra nước mắt biểu lộ, Đường Kinh quả thực có chút im lặng, Thượng Quan Kinh Tuyệt cái kia đàn bà mà nói cái gì cho ta làm cho một cái đệ tử thân truyền, kết quả làm cho cũng không có biến thành, ngược lại đã thành ngoại môn đệ tử công địch, hiện tại liền duy nhất biết Vương Mập cũng không dám cùng mình nhắc lên quan hệ, đi đâu làm cho rượu làm cho thịt đâu.

Nếu như sự tình dĩ nhiên như vậy, hân cũng không muốn liên lụy mập mập, vỗ vỗ bả vai của mập mập, chuẩn bị rời đi, chỉ là vừa quay người, Trương Đình lúc này đem ngăn lại.

"Chúng ta Lý thiếu trọn vẹn tìm người một ngày, người cứ như vậy ly khai sao?"

Trương Đình trên mặt vui vẻ, ôm hai tay, vành vào tự đắc nhìn qua Đường Kinh.

"Tìm ta?" Đường Kinh hip mắt liếc trông mắt, thật sâu ngưng cau mày, "Tìm ta làm cái gì?"

"Ah, cũng không muốn như thế nào, chỉ bất quá chúng ta Lý thiếu rất muốn quen biết một chút người, cho nên, xin mời?"

"Lý thiếu? Không biết, cũng không có hứng thú!" Đường Kinh lắc đầu, trực tiếp rời đi.

"Đứng lại cho ta! Ta cho người đi rồi sao?"

Trương Đình quát lên một tiếng lớn, bất quá Đường Kinh nhưng là liền đầu cũng không có quay về, tiếp tục ly khai.

"Hừ!" Trương Đình hướng mấy vị khác đệ tử đưa mắt liếc ra ý qua một cái, bốn người mấy cái cất bước lần nữa đem Đường Kinh ngăn lại!

Nhận thức Đường Kinh người hầu như cũng biết, người này tuyệt đối có được một bộ còn nóng này, đơn giản sẽ không tức giận, bất quá bây giờ hân thăm nghĩ tìm một chút tiểu uống rượu uống, lại bị trước mắt cái này mấy cái tình tròng lên não ngăn lại, điều này làm cho hân có chút khó chịu.

"Nghĩ đến người cũng là người biết chuyện, không nên rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

Trương Đình đám người kéo ra tư thế, giống như nếu như Đường Kinh không chịu theo chân bọn họ trở về, bọn hân sẽ mạnh bạo đây.

"A!" Đường Kinh xùy~~ cười một tiếng, mắt hí quét ngang bốn người, không đếm xỉa tới cười nói, "Tuổi trẻ Nhân Hóa khí không nên lớn như vậy nha, ta ngược lại là muốn uống rượu, bất kể là mời rượu hay là phạt rượu đều được, các người chuẩn bị như thế nào cho ta tiền đưa phạt rượu đâu này?"

"Người tính toán thom bọ vậy sao! Một cái tư chất liền bình thường cũng không bằng gia hỏa, cũng dám tại ta Trương Đình trước mặt điều võ dương oai, ta xem người là muốn chết!" Bên ngoài cửa, Trương Đình có Lý thiếu chỗ dựa, cho nên sống được thập phần tiêu sái, chưa có người dám đối với hân bất kính, như thế phía dưới, Trương Đình vung quyền tới!

"Ranh con! Ta đánh nhau thời điểm người tổ tông cha ruột vẫn còn chơi nước tiểu bùn đâu rồi, cùng lão tử động thủ!"

Đường Kinh cái kia trương vốn là vui cười trên mặt lập tức chuyển thành lạnh phần nộ, trên trán lộ vẻ bướng bỉnh, hân dương tay một cái tát trực tiếp phiến đi qua, BA~ một tiếng giòn vang, cái kia Trương Đình căn bản không biết chuyện gì xảy ra, chỉ cảm thấy má phải truyền đến một hồi tê dại, ngay

sau đó liền té trên mặt đất.

Chẳng ai ngờ rằng sự tình kết quả sẽ là như thế này, cái này Trương Đình tu vi tuy nhiên không cao, chẳng qua là chính là Trúc Cơ tầng thứ ba tu vi, bức này tu vi mặc dù đang ngoại môn thuộc về trung đẳng, bất quá Trúc Cơ tầng ba, màng da dĩ nhiên cứng rắn như mềm dai, mà lại bản thân lực đạo có thể đạt tới 300 cân nhiều, nếu là đúng lúc này không phải tu hành người trong căn bản không cách nào thừa nhận bức này lực đạo, mà cái này gọi là Đường Kinh gia hòa thoát nhìn gầy teo yếu ớt, cũng không nửa phần tu vi, chẳng qua là bình thường một cái tát, hoàn toàn không có chiều thức đáng nói, vậy mà đem Trương Đình phiến té trên mặt đất, hơn nữa toàn bộ má phải căng là sưng đứng lên, năm ngón tay Ân Thanh tích có thể thấy được.

Cái này... Làm sao có thể!

Trương Đình có thể phát huy 300 cân lực đạo, đồng thời hấn rèn luyện màng da về sau, thân thể cũng có thể thừa nhận 300 cân lực đạo, làm sao có thể bị một người bình thường một cái tát phiến sưng?

Còn lại ba vị đệ tử cũng sợ ở tại chỗ, khiếp sợ nhìn qua té trên mặt đất Trương Đình, không biết làm sao, mà đứng ở đằng xa Vương Mập càng là trừng mắt hai mắt, cười toe toét miệng rộng, không thể tin được phát sinh trước mắt một màn này.

Đường Kinh bây giờ có được Cửu Kiếp Tán tiên thân thể, trừ phi là đến từ trên chín tầng trời tiên nhân, nếu không dù ai cũng không cách nào rung chuyển kia mây may, mặc dù hấn hiện tại tu vi mất hết, thân thể cũng rất suy yếu, bất quá dù sao cũng là Cửu Kiếp Tán tiên thân thể, trải qua cửu trọng thiên kiếp tẩy lễ về sau, thân thể cường độ tuyệt đối là người bình thường không cách nào tưởng tượng đấy, nếu như hấn toàn lực một cái tát phiến đi qua, cho dù một trăm Trương Đình cũng phải biến thành nhào nhoet!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Đến từ Bích Y khiếp sợ!

Đường Kinh vừa giống như thường ngày dựa vào vách tường, ngồi ở trên ghế, hơi hơi nhắm mắt lại, thần sắc an nhàn, lông mi giãn ra, phoi nắng lấy mặt trời, loại ngày này mặc dù có chút đơn điệu, cũng là thập phần thoải mái, chỉ tiếc không có rượu cũng không có thịt, thật sự có chút tiếc nuối.

"Đường Kinh, sư phó vì khâm điểm ngươi vì đệ tử thân truyền, không tiếc tự tổn danh dự, sư phó cho ngươi phí sức mệt nhọc, hiện tại không ngại cực khổ ra ngoài cho ngươi tìm kiếm linh đan diệu dược, sư phó cho ngươi trả giá nhiều như vậy, ngươi có thể nào như vậy không có lương tâm."

Bích Y đang mặc Thanh y quần thun, biểu lộ bất đắc dĩ, tận tình khuyên bảo khuyên bảo lấy Đường Kinh, nhìn qua Đường Kinh một bộ lười nhác bộ dáng, dung túng là nhu thuận nàng cũng là khí không đánh một chỗ đến, hận không thể ra tay đem người này hành hung một trận, nàng không phải là không có bái kiến người lười, nhưng như Đường Kinh loại này ngoại trừ ngủ ăn cơm chính là phoi nắng mặt trời gia hòa còn là lần đầu tiên gặp phải, một người tại sao có thể như vậy lười.

Sư phó trước khi đi làm cho mình đốc xúc Đường Kinh tu luyện, nhưng bây giờ người này căn bản không nghe, tự ngươi nói nhiều như vậy, cái này đáng hận gia hòa tựa như không có nghe thấy giống nhau.

"Đường Kinh, ngươi biết không? Đối với tu hành mà nói, tư chất rất xấu kỳ thật cũng không trọng yếu, nếu như chịu cố gắng tu luyện, mặc dù lại kém tư chất cũng sẽ có ngày nổi danh, ngươi không thể bởi vậy liền đắm mình, càng không thể phụ lòng sư phó nổi khổ tâm!"

Bích Y thật sâu cảm thấy vì sư phó cảm thấy không đáng, nhìn qua cái này đang tại phoi nắng mặt trời gia hòa, nàng không khỏi ai thán một tiếng, trong mắt lộ vẻ thất vọng.

"Bích Y muội tử a...!"

Đường Kinh rốt cục mở mắt ra, lại cũng chỉ là híp mắt khai mở một đường nhỏ, lười biếng nói, "Ta và ngươi sư phó ở giữa công việc có chút phức tạp, sư phụ của ngươi sở dĩ để cho ta tu hành, kì thực phải.. Bất quá cái này không trọng yếu, quan trọng là ..., thân thể của ta tại đây bức đức hạnh, tu luyện nữa cũng vô sự vô bổ, ngươi cũng đừng có để ý đến, chính mình đi tu luyện a, thể nào tốt?"

"Ngươi... Ngươi quả thực..."

Bích Y trong nội tâm cái kia khí a..., tức giận ngồi ở trên bàn đá, làm bầm một câu bùn nhão đồ không nổi tường, đã trầm mặc hồi lâu, nàng xoay người, chăm chăm vào Đường Kinh, nói, "Ngươi nói đi, đến tốt cùng như thế nào mới bằng lòng tu luyện?"

Ừ?

Nghe xong lời này, Đường Kinh lập tức tinh thần tỉnh táo, khép hờ hai mắt cũng bỗng nhiên mở ra, thậm chí lộ ra một cổ tinh mang, thân thể chúm về phía trước một cái, dò xét cái đầu hỏi thăm, "Ngươi có thể hay không giúp ta làm một ít rượu thịt?"

"Rượu thịt? Ngươi muốn những vật này làm cái gì?" Bích Y sững sờ, thật sự không rõ người này muốn làm cái gì.

"Đương nhiên là ăn quá, còn có thể làm cái gì."

"Uống rượu ăn thịt?" Bích Y nhìn không được cười lên, khóc không ra nước mắt, "Su phò vì ngươi, không tiếc tự tổn danh dự, mà ngươi lại vẫn nghĩ đến uống rượu ăn thịt? ... Hừ! Chúng ta Thanh Ngọc môn chỉ có cơm rau dưa, không có rượu thịt."

"Liên rượu thịt cũng không có? Quên đi, ta ăn không đủ no như thế nào tu luyện." Đường Kinh lắc đầu, lại dựa vào vách tường, phơi nắng mặt trời.

"Ngươi! !"

Bích Y vụt thoáng một phát đứng người lên, một đôi linh động con ngươi hung hăng trừng mắt Đường Kinh, hít sâu một hơi, nói, "Tốt! Chỉ cần ngươi chịu tu luyện, ta có thể vào thành cho ngươi mua rượu cùng thịt."

"Thật đúng?"

"Một lời đã nói ra, tứ mã nan truy!" Bích Y linh cơ khẽ động, lại nói, "Bất quá ta đã nói trước, ngươi phải học được Thanh quyền, hơn nữa thông hiểu đạo lý, ta mới sẽ giúp ngươi mua rượu thịt." Bích Y có thể trở thành đệ tử thân truyền, tự nhiên thông minh hơn người, nếu như người này giả bộ như tu luyện, cố ý lừa dối lời nói, cái kia chính mình mua rượu thịt chẳng phải là tiện nghi hân à nha? Cho nên, vì phòng ngừa Đường Kinh lừa dối, nàng mới đưa ra như vậy cái yêu cầu.

"Liên trước ngươi đánh chính là cái kia một bộ dùng để luyện màng da Thanh quyền? Tốt lắm xử lý!"

Nghe nói Đường Kinh sáng khoái như vậy đáp ứng, Bích Y nội tâm nhìn không được một hồi vui mừng, thầm nghĩ: kẻ đàn, ngươi cho rằng học được Thanh quyền thông hiểu đạo lý là dễ dàng như vậy sao? Nếu như thông hiểu đạo lý, cũng liền có nghĩa là đem màng da luyện đến cứng cỏi, đạt tới Trúc Cơ tam trọng tu vi, nhìn chung toàn bộ Thanh Ngọc môn, theo nhập môn đến tam trọng tu vi, thiên tư cao nhất đệ tử cũng luyện một ... nhiều năm, bình thường tư chất được luyện hai ba năm đâu.

"Hi hi! Vậy ngươi bây giờ bắt đầu luyện a, chờ ngươi thông hiểu đạo lý, ta liền mua cho ngươi rượu thịt." Bích Y nội tâm có chút đắc ý, thậm chí đột nhiên cảm thấy trước mắt cái này lừa nhác gia hỏa ngược có chút đáng yêu.

"Không cần, ta đã luyện tốt rồi, ngươi bây giờ có thể đi mua rượu thịt."

"Cái gì cái gì?" Bích Y nháy mắt con ngươi, nói ra, "Ngươi cho rằng ta là người ngu sao? Ngươi cả ngày không phải ngủ chính là phơi nắng mặt trời, lúc nào luyện qua Thanh quyền? Lại vẫn nói khoác mà không biết ngưng nói đã thông hiểu đạo lý? Ngươi cho rằng thông hiểu đạo lý chẳng qua là tùy tiện nói một chút sao?"

"Liên ngươi đánh chính là bộ kia khoa chân múa tay, cái kia ngoạn ý nhi còn dùng luyện sao? Nếu như một lúc này đi, không cách nào thông hiểu đạo lý lời mà nói..., vậy còn tu cái gì đi? Trực tiếp tìm một cái khối đậu hũ đem chết được rồi."

Đường Kinh ngáp một cái, mở mắt ra lúc, lạch ra cái đầu, dụi dụi góc mắt.

"Khoa chân múa tay? Ngươi dám nói chúng ta tổ sư gia sáng chế Thanh quyền là khoa chân múa tay? Ngươi! Ngươi cái này cuồng vọng tự đại gia hỏa, hơi quá đáng a?" Bích Y xem như đã biết, người này chẳng những lừa nhác, thậm chí còn cuồng vọng tự đại, nàng trừng trừng điệp điệp thờ hạo hên, khẽ kêu nói, "Liếc liên thông hiểu đạo lý? Ngươi cho là mình là thiên tài? Cho dù thiên tài cũng không có khả năng liếc liên thông hiểu đạo lý nha?"

Bích Y thật sự bị Đường Kinh loại này cuồng vọng giọng điệu tức giận thiếu chút nữa thổ huyết, hít sâu một hơi, ngăn chặn nội tâm lửa giận, nói, "Tốt! Ta tu luyện cái này một bộ Thanh quyền trọn vẹn dùng một năm linh sáu tháng, nếu như ngươi bây giờ thật sự có thể đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý lời mà nói..., ta lập tức đi ngay tìm một cái khối đậu hũ đem mình đem chết! ! !"

"Bích Y muội từ a...! Ta cũng chỉ là tùy tiện nói một chút, huống hồ, ngươi chết ai mua cho ta rượu thịt đâu này?" Đường Kinh phát hiện Bích Y cô nương này so Thượng Quan Lăng cùng Vân Mạch đáng yêu nhiều hơn, Thượng Quan Lăng nóng nảy nóng nảy, Vân Mạch tuy nhiên dịu dàng, bất quá khí chất quá mức siêu nhiên, cự nhân xa ngàn dặm bên ngoài, cùng các nàng so sánh với, Bích Y liền lộ ra càng đáng yêu.

"Ngươi! Ngươi tự đại điên cuồng! Khoác lác điên cuồng! Ngươi bây giờ liền luyện, lại để cho bản cô nương được thêm kiến thức, ngươi như thế nào liếc có thể đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý đấy!"

"A....."

Đường Kinh đứng người lên, nhìn qua mặt trời, duỗi cái lưng mệt mỏi, lẩm bẩm, "Rất lâu không có giãn ra gân cốt, thân thể đều nhanh mọc meo rồi, Bích Y muội từ, nhìn rõ ràng rồi, như thế này không nên quyết nợ mới là, nhớ rõ mua rượu thịt."

"Đồ mặt dày!"

Bích Y trợn nhìn Đường Kinh liếc, nàng cũng đứng người lên, ôm hai tay, hừ lạnh một tiếng, chờ xem Đường Kinh chế cười.

Cái này một bộ Thanh quyền, là Thanh Ngọc môn tổ sư gia sáng chế, nếu như đem bộ quyền pháp này thông hiểu đạo lý, màng da cũng có thể luyện đến cứng cỏi, có thể đạt tới Trúc Cơ tam trọng, một quyền có thể đánh ra 300 cân lực đạo, thân thể cũng có thể thừa nhận 300 cân lực đạo.

Đường Kinh bắt đầu đánh quyền, đúng là Bích Y dạy hần Thanh quyền, hần đánh chính là không nhanh không chậm, không nặng không nhẹ, thoát nhìn quy củ, cái này không chỉ có lại để cho Bích Y cả kinh, nàng nhớ rõ, chính mình chỉ đánh qua một lần Thanh quyền, người này vậy mà nhớ rõ rõ ràng như vậy, từng chiêu từng thức đều không có rơi xuống, nhưng mà, khi nàng tiếp tục xem tiếp lúc, nội tâm đã không phải là giật mình đơn giản như vậy, mà là một loại rung động.

Đường Kinh đánh chính là Thanh quyền, từng chiêu từng thức, theo nhau mà đến, vẫn còn như nước chảy mây trôi, phiêu dật và hoàn mỹ, nhanh trong có chậm, chậm trong có nhanh, nặng trong có nhẹ, nhẹ trong có nặng!

Bích Y biết rõ Thanh quyền chú ý một cái phiêu chữ, cái gọi là phiêu, cũng không phải là phiêu hốt bất định, mà là nước chảy mây trôi, giống như phiêu dật, mà người này đánh chính là Thanh quyền hiển nhiên đã đến cảnh giới này, hần đem Thanh quyền đánh chính là như thể nước chảy mây trôi, như thể ưu mỹ, Bích Y hầu như xem ngây người, nàng thề, chính mình từ khi tiến vào Thanh Ngọc môn, bái kiến rất nhiều người đánh Thanh quyền, trong đó kể cả ngoại môn truyền công sư phó Tổng trưởng lão, cũng kể cả Thượng Quan Môn chủ, nhưng nàng chưa bao giờ thấy qua có người có thể đem Thanh quyền đánh chính là như vậy hoàn mỹ vô khuyết, hoàn mỹ phẳng phát không khí đều tại theo quyền pháp phiêu dật lay...

Cái này... Làm sao có thể!

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Hần không bị trói buộc, bướng bỉnh cùng sơ cuồng

"Có cái gì không thể nào." Đường Kinh trên mặt vui vẻ, đi qua vỗ vỗ Bích Y bả vai, nói, "Chúng ta thế nhưng là đã nói rồi đấy, nếu như ta đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý, ngươi phải đi mua rượu thịt, như thế nào đây? Ta đánh chính là Thanh quyền coi như có thể sao?"

"Ngươi... Ngươi làm như thế nào, chẳng lẽ ngươi trước kia luyện qua Thanh quyền?" Cho tới bây giờ Bích Y còn chìm đắm tại vừa rồi Đường Kinh đánh Thanh quyền lúc cảnh giới bên trong, cái loại cảm giác này thật sự là quá phiêu dật rồi, phiêu dật làm cho người ta không cách nào tin nổi.

"Cái này nói như thế nào đây... Có chút phức tạp, nói với ngươi ngươi cũng không hiểu, dù sao ta đã đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý, phía dưới ngươi xem rồi xử lý a." Đường Kinh lại dựa vào vách tường, bắt đầu phơi nắng này sinh mặt trời, nghiêng ngả cười nói, "Về phần đụng đầu hũ công việc tạm thời trước để đi, ngươi tranh thủ thời gian đi mua rượu thịt a."

"Ngươi!"

Nhớ tới vừa rồi chính mình nói lời, Bích Y chỉ cảm thấy ngượng ngùng xấu hổ, đặc biệt là bị người này vừa nói, Bích Y càng là hận tim không được một cái lỗ để chui vào, liên đầu cũng không dám gio lên, về phần mua rượu thịt sự tình, lúc ấy, nàng liệu định Đường Kinh căn bản không thể nào làm được, cho nên cũng chỉ là nói một chút, không có nghĩ đến cái này gia hỏa vậy mà thật sự đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý rồi.

"Ngươi đến tột cùng là làm sao làm được?"

Bích Y nội tâm thật sự quá tốt kỳ rồi, con mắt chăm chú nhìn cái này thoát nhìn gầy teo yếu ớt lại biếng nhác gia hỏa, thấy thế nào như thế nào cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nói, "Ngươi đã đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý, vì cái gì da của ngươi màng liền một điểm rên luyện qua dấu vết đều không có? Đây là có chuyện gì?" Bích Y cũng là thông minh hơn người, lập tức chú ý tới mấu chốt của vấn đề chỗ, Thanh quyền là dùng để rèn luyện màng da đấy, lúc luyện đến thông hiểu đạo lý, màng da sẽ không so cứng cỏi, tu vi đạt đến Trúc Cơ tam trọng, cái lúc này, màng da đều có một tầng nhàn nhạt sáng bóng, thế nhưng là trước mắt người này màng da hiển nhiên không có Trúc Cơ tam trọng đặc thù.

"Ta không phải đã nói với ngươi nha, tính huống của ta có chút phức tạp, nói với ngươi cũng nói không rõ." Đường Kinh có chút không kiên nhẫn, hần trải qua cửu trọng thiên kiếp, được chứng kiến người, ngộ tính độ cao, cũng tuyệt không phải người bình thường có thể tưởng tượng, không ai nói một đàng bình thường Thanh quyền, ngay cả là một bộ huyền diệu pháp quyết, bị hần nhìn qua một lần về sau, cũng có thể đem tinh túy trong đó lĩnh ngộ cái bảy tám phần.

Bích Y thật sự không rõ, cũng có chút hồ đồ, Đường Kinh rõ ràng đã đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý, nhưng màng da nhưng không có trải qua bất luận cái gì rèn luyện, nói cách khác căn bản không có nửa phần tu vi, loại tình huống này hoàn toàn vượt ra khỏi hần lý giải phạm trù, cũng phá vỡ nàng dĩ vãng tu hành thường thức.

"Ngươi không nói ta làm sao sẽ minh bạch? Ngươi nói cho ta biết chứ sao."

Bích Y cảm thấy chuyện này nếu như không làm rõ ràng nàng sẽ ngủ không yên đấy, bởi vì thật sự thật là quý dị.

"Được rồi!" Phát hiện Bích Y một bộ không đạt mục đích không bỏ qua bộ dạng, Đường Kinh thở dài, nói, "Ngươi đi trước mua chút ít rượu thịt trở về, ta sẽ nói cho ngươi biết."

"Chúng ta Thanh Ngọc môn có quy định, các đệ tử phải dùng thức ăn chay làm chủ, không được uống rượu ăn thịt."

"Ta lại không phải là các ngươi Thanh Ngọc môn đệ tử." Đường Kinh một tay bóp cái cằm, híp mắt liếc trông mắt, tùy ý ngấm lấy Bích Y, nói, "Ta nói Bích Y muội tử, nhìn ngươi cũng là rất thuần khiết một cô nương, nên sẽ không nói chuyện không tính toán gì hết à?"

"Ta mới không có, ta chỉ phải.. Chẳng qua là..." Bích Y tức giận ngẩng đầu, bất quá nàng thật sự nghĩ không ra lý do gì đến vì chính mình tranh luận.

Tại lúc này, bên ngoài viện bỗng nhiên truyền đến tiếng bước chân, nghe có chút hỗn loạn, tựa hồ đã đến không ít người, ngay tại Bích Y cảm thấy nghi hoặc lúc, một nhóm tám chín người vùn vụt lẻ tẻ đi đến, cầm đầu chính là một vị thanh niên, hấn ăn mặc màu đen trường y, sắc mặt thâm trầm, bước đi tiến sân nhỏ, đang muốn bốn phía dò xét, bỗng nhiên trông thấy trong sân Bích Y, hấn vốn là sững sờ, tựa hồ có chút ngoài ý muốn, nói, "Bích Y sư tỷ?"

"Chương sư đệ? Ngươi tới nơi này làm gì?"

Bích Y lông mi ngưng nhãn, nàng biết rõ chỗ này nhà cửa lúc trước Đại trưởng lão chỗ ở, bất quá mấy năm trước Đại trưởng lão di cư phía sau núi, nơi đây cũng liền không xuống dưới, bởi vì cái này tòa trạch viện xây dựng tại trong núi rừng, cho nên có rất ít người sẽ tới nơi này, đám này ngoại môn đệ tử tới nơi này làm gì?

"Bích Y sư tỷ, thật sự là hồi lâu không thấy, không biết những ngày gần đây có thể vẫn mạnh khỏe?"

Vị này chương sư đệ cũng không có trực tiếp trả lời Bích Y vấn đề, mà là khách khí ân cần thăm hỏi Bích Y.

Đột nhiên, một vị đệ tử theo Chương lão đại sau lưng đi tới, hấn bùm lấy súng đôi má, chỉ vào đang tại phơi nắng mặt trời Đường Kinh, quát, "Chương lão đại! Chính là hấn! Hấn chính là Đường Kinh!"

"Hả? Đường Kinh?"

Chương lão đại thần sắc biến đổi, hai mắt lập tức nhìn về phía cái kia đang tại phơi nắng mặt trời gia hỏa, đây không phải vài ngày trước đi theo Vương Mập đi đánh bạc chính là cái người kia sao? Chẳng lẽ hấn chính là Đường Kinh?

"Trương Đình, ngươi xác định hấn chính là Đường Kinh?" Chương lão đại lại hỏi ý kiến hỏi một câu, bị đánh thành đầu heo Trương Đình trùng trùng điệp điệp gật đầu, đáp lại, "Chính là hấn, ta nhớ được rành mạch..." Hấn còn muốn nói điều gì, lại bị Chương lão đại trực tiếp đánh gãy, hôm qua biết được Trương Đình gặp phải Đường Kinh về sau, nhưng lại bị đánh đã thành cái kia pho bộ dáng, Chương lão đại lập tức thăm vấn Vương Mập, sáng sớm hôm nay, hấn thì mang theo người căn cứ Vương Mập miêu tả, một đường tìm tới nơi này, không có nghĩ đến cái này Đường Kinh rõ ràng trốn ở chỗ này, trách không được nội môn bên ngoài không có tung tích của hấn, chẳng qua là lại để cho hấn càng không có nghĩ tới chính là Bích Y vậy mà cũng ở nơi đây.

"Chương sư đệ, các ngươi tìm Đường Kinh làm cái gì?" Bích Y tựa hồ ý thức được sự tình có chút không đúng.

"Bẩm báo sư tỷ, chuyện là như vậy."

Bích Y chính là Thanh Ngọc môn nội môn đệ tử, Địa Vị siêu phàm, Chương lão đại hiển nhiên không dám lãnh đạm, nói ra, "Trương Đình sư đệ hôm qua đang trong rừng luyện công, trùng hợp gặp phải Đường Kinh, vốn định kết giao bằng hữu, cùng hấn kết bạn thoáng một phát, chưa từng nghĩ đến cái này Đường Kinh vậy mà vô duyên vô cớ đem Trương Đình sư đệ đánh thành bộ dáng này."

"Hả? Lại có việc này?" Bích Y rất là giật mình, nói ra, "Trong chuyện này có phải hay không có chút hiểu lầm, Trương Đình đã là có được Trúc Cơ tam trọng tu vi, thân thể màng da cứng rắn như sắt, mà Đường Kinh căn bản không có tu luyện qua, càng là không có nửa phần tu vi, hấn làm sao có thể đem Trương Đình sư đệ đã thương, hơn nữa..."

Đang nói, Bích Y bỗng nhiên đình chỉ, bởi vì nàng lúc này mới nhớ tới Đường Kinh cổ quái, người này vừa mới còn đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý, thể nhưng là... Mặc dù như vậy, da của hấn màng chân chân thật thật không có rèn luyện qua, nếu như màng da không có rèn luyện qua, hấn cũng liền không có bất kỳ tu vi, nơi nào đến lớn như vậy lực đạo vậy mà có thể đem Trương Đình đôi má đánh chính là súng, lập tức hỏi thăm, "Đường Kinh, bọn hấn nói là sự thật sao?"

Đường Kinh lười biếng dựa vào vách tường, tùy ý quét Chương lão đại đám người liếc, gật gật đầu.

"Thật là ngươi! Làm sao có thể, ngươi căn bản không có tu vi a..." Đạt được đáp án về sau, Bích Y có gan tinh thần thác loạn cảm giác, nàng thật sự không nghĩ ra người này không có tu vi lại nói như thế nào có thể đem Trương Đình đánh thành bộ dáng như vậy.

"Tốt! Nếu như thừa nhận là tốt rồi." Chương lão đại tiến về phía trước một bước, thâm trầm trên mặt, khóe miệng chứa đựng cười lạnh, gắt gao chăm chăm vào Đường Kinh, đồng thời trong nội tâm cũng cùng Bích Y có đồng dạng nghi hoặc, vừa mới bắt đầu Trương Đình nói lúc hấn còn có chút không

tin, hiện tại xem ra cái này Đường Kinh mang da cắn bản không có bất luận cái gì sáng bóng, rõ ràng không có rèn luyện qua, một người bình thường là như thế nào đem Trương Đình đã thương.

Bích Y tuy nhiên rất giật mình, cũng hiểu được thật bất ngờ, bất quá xem cái này Chương lão đại huy động nhân lực mang nhiều người như vậy tìm đến Đường Kinh hiển nhiên không phải chỉ nói là nói đơn giản như vậy, hơn nữa Thượng Quan Khinh Tuyết lúc gần đi đã thông báo, làm cho nàng bảo hộ Đường Kinh an toàn, nghĩ nghĩ, Bích Y nói ra, "Nếu như Đường Kinh động thủ đánh cho Trương Đình sư đệ, ta xem như vậy đi, khiến cho Đường Kinh hướng Trương Đình sư đệ chịu nhận lỗi a."

"Cái này..." Chương lão đại hiển nhiên không muốn tiếp nhận kết quả này, hần lần này tới mục đích, một là đến gặp một lần cái kia Đường Kinh, mà hai muốn dạy dỗ thoáng một phát, ba nha, tự nhiên là đưa hần mang về cho Lý thiếu nhìn xem, chỉ có điều, hiện tại Bích Y ở chỗ này, mà nàng lại là nội môn đệ tử thân truyền, Chương lão đại mặc dù có Lý thiếu chỗ dựa, nhưng cũng không dám đắc tội Bích Y.

"Nếu như Bích Y sư tỷ mở miệng, sư đệ làm sao dám không tuân lời." Chương lão đại cười mỉa, lúc này, bên cạnh Trương Đình không vui, hần bùm mặt gò má, hét lên, "Chương lão đại, ta bị hần đánh thành như vậy, chẳng lẽ cứ như vậy được rồi?"

"Câm miệng!"

Chương lão đại hung hăng trừng mắt liếc hần một cái, Trương Đình cũng không dám nữa nói thêm cái gì.

"Đường Kinh, chuyện này dù sao cũng là ngươi đã làm sai trước, nhanh chút ít đi cho Trương Đình sư đệ chịu nhận lỗi." Bích Y đi đến đi qua, nhẹ nói lấy, bất quá Đường Kinh nhưng là phảng phất như không có nghe thấy giống nhau, như trước như vậy dựa vào vách tường phơi nắng lấy mặt trời.

"Đường Kinh, ngươi còn lo lắng cái gì?"

Xem Đường Kinh không có phản ứng, Bích Y lại thúc giục nói.

Trên cái thế giới này phạm là nhận thức Đường Kinh người cũng biết hần có được một bộ tốt nóng này, có thể là bọn hần cũng đều biết người này phong cách hành sự cũng là cực kỳ bá đạo, bất cứ chuyện gì, chỉ cần hần muốn làm, sẽ gặp làm, về phần chuyện này là đúng hay sai, hần chưa bao giờ sẽ đi để ý tới, nếu như đối nghịch, bị vạn người kính ngưỡng, hần sẽ không để ý tới, nếu như làm sai, hần cũng theo không để ý tới.

"Con người của ta có một tật xấu, ở giữa thiên địa, ta chỉ tin tưởng mình, chỉ có ta cho rằng sai rồi, đó mới là sai rồi, về phần ngươi cho là như vậy, cái kia là chuyện của ngươi, cùng ta không quan hệ."

Đường Kinh dựa vào vách tường, đầu tùy ý nghiêng, ôm hai tay, hai chân vênh lên tại trên bàn đá, trên trán lộ vẻ bướng bỉnh, một đôi mắt lộ ra một vòng không bị trói buộc, cười khẽ thời điểm, khóe miệng câu dẫn ra một vòng sơ điển cuồng vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Trúc Cơ ngũ trọng? Đó là một cái rắc!

"Đường Kinh, ngươi..."

Bích Y không nghĩ tới Đường Kinh vậy mà sẽ nói như vậy, nàng cho rằng chuyện này chỉ cần Đường Kinh chịu xin lỗi, cũng không tính đi qua, dù sao cũng là Đường Kinh động thủ đánh người không đúng, nhưng bây giờ người này rõ ràng bá đạo như vậy.

"Bích Y sư tỷ, chuyện này ta vốn không muốn truy cứu nữa, bất quá bây giờ xem ra người ta cũng không mua mặt mũi của ngươi." Chương lão đại trong thần sắc xẹt qua một vòng hung ác nham hiểm, cười nói, "Đã như vậy, xin mời Bích Y sư tỷ không nên nhúng tay chuyện này."

"Đường Kinh!"

Bích Y lại sốt ruột kêu một tiếng, Đường Kinh lườm nàng liếc, cười nói, "Ta nói Bích Y muội tử, chuyện của ta ngươi cũng đừng có quản a?"

"Ngươi cho rằng ta muốn quản a...!"

Nếu như không phải sư phó trước khi đi nói rõ làm cho nàng bảo hộ Đường Kinh an toàn, nàng mới sẽ không nhúng tay chuyện này, nhìn qua người này một bộ nhàn nhã không sao cả bộ dáng, Bích Y thật sự không thể giải thích vì sao người này đến tột cùng đang suy nghĩ gì, hần rốt cuộc là vô tri a... Hay là thật không sợ, làm sao lại giống như chuyện này cùng hần không có quan hệ giống nhau, xem Đường Kinh không để ý chính mình, Bích Y trong nội

tâm cái kia khí a...!

"Chương sư đệ, không bằng như vậy, ta thay Đường Kinh hướng Trương Đình sư đệ xin lỗi, chuyện này coi như xong đi."

Chương lão đại hơi sững sờ, hẳn không biết Bích Y cùng Đường Kinh là quan hệ như thế nào, càng không có nghĩ tới Bích Y vậy mà sẽ vì Đường Kinh xuất đầu, thậm chí không để ý chính mình đệ tử thân truyền thân phận thay hẳn hướng một cái ngoại môn đệ tử xin lỗi, Chương lão đại nghĩ mãi mà không rõ, bất quá, hẳn cũng không quan tâm cái này Đường Kinh là thân phận gì, mặc dù cái này Đường Kinh thật sự có Thượng Quan Môn chủ chỗ dựa, hẳn cũng không sợ chút nào.

Bởi vì hẳn sau lưng có Lý thiếu chủ dựa, mà Lý thiếu sau lưng lại có Tứ trưởng lão chỗ dựa, huống chi, với tư cách Lý thiếu tâm phúc, hẳn cũng theo Lý thiếu chỗ đó nghe thấy không ít bí mật, một cái trong đó lớn nhất bí mật chính là, lần này năm năm một lần tấn võ thi đấu thoáng qua một cái, Thượng Quan Môn chủ liền không bao giờ ... nữa là Môn chủ.

Chương lão đại tiến vào Thanh Ngọc môn cũng có chút năm, có thể ngoại môn hỗn [lộn] phong sinh thủy khởi, dựa vào là cũng không phải là bản thân tu vi, mà là bộ đồ được Lý thiếu như vậy một cây đại thụ, mà Lý thiếu lại là Tứ trưởng lão người, Tứ trưởng lão đã chuẩn bị tại tấn võ thi đấu qua đi đem Thượng Quan Môn chủ theo Thanh Ngọc môn khu trừ, đến lúc đó Thanh Ngọc môn còn không phải Tứ trưởng lão một người định đoạt? Thừa này chi tế, nếu như không hảo hảo biểu hiện, cái kia còn đợi khi nào? Cho nên, khi biết được Đường Kinh hạ lạc về sau, hẳn lập tức mạng đám người chạy tới.

Cái này Đường Kinh là Thượng Quan Môn chủ người, chính mình nếu như có thể giáo huấn hẳn một cháu, nghĩ đến bất kể là Lý thiếu hay là Tứ trưởng lão nhất định đều thật cao hứng địa phương. Bất quá, cái này Bích Y trước mắt mà nói đối với hẳn vẫn là một cái phiền phức, nghĩ nghĩ, Chương lão đại nói ra, "Bích Y sư tỷ, ngài là nội môn đệ tử thân truyền, địa vị cao cả, có thể nào hướng Trương Đình sư đệ xin lỗi, huống chi chuyện này cũng cùng sư tỷ ngài không quan hệ, kính xin sư tỷ không nên nhúng tay mới là."

"Vậy người muốn như thế nào?" Bích Y dừng lại, không biết cái này Chương lão đại có mục đích gì.

"Ah, cũng không muốn như thế nào." Chương lão đại khẽ cười đi về trước hai bước, nói ra, "Nghe nói Đường Kinh một chiêu liền đem Trương Đình sư đệ kích ngã xuống đất, ta Chương Nguyên Bạch cũng muốn hướng Đường huynh luận bàn một ... hai"

"Muốn cùng ta luận bàn?" Đường Kinh tuy nhiên tôn trọng bạo lực, cũng đứng đánh nhau loại này hoạt động thập phần mưu cầu danh lợi, nhưng trước mắt cái này ranh con tu vi thật sự quá thấp, lại để cho hẳn một điểm động thủ dục vọng đều không có, lắc đầu, nói ra, "Không phải ta xem thường người, người không là đối thủ của ta, trở về tu luyện vài năm a lại đến a."

Lời này vừa nói ra, trong tràng mọi người thần sắc đều là một hồi phức tạp, Đường Kinh lời này nói rất nhẹ nhàng, cũng rất tùy ý, nghe tựa hồ cũng rất chân thành, thế nhưng là truyền vào Chương lão đại các loại trong tai người cũng không phải là có chuyện như vậy mà, Chương lão đại giữa đầu cười ha ha, ngược lại thâm trầm chăm chăm vào Đường Kinh, cười lạnh nói, "Nghe đồn Đường huynh tư chất như gỗ mục, liền màng da rất không có rèn luyện, bất quá khẩu khí quả nhiên là rất cuồng vọng!"

Không ngờ Chương lão đại đám người cảm thấy trước mắt người này quả thật cuồng vọng đến cực điểm, mà ngay cả Bích Y cũng hiểu được Đường Kinh người này thật sự quá không coi ai ra gì rồi, nàng không biết Đường Kinh đến tốt cùng là như thế nào đã thương Trương Đình đấy, thế nhưng là nàng rõ ràng cái này Chương Nguyên Bạch có được Trúc Cơ ngũ trọng tu vi, tuyệt không phải Trương Đình chỉ lưu có khả năng so sánh với.

Trúc Cơ Luyện Thể, một hai ba rèn luyện màng da, bốn năm sáu rèn luyện rèn cốt cách, một khi bước vào đệ tứ trọng, bắt đầu rèn luyện xương cốt trong cơ thể, kia lực đạo to lớn, một quyền chi uy chừng 500 cân nhiều, đệ ngũ trọng tu vi, càng là có thể đánh ra bảy tám trăm cân lực đạo, cực kỳ làm cho người ta sợ hãi, hơn nữa, Thanh Ngọc môn dùng để rèn luyện cốt cách chính là Kim Cương phục hồ quyền, bậc này quyền pháp dùng cương mãnh làm chủ, thập phần rất cao minh, xem lại Đường Kinh, màng da một tác cũng không có rèn luyện, thoát nhìn suy yếu không chịu nổi, hẳn có lẽ có thể lợi dụng kỹ xảo đánh lên Trương Đình, nhưng đối mặt có được Trúc Cơ ngũ trọng Chương Nguyên Bạch, hẳn có thể nào thừa nhận?

"Chương sư đệ, người có được Trúc Cơ ngũ trọng tu vi, mà Đường Kinh căn bản chưa bao giờ Trúc Cơ, người như vậy khi dễ hẳn, không biết là hổ thẹn sao?" Bích Y hết sức ngăn cản.

"Ha ha! Đường huynh nếu như có thể đem Trương Đình đánh thành như vậy, tự nhiên có chỗ hơn người, ta cùng với hẳn luận bàn sao tính toán khi dễ?" Chương lão đại lại về phía trước hai bước, lời nói xoay chuyển, lại nói, "Bất quá nếu như Bích Y sư tỷ mở miệng, ta đây khiến cho hẳn ba chiêu, như thế nào?"

"Chương sư đệ, chuyện này hay là thôi đi."

"Năm chiêu, ta có thể cho hẳn năm chiêu, sư tỷ cho rằng như thế nào?" Chương lão đại từng bước tới gần, thâm trầm trên mặt mang tự tin vui vẻ, thân thể nghiêng về phía trước, nhìn về phía Đường Kinh, nói, "Đường huynh, người vừa rồi khẩu khí không phải rất điên cuồng sao? Hôm nay ta cho người năm chiêu, người như thế nào liền cùng ta một trận chiến đẫm máu đều không có? Ừ?"

"Ranh con! Lão tử khuyên người trở về tu luyện là vì muốn tốt cho người, người còn đập trên mặt mũi."

Đường Kinh cặp kia vốn là híp mắt con mắt dần dần mở ra, hẳn xem như đã nhìn ra, hôm nay nếu như không để cho đám này ranh con chút giáo huấn, bọn hẳn xem ra không chịu bỏ qua.

"Đường Kinh! Hẳn đây là đang kích người, người không nên mắc lừa!" Trông thấy Đường Kinh đứng người lên, Bích Y lại càng hoảng sợ, lập tức khuyên can.

"Người ta đã để cho ta năm chiêu đầu này? Ta đòi này cũng không đánh qua như vậy lợi ích thực tế khung."

"Nhưng hần là có được Trúc Cơ ngũ trọng tu vi a...!"

"Trúc Cơ ngũ trọng?" Đường Kinh dùng sức đuổi cái lưng mệt mỏi, "Đó là một cái rắm!"

Bích Y vốn là còn muốn khuyên cái gì, nhưng nàng nhưng không có mở miệng, bởi vì trước mắt người này làm cho nàng cảm giác thật sự rất cổ quái rồi, hần mỗi tiếng nói cử động đều là lười như vậy tán, ngôn ngữ tầm đó lộ ra một cổ tự tin, không! Đây không phải là một loại tự tin, mà là một loại không quan tâm, không sao cả, giống như căn bản không đem những này người để vào mắt.

Hần, đến tốt cùng dựa vào cái gì?

Nhớ tới vừa rồi Đường Kinh đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý, rõ ràng không có tu vi, lại có thể đem Trương Đình đôi má đánh chính là sung, Bích Y trong nội tâm thật sự quá tốt kỳ rồi, rất muốn biết người này đến tốt cùng có bí mật gì lại để cho hần có thể như vậy không sao cả.

"Năm chiêu đúng không?" Đường Kinh đi qua, hần như trước ăn mặc mới từ lòng đất chui đi ra lúc theo trên thân người chết còi xuống đến áo bào, tuy nhiên tắm mấy lần, nhưng vẫn là như vậy cũ nát.

"Ha ha, nếu là Đường huynh cảm thấy chưa đủ, ta Chương Nguyên Bạch có thể nhiều lại để cho mấy chiêu."

Chương lão đại đứng thẳng tắp, toàn thân tràn ngập tự tin, một đôi hung ác nham hiểm con mắt cực kỳ khinh thường nhìn qua Đường Kinh, thật sự là hần rất tự tin, cũng có tư cách khinh thường, bởi vì lúc này giờ phút này đang hướng hần đi tới người này chẳng những không có nửa phần tu vi, hơn nữa gây gổ thân thể thoát nhìn thật sự có chút gây yếu, đối mặt như vậy một cái đối thủ, hần như thế nào không tự tin?

"Không cần, năm chiêu là được." Dứt lời, Đường Kinh bỗng nhiên dừng lại, chậm rãi nâng lên cánh tay phải, năm ngón tay triển khai, ở trên hư không vẽ một cái, đánh úp về phía Chương lão đại, tốc độ của hần không nhanh cũng không chậm, quy củ.

Chương lão đại cười to, cười vô cùng sung sướng, hần nguyên lai tưởng rằng cái này Đường Kinh có thể đem Trương Đình đánh thành như vậy sẽ có vài phần bổn sự, chưa từng nghĩ đã vậy còn quá đồ bỏ đi, đây là chiêu thức sao? Đưa tay ở giữa đã nghĩ đánh chính là ta mặt? Ta có được Trúc Cơ ngũ trọng tu vi, há lại nguoi nói đánh là đánh? Thật sự là vô tri!

"Vô tri gia hòa!"

Chương lão đại nhìn cũng không nhìn, chân phải có chút hướng về sau vừa lui, thân thể thuận thế lui về phía sau, đang muốn thừa này chi tế nhục nhả Đường Kinh một phen, đột nhiên, hần cảm thấy không đúng mà, thân sắc đại biến, hần giống như nhìn thấy đầy trời đều là Đường Kinh một cái tát kia, vô luận mình tại sao tròn đều không làm nên chuyện gì.

Đây là... Đây là có chuyện gì?

Chương lão đại thất kinh, thân thủ của hần thoát nhìn cũng là rất nhanh nhẹn, đang muốn lần nữa né tránh, lại đã muộn, bởi vì Đường Kinh một cái tát kia dĩ nhiên tới.

BA~!

Cực kỳ vang dội một tiếng giòn vang, Chương lão đại căn bản không biết sao chuyện quan trọng, chỉ cảm thấy lại đôi má truyền đến một hồi tê dại, ngay sau đó đầu của hần phịch một tiếng, nện trên mặt đất.

Trong sân một mảnh tĩnh lặng, mọi người hoàn toàn sợ ngây người, nguyên một đám tròng tròng mắt, hoảng sợ biến sắc, không thể tin phát sinh trước mắt một màn này.

Xảy ra chuyện gì?

Đây là trong mọi người tâm nghi hoặc, không có người nào biết đạo chuyện gì xảy ra, bọn hần chỉ nhìn thấy cái kia Đường Kinh đuổi ra cánh tay phải một cái tát đánh tới, mà Chương lão đại thuận thế né tránh, hoàn toàn có thể né tránh đi qua, làm sao sẽ bị đánh trúng?

Bích Y cũng là ngây ngốc ngẩn người, khiếp sợ trong lòng không thể so với bất luận kẻ nào ít, với tư cách Thanh Ngọc môn nội môn đệ tử, bất kể là tu vi hay là kiến thức, xa so ngoại môn đệ tử cao nhiều, nhưng là, nàng cũng nhìn không ra đến Đường Kinh là thế nào đánh trúng Chương Nguyên Bạch đấy, rõ ràng đã né tránh đi qua nha, mà Đường Kinh một cái tát kia cũng không có bất kỳ biến hóa nào, tại sao có thể như vậy?

Nhưng mà, lại để cho Bích Y không thể tin một màn còn xa xa không có chấm dứt, Chương lão đại thân người cong lại đứng lên, nhưng cũng là lưng lay sắp đổ, ngay cả cũng đứng không vững, hần má phải in năm cây đỏ bưng đầu ngón tay, theo Chương lão đại đứng thẳng thân thể, hần má phải dần dần sưng đứng lên, chẳng qua là thời gian nháy con mắt vậy mà sưng giống như nắm đấm như vậy lớn.

Không có khả năng!

Đây tuyệt đối không có khả năng!

Đường Kinh căn bản không có tu vi, làm sao có thể có như vậy lực mạnh nói, mà Chương lão đại thể nhưng là Trúc Cơ ngũ trọng tu vi, thân thể có thể thừa nhận bảy tám trăm cân lực đạo a...!!

PHỐC!

Muốn thuộc khiếp sợ, là thuộc Chương lão đại bản thân, hấn đứng lên, chỉ cảm thấy đầu váng mắt hoa, cảm thấy trong miệng không đúng mà, giống như có đồ vật gì đó, hấn phun ra, dĩ nhiên là ba cái răng!

"A... "

Chương lão đại vô cùng phần nộ, bất chấp đôi má đau đớn, quát lên một tiếng lớn, nhấc chân một bước, thân thể nghiêng về phía trước, phía sau lưng cung lên, hai mắt cứng rắn như sắt, một chiêu phục hồ thức phóng tới Đường Kinh.

Đường Kinh cười khê, dương tay thời điểm năm ngón tay chế trụ Chương lão đại nắm đấm, Chương lão đại hét to liên tục, dục vọng muốn tránh thoát, hầu như dùng sức toàn thân khí lực, lại để cho hấn kinh hãi không thể tin được chính là Đường Kinh năm ngón tay vẫn còn như bàn thạch thiên móc câu giống như không cách nào rung chuyển mây may.

"Không phải nói để cho ta năm chiêu sao? Lúc này mới chiêu thứ nhất, làm sao lại động thủ rồi."

Đường Kinh cái kia trương bình thân trên mặt không có bất kỳ biểu lộ, bình thân như nước, hoàn toàn nhìn không ra một tia hi vọng ái ố tâm tình, mà ngay cả nói chuyện giọng điệu cũng giống nhau, liền giống đang ăn quả hạch giống nhau đơn giản như vậy, nhẹ nhàng như vậy, như vậy tùy ý.

"Nam tử hấn đại trọng phu, một ngụm nước miếng một viên đỉnh, ngươi đã nói muốn cho ta năm chiêu, vậy nhất định phải là năm chiêu!"

Tiếng nói hạ xuống, Đường Kinh cánh tay trái vươn ra, xẹt qua hư không, tốc độ vẫn như cũ như vậy không nhanh không chậm, rất là tùy ý, lại dị thường phiêu dật, phiêu dật không làm kinh động gió thổi, cũng không làm kinh động xung quanh không khí, chỉ là thuần túy một cái tát, cũng là rất tự nhiên một cái tát!

BA~!

Chương lão đại má trái gò má lại ai một cái, cả cái đầu trực tiếp nghiêng một cái lần nữa đập xuống đất, má trái gò má hiện ra năm ngón tay ấn, ngược lại dần dần sung đứng lên, hấn tựa hồ bị đánh cho hồ đồ, cũng bị sợ, tức thì bị Đường Kinh hai bàn tay đánh thành đầu heo.

"Ngươi nói để cho ta năm chiêu, lúc này mới đệ nhị chiêu."

Đường Kinh ngồi xổm người xuống, nhàn nhạt nhìn qua hấn.

"Ngươi! Ngươi..." Chương lão đại ngẩng đầu, nhìn qua Đường Kinh, trong hai mắt tràn ngập lửa giận, cười gằn nói, "Ta là Lý thiếu người, ngươi hôm nay đánh ta, hấn nhất định sẽ làm cho ngươi hối hận!"

"Muốn làm ta sợ, ngươi tối thiểu cũng phải tìm lão tử người quen biết a? Lý Thiên vương ta ngược lại là nhận thức, Lý thiếu là cái quái gì? Nếu như cũng là Thanh Ngọc môn đệ tử, ta xem ngươi vẫn là tỉnh lại đi." Đường Kinh đứng người lên, giống như hứng thú dần dần, khoe miệng câu dẫn ra một vòng vui vẻ, nói, "Liền ngươi chút bổn sự ấy cũng học người ta đánh nhau khiêu chiến nhượng chiều, lần sau đem con mắt đánh bóng chút động thủ lần nữa, đừng con mẹ nó gặp cá nhân đã nghĩ khi dễ hai cái."

"Đường Kinh! Ngươi! Ta nhất định sẽ làm cho ngươi hối hận!" Trước mặt nhiều người như vậy, bị một cái không có tu vi người đánh chính là chột vật như vậy, Chương lão đại trong lồng ngực lửa giận không ngớt, chịu đựng đau đớn, đứng người lên, uống được, "Ngươi chờ đó cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Bắt đầu khởi động

"Ngươi... Ngươi rõ ràng không có tu vi, làm sao có thể có lớn như vậy lực đạo?"

Bích Y đi qua, chớp mắt to, chăm chú nhìn Đường Kinh, có chút khó tin hỏi thăm, "Ngươi đến tột cùng là làm sao làm được?"

"Ta nói Bích Y muội tử, ngươi đến cùng có phiền hay không à? Ta đã nói với ngươi, tình huống của ta so sánh đặc thù, nói ngươi cũng không hiểu."

Đường Kinh thân thể trải qua chín lần Tấn tiên thiên kiếp tẩy lễ, được xưng Cửu Kiếp Tấn tiên thân thể, thân thể mặc dù không có thành tiên, thực sự sớm không phải huyết nhục thân thể, nếu như là toàn thịnh thời kỳ, chỉ cần là hần thân thể cường độ, liền đến từ trên chín tầng trời tiên nhân đều không cách nào rung chuyển.

"Người không nói, ta làm sao sẽ hiểu, người nói cho ta biết, ta chẳng phải có hiểu không?"

Bích Y thật sự quá tốt kỳ rồi, thậm chí không để ý rụt rè, liên tục truy vấn, có thể là bất kể nàng như thế nào hỏi, Đường Kinh không nói tới một chữ, ước chừng đã qua nửa canh giờ, Đường Kinh bị các nàng này mà hỏi thật sự chịu không được, trực tiếp quay đầu trở lại gian phòng.

"Đường Kinh! Người..."

Nhìn qua Đường Kinh đóng cửa lại cửa sổ, Bích Y cái này mới ý thức tới chính mình vừa rồi giống như có chút quá mức, người ta không nói, khẳng định có không nói lý do, đây là người ta bí mật, người ta dựa vào cái gì nói cho ta biết? Huống hồ hần và ta cũng không phải rất thuộc, tuy nhiên trong nội tâm nghĩ như vậy, thế nhưng là Bích Y vẫn cảm thấy nội tâm cùng mèo cào từ tựa như, nàng đứng ở trong sân, lẳng lặng suy tư về, thế nhưng là càng nghĩ càng không rõ, càng nghĩ càng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, muốn đầu nàng bất tỉnh não trường cũng nghĩ không ra cái nguyên do.

...

Đến lúc chạng vạng tối, sắc trời dần dần vào đêm.

Thường ngày lúc này ngoại môn đệ tử đại đa số đều tại luyện công, bất quá giờ phút này bọn hần cũng không có tu luyện, mặc dù chăm chỉ nhất đệ tử cũng đều đình chỉ luyện công, tập năm tập ba nhỏ giọng nghị luận cái gì. Hoàn toàn chính xác, hôm nay đã xảy ra chuyện lớn như vậy, không có đệ tử nào không hiếu kỳ, nghe nói Trương Đình bị đánh, Chương lão đại cũng bị đánh, mà đánh người của bọn hần đúng là vị kia bị Thượng Quan Môn chủ thiếu chút nữa khám điểm thành đệ tử thân truyền Đường Kinh.

Không phải nói cái kia Đường Kinh tư chất như gỗ mục, không có nửa phần tu vi sao? Làm sao sẽ đem Trương Đình đánh thương? Hơn nữa Chương lão đại thể nhưng là Trúc Cơ ngũ trọng tu vi vậy mà cũng có đánh thành đầu heo.

Giờ này khắc này, ngoại môn một gian phòng trong phòng.

Căn phòng này phòng nếu so với đệ tử khác rộng rãi sáng ngời hơn, trong đó bài trí cũng xa hoa xa xỉ, có đá san hô bàn, giầu đồng chiếc ghế, phi Thúy Hoa bình, ngọc lưu ly đài... Những thứ này đồ dùng trong nhà vật phẩm trang sức đều là giá cả đắt đỏ xa xỉ phẩm, trừ lần đó ra, trên sân nhà còn có thể mơ hồ trông thấy một cái giống như đám mây giống như đồ án, cái này đồ án hiện ra rất nhỏ sương mù, sương mù che kín phòng ốc, lại để cho vốn là nóng bức không khí trở nên mát mẻ.

Đây là một loại trận pháp, một loại có thể phóng thích khí lạnh trận pháp, tên là 'tiểu thanh lương trận', ở thời đại này, trận pháp đại biểu cho một loại xa vật phẩm trang sức, bởi vì mỗi một gã trận sư bố trí một cái trận pháp kia giá tiền là vô cùng đắt đỏ đấy, hơn nữa duy trì trận pháp vận chuyển tiêu hao cũng là khó có thể tưởng tượng đấy, cũng tỷ như cái này tiểu thanh lương trận, nếu như vận chuyển một ngày, cần tiêu hao mười khối linh thạch, ngoại trừ hào môn vọng tộc công tử ca, bình thường người tu hành không có người nào có thể chịu được lên, dù sao đầu năm nay mà kiếm lấy một viên linh thạch cũng không dễ dàng.

Trong phòng, tại trên mặt ghế ngồi ngay ngắn lấy một thanh niên, hần thoát nhìn giống như chừng hai mươi tuổi, đang mặc cẩm y, mày kiếm mắt sáng, khí vũ hiên ngang, người trẻ tuổi kia đúng là lần này tấn võ thi đấu đứng đầu người chọn lựa, Lý Thiệu Phong, ngoại môn người xưng Lý đại thiếu, phạm là ngoại môn đệ tử, hầu như cũng biết vị này Lý đại thiếu đến từ Ung Dương thành Lý gia, gia tộc kia mặc dù đang Ung Dương thành không tính chi nhất, thực sự có lực ảnh hưởng nhất định, vị này Lý đại thiếu nhập môn đến nay, cho dù tư chất không phải cái loại này kỳ tài ngút trời, vậy do mượn gia tộc hùng hậu tài lực, có trận pháp cùng linh đan hai trọng phụ trợ, tu vi được kêu là một cái đột nhiên tăng mạnh.

"Nếu như Trương Đình đã gặp phải cái kia Đường Kinh, vì sao không có trước tiên nói cho ta biết."

Tại trong phòng còn đứng lấy một người, người này nhìn như chột vật không chịu nổi, má trái phải sưng có chút biến hình, hần đúng là bị Đường Kinh hai bàn tay thiếu chút nữa phiến cái chết Chương lão đại.

Chương lão đại cúi đầu, giống như có chút sợ hãi, nhỏ giọng nói ra, "Lúc ấy ngài đang đang bế quan luyện công, ta không dám quấy rầy, cho nên..."

Hần lời còn chưa nói hết, Lý Thiệu Phong trực tiếp đem đánh gãy, nói ra, "Cho nên người liền mang theo người đi tìm cái kia Đường Kinh, muốn muốn giáo huấn một chút hần, dùng cái này đến cùng có chính mình Địa Vị, đồng thời cũng có thể tại Tứ trưởng lão trước mặt mời bên trên một công, đúng không?"

"Lý thiếu! Ta... Ta không có!" Chương lão đại tranh thủ thời gian lắc đầu phủ nhận, tuy nhiên thật sự là hần là nghĩ như vậy đấy, có thể tại Lý thiếu trước mặt tuyệt đối không dám thừa nhận.

"Hừ!" Lý Thiệu Phong hừ lạnh một tiếng, ngược lại hỏi thăm, "Người xác định cái kia Đường Kinh là thật không có nửa phần tu vi?"

"Ta xem rãnh mạch, tiểu tử kia màng da căn bản không có rèn luyện qua dấu vết, không biết tại sao có thể có lớn như vậy lực đạo, hơn nữa hần ra tay lúc, ta rõ ràng cảm giác có thể né tránh, không nghĩ tới... Dù sao họ Đường tiểu tử kia có cổ quái!"

Kỳ thật Lý Thiệu Phong lúc trước theo Tứ trưởng lão chỗ đó cũng đã được nghe nói cái kia họ Đường tiểu tử không có gì đảm nhiệm tu vi thế nào, nếu như Tứ trưởng lão xác định, cái kia nhất định là thật sự, thế nhưng là, như nếu không có tu vi, hần đến tột cùng là như thế nào đem Chương lão đại đánh

thành như vậy? Xem ra Môn chủ đều muốn khâm điểm hần vì đệ tử thân truyền, tiểu tử này hoàn toàn chính xác có chỗ hơn người.

"Cái kia họ Đường tiểu tử mặc dù có chút quá tà dị, bất quá dùng Lý thiếu tu vi tất nhiên có thể đưa hần đánh chính là quý xuống đất cầu xin tha thứ, chúng ta ngày mai nhiều gọi chút ít huynh đệ, lại để cho tiểu tử kia đẹp mắt!" Chương lão đại trong nội tâm thế nhưng là đối với Đường Kinh hận thấu xương, thế nhất định phải báo thù.

"Chương Nguyên Bạch a... Chương Nguyên Bạch, ta nói qua cho ngươi bao nhiêu lần, làm việc phải động não, nếu như cái kia họ Đường tiểu tử không có có vài phần bản sự, Môn chủ sẽ khâm điểm hần vì đệ tử thân truyền sao? Hừ!" Lý Thiếu Phong vuốt vuốt trong tay một viên Hàn Băng vòng ngọc, nói ra, "Huống hồ, ta lại để cho ngươi tìm hần, cũng không phải là là muốn dạy dỗ hần."

"À?" Chương lão đại sững sờ, nói, "Ngài không phải đã nói, Tứ trưởng lão đã quyết định đối với Thượng Quan Môn chủ động thủ, nhưng lại để cho chúng ta nghĩ biện pháp tìm họ Đường tiểu tử kia xúi quẩy, Quân đại thiếu cùng Cao đại thiếu đều tại tìm Đường Kinh, may mắn là người của chúng ta phát hiện ra trước Đường Kinh, ta sợ đi tìm Đường Kinh phiền toái, cũng là muốn lại để cho Tứ trưởng lão biết rõ, lão nhân gia ông ta lời nhấn nhủ sự tình, ngài Lý thiếu vẫn luôn khắc trong tâm khảm."

Tuy nói lần này tham gia tấn võ thi đấu người có tám vị, bất quá rất có hi vọng chiến thắng chỉ có Lý đại thiếu, Quân đại thiếu cùng Cao đại thiếu ba người, đồng thời bên ngoài cửa cũng là ba người này địa vị tối cao, ba người tầm đó bất kể là bản thân tu vi hay vẫn là sau lưng gia cảnh đều là lực lượng ngang nhau.

"Tứ trưởng lão lời nhấn nhủ sự tình tự nhiên muốn làm." Lý Thiếu Phong trong hai mắt lóe ra tia hoạt, nói, "Chỉ có điều tại ta không có biết rõ ràng nguyên nhân lúc trước tạm thời còn không muốn động thủ."

"Nếu là Tứ trưởng lão lời nhấn nhủ sự tình, chúng ta theo làm là được, không biết Lý thiếu còn do dự cái gì."

Lý Thiếu Phong nói ra, "Tứ trưởng lão để cho ta cùng Quân thiếu, Cao thiếu ba người tại tấn võ thi đấu lúc trước phải giết chết họ Đường tiểu tử kia, ai có thể giết chết hần, ai có thể đạt được hai cái danh ngạch trong một cái trong đó."

"Tứ trưởng lão là thật như vậy nói? Thật sự là quá tốt, dùng Lý thiếu tu vi tất nhiên có thể giết chết họ Đường tiểu tử kia!"

"Ngu xuẩn! Ngươi cho rằng giết một người dễ dàng như vậy sao? Huống chi Thượng Quan Môn chủ còn coi trọng như vậy hần." Lý Thiếu Phong tức giận mắng một tiếng, lại đã, "Hơn nữa, ta nghĩ mãi mà không rõ Tứ trưởng lão vì cái gì để cho chúng ta làm như vậy, nếu như hần muốn giết Đường Kinh quả thực dễ như trở bàn tay, tại sao phải nhường chúng ta động thủ? Nếu như Đường Kinh chết rồi, Thượng Quan Kinh Tuyết nhất định sẽ tức giận, đây đối với Tứ trưởng lão có chỗ tốt gì?"

Lý Thiếu Phong đi đến trước giường, nhìn qua bầu trời đêm ánh trăng, nói, "Cái này Tứ trưởng lão từ trước đến nay đa mưu túc trí, tham lam thành tánh, quý kẻ đa đoan, ngày mai ta phải về nhà một chuyến, hướng phụ thân thỉnh giáo kẻ đao làm tiếp định đoạt."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Người chính là cái bánh bao!

Hần, đúng là Đường Kinh.

Được phép ban ngày ngủ một ngày, vậy mà tại nửa đêm tỉnh lại, không còn có bất luận cái gì buồn ngủ, hần chính là chỗ này giống như lười biếng nằm ngửa, hai mắt nửa mở nửa khép nhìn qua bầu trời đêm cái kia một vòng sáng tỏ loan nguyệt, một đôi mắt không khỏi dần dần lâm vào cô tịch bên trong.

Đêm, vốn là như vậy tĩnh lặng.

Đường Kinh từ trước đến nay không thích đêm, dù là cái này đêm tuy đẹp, hần cũng không thích, bởi vì này đêm thật sự quá an tĩnh, yên tĩnh lại để cho hần cảm thấy cô độc, cảm thấy cô đơn lạnh lẽo.

Không biết bao nhiêu năm, chỉ nhớ rõ từ khi bước vào Tấn tiên con đường này, hần vẫn luôn là kẻ loi trơ trội một người, một cá nhân tu luyện, một người độ kiếp, một người đóng đũa.

Tấn tiên nhất định là muốn cô độc đấy, không cho phép cũng không thể có bất luận cái gì bằng hữu.

Cửu thiên bắt dung, Cửu U không thu, Kim Tiên đuổi bắt, Thiên Ma săn giết, chỉ có thể vĩnh viễn giấu ẩn nấp trốn, bốn phía bên ba, cùng đợi cái kia

chẳng biết lúc nào mới có thể hàng lâm tăng tăng lớp lớp thiên kiếp, mỗi lần độ hết thiên kiếp, thân thể đều suy yếu không chịu nổi, không chỉ có muốn trốn Kim Tiên, trốn Thiên Ma, bởi vì vừa mới vượt qua thiên kiếp Tán tiên thật sự quá hư nhược rồi, mà Tán tiên thân thể lại là dùng Nguyên Thần làm gốc ngưng tụ thân thể, như thế không chỉ có đối với Kim Tiên đối với Thiên Ma thậm chí đối với người tu hành đều có thể nói là đại bổ.

Truyền thuyết, luyện hóa một cái Tán tiên, thậm chí có thể cố định thành tiên.

Cũng chính bởi vì có như vậy một cái truyền thuyết, Tán tiên tình cảnh mới sẽ chật vật như thế.

Tán tiên tuy nhiên gọi tiên, lại cuối cùng không phải tiên, Đường Kinh là người, là người liền tránh không được thất tình lục dục.

Chính mình còn sống đến tận cùng là vì cái gì.

Đường Kinh không chỉ một lần hỏi như vậy chính mình, hắn đã từng cũng có mộng tưởng, cũng có truy cầu, cũng có cảm tình, cũng có thân nhân, cũng có bằng hữu... Nhưng đây hết thảy hết thảy đều bị vô tận thiên kiếp toàn bộ nghiền ép nát bấy, mà ngay cả hắn vốn là bướng bỉnh tâm tính cũng bị vô tận thiên kiếp cho ma bình rồi...

Cho đến ngày nay, Đường Kinh cũng không biết mình còn sống đến tận cùng là vì cái gì.

Có lẽ, còn sống chỉ là vì còn sống a.

Đường Kinh như thế an ủi chính mình.

Thế nhưng là cũng không thể như vậy chẳng có mục đích còn sống a? Ta đến cùng nghĩ muốn cái gì sinh hoạt? Ta muốn đi làm cái gì? Trước kia, Đường Kinh là vì độ kiếp mà tu luyện, bây giờ đối với độ kiếp một chuyện đã thoải mái, hắn bỗng nhiên không biết nên làm những gì.

Người sống lấy dù sao cũng phải có một việc để phấn đấu a?

Ta đến cùng nghĩ muốn cái gì?

Vấn đề này Đường Kinh suy nghĩ cực kỳ lâu... Lại thủy chung không có được muốn đáp án.

Đêm Vị Ương, tịch đã sâu.

Đường Kinh khẽ lắc đầu, nếu như không biết mình muốn làm gì, vậy trước tiên cứ như vậy chẳng có mục đích còn sống a, hắn khẽ cười một tiếng, nói, "Nhìn đủ chưa, nếu như xem đã đủ rồi liền xuất hiện đi."

Theo sân nhỏ trên đầu tường truyền đến một tiếng rất nhỏ tiếng kinh hô, một lát sau, một cái đang mặc Thanh y quần thun nữ tử phóng qua vách tường tiến vào trong sân, nàng này không là người khác, đúng là Bích Y, nàng giống như có chút kinh ngạc, cũng có chút xấu hổ, kinh ngạc là không nghĩ tới chính mình che dấu hơi thở về sau, lại bị người này phát hiện, xấu hổ là đêm khuya nằm sấp ở chỗ này bị phát hiện thật sự là...

"Cái này hơn nửa đêm người không ngủ được ghé vào cửa ta đầu tường làm gì vậy?"

Đường Kinh hí mắt lấy hai mắt không kiêng nể gì cả tại Bích Y trên người quét tới quét lui.

"Ta nào có..." Bích Y ngượng ngùng cúi đầu xuống, rồi sau đó lại nhanh chóng ngẩng đầu lên, giải thích nói, "Không nên hiểu lầm, sự tình không phải như người nghĩ, sư phó lại đề cho ta bảo vệ người an toàn, cho nên ta mới..." Bích Y đang nói, chạm đến đến Đường Kinh ánh mắt lúc, lông mày không khỏi đứng đây, nói, "Ta lại không có nói dối, người như vậy xem ta làm gì vậy?"

"Ta cũng không nói người nói dối a?" Đường Kinh có chút nghiêng ngả nhìn xem Bích Y, cô nương này thấy thế nào như thế nào đáng yêu.

"Người dạng như vậy rõ ràng là tại nghi vấn ta!" Bích Y bị Đường Kinh cái kia không kiêng nể gì cả ánh mắt chăm chăm toàn thân không thoải mái, cho dù nội tâm có chút chột dạ, nhưng nàng vẫn là ra vẻ trấn định nói ra, "Nếu như không phải người hôm nay đánh cho Chương Nguyên Bạch, ta lo lắng bọn hắn sẽ tìm làm phiền người, ta mới không sẽ đi qua đâu."

Là sao?" Đường Kinh xoa cái cằm, gật gật đầu, nói, "Thượng Quan Khinh Tuyết cho người bảo hộ ta, có thể người cũng không có làm hết phận sự a...! Hôm nay cái kia ranh con tìm đến phiền phức của ta, người ta đã khi dễ đến cùng..., người như thế nào không động thủ đánh hắn đâu."

"Người còn nói!" Bích Y đi tới, chớp mắt to, nói, "Vốn chính là người đã làm sai trước, người lại cự không xin lỗi, ta tại sao phải đánh người gia, huống hồ Thanh Ngọc môn là cấm đệ tử đánh nhau đấy!"

"Người a...! Thật sự là bạch mù một thân tu vị." Đường Kinh nhìn ra cái này Bích Y bản tính thiện lương, thuộc về cái loại này cực kỳ đơn thuần thiện lương, loại người này cho dù thấy tà ma chi lưu cũng sẽ hạ thủ lưu tình, lắc đầu, nói, "Bất quá nói đi cũng phải nói lại, người không phải đệ tử thân truyền sao? Đệ tử thân truyền Địa Vị không phải trong cửa rất cao sao? Như thế nào cái kia ranh con giống như tuyệt không sợ người."

"Làm đệ tử thân truyền nhất định phải người khác sợ hãi mới được sao? Huống hồ ta cũng là theo ngoại môn đệ tử trong đi ra đây, biết rõ ngoại môn đệ tử cũng không dễ dàng." Bích Y trội hơn cái mũi đẹp dễ tính xảo có chút nhút, nói, "Hơn nữa sự kiện kia vốn chính là người đã làm sai trước!"

"Được được được! Người nhà nói cho cùng thì ra là một bao tử, chờ người ra ngoài lưu lạc thời điểm ăn thiệt thòi đấy."

Đường Kinh đã chẳng muốn tranh luận xuống dưới, đứng dậy, nhìn qua bầu trời đêm đầy sao, dùng sức đuổi cái lưng mệt mỏi.

"Bánh bao là có ý gì?"

Bích Y mặc dù khó hiểu, nhưng là cảm giác ra không như cái gì dễ nghe lời nói.

"Bánh bao a...! Chính là loại bị người khi dễ sẽ không cãi lại, sẽ không phản bác, luôn không có ý tứ cự tuyệt người khác, cũng bất thiện tại bảo vệ ích lợi của mình, dễ dàng thỏa hiệp người, loại người này nói thật dễ nghe chút gọi là thiện lương, nói khó nghe chút chính là chứa chấp."

"Người... Người nói ta uất ức? Người có tin ta hay không đánh người! !" Bích Y đôi mắt dễ thương phần nộ trọn, rất là sinh khí.

"Đánh ta?" Đường Kinh tựa hồ hứng thú, khóe miệng chứa đựng tà ác vui vẻ, có chút hăng hái đi qua, đưa tay sờ sờ nàng bóng loáng hai má, Bích Y lại càng hoảng sợ, lách mình lui về phía sau, kinh hô, "Người làm cái gì!"

"Phi lễ người a...! Người nói ta muốn." Đường Kinh một bộ vẻ mặt tà ác, lại đưa tay sờ thoáng một phát khuôn mặt của nàng mà, Bích Y lần nữa lui về phía sau, thẹn quá hoá giận, "Ta cảnh cáo người, người còn dám như vậy, ta sẽ không khách khí với người!"

"Không khách khí? Như thế nào cái không khách khí pháp?" Đường Kinh ha ha cười, lại sờ soạng thoáng một phát!

Bích Y nổi giận, chỉ vào Đường Kinh, khẽ kêu nói, "Người! Người đồ vô sỉ, vậy mà khinh bạc ta, người còn dám như vậy, ta liền thực không khách khí, ta không có hay nói giỡn."

"Người xem! Ta nói người là bánh bao a, người còn không phục!" Đường Kinh vui cười ha ha cười không ngừng, "Ta sờ soạng người hai cái người cũng chỉ là cảnh cáo cảnh cáo, ta lại sờ người thoáng một phát, người vẫn là cảnh cáo, nếu như ta thật sự là tà ma, liền người bộ dạng như vậy, sớm liền biến thành của ta đồ chơi."

"Người! Người vậy mà tìm ta vui vẻ!"

Cho dù Bích Y có chút tức giận, nhưng cẩn thận ngẫm lại, người này nói lời cũng không phải là không có đạo lý, chẳng lẽ mình thật sự quá bánh bao rồi hả?

"A..., đúng rồi." Đường Kinh đang muốn đi ra ngoài đi một chút, giống như đột nhiên nhớ ra cái gì đó, quay người hỏi thăm, "Người đáp ứng mua cho ta rượu thịt đầu này? Lúc nào thực hiện? Đương nhiên, nếu như người thừa nhận chính mình nói chuyện không tính toán gì hết lời mà nói..., ta cũng không thể nói gì hơn."

"Ta lúc nào nói chuyện không tính toán gì hết! Chẳng qua là..."

Bích Y quả thực có chút khó xử, bởi vì nàng từ nhỏ ăn chay, cũng không có uống qua rượu, huống chi Thanh Ngọc môn môn quy cũng cấm đệ tử nhiễm rượu thịt, thế nhưng là như là đã đáp ứng, lại không thể nói lời, càng nghĩ, cân nhắc liên tục, Bích Y nói ra, "Như vậy đi, ta ngày mai mang người vào thành, mời người ăn một bữa chính là."

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Âm mưu cùng Thập

Thanh Ngọc môn, nội môn, tại một gian rộng rãi sảnh trong phòng, bốn phía vách tường khảm nam mười tám khối ánh nắng tinh thạch đem sảnh phòng theo sáng trưng, trên sân nhà khắc ấn mát lạnh trận tán ra tí ti khí lạnh tại sảnh trong phòng tràn ngập, Thanh Ngọc ghé dựa, vân đàm bàn, ngọc lưu ly họa (vẽ), lá trúc bình, sảnh trong phòng mỗi lần một kiện bày biện đều có thể nói là trân phẩm, giá trị chi đắt đỏ, tuyệt không phải người bình thường có thể hưởng dụng.

Tứ trưởng lão ngồi ngay ngắn ở Thanh Ngọc trên mặt ghế, trên vai hát lên một kiện hoa phục, có chút ngưng lấy lông mày, như có điều suy nghĩ giống như vân về cái cảm cái kia một vuốt chòm râu dê, hồi lâu sau, lúc này mới thấp giọng lầm bầm, "Cái kia họ Đường tiểu tử không có nửa phần tu vi, vậy mà có thể đem Chương Nguyên Bạch đánh thành cái kia phó bộ dáng, quả nhiên là làm cho người ta có chút ngoài ý muốn a...!"

"Tứ trưởng lão nói cực kỳ, ta lúc trước vẫn luôn rất nghi hoặc Thượng Quan Khinh Tuyết vì sao phải khâm điểm tiểu tử kia vì đệ tử thân truyền, hiện tại xem ra, họ Đường tiểu tử kia cũng không phải là mặt ngoài đơn giản như vậy." Lục trưởng lão ở một bên phụ họa, tại biết được chuyện này về sau, lập

tức đến đây hướng Tứ trưởng lão bẩm báo.

"Không đơn giản cũng không phải là họ Đường tiểu tử kia, mà là Thượng Quan Kinh Tuyết." Tứ trưởng lão trầm ngâm một lát, nói ra, "Họ Đường tiểu tử kia tư chất kỳ chênh lệch, cũng không có nửa phần tu vi, đây là ta tự tay kết luận đấy, hiện tại hẳn nếu như có thể đem Chương Nguyên Bạch đã thương, như vậy chỉ có một khả năng, hẳn có một kiện hộ thể pháp bảo."

"Hẳn là như vậy, họ Đường tiểu tử kia không có nửa phần tu vi, chỉ có mượn nhờ ngoại lực mới có thể đem Chương Nguyên Bạch đã thương, mà thôi hẳn loại tình huống này có thể mượn ngoại lực đồ vật cũng không nhiều, chỉ có hai loại, thứ nhất, phù lục, thứ hai tự nhiên là pháp bảo, nếu như sử dụng phù lục lời mà nói..., đệ tử khác có lẽ có thể trông thấy, nếu như những đệ tử kia cũng không có trông thấy, bây giờ nghĩ lại, trên người hẳn tuyệt đối có một cái hộ thể pháp bảo."

"Ha ha a..." Tứ trưởng lão cười nói, "Xem ra ta suy đoán cũng không giả, họ Đường tiểu tử kia đối với Thượng Quan Kinh Tuyết không phải bình thường trọng yếu."

"Chẳng qua là hiện tại vẫn không rõ sở Thượng Quan Kinh Tuyết tại sao lại đối với họ Đường tiểu tử kia coi trọng như vậy, giữa các nàng lại có quan hệ gì." Vấn đề này Lục trưởng lão vẫn luôn đang âm thầm điều tra, lại thủy chung đạt được đáp án.

"Giữa các nàng là quan hệ như thế nào, cái này không trọng yếu, chúng ta chỉ cần biết rõ Thượng Quan Kinh Tuyết rất xem trọng tiểu tử kia, như thế, đủ để." Tứ trưởng lão thò tay theo vân đàm trên bàn nâng chung trà lên, mở ra tron bóng như loại bạch ngọc cái nắp, có chút dao động đầu thổi thổi trong chén trà thơm, nói, "Lý Thiếu Phong bọn hắn chỗ đó có cái gì động tác?"

"Lý Thiếu Phong tại trước tiên đã biết chuyện này, chẳng qua là hắn cũng không có kịp thời động thủ, về phần Quân Vân Đông cùng Cao Anh Tài hai người cũng có thể rất nhanh nhận được tin tức, bọn hắn cũng đồng dạng cũng không có nhúc nhích tay."

"Ha ha! Đến cùng vẫn là theo trong gia tộc đi ra đệ tử a...! Nguyên một đám tuổi không lớn lắm, tâm nhãn nhưng là không ít." Tứ trưởng lão thường thức một ngụm trà thơm, có chút nhắm mắt lại, giống như tại hưởng thụ lấy trà thơm hương vị, nói, "Bất quá cùng ta đâu, cái này ba cái mao đầu tiểu tử thật sự vẫn là chưa đủ kinh nghiệm, nếu như không cho bọn hắn điểm áp lực, xem ra bọn hắn một lát thật đúng là không sẽ động thủ, lão Lục, ngươi mà lại đi đem ta nói rõ Lý Thiếu Phong sự tình, chuyển cáo cho Ngô Phong bốn người bọn họ."

Lần này tham gia tấn võ thi đấu cùng sở hữu tám vị đệ tử, ngoại trừ Lý Thiếu Phong ba người bên ngoài, còn có Ngô Phong mấy người này, chỉ có điều cùng Lý Thiếu Phong ba người so với, mặt khác đám người hi vọng tương đối nhỏ mà thôi.

"Ý tứ của Tứ trưởng lão lại để cho Ngô Phong đám người nghĩ biện pháp diệt trừ Đường Kinh?" Lục trưởng lão thần sắc khẽ giật mình, dừng một chút, nói ra, "Nếu như Đường Kinh thật sự chết ở Ngô Phong mấy người này trong tay, Tứ trưởng lão lại nhận lời bọn hắn một cái thân truyền danh ngạch lời nói, đến lúc đó Lý gia bọn hắn chỗ đó không tốt nói rõ a? Dù sao chúng ta đã cùng Lý gia, Quân gia, Cao gia đã đạt thành hiệp nghị."

"Ha ha, ngươi chỉ để ý dựa theo sự phân phó của ta đi làm chính là, có cạnh tranh mới có động lực nha, hướng hồ, ta tin tưởng Lý Thiếu Phong bọn hắn cũng quả quyết sẽ không đem cơ hội tốt như vậy chấp tay làm cho người ta."

"Thì ra là thế." Lục trưởng lão giống như có chút đã hiểu, chợt lại hỏi, "Ta còn có một sự tình không rõ, không biết Tứ trưởng lão vì sao nhất định phải bọn hắn diệt trừ họ Đường tiểu tử kia đâu này? Thượng Quan Kinh Tuyết coi trọng như vậy hẳn, một khi diệt trừ Đường Kinh, Thượng Quan Kinh Tuyết tất nhiên sẽ tức giận, cái này đối với chúng ta mà nói cũng không có chỗ tốt gì a?"

"Ha ha... Ta chính là muốn cho Thượng Quan Kinh Tuyết tức giận, chỉ có tức giận người mới sẽ mất đi lý trí, chỉ có mất đi lý trí mới có thể phạm sai lầm, chỉ có Thượng Quan Kinh Tuyết phạm phải sai lầm lớn, kế hoạch của chúng ta mới có thể bắt đầu tiến hành."

Lục trưởng lão trầm tư, phảng phất có chút ít lo lắng, nói ra, "Nếu như Đường Kinh bị Lý Thiếu Phong đám người diệt trừ lời mà nói..., Thượng Quan Kinh Tuyết biết được về sau, tất nhiên sẽ tại tức giận phía dưới chém giết hung thủ, có thể là bất kể là Lý Thiếu Phong hay là Quân Vân Đông cùng với Cao Anh Tài, trong bọn họ ai giết Đường Kinh, nhất định sẽ chọc giận Thượng Quan Kinh Tuyết, đến lúc đó không chết tức tổn thương, thế nhưng là... Một khi như vậy, chúng ta như thế nào hướng bọn hắn Tam gia nói rõ?"

"Nói rõ? Nói rõ cái gì? Giết người chính là Thượng Quan Kinh Tuyết, cùng chúng ta có quan hệ gì đâu."

Lục trưởng lão bình tĩnh đại ngộ, khoe miệng nhưng không khỏi một hồi run rẩy, nội tâm đối với Tứ trưởng lão có thể nói là bội phục đến cực điểm, một bước này quân cờ nếu như thành công, có thể nói là một mũi tên trúng ba con chim, không những được khơi mào Ung Dương thành một gia tộc cùng Thượng Quan Kinh Tuyết mâu thuẫn, đồng thời lại để cho Thượng Quan Kinh Tuyết phạm phải sai lầm lớn, huỷ bỏ Môn chủ vị ở trong tầm tay, hơn nữa vốn là Lý thiếu ba người tranh đoạt hai cái thân truyền danh ngạch, hiện tại xem ra, sau khi chuyện thành công, một cái trong đó nhất định là không chết tức tổn thương, đến lúc đó, chỉ còn lại có hai người, cũng không cần tranh đoạt.

Cái này thật sự là...

Tứ trưởng lão bình thần ung dung nói, trong hai tròng mắt lóe ra mơ hồ có thể thấy được âm hiểm chi sắc, cười nói, "Cho tới nay ta đều đang đợi cơ hội này, vốn là đem mục tiêu tập trung Bích Y, không biết làm sao Bích Y chính là đệ tử thân truyền, tu vi cũng là bất phàm, Lý Thiếu Phong đám người không tốt động thủ, không nghĩ tới lão thiên gia đã vậy còn quá giúp ta, tại ta cần có nhất một cái phản đệm thời điểm, vậy mà đã đến một vị họ Đường tiểu tử! Ha ha ha ha!"

Lục trưởng lão rời đi về sau, lập tức gấp lần này tham dự tấn võ thi đấu mặt khác mấy vị đệ tử, hơn nữa báo cho biết nếu như ai có thể diệt trừ Đường Kinh, liền có thể đạt được một cái thân truyền danh ngạch, Ngô Phong đám người cùng Lý Thiếu Phong ba người so với, bất kể là gia thế hay là tu vi đều

hơn một chút, cho nên, lần này tranh đoạt, bọn họ hi vọng cũng không lớn, liền khi bọn hắn lúc tuyệt vọng, đột nhiên một cái cơ hội tốt như vậy hàng lâm, Ngô Phong đám người tự nhiên là mừng rỡ, riêng phần mình sau khi trở về, lập tức suy nghĩ chi tiết kế hoạch, chuẩn bị đem cái kia họ Đường tiểu tử diệt trừ.

Đệ tử thân truyền thân phận thật sự quá đặc thù, ai cũng biết, trở thành đệ tử thân truyền, chẳng khác nào cá chép nhảy Long Môn, trở thành người trên người, nếu như giết chết một người, có thể trở thành đệ tử thân truyền, tại Thanh Ngọc môn chỉ sợ có 80% đệ tử cũng sẽ không do dự, bởi vì bọn họ đều rất rõ ràng đệ tử thân truyền cái này một thân phận đại biểu cho cái gì.

Với tư cách lần này bị diệt trừ mục tiêu, Đường Kinh đi vào Thanh Ngọc môn về sau vẫn luôn là trung thực bản phận, chỉ sợ cũng sẽ không nghĩ tới chính mình dĩ nhiên trở thành rất nhiều đệ tử diệt trừ đối tượng, bởi vì trời mới vừa tờ mờ sáng lúc, hắn đã bị Bích Y cưỡng ép đánh thức, ly khai Thanh Ngọc môn, tiến về trước Ung Dương thành.

Sáng sớm, mặt trời mới lên, ôn hòa ánh mặt trời rơi tại đại địa mỗi lần một cái góc nhỏ.

Đường Kinh cười một con tuần mã lên, lôi kéo dây cương, theo tuần mã chạy băng băng, cái kia gầy gò thân thể cũng thuận thế lắc lư, cho đến đánh cho hơn mười ngáp, hắn buồn ngủ vẫn không có biến mất, chợp miêng mong hai cái, nói, "Ta nói, cho dù mời ta ăn bữa tiệc lớn cũng không cần dậy sớm như thế a, nào có vừa sáng sớm uống rượu ăn thịt đây."

"Người chỉ có biết ăn thôi! Ăn! Ăn! Trừ ăn ra người còn biết cái gì!" Bích Y cười một thót tuần mã màu trắng, nàng cái này con tuần mã cao lớn uy vũ, vừa nhìn chính là lương câu, nếu so với Đường Kinh cái kia mã thất bệ ngoài tốt hơn nhiều, nhìn không được mắt liếc, nói, "Huống hồ ta cũng không nói buổi sáng mời người ăn bữa tiệc lớn."

Đường Kinh thật sự cảm thấy có chút vậy khốn, dứt khoát xoay người, trực tiếp nằm ở trên lưng ngựa, thò tay khoác lên cái trán, ngăn trở có chút chói mắt ánh mặt trời, "Chúng ta đây ra tới sớm như thế làm gì vậy."

"Ta muốn đi một chuyến Thiên Diệu trận pháp tháp, xử lý chút ít sự tình, các loại sự tình xong xuôi về sau, đến giữa trưa tự nhiên sẽ thực hiện lời hứa của ta."

"Thiên Diệu trận pháp tháp? Cái kia là địa phương nào? Nghe tốt nhất như rất lợi hại bộ dạng."

Đường Kinh đã cực kỳ lâu không có ở thế tục tầm đó đi đi lại lại, lâu ngay cả chính hắn cũng không biết có bao lâu thời gian, cái thế giới này biến thành bộ dáng gì nữa, hắn cũng không biết, trước kia vào xem lấy bế quan tu luyện độ kiếp không có gì cơ hội, hiện tại ngược lại là có rất nhiều thời gian có thể tiêu xài.

"Người liền Thiên Diệu trận pháp tháp cũng không biết?" Bích Y không thể tin tại Ung Dương khu vực vẫn còn có người không biết Thiên Diệu trận pháp tháp.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Thiên Diệu trận pháp tháp!

Ở thời đại này, Phù Văn tồn tại đại biểu cho huyền diệu, đại biểu cho huyền bí, được xưng là thiên chi ngũ ngôn, cũng được vinh dự pháp tắc ngôn ngữ, lợi dụng Phù Văn, có thể bố trí huyền diệu trận pháp, có thể khắc thần kỳ linh phù, có thể luyện chế pháp bảo, cũng có thể bố trí kinh khủng cấm chế, chỉ có điều Phù Văn cái này một lĩnh vực thực sự quá huyền diệu thâm ảo, nhập môn dễ dàng, tinh thông khó, có người tìm hiểu Phù Văn cả đời liền một cái trận pháp đều không thể hoàn thành, chỉ có thể chế tác tầm về bình thường linh phù mà thôi.

Phù Văn chi đạo truyền thừa đã lâu, cho đến ngày nay, phát triển không ngừng, thậm chí dĩ nhiên thâm thấu mọi người ăn, mặc, ở, đi lại, nhất là linh phù cùng trận pháp, người phía trước có ích đến rửa mặt tắm rửa phù, cũng hữu dụng đến quét dọn thanh khiết phù, cũng hữu dụng đến châm lửa hỏa diễm phù, . . . , quá nhiều chủng loại nhật dụng phù cái gì cần có đều có, cùng linh phù so với, trận pháp đồng dạng tác dụng rộng khắp, thường thấy nhất ví dụ như có thể cải biến thị giác hiệu quả ảo giác trận, ví dụ như phòng ngừa lắc lư bất động trận, ví dụ như dùng để trừ bỏ nóng lạnh trận

Mọi người đều biết, linh phù cùng trận pháp là thiên hạ hôm nay nhất kiếm tiền hai cái nghề, cho nên, không ít người trẻ tuổi đều dần thân vào trong đó, chỉ có điều bởi vì bố trí trận pháp đối với Phù Văn tạo nghệ yêu cầu khá cao, cho nên, đại đa số mọi người chọn học tập luyện chế linh phù đến vì chính mình lợi nhuận chút ít linh thạch, loại người này được xưng là linh phù học đồ, Ung Dương thành có rất nhiều như vậy học đồ, Bích Y liền là một cái trong số đó.

Thiên Diệu trận pháp tháp với tư cách Ung Dương thành duy nhất một tòa trận pháp tháp, tự nhiên mà vậy là rất nhiều học đồ tụ tập chi địa, bình thường

thời điểm, đều có rất nhiều học đồ lúc này trao đổi kinh nghiệm, biểu hiện ra tự tự luyện chế linh phù, hoặc là giao cho trận pháp thấp đối chút ít linh thạch.

Với tư cách thanh Vân Môn đệ tử thân truyền, Bích Y mỗi tháng cũng có thể dẫn tới cố định linh thạch, linh đan trợ cấp, bất quá, những thứ này đối với nàng mà nói cũng chỉ là đủ chính mình tu luyện mà thôi, trong nhà vì để cho nàng trở thành đệ tử thân truyền, hầu như sắp táng gia bại sản, cho nên, Bích Y tu luyện đồng thời cũng biết luyện chế chút ít linh phù kiếm lấy chút ít linh thạch đến trợ cấp trong nhà.

Thiên Diệu trận pháp thấp toàn thân trắng nõn, do Vân bạch thạch xây thành, cùng sở hữu chín tầng, mỗi lần một tầng mặt ngoài đều khắc in nhiều loại huyền diệu Phù Văn cùng thần kỳ đồ án, những thứ này Phù Văn có chút lóe ra, giống như quần tinh sáng chói, thoát nhìn hùng vĩ, trang nghiêm.

Đường Kinh đi theo Bích Y lại tới đây, hần ngửa đầu nhìn qua cái này tòa trận pháp thấp, có thể cảm ứng được trận pháp thấp xung quanh linh khí chẳng những tràn đầy, thậm chí vô cùng bành trướng, quét mắt qua một cái, không khỏi có chút mê muội, trong đó trận pháp thật là nhiều có chút khủng bố.

Bởi vì rất nhiều năm chưa từng tại trong thế tục đi đi lại lại, cho nên đối với cái đồ vật này không có gì khái niệm, bất quá vừa rồi theo Bích Y chỗ đó biết được, giống như mỗi một tòa thành hầu như đều có được một tòa trận pháp thấp, trong đó tụ tập nội thành tất cả Phù Văn cao thủ, có tinh thông luyện trận luyện trận sư, có tinh thông luyện phù luyện phù sư, có tinh thông luyện khí luyện khí sư...

Lắc đầu, Đường Kinh không chỉ có một hồi thờ dài, tự nhủ, "Bây giờ người a... Thật sự là quý tinh quý tinh đấy, cũng không biết là tên khốn kiếp nào nghĩ ra được như vậy một cái nham hiểm chiêu mà, làm cái gì trận pháp thấp, cái này rõ ràng chính là tại lũng đoạn a...!"

"Này, người đang ở đây làm bầm cái gì! Đi a...!"

Bích Y đem tuần mã thu xếp tốt sau kích động mời đến Đường Kinh hướng trận pháp thấp đi đến, trận pháp thấp cũng không phải là chỉ là thuần túy một tòa tháp, tứ phía đều có tường vây, tường vây ở trong diện tích rộng lớn, không biết có bao nhiêu cái trang viên, từ cửa chính đi vào, bên trong có từng dãy bàn đá, chính tề, mỗi lần một tờ bàn đá chung quanh đều tụ tập ba lượng người, bọn hắn giống như tại trao đổi tìm hiểu Phù Văn tâm đắc, ngẫu nhiên sẽ đảo ra bản thân luyện chế công cụ, hiện trường luyện chế linh phù.

Bích Y tháo xuống bao phục, đem mở ra, cẩn thận từng li từng tí xuất ra một xấp không biết nhiều ít tờ linh phù.

"Những thứ này đều là người luyện chế?" Đường Kinh tùy tiện nhìn lướt qua, phát hiện những thứ này linh phù hầu như đều là thanh khiết phù, chừng 50~60 trương

"Đương nhiên, đây chính là ta ba tháng kết tinh, ừ, tiễn đưa một tờ."

Bất kể là luyện chế linh phù hay là luyện chế binh khí, cũng không phải cảm lấy luyện trận bút, dính chút pháp mực tại giấy vàng bên trên tùy tiện vẽ tranh đơn giản như vậy, trong chuyện này cần tinh thần lực ủng hộ, cho nên, luyện chế cái đồ vật này cực kỳ hao tâm tổn sức, Bích Y hiện tại luyện chế một tờ bình thường thanh khiết phù, rồi sau đó cần nghỉ ngơi hai canh giờ mới có thể tiếp tục luyện chế.

Nàng dương tay ở giữa, mảnh khảnh ngón cái cùng ngón trỏ nắm bắt một tờ linh phù, đưa tay hất lên, linh phù trong khoảnh khắc hóa thành một đạo Thanh Phong, đem chung quanh ba mét bụi đất quét dọn sạch sẽ, "Như thế nào đây? Ta luyện chế thanh khiết phù rất không tệ a, nói cho người biết ah, tiêu thụ vẫn luôn rất tốt đâu rồi, rất nhiều người mua sắm thanh khiết phù, chỉ nhận chuẩn của ta mua."

Đường Kinh tiếp nhận một trương thanh khiết phù, nhìn qua linh phù bên trên đại biểu cho sạch sẽ trận giống như đồ, xùy~~ cười một tiếng, nói, "Tốt đi a..."

"Cái gì gọi là coi như cũng được a?" Bích Y rõ ràng có chút không vui, người này khẩu khí làm cho nàng cảm giác là ở qua loa chính mình, trội hơn cái mũi đẹp dễ tính xảo không khỏi có chút nhẫn lại, "Người lại không hiểu, già bộ cái gì đại sư!"

Đường Kinh chẳng qua là cười khê không nói, hần trải qua cửu trọng thiên kiếp, cô độc cả đời, bình sinh lớn nhất yêu thích chính là tìm hiểu Phù Văn đến giải buồn, Bích Y luyện chế thanh khiết phù, miễn cưỡng xem như bình thường, nếu như dùng hần con mắt chuyên nghiệp đến xem, cái này trương thanh khiết phù chỉ có thể coi là đồ bỏ đi phù.

Lúc này, một giọng nói bỗng nhiên tới.

"Bích Y sư tỷ."

Ừ?

Bích Y nhẹ giọng kinh nghi, quay người nhìn lại, phát hiện một vị thanh niên mặt mỉm cười đang nhìn mình, người này thân hình cao ngất, mày rậm mắt to, ngược lại là tuần tú lịch sự.

"Cao Anh Tài! Người tại sao lại ở chỗ này."

Bích Y nhận thức hắn, đúng là ngoại môn đệ tử trong tiếng hô rất cao Cao Anh Tài, đồng thời cũng là lần này tấn võ thi đấu đứng đầu người chọn lựa.

"Ha ha, Bích Y sư tỷ, người như thế nào đã quên, ta và người giống nhau cũng là Thiên Diệu trận pháp thấp học đồ, nếu là học đồ, tới nơi này cũng là nên phải đây a, chẳng qua là không nghĩ tới trùng hợp như vậy, lần này vậy mà gặp được sư tỷ."

Có lẽ là trông thấy Cao Anh Tài có chút khấn trương, thế cho nên Bích Y hỏi một câu không có ý nghĩ lời mà nói..., nàng tự nhiên biết rõ Cao Anh Tài là nơi đây học đồ, hơn nữa nàng còn biết cái này Cao Anh Tài tại luyện phù linh vực thiên phú rất cao, hơn nữa phụ thân hắn cũng là Thiên Diệu trận pháp trong tháp một gã luyện phù sư, quanh năm chỉ đạo hắn, như thế phía dưới, Cao Anh Tài tuổi còn trẻ liền có trở thành một gã luyện phù sư tiềm chất, tại phần đông học đồ trong rất có Địa Vị.

Cao Anh Tài từ chạy bộ đến, phát hiện Bích Y sư tỷ bên cạnh còn đứng lấy một người, người này tựa hồ nhìn không quen mặt, chưa bao giờ thấy qua, hắn biết rõ Bích Y là Thiên Diệu trận pháp tháp học đồ, mỗi tháng đều sẽ đi qua một lần, chẳng lẽ trước mắt thẳng này cũng là nơi đây học đồ? Cảm thấy nghi hoặc, hỏi thăm, "Bích Y sư tỷ, vị này chính là bằng hữu của ngươi sao? Không biết xưng hô như thế nào?"

Toàn bộ Thanh Ngọc môn, hầu như mỗi người cũng biết Cao Anh Tài đối với Bích Y có ái mộ chi tình, bình thường thời điểm, cái này Cao Anh Tài luôn luôn sẽ đập vào trao đổi luyện phù kinh nghiệm lấy cơ đi tìm Bích Y, hoặc là đưa tặng một ít luyện chế linh phù tài nguyên, dùng bề ngoài ái mộ, bất quá mỗi lần đều bị Bích Y cự tuyệt, bây giờ nhìn gặp người trong lòng của mình bên cạnh còn đứng lấy một người nam nhân, Cao Anh Tài tự nhiên muốn ‘quan tâm’ thoáng một phát.

Bích Y đang muốn giới thiệu, bỗng nhiên nghĩ đến ngày hôm qua Đường Kinh vừa mới đánh qua Chương Nguyên Bạch, mà Chương Nguyên Bạch thì là Lý Thiểu Phong người, Lý Thiểu Phong cùng Cao Anh Tài hai người quan hệ cũng không tệ, trầm ngâm một lát, Bích Y nói ra, "Hắn gọi A Lại, cùng ta giống nhau cũng là nơi đây học đồ." Vì phiền toái không cần thiết, Bích Y dứt khoát cho Đường Kinh nổi lên một cái tên giả chữ, theo cái tên giả này chữ có thể nhìn ra Bích Y đối với Đường Kinh lười nhác đến cỡ nào không đối gặt, nàng cảm thấy dùng A Lại cái tên này xưng hô Đường Kinh rất cuộc chuẩn xác bất quá.

"A Lại?" Cao Anh Tài giống như trong đầu tìm kiếm về cái tên này hết thấy trí nhớ, đáng tiếc trông tròn như một, về người này hết thấy cái gì cũng không biết, tiến lên một bước, tự giới thiệu mình, "Ta là Cao Anh Tài, không biết A Lại huynh có thể nhận ra ta?"

Đường Kinh tùy ý đứng đấy, nhìn thoáng qua đối diện Cao Anh Tài về sau lại cũng không có cái gì hứng thú, đối với không có hứng thú đồ vật, hắn từ trước đến nay sẽ không nhiều liếc mắt nhìn, nghe thấy Cao Anh Tài nói như vậy, hắn nhìn cũng không nhìn, lắc đầu, chẳng qua là phối hợp nhìn qua bên cạnh một cái đang tại hiện trường luyện chế linh phù học đồ.

Sự thật đúng như Bích Y theo như lời, cái này Cao Anh Tài đã có thiên phú, có lại một cái luyện phù sư cha, cho nên, hắn ở đây phần đông học đồ trong nổi tiếng vẫn là tương đối cao, có không ít người sùng bái, khi hắn xem ra, nếu là nơi đây học đồ, tất nhiên sẽ nhận biết mình, lại để cho hắn không nghĩ tới chính là, người này chẳng những lắc đầu tỏ vẻ không biết, hơn nữa lắc đầu thời điểm, vậy mà nhìn cũng không nhìn chính mình.

Cao Anh Tài trong lòng không khỏi phát lên một cỗ lửa giận, bất quá hắn cũng không có biểu hiện ra ngoài, chẳng qua là nhìn qua Đường Kinh ánh mắt đã lộ ra thật sâu địch ý.

Đứng ở một bên, Bích Y chỉ cảm thấy đau đầu, Đường Kinh người này, người cho dù không biết Cao Anh Tài, ít nhất cũng có thể khách khí một chút đi, cho dù không khách khí, cũng không phải không nhìn thẳng người ta a..., phát hiện Cao Anh Tài thần sắc có chút không vui, Bích Y lập tức nói sang chuyện khác, nói, "Cao sư đệ, người gần nhất có lẽ luyện không ít linh phù a?"

"Ha ha, kỳ thật cũng không có luyện cái gì, chỉ có điều vừa mới đã luyện thành mấy trương Vân Vũ Phù mà thôi." Cao Anh Tài biểu lộ rất là khiêm tốn, từ hông ở giữa trong túi móc ra tấm vé màu vàng đậm linh phù đưa cho Bích Y một tờ.

"Cao sư đệ thực rất giỏi, vậy mà đã có thể luyện chế Vân Vũ Phù."

Bích Y là thật tâm kính nể, nội tâm của nàng rất rõ ràng, luyện chế Vân Vũ Phù nếu so với thanh khiết phù khó khăn hơn, nếu như một người tinh thần lực chưa đủ, đối với Phù Văn tạo nghệ quá nhỏ bé mỏng lời mà nói..., căn bản không có đường nào.

"Ha ha! Bích Y sư tỷ, ta cho ngươi làm mẫu một chút đi." Cao Anh Tài móc ra một trương Vân Vũ Phù, bóp tại ngón giữa, cánh tay giương lên, linh phù lập tức thẳng nhập ba mét độ cao không trung hóa thành một đoàn mây đen, rồi sau đó liền hạ này sinh mưa nhỏ.

Một màn này khiến cho chung quanh không ít người chú ý.

"Cái đó đúng... Đó là Vân Vũ Phù! Là ai lợi hại như vậy, vậy mà luyện ra Vân Vũ Phù."

"Nguyên lai là Cao Anh Tài a...! Trách không được!"

Mọi người chung quanh nhao nhao hướng bên này tụ tập, không trung mây đen chỉ xuất hiện hai ba giây, rồi sau đó liền nhanh chóng tán loạn, bất quá cái này đã lại để cho mọi người rất là hâm mộ rồi, Cao Anh Tài tiếp tục khiêm tốn lấy, "Cao mỗ chẳng qua là lần đầu luyện chế Vân Vũ Phù, còn đang thí nghiệm giai đoạn, lại để cho chư vị chê cười."

Mọi người nhao nhao tán dương, Cao Anh Tài mặt ngoài khiêm tốn lấy, nội tâm nhưng là thập phần hưởng thụ, bất quá làm cho hắn rất khó chịu chính là, tất cả mọi người tại ca ngợi, duy chỉ có Bích Y bên cạnh người này một bộ không yên lòng nhìn chung quanh!

Hừ!

Cao Anh Tài cười lạnh một tiếng, đi qua, nói, "A Lại huynh nếu là Thiên Diệu trận pháp tháp học đồ, chắc hẳn tạo nghệ cũng là sâu, không biết ta luyện chế cái này trương Vân Vũ Phù như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Vậy người liền quỳ xuống đi!

Bích Y mặc dù là bánh bao tính cách, nhưng nàng cũng không ngốc, tự nhiên nhìn ra Cao Anh Tài biểu hiện ra là ở hướng Đường Kinh hỏi thăm ý kiến, nhưng thật ra là muốn nhục nhã hấn một phen, Bích Y không khỏi âm thầm tự trách, tự trách mình cho Đường Kinh bịa đặt một cái luyện phù học đồ thân phận, tự trách đồng thời, cũng vì Đường Kinh lo lắng, trải qua mấy ngày nữa tiếp xúc, nàng tuy nhiên không biết Đường Kinh đến tột cùng là một cái như thế nào người, bất quá hoặc nhiều hoặc ít cũng nhìn ra người này thực sự quá tùy ý, căn bản không hiểu được cùng người ở chung chi đạo, tùy ý thái độ làm cho không người nào có thể tiếp nhận.

Cao Anh Tài từ chạy bộ đến, ánh mắt tràn ngập địch ý, khóe miệng có chút gợn lên, giống như khinh thường đem Văn Vũ Phù đưa tới.

Đường Kinh không có cự tuyệt, tiếp nhận phù lục nhìn nhìn, nói một câu cũng không tệ lắm, ngược lại hỏi Bích Y, "Lúc nào đi ăn cơm, bị đói đâu."

"A...!" Bích Y hơi sững sờ, giống như không nghĩ tới Đường Kinh lại đột nhiên hỏi chính hấn một vấn đề, có chút khó xử nói, "Ta phải đi trước đem những này phù lục giao cho trận pháp tháp."

"Như vậy a...! Vậy người đi đi, ta đi ra bên ngoài tùy tiện dạo chơi, đợi sẽ tìm đến người."

Nguyên lai tưởng rằng cái này Thiên Diệu trận pháp tháp sẽ có cái gì mới lạ đồ vật, vừa rồi nhìn chung quanh một lần, chợt cảm thấy hứng thú dần dần.

Cao Anh Tài tại Thiên Diệu trận pháp tháp phần đông học đồ chính giữa một mực được vinh dự thiên tài giống như tồn tại, mỗi lần lại tới đây chỉ cần móc ra mới luyện chế phù lục đều hưởng thụ lấy vô tận ca ngợi, mà người này cũng chỉ là nói cũng không tệ lắm?

"Cao mỗ luyện chế cái này tương thế nhưng là Văn Vũ Phù, mà ngay cả trong tháp Giám định sư cũng muốn tiêu tốn một thời gian ngắn mới có thể hoàn mỹ xem xét, mà A Lại huynh chẳng qua là tùy tiện nhìn thoáng qua, chẳng qua là không biết A Lại huynh là thật hiểu hay là giả hiểu đâu này?" Cho dù Cao Anh Tài nội tâm rất là phần nộ, bất quá người trong lòng của mình ở đây, hấn cũng không nên biểu hiện ra ngoài.

"Ta nói huynh đệ! Nơi đây đã có nhiều người như vậy thôi phỏng người, không kém ta một cái a? Đủ thỏa mãn người lòng hư vinh đi à nha? Phải dùng tới như vậy phải không?" Đường Kinh xoa cái cằm, đi qua, vỗ vỗ bờ vai của hấn, nói, "Ta là người một chút tuổi rồi, người vừa già thực, không có cái uy hiếp gì tính, người cho dù giẫm vào ta, cũng không có ý gì a."

Đường Kinh mà nói trực tiếp vạch trần tòi Cao Anh Tài để mà ngượng ngùng mặt nạ, nhìn qua xung quanh mọi người thần thức thanh âm, Cao Anh Tài sắc mặt là thanh một hồi hồng một hồi, khóe miệng co giật hai cái, nhìn qua quay người sắp rời đi Đường Kinh, Cao Anh Tài lửa giận mọc lan tràn, cúi đầu, ngữ khí lạnh như băng nói, "A Lại huynh đã hiểu lắm, Cao mỗ cũng là thật tâm muốn cho người giám định một chút a...!"

Vốn muốn rời đi Đường Kinh bỗng nhiên dừng lại, hấn người này tuy nhiên không phải đại ác, nhưng là tuyệt không phải đại thiện, Bích Y là bánh bao, hấn cũng không phải.

Đường Kinh thần sắc lạnh nhạt, nhìn không ra hi nộ ái ố, bất quá cặp kia trầm ngưng như nước trong hai tròng mắt nhưng là xét qua một vòng không kiên nhẫn, một tay lấy Cao Anh Tài tay trong Văn Vũ Phù túm tới đây, nhìn cũng không nhìn, trực tiếp xé thành mảnh nhỏ, nói, "Đều muốn ta xem xét đúng không? Người cái này Văn Vũ Phù xưng là đồ bỏ đi đều là cất nhắc người, cái này thứ đồ hư mà còn phải dùng tới xem xét?" Dứt lời, hấn đương tay bung ra, bị xé thành mảnh vụn Văn Vũ Phù rơi trên mặt đất.

Lời ấy xứng cử động lần này quả thực làm cho người ta mọi người tại đây quá sợ hãi.

Không có ai sẽ nghĩ đến cái này gia hỏa vậy mà sẽ nói ra như thế cuồng vọng lời mà nói..., càng lớn đến trực tiếp đem Cao Anh Tài Văn Vũ Phù xé thành mảnh vụn, Bích Y cũng không nghĩ tới, nàng biết rõ cái này Đường Kinh tính tình cổ quái, trách có đôi khi như một văn nhược thư sinh, trách có đôi khi như một lười nhác người rảnh rỗi, trách có đôi khi giống như không ai bì nổi cuồng nhân, trách làm cho nàng không thể giải thích vì sao, nàng thật không ngờ Đường Kinh vậy mà sẽ như vậy liễu lĩnh, liễu lĩnh công nhiên nói Cao Anh Tài Văn Vũ Phù là đồ bỏ đi, càng là liễu lĩnh đem xé nát.

"Đường Kinh, người..."

Bích Y dĩ nhiên không biết nên nói cái gì, nên làm cái gì, bởi vì Đường Kinh một cử động kia thật sự quá đột nhiên, làm cho nàng không biết làm sao.

Bích Y thật không ngờ, mà Cao Anh Tài càng là thật không ngờ, ngoại trừ kinh ngạc ngoài, hơn nữa là phần nộ, từ nhỏ đến lớn tại luyện phù lĩnh vực, hấn một mực sống ở ca ngợi bên trong, theo không có người dám như vậy nhục nhã hấn, càng không người nào dám xé nát hấn linh phù.

"Người! Người nói của ta Văn Vũ Phù là đồ bỏ đi?" Cao Anh Tài phát triển đỏ mặt, hai đấm nắm chặt, như nếu không phải chung quanh có mọi người

quan sát, như nếu không phải Bích Y lúc này, chỉ sợ hấn sớm liền không nhận được động thủ!

Đường Kinh mắt hí nhìn qua hấn, khoe môi nhếch lên tà nhưng sơ cuồng, nói, "Ranh con, nói đồ bỏ đi đó là cất nhắc ngươi, đại gia nhìn ngươi tuổi còn nhỏ, không đành lòng đá kích ngươi, ngươi vẫn chưa xong, thật coi lão tử tốt nóng nảy không thành."

"Ha ha ha ha!" Cao Anh Tài giận quá thành cười, ngửa đầu cười ha ha.

"Cao Anh Tài, hấn cũng chỉ là thuận miệng nói một chút, ta thay hấn hướng ngươi xin lỗi."

Bích Y cảm thấy rất đau đầu, lại để cho đầu hấn đau không phải Cao Anh Tài hùng hổ dọa người, mà là Đường Kinh loại này tùy ý liễu lĩnh!

"Bích Y sư tỷ, ta Cao Anh Tài là người nào, ngươi có lẽ rất rõ ràng, ta không có động thủ đánh hấn, đã là xem tại mặt mũi của ngươi, vừa rồi hấn nói của ta lĩnh phù là đồ bỏ đi, lại đem kia xé nát, hừ!" Cao Anh Tài thật sự nổi giận, thực tế là người trong lòng của mình bây giờ còn vì cái này người xin tha, lại để cho hấn càng thêm phần nộ, hung hăng trừng mắt Đường Kinh, răng răng nhếch miệng, thanh âm hoàn toàn là theo trong kẽ răng Xùy~~ đi ra, tiêm quát, "Ngươi chỉ là một cái cái mới nhập môn không lâu học đồ, dám nói của ta Vân Vũ Phù là đồ bỏ đi? Ngươi dựa vào cái gì! Ngươi có tư cách gì?"

"Lão tử sáu tuổi học tập luyện phù thời điểm, liền ngươi luyện cái đồ vật này trong nháy mắt ở giữa chính là một bó to, muốn tư cách đúng không? Trọng to ánh mắt của ngươi cho ta xem rõ ràng!"

Tại tất cả mọi người nhìn chăm chú, cái này thoát nhìn gầy gò thanh niên đi đến bên cạnh một cái trên bệ đá, trên bệ đá bày đặt luyện trận bút, rất nhiều các loại tài nguyên luyện chế pháp mực, còn có một chút giấy vàng.

Hấn, muốn?

Không có ai biết, tất cả mọi người đang suy đoán.

Trông thấy cái này gầy gò thanh niên nhắc tới chi kia thấp kém luyện trận bút lúc, trong lòng mọi người không khỏi hoài nghi, chẳng lẽ... Chẳng lẽ hấn thật sự muốn luyện chế Vân Vũ Phù? Không thể nào đâu? Không có ai tin tưởng, mặc dù Bích Y cũng không tin, nàng ở chỗ này làm học đồ đã có nhiều năm, biết rõ Vân Vũ Phù đến cỡ nào phức tạp, chẳng những đối với Phù Văn tạo nghệ yêu cầu thâm hậu, đối với mình thân tinh thần lực cũng phải đầy đủ mới được.

Đường Kinh hiểu được luyện chế Phù Văn? Hấn nói sáu tuổi học tập luyện phù? Còn luyện một bó to? Khả năng sao?

Bích Y thế nhưng là rất rõ ràng, luyện phù cần tinh thần lực ủng hộ, mà tu tập tinh thần lực thập phần vất vả, hơn nữa rất nguy hiểm, nàng cũng là theo mười tám tuổi mới bắt đầu tu tập, sáu tuổi, khả năng sao?

Chỉ thấy Đường Kinh nắm lấy sinh luyện trận bút, xách bút thời điểm, cánh tay vung lên, ngòi bút xẹt qua một loại màu nâu pháp mực, rơi vào giấy vàng lên, thủ đoạn di chuyển, ngòi bút đi, bút đi Du Long, lúc nhanh lúc chậm, nước chảy mây trôi, lần lượt huyền diệu Phù Văn bị hấn vẽ phác thảo đi ra, khi hấn vẽ phác thảo hết người cuối cùng Phù Văn lúc, hoàng trên giấy nhiều loại huyền diệu Phù Văn dần dần mờ hồ, ngược lại nổi lên một tầng ánh sáng nhạt, ánh sáng nhạt bao phủ giấy vàng lóe lên tức thì, Phù Văn triệt để biến mất, thay vào đó là thần bí văn lạc.

Đã xong?

Đã xong.

Ít nhất, Đường Kinh đã định chỉ vẽ phác thảo.

"Ha ha ha! Thật sự là người không biết không sợ, ngươi thực cho rằng Vân Vũ Phù tốt như vậy luyện sao? Cao mỗ luyện chế một trương Vân Vũ Phù cần ba canh giờ mới có thể hoàn thành, mà ngươi chẳng qua là vẽ phác thảo mười cái Phù Văn đã nghĩ luyện chế Vân Vũ Phù, ha ha ha ha."

Cao Anh Tài nở nụ cười, cười liễu lĩnh.

Bích Y càng là cúi đầu xuống, có chút không đành lòng lại nhìn, với tư cách Thiên Diệu trận pháp pháp học đồ, nàng tuy nhiên trước mắt còn không cách nào luyện chế Vân Vũ Phù, nhưng cũng biết hiểu luyện chế Vân Vũ Phù cũng không phải đơn giản như vậy, cần ba trăm sáu mươi hai cái Phù Văn mới có thể hoàn thành, đương nhiên, nếu như một gã hợp cách luyện trận sư lời mà nói..., khả năng không cần nhiều như vậy Phù Văn cũng có thể hoàn thành, thế nhưng là vừa rồi Đường Kinh giống như chẳng qua là vẽ phác thảo mười cái Phù Văn a? Cái này khả năng hoàn thành Vân Vũ Phù sao?

Cao Anh Tài không tin, Bích Y không tin, chung quanh quan sát mọi người cũng không có ai tin tưởng.

"Ha ha ha! ! ! Thật sự là chết cười ta, nếu như ngươi cái này trương cái gọi là Vân Vũ Phù có thể thành công, ta Cao Anh Tài liền cho ngươi quỳ xuống! Ha ha ha ha!"

Cao Anh Tài không kiêng nể gì cả mà cười cười.

"Vậy ngươi liền quỳ xuống đi!"

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Bạo Vũ phù

"Vây người liền quỳ xuống a."

Đường Kinh gầy gò thân thể dần dần đứng thẳng, bình thần thần tình trên mặt tự nhiên, trong hai tròng mắt bình yên trầm ngưng, hần không hoảng hốt không chậm nói, thanh âm trước sau như một bình tĩnh, nghe không xuất ra hi vọng ái ố, phảng phất đang nói một chuyện rất bình thường như vậy phong khinh vân đạm (*gió nhẹ mây bay).

"Ha ha ha ha!"

Cao Anh Tài không ai bị nổi cười to, ánh mắt khinh miệt nhìn chăm chú lên Đường Kinh, dương tay chỉ đi, kiêu ngạo nói, "Dùng ta Cao Anh Tài bức này thiên phú cũng cần vẽ phác thảo hơn ba trăm Phù Văn, tiêu hao ba canh giờ mới có thể luyện chế một trương Vân Vũ Phù, mà người chẳng qua là tùy tiện vẽ phác thảo mấy cái Phù Văn liền thi ra xưng Vân Vũ Phù? Người biết Vân Vũ Phù ba chữ viết như thế nào đấy sao? Bằng người cũng muốn luyện chế ra Vân Vũ Phù? Người có tư cách này sao? Ừ? Ha ha ha!"

Đường Kinh cũng không nhiều lời, ngón trở cùng ngón giữa kẹp lấy tờ linh phù này, thủ đoạn run lên, linh phù giống như điều bị đứt dây giống như bay đến trên không năm mét chỗ lúc này đình chỉ, đình chỉ về sau, linh phù càng giống như lập ở trên hư không giống nhau, linh phù mặt ngoài thần bí văn lạc tùy ý lập loè, Xoạt! Linh phù lập tức tán loạn, tán loạn thời điểm hóa thành một đóa mây đen, cái này đóa mây đen chừng bảy tám mét to lớn, chính là như vậy đứng sừng sững ở trên hư không, tựa như một tòa nguy nga sơn mạch, làm cho người ta cảm thấy một hồi áp bách.

Thiên! Cái này mây đen cũng quá lớn a!

Muốn biết rõ vừa rồi Cao Anh Tài luyện chế linh phù cũng chỉ có điều hóa thành chính là đầu lớn mây đen, mà người này luyện chế linh phù hóa thành mây đen đã vậy còn quá lớn!

Đây là Vân Vũ Phù sao?

Không có ai rõ ràng, tất cả mọi người ngửa đầu, khẩn trương nhìn chăm chú lên, liền khi bọn hần ngờ vực vô căn cứ thời điểm, mây đen ngưng tụ, Xoạt! Mưa to giống như mưa to giống như thác nước bỗng nhiên rơi rải rơi xuống, cơ hồ là trong nháy mắt, xung quanh 10m ở trong học đồ đều bị như vậy điên cuồng trận mưa tưới đã thành ướt sũng, nhưng mà, mưa to không có ngừng, tiếp tục điên cuồng rơi lấy.

Xung quanh mọi người đều là trợn mắt há hốc mồm, ngạc nhiên kinh ngạc, nhìn qua hướng trên đỉnh đầu mây đen, nhìn qua đang tại đổ vào mưa to, bọn hần vô luận như thế nào cũng không thể tin vào hai mắt của mình, nguyên một đám đều là chìm đắm tại thật sâu trong lúc khiếp sợ, thậm chí bị mưa to xối ướt đầm cũng đều toàn thân không biết.

Điều này sao có thể!

Không có ai tin tưởng đây là thật đấy, bọn hần không nghĩ ra, cũng không hiểu, trước mắt cái này thoát nhìn gầy teo yếu ớt thanh niên vậy mà thật sự luyện chế ra một trương Vân Vũ Phù, vừa rồi Cao Anh Tài luyện chế Vân Vũ Phù hóa thành mây đen bất quá đầu lớn, mưa nhỏ cũng không quá đáng tiếp tục hai ba giây, mà người này Vân Vũ Phù hóa thành mây đen vẫn còn như núi, đánh xuống mưa quả thực so mưa to phải trả điên cuồng.

Hần đến tột cùng là làm được?

Ở đây tất cả mọi người, kể cả Bích Y ở bên trong vừa mới rõ ràng trông thấy người này chỉ có điều vẽ phác thảo hơn mười Phù Văn, trước sau không đến 30 giây, điều này có thể sao? Không phải nói luyện chế Vân Vũ Phù tại dưới bình thường tình huống cần hơn ba trăm Phù Văn sao? Chỉ có chính thức luyện phù sư mới có thể thông qua số ít Phù Văn để hoàn thành, thế nhưng là cũng không có khả năng chỉ dùng hơn mười Phù Văn hoàn thành a...! Bích Y nhìn thật sâu nơi đây Đường Kinh, nội tâm của nàng khiếp sợ nếu so với những người khác nhiều hơn nhiều, nguyên lai tưởng rằng người này chẳng qua là cuồng vọng tự đại, chưa từng nghĩ hần vậy mà thật sự luyện chế ra Vân Vũ Phù, không ngờ luyện chế ra đến, nhưng lại luyện chế ra một tờ cực kỳ khoa trương Vân Vũ Phù.

Chưa bao giờ thấy hần luyện công, nhưng có thể đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý.

Rõ ràng không có bất kỳ tu vi, nhưng có thể hai bàn tay đem Trúc Cơ ngũ trọng Trương Nguyên bạch đánh thành đầu heo.

Chưa từng nghe hần nhắc tới qua Phù Văn, dù là một chữ cũng không có, hần nhưng bây giờ luyện chế ra một tờ kinh thể hải tục Vân Vũ Phù.

Bích Y chợt nhớ tới vừa rồi chính mình đem luyện chế thanh khiết phù cho hần xem, hần nói một câu coi như cũng được, Bích Y cho là hần không hiểu

giả hiểu, cuồng vọng tự đại, hoàn toàn là tại qua loa chính mình, bây giờ nghĩ lại, hần nói câu kia coi như cũng được thật là tại qua loa chính mình, hần chẳng những hiểu, hơn nữa hiểu được so với chính mình ngầm lại trong nhiều hơn nhiều, dần dần có nhớ tới trước mắt người này trách, trách có đôi khi rất nhẹ điên cuồng, cho tới bây giờ Bích Y mới biết được, hần không phải trách, hần thật sự điên cuồng, điên cuồng như vậy tùy ý, như vậy không sao cả.

"Không có khả năng! Căn bản không có khả năng! Người chẳng qua là vẽ phác thảo mười cái Phù Văn, ngăn ngừa hơn mười giấy làm sao có thể luyện chế một trương Vân Vũ Phù! Mà ngay cả cha ta đều khó có khả năng hoàn thành, người dựa vào cái gì! Người nhất định sử dụng cái gì yêu pháp! Nhất định!"

Cao Anh Tài nhếch miệng, thần sắc rung động kinh hãi, một đôi mắt trừng lớn, hần không thể tin, cũng không cách nào tiếp nhận như vậy một sự thật.

"Vậy thì mở ra mắt chó của người cho ta xem rõ ràng!"

Đường Kinh như trước như vậy yên tĩnh mà đứng, thần sắc tự nhiên, tay trái lần nữa nhắc tới luyện trận bút, xẹt qua pháp mực, rơi vào giấy vàng lên, bút đi Du Long, lần này tốc độ nhanh hơn, dừng lại bút về sau, ngón trở phải cùng ngón giữa kẹp lên linh phù, thủ đoạn run lên, linh phù bay nhanh bay nhanh, công bằng vừa mới dán tại Cao Anh Tài mi tâm.

Xoạt!

Linh phù lần nữa hóa thành một đóa bảy tám mét lớn mây đen, giống như thác nước mưa to trong khoảnh khắc đem Cao Anh Tài bao phủ.

"Người! !"

Cao Anh Tài thất kinh, không ngừng lấy tay bơi liếc trông mắt, hần cảm giác liền như sa vào trong biển rộng giống nhau không cách nào tự do hô hấp, vừa há miệng, trong miệng đã bị mưa rót vào đi, sắc đến hần ngăn không được ho khan.

"Xem rõ chưa!"

Chưa xong, cũng không có ngừng, Đường Kinh tay trái luyện chế linh phù, tay phải vung đi, cả hai tay phối hợp không chê vào đâu được, một tờ lại một trương linh phù dán tại Cao Anh Tài mi tâm, mây đen cũng là một tầng chồng lên một tầng, vốn là bảy tám mét lớn mây đen dĩ nhiên biến thành chính thức vân chi núi cao, đem Cao Anh Tài bao phủ trong đó, hoàn toàn nhìn không tới bóng người của hần.

Cho đến trên bàn đá không còn có giấy vàng, lúc này mới kết thúc, Đường Kinh mày kiếm nhảy lên, lắc đầu, giống như vẫn chưa thỏa mãn, cũng có chút vô cùng hưng, hướng Bích Y lên tiếng chào về sau, quay người rời đi.

Lúc điên cuồng mưa to dần dần đình chỉ, mây đen cũng dần dần tản ra, mọi người rời khỏi từ thật sâu trong kinh ngạc kịp phản ứng, khi bọn hần trông thấy mới vừa rồi còn không kiêng nể gì cả cười to Cao Anh Tài giờ phút này ngưỡng nằm trên mặt đất, giống như ướt sũng giống nhau, bụng tròn vo, tuy nhiên đã bất tỉnh nhân sự, bất quá theo thân thể run rẩy, trong miệng từng hồi một ra bên ngoài phun nước trong.

Bích Y cũng theo trong lúc khiếp sợ kịp phản ứng, khi nàng nhìn thấy Cao Anh Tài bị mưa chìm thành bộ dạng này bộ dáng lúc, thần sắc rất là động dung, tả hữu nhìn quanh, không có phát hiện Đường Kinh, cũng bất chấp đi xử lý tự luyện chế thanh khiết phù, vội vàng rời đi.

Ngay tại Bích Y ly khai sau đó không lâu, chuyện này lập tức truyền vào Thiên Diệu trận pháp tháp, rồi sau đó từ đó đi ra không ít luyện phù sư, trong đó có hai vị vẫn còn là Ung Dương thành còn có tương đối cao nổi tiếng, khi bọn hần trông thấy trang viên ở trong danh dự lấy không ít vũng nước động lúc cực kỳ nghi hoặc, khi bọn hần thăm dò được vừa rồi có một thanh niên chẳng qua là lợi dụng mười cái Phù Văn liền luyện chế ra một tờ có thể hóa thành bảy tám mét lớn mây đen Vân Vũ Phù lúc, lúc này lắc đầu tỏ vẻ không tin, bất quá theo càng ngày càng nhiều học đồ đi ra làm chứng, bọn hần cũng bắt đầu giật mình đứng lên.

Khi bọn hần thử tìm kiếm cái kia cái gọi là thần bí người trẻ tuổi lúc, đối phương lại sớm đã biến mất vô tung vô ảnh, bất quá, một thứ tên là A Lại thanh niên chẳng qua là lợi dụng ngăn ngừa mười cái Phù Văn liền luyện chế ra một tờ làm cho người ta sợ hãi Vân Vũ Phù, việc này kiện không ngớt kinh động đến Thiên Diệu trận pháp tháp rất nhiều luyện phù sư, cũng bắt đầu ở Ung Dương thành truyền bá ra đến.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Ta quản cha hần là ai

Ung Dương thành, Diên Phong tửu quán.

Nhà này tửu quán danh tự nghe rất kỳ quái, bất quá khi những khách cũ đi vào về sau lập tức sẽ gặp thoải mái, bởi vì bước vào tửu quán một khắc này giống như đạp bên trên đỉnh núi, hư không, vách núi, vách đá, bay lượn chìm thú, làm cho người ta như lâm kỳ cảnh, mọi người đều biết đây là một loại ảo giác trận pháp, cũng là đương kim thời đại là lưu hành nhất trận pháp một trong, cho dù duy trì loại này trận pháp vận chuyển tiêu hao rất lớn, bất quá vì sinh ý, tửu quán lão bản nhóm bọn họ cũng không ngại không hạ vốn gốc, dù sao, ở thời đại này nếu như nếu như không có ảo giác trận pháp bao phủ, người đều không có ý tứ mở tửu quán.

Chưa giữa trưa, không đến giờ cơm, cho nên, tửu quán người cũng không phải rất nhiều, chỉ có như vậy hai ba bàn, trong đó tới gần cửa sổ một bàn ngồi một nam một nữ, nam thoát nhìn chừng hai mươi tuổi, coi như vài phần anh tuấn dung mạo bên trên chỉ có điều cặp kia đen thui hắc mầu từ lại là có chút đục ngầu, cũng có chút trầm ngưng, gầy teo yếu ớt, giống như thư sinh, ngồi ở trên mặt ghế, toàn thân không có một tia người trẻ tuổi nên có tinh thần phấn chấn, chẳng qua là ngồi ở chỗ kia, rất bình tĩnh, như một vũng bích đàm.

Nữ đang mặc Thanh y quần thun, tuổi trẻ tướng mạo đẹp, nàng chính là ngồi ở đối diện, không nói một lời, một đôi linh động và xinh đẹp con ngươi kiêu được rất lớn, nháy mắt cũng không nháy mắt chăm chăm vào đối diện cái này cái nam tử trẻ tuổi, ánh mắt chỉ phức tạp, xen lẫn tất cả kinh nghi cùng hiếu kỳ.

"Tiểu nhị, đến ba cân thịt bò, bảy chén Lão Tửu!"

Nhìn như yên tĩnh nam tử trẻ tuổi bỗng nhiên hét quát to một tiếng, quả thực có chút quái dị.

Hai người bọn họ đúng là theo Thiên Diệu trận pháp thấp trở về Đường Kinh cùng Bích Y, đợi điểm tiểu nhị đem ba cân thịt bò cùng bảy chén Lão Tửu bưng lên về sau, Đường Kinh không nói hai lời, tay trái nắm lên thịt bò trực tiếp gặm một cái, nhắm nuốt về sau, thỏa mãn gật đầu, nói, "Cái này thịt bò không tệ, sắc hương vị đều đủ, gân đầu mong nào, có nhai đầu! Ủ! Không sai!"

Bưng lên một chén rượu nước, ngửa đầu trực tiếp rót vào trong bụng, đem uống một hơi cạn sạch, Đường Kinh cấp một tiếng, chép miệng mong hai cái, lắc đầu, nói, "Rượu này ngược lại chút yếu kém nhiệt tính, bất quá cũng coi như được thông qua."

Đường Kinh tại Thanh Ngọc môn ăn hết gần nửa tháng thức ăn, trong dạ dày đã sớm nhậy ra trướng dái, đối mặt với ba cân thịt bò, bảy chén Lão Tửu, tự nhiên là một châu cuồng quét.

"Xem ta làm gì vậy, ăn chứ sao."

Đường Kinh kéo xuống một khối thịt bò đưa tới, Bích Y tuy nhiên nhận lấy, nhưng là không có há miệng, hoàn toàn chính xác, nàng hiện tại đầu còn có tâm tư ăn cái này, đây trong đầu đều là vừa rồi tình cảnh, cho tới bây giờ khiếp sợ trong lòng còn chưa tiêu tán.

"Ngươi... Ngươi làm sao sẽ hiểu được luyện phù? Ngươi nói ngươi sáu tuổi thời điểm mà bắt đầu luyện phù có thật không vậy?"

Cuối cùng, Bích Y vẫn là nhìn không được trong nội tâm rất hiếu kỳ, nàng không cách nào tưởng tượng, sáu tuổi tuổi nhỏ như thế thân thể yếu như vậy tiểu làm sao có thể thừa nhận nguy hiểm tinh thần lực.

"Ta vì cái gì không thể hiểu?" Đường Kinh ăn được kêu là một cái sung sướng, tay trái thịt bò, tay phải Lão Tửu, nhai lấy thịt bò, dùng Lão Tửu nuốt xuống, "Về phần sáu tuổi luyện phù, khi đó còn nhỏ, chẳng qua là cảm thấy thú vị."

"Có thể ngươi rõ ràng chẳng qua là vẽ phác thảo mười cái Phù Văn, làm sao có thể luyện chế ra đáng sợ như vậy Vân Vũ Phù." Bích Y không cách nào quên tại Thiên Diệu trận pháp thấp lúc Đường Kinh vung ra cái kia trương Vân Vũ Phù, ông t...r...ờ...i...! Vậy hay là Vân Vũ Phù sao? Vậy đơn giản chính là Bạo Vũ phù a...!

"Trước kia không có chuyện thời điểm thường xuyên luyện phù nhưng lấy chơi, luyện khá hơn rồi cũng liền thuần thục, quen tay hay việc đi!" Đường Kinh không đếm xỉa tới đáp trả, "Bất quá bây giờ già rồi, vừa rồi luyện phù thời điểm có chút cố hết sức."

Không có chuyện thời điểm luyện phù ném lấy chơi? Bích Y nhìn không được cười lên, "Già rồi? Ngươi mới bao nhiêu a...! Liền nói mình già rồi!"

"Ngươi xem ta nhiều đến bao nhiêu?" Đường Kinh nghiêng ngửa cười nhẹ một tiếng.

"Ngươi cũng liền cùng ta không sai biệt lắm lớn, tối đa hai mươi tuổi."

"Ha ha ha!" Đường Kinh cười to, trong miệng rượu thịt còn chưa kịp nuốt xuống, kết quả bị hung hăng sặc một cái, nhưng hấn căn bản bất chấp những thứ này, cười được kêu là một cái điên cuồng, càng thậm chí ngay cả liền phách đánh cái bàn, liền nước mắt đều bật cười.

"Ngươi cười như vậy vui mừng làm gì vậy? Chẳng lẽ ta nói sai rồi há?" Bích Y lông mày đứng đấy, không khỏi trừng mắt liếc hấn một cái, thật sự không cách nào minh bạch cái này có cái gì tốt cười đây, "Vậy ngươi bao nhiêu?"

"Ta a... Nhớ không rõ rồi."

Đường Kinh nghiêng đầu, đem khóe mắt tiểu lệ lau, vấn đề này đối với hấn mà nói có chút độ khó, chỉ nhớ rõ chính mình độ Cửu Thiên tiên kiếp thời điểm là hai mươi lăm tuổi, về phần đạp vào Tân tiên con đường này về sau, trải qua cửu trọng thiên kiếp, ở giữa lại qua bao nhiêu năm, hấn thật sự là không biết, cho nên, chính mình năm nay bao nhiêu tuổi, hấn cũng thực nhớ không rõ rồi, lắc đầu, Xùy~~ cười một tiếng, "Ngươi coi như ta là hai mươi lăm tuổi a!"

Cái gì gọi là nhớ không rõ? Cái gì gọi là khi hấn là hai mươi lăm tuổi?

Cái này cái gì cùng cái gì?

Bích Y cảm thấy người này nhất định là tại lừa bịp chính mình, bất quá đây là người ta việc riêng tư, nàng cũng không nên truy vấn, nhìn qua Đường Kinh đang tại điên cuồng ăn bộ dáng, Bích Y nhìn không được nhiều cái mũi, nói, "Được rồi! Ta không nói cho người những thứ này, bất quá người về sau có thể hay không lý trí một ít? Chương Nguyên Bạch sự tình coi như xong, hôm nay Cao Anh Tài tuy nhiên rất quá phận, có thể người cũng không có thể dùng linh phù hướng hấn trên trán nện a....!"

"Bằng không thì làm như thế nào? Chờ hấn tới thu thập ta sao?" Đường Kinh lại đem một chén Lão Tửu uống một hơi cạn sạch, kéo xuống một khối thịt bò, nhai nuốt lấy nói ra, "Ta mặc dù là một cái người thành thật, bất quá người ta khi dễ trên đầu, ta cho dù lại trung thực, cũng không có thể thờ ơ a?"

"Mặc dù là như vậy! Thế nhưng là người cũng không có thể xúc động như vậy a...!"

"Xúc động? Ta không có xúc động a?"

"Người còn nói không có xúc động, không có xúc động làm sao sẽ đem luyện chế linh phù nện hấn."

"Điều này có thể gọi xúc động? Xúc động là ở mất đi lý trí dưới tình huống a, ta lúc ấy thế nhưng là rất thanh tỉnh."

"Người!" Bích Y cảm giác mình cùng người này thực thì không cách nào câu thông, thật sâu thở ra một hơi, nói, "Cái kia Cao Anh Tài là lần này tấn vô thi đấu đứng đầu người chọn lựa, rất có thể trở thành đệ tử thân truyền, hơn nữa phụ thân hấn lại là Thiên Diệu trận pháp tháp luyện trận sư, người có biết hay không chuyện này đến cỡ nào nghiêm trọng, người chẳng lẽ cũng không biết sợ sao?"

Sợ hãi?

Đường Kinh sống lâu như vậy, còn thật không biết cái gì là sợ hãi, dùng hấn Cửu Kiếp Tán tiên thân thể, cho dù hiện tại đứng ở nơi đó không hoàn thủ, một chết Cao Anh Tài không làm gì được hấn, muốn biết rõ, Tán tiên tuy nhiên rất khổ bức, Cửu Thiên bắt thu, Cửu U bắt yếu, bất quá mỗi lần vượt qua nhất trọng thiên kiếp, thân thể cường độ sẽ bạo tăng gấp mấy lần, vậy đại khái xem như Tán tiên duy nhất chỗ tốt đấy. Hấn còn nhớ mang máng chính mình tám kiếp thân thể thời điểm, đến từ Cửu Thiên tiên nhân là không làm gì được hấn đấy, về phần Cửu Kiếp Tán tiên thân thể thân thể mạnh như thế nào, trước mắt hấn còn chưa khôi phục, cho nên cũng không hiểu biết.

"Thiên Địa to lớn, ta sợ hãi đồ vật nhiều hơn, nhiều hấn một cái không nhiều lắm, ít hấn không thiếu một cái, ta quản cha hấn là ai."

Đường Kinh lời này nói càng tiêu sái, mà Bích Y nghe lòng mảy mãng thẳng nhãn, người này tùy ý thái độ giống như Cao Anh Tài cha hấn coi như là Thánh Vực Thánh hoàng hấn cũng lười quan tâm.

Bích Y không có tiếp tục nói chuyện, Đường Kinh thái độ làm cho nàng cũng không biết nên nói cái gì, nàng còn chưa bao giờ thấy qua một người có thể như vậy tùy ý, tùy ý tầm đó lộ ra một vòng bình thần hết sức lỏng lẻo, tiêu sái tầm đó cũng lộ ra một vòng không bị trôi buốc buống bình.

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Ngoại môn đệ tử tề tụ đầu, kiểm chỉ Đường Kinh!

Sáng sớm, mặt trời đỏ mới lên, ôn hòa ánh mặt trời xuyên thấu qua sum xuê cành lá rơi tại Thanh Ngọc môn trong núi rừng, Bích Y ngồi xếp bằng tĩnh tọa, có chút nhắm mắt, hai tay đặt ở đầu gối, hô hấp tầm đó nhu hòa rồi lại đều đều, hấp chỉ thiên địa linh khí nhập đan điền, lại đem trong cơ thể trọc khí gọi ra. Cũng chẳng biết tại sao, mấy ngày gần đây, Bích Y tổng thì không cách nào như thường ngày như vậy hô hấp thổ nạp, mỗi lần tĩnh tọa thời điểm, trong đầu đều thỉnh thoảng thoáng hiện mấy ngày gần đây trải qua sự tình.

Ngán ngẩn mấy ngày, Đường Kinh xuất hiện mang cho nàng quá nhiều hiểu kỳ, vốn là đem Thanh quyền thông hiểu đạo lý, rõ ràng không có tu vi, liền mắng da đều không có rèn luyện nhưng có thể đem Chương Nguyên Bạch đá thương, nếu như vên vện là như thế cũng thì thôi, hấn vậy mà có thể lợi dụng hơn mười Phù Văn tại mấy hơi thở công phu có thể luyện chế ra một tờ cực kỳ khoa trương Văn Vũ Phù.

Hấn, rốt cuộc là làm sao làm được!

Vấn đề này một mực quán quanh tại Bích Y trong đầu, khu không đi, tấn vô cùng, làm cho nàng ngủ không an ổn, cũng không cách nào tĩnh tâm tu luyện.

"Đáng chết!"

Lắc đầu, Bích Y mở mắt ra, không có tiếp tục tỉnh tởa, đứng người lên đi xuống núi, chẳng qua là một đường đi xuống, nàng phát hiện không ít ngoại môn đệ tử đều vội vàng hướng tây bên cạnh chạy tới, bọn hắn không luyện công làm cái gì đấy, cái hướng kia không phải là ngoại môn, cũng không phải nội môn, mà là Đường Kinh ở lại sân nhỏ, sẽ không phải là Đường Kinh lại có phiền toái gì a? Cảm thấy nghi hoặc, Bích Y lập tức ngăn lại một gã đệ tử hỏi thăm

"Này, các ngươi đây là đi làm sao?"

"Ồ? Bích Y sư tỷ? Ngươi còn không biết a? Nghe nói cái kia gọi Đường Kinh gia hỏa đem chúng ta ngoại môn Chương lão đại cho đánh cho, Ngô Phong, Từ Dương, Bạch Hồng Phi, Phương Nhạc bốn vị sư huynh chuẩn bị vì Chương Nguyên Bạch lấy cái công đạo, hiện tại ngoại môn các đệ tử đều đã qua vì bốn vị sư huynh hồ hết trợ uy đâu."

"Cái gì!"

Bích Y thần sắc biến đổi, nội tâm kinh hãi, Ngô Phong, Từ Dương, Bạch Hồng Phi, Phương Nhạc đúng là lần này tham dự tấn võ thi đấu mấy vị đệ tử, không có hồi nhiều, Bích Y lập tức hướng sân nhỏ chạy tới.

Giờ này khắc này, tại sân nhỏ ngoại môn đứng đầy hai hai người, cầm đầu một vị thanh niên chừng hai mươi tuổi, đang mặc cẩm y, mày kiếm mắt sáng, khí vũ hiên ngang, hắn đứng là lần này tấn võ thi đấu sát dẻo nhất người chọn lựa một trong, Lý Thiếu Phong, hắn đứng ở bên ngoài cũng không có vội vã vào bên trong đi, nhẹ nói nói, "Cái kia Đường Kinh một mực ở chỗ này sao?"

Tại hắn đứng phía sau không là người khác, đúng là Chương Nguyên Bạch, dĩ nhiên đi qua hai ngày, gương mặt của hắn vẫn là giống như đầu heo giống nhau, nghe nói Lý Thiếu Phong hỏi thăm, hắn trừng trừng điệp điệp gật gật đầu, nói, "Hắn là a, bất quá Lý thiếu, Ngô Phong bốn người bọn họ vì cái gì đột nhiên hướng Đường Kinh khởi xướng khiêu chiến đâu này?"

"Ha ha!" Lý Thiếu Phong khẽ cười một tiếng, vuốt vuốt trong tay Hàn Băng Thủ trạc, nói, "Mấy ngày lúc trước, Tứ trưởng lão từng giao cho ta cùng Cao Anh Tài, Quân Vân Đông ba người diệt trừ Đường Kinh, bất quá ta không có động thủ, Cao Anh Tài cùng Quân Vân Đông cũng không có động thủ, nếu như ta đoán không lầm, Tứ trưởng lão lại đem diệt trừ Đường Kinh nhiệm vụ giao cho Ngô Phong bốn người, hơn nữa đồng ý, ai có thể diệt trừ Đường Kinh, ai có thể đạt được một cái thân truyền danh ngạch."

"Tứ trưởng lão sao có thể làm như vậy! Hắn không phải đáp ứng hai cái thân truyền danh ngạch tại các ngươi ba người tuyển chọn sao, bây giờ lại lại đồng ý cho Ngô Phong bốn người bọn họ!"

"Ha ha!" Lý Thiếu Phong lắc đầu mỉm cười, "Tứ trưởng lão từ trước đến nay đa mưu túc trí, chiêu này quân cờ cũng đi tương đối hay! Hắn đây là bức ta động thủ diệt trừ động thủ!"

"Đã như vậy, cái kia Lý thiếu chúng ta tranh thủ thời gian đi đi, nếu như Đường Kinh tên hỗn đản kia thực bị Ngô Phong diệt trừ rồi mà nói..., đến lúc đó đệ tử thân truyền có thể chính là hắn."

"Tựa hồ có người so với chúng ta càng sốt ruột." Lý Thiếu Phong hướng tây bên cạnh du dương đầu, Chương Nguyên Bạch thuận thể nhìn lại, thỉnh thoảng trông thấy một người, người này thân hình cao ngất, đang mặc hắc y, hắn nhận thức người này, đúng là Quân Vân Đông.

"Quân thiếu, thật sự là hồi lâu không thấy!" Lý Thiếu Phong mỉm cười chào hỏi.

"Nguyên lai là Lý thiếu!" Quân Vân Đông cười lạnh một tiếng, hướng trong sân nhìn coi, nói, "Ngô Phong bọn hắn vội vã muốn động thủ diệt trừ họ Đường tiểu tử kia, xem ra đã được đến Tứ trưởng lão đáp ứng, không biết Lý thiếu định làm gì đâu." Hiển nhiên Quân Vân Đông cũng đoán được Tứ trưởng lão dụng ý.

"Ta chỉ là tới xem náo nhiệt mà thôi." Lý Thiếu Phong không nhanh không chậm nói, trên mặt thùy chung bảo trì mỉm cười.

"Hả? Thật không?" Quân Vân Đông Xùy~~ cười một tiếng, "Xem ra như thế này Lý thiếu là không định động thủ rồi?"

Lý Thiếu Phong nhún nhún vai, không có nói rõ, trực tiếp hướng sân nhỏ đi đến.

"Hừ!"

Quân Vân Đông, Lý Thiếu Phong, Cao Anh Tài ba người tu vi đều là giống nhau, nếu như đơn đả độc đấu, ai cũng không có nắm chắc thắng được, cho nên, mỗi một người bọn hắn thậm chí nghĩ diệt trừ Đường Kinh, sớm đạt được một cái thân truyền danh ngạch.

Trong sân, ngoại môn hơn một trăm đệ tử hầu như toàn bộ tụ tập lúc này thấp giọng trò chuyện với nhau cái gì, trong sân đứng đầy bốn cái nam tử trẻ tuổi, bọn hắn đúng là Ngô Phong, Từ Dương, Bạch Hồng Phi, Phương Nhạc, bốn người này tại ngoại môn đệ tử trong Địa Vị tuy nhiên so ra kém Lý Thiếu Phong đám người, nhưng là vẫn luôn là nổi tiếng tồn tại.

"Nghe nói gần nhất Thanh Ngọc môn đã đến một vị khó lường đệ tử, làm người cực kỳ kiêu ngạo cuồng vọng, ý vào Môn chủ ân sủng, muốn làm gì thì làm, vốn là đánh cho ta ngoại môn Trương Đình sư đệ, lại đánh cho Chương Nguyên Bạch sư đệ." Ngô Phong ăn mặc áo xám trường bào, gắt gao chăm chăm vào đối diện Đường Kinh, không nhanh không chậm nói, "Ta Ngô Phong nếu là ngoại môn đệ tử, tự nhiên muốn vì hai vị sư đệ lấy một cái công

đạo."

Chung quanh tụ tập ngoại môn đệ tử nhỏ giọng nghị luận, bọn hán thể nhưng là rất rõ ràng, bất kể là Trương Đình hay là Chương Nguyên Bạch đều là Lý Thiểu Phong người, cùng Lý Thiểu Phong một mực áp lấy bốn người bọn họ một đầu, bốn người này đối với cái này một mực ghi hận trong lòng, như thế nào lại đi vì Chương lão đại lấy một cái công đạo? Huống chi, bọn hán còn biết, bốn người này quan hệ trong đó cũng không phải như vậy hữu hảo, lần này vậy mà đồng thời đi khiêu chiến Đường Kinh, điều này cũng làm cho ngoại môn đệ tử rất là kỳ quái, ngoại môn đệ tử cũng biết Ngô Phong bốn người chẳng qua là muốn mượn lý do này hướng Đường Kinh khiêu chiến mà thôi, về phần tại sao muốn khiêu chiến Đường Kinh, bọn hán cũng không biết, bất quá có náo nhiệt xem, ngoại môn đệ tử cũng không quan tâm những thứ này.

"Họ Đường đây! Ngươi có dám ứng chiến?" Từ Dương cũng không cam chịu rút lại phía sau, phần nộ quát một tiếng.

Trong đình viện, cái kia ăn mặc trường bào cũ rách thanh niên dựa vào vách tường, ngồi ở trên ghế, vênh lên chân bắt chéo khoắc lên trên bàn đá, đầu nhẹ nhàng nghiêng, thần sắc lạnh nhạt, hai mắt trầm ngưng, một tay nhắc lấy bầu rượu, thỉnh thoảng ngửa đầu rót vào một ngụm, nồng đậm mùi rượu dung hợp không khí dần dần lan tràn.

Lúc này, không biết ai hô một câu, "Lý thiếu cùng Quân thiếu đến rồi!"

Lý Thiểu Phong, Quân Vân Đông bên ngoài cửa thể nhưng là nhân vật phong vân, đồng thời xuất hiện thực lại để cho không ít người giật mình, hai người bọn họ tại tất cả mọi người nhìn chăm chú đi vào sân nhỏ!

"Hả? Nguyên lai là Quân thiếu cùng Lý thiếu, hai vị ngược lại là đến thật là tinh xảo a...!"

Tuy nhiên đều là lần này tấn võ thi đấu đứng đầu người chọn lựa, bất quá ở đây các đệ tử đều rõ ràng, bất kể là tu vi hay là gia thế, Ngô Phong bốn người so về Lý Thiểu Phong, Quân Vân Đông hai người đều kém hơn một chút, vốn là lần này tranh đoạt thân truyền danh ngạch, bọn hán dĩ nhiên tuyệt vọng, chưa từng nghĩ Tứ trưởng lão vậy mà cho bọn hán tốt như vậy một cái cơ hội, cho nên, bọn hán hôm nay vô luận như thế nào cũng muốn diệt trừ Đường Kinh, chẳng qua là Lý Thiểu Phong cùng Quân Vân Đông đến, lại để cho Ngô Phong bốn người áp lực không nhỏ.

Lý Thiểu Phong cùng Quân Vân Đông lúc trước chưa bao giờ thấy qua Đường Kinh, lần này là lần đầu tiên, từ khi bước vào sân một khắc này, ánh mắt của bọn hán liền tập trung tại Đường Kinh trên người, mạo không xuất chúng, tư chất cực kém, màng da căn bản không có rèn luyện qua dấu vết, làm người lười nhác, lại ở chỗ này công nhiên uống rượu, nhìn qua nơi đây Đường Kinh, Lý Thiểu Phong cực kỳ kinh ngạc, người này làm sao sẽ bị Thượng Quan Môn chủ vừa ý?

Bạn đang đọc truyện *Nhất Tán Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.